

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΑ'

Τετάρτη 23 Ιανουαρίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 3743,3799
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές, από το 26ο Δημοτικό Σχολείο Ιλίου, το 1ο Γυμνάσιο Ασπροπύργου, το 46ο Γυμνάσιο Αθηνών, το 12ο Δημοτικό Σχολείο Τρίπολης, το 3ο Γυμνάσιο Πύργου, το 1ο Γυμνάσιο Λειβαδιάς, το 2ο Γυμνάσιο Άργους και επισκέπτες από το Κ.Α.Π.Η. Παλλήνης, σελ. 3743,3751,3757,3761,3771, 3776,3785,3790,3798

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 24 Ιανουαρίου 2008, σελ.3745

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών : «Τροποποίηση του ν. 3231/2004 «εκλογή βουλευτών», σελ.3743

2. Κατάθεση σχεδίου νόμου.

Οι Υπουργοί Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας και Δικαιοσύνης, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών», σελ. 3787

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ.3774,3776
ΑΛΑΒΑΝΟΣ Α.,	σελ.3758
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι.,	σελ.3781
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ Μ.,	σελ.3755
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ Γ.,	σελ.3792
ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β.,	σελ.3767,3768
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ.,	σελ.3779
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ.3751
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι.,	σελ.3790,3791
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α.,	σελ.3766,3767
ΓΚΑΤΖΗΣ Ν.,	σελ.3750
ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ Κ.,	σελ.3743,3797
ΔΡΑΓΩΝΑ Θ.,	σελ.3770
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ.,	σελ.3747,3798
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π.,	σελ.3780,3781
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α.,	σελ.3752,3773
ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ Α.,	σελ.3746,3787,3797,3798
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ.,	σελ.3793
ΚΑΡΤΑΛΗΣ Κ.,	σελ.3793
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ.,	σελ.3760,3761,3763,3775
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β.,	σελ.3789,3790
ΚΕΛΕΤΣΗΣ Σ.,	σελ.3787
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ο.,	σελ.3776
ΚΟΛΜΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ.,	σελ.3791
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι.,	σελ.3765,3766
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α.,	σελ.3784,3785
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ.,	σελ.3777
ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ Π.,	σελ.3757
ΝΑΚΟΣ Α.,	σελ.3749
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ.,	σελ.3754
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ.3775
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ.,	σελ.3745,3797
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Β.,	σελ.3785,3786,3787
ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ Φ.,	σελ.3771
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ.3761,3763,3773,3774, 3781,3786,3795,3796
ΠΛΕΥΡΗΣ Α.,	σελ.3747
ΡΑΠΤΗ Ε.,	σελ.3792
ΡΑΠΤΗ Σ.,	σελ.3788
ΡΗΓΑΣ Π.,	σελ.3782
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ.3783,3784
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π.,	σελ.3791
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ.,	σελ.3772
ΣΚΟΥΛΑΣ Ι.,	σελ.3753
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ.,	σελ.3769
ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι.,	σελ.3758
ΤΖΙΤΖΙΚΩΣΤΑΣ Α.,	σελ.3795
ΦΙΛΙΝΗ Α.,	σελ.3768
ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ Π.,	σελ.3756
ΧΑΪΔΟΣ Χ.,	σελ.3764
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.,	σελ.3762
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ.,	σελ.3794

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΑ'

Τετάρτη 23 Ιανουαρίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 23 Ιανουαρίου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.33, συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΛΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 22/1/2008 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της Ο' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 22 Ιανουαρίου 2008, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: 1) «Κύρωση του Μνημονίου Συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν στον τομέα του Φυσικού Αερίου και του Πετρελαίου» 2) «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Τουρκίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας, σχετικώς με την ανάπτυξη διαδρόμου μεταφοράς φυσικού αερίου Τουρκία – Ελλάδα – Ιταλία» 3) «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Ινδίας στην Επιστημονική και Τεχνολογική Συνεργασία» 4) «Κατάργηση φόρου κληρονομιών και γονικών παροχών – Απαλλαγή πρώτης κατοικίας – Ενιαίο τέλος ακινήτων – Αντιμετώπιση λαθρεμπορίου καυσίμων και λοιπές διατάξεις».)

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Τροποποίηση του ν. 3231/2004 «εκλογή βουλευτών»».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες εξαντλήθηκε ο κατάλογος των ομιλητών επί της αρχής του νομοσχεδίου. Επομένως κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Τροποποίηση του ν. 3231/2004 «εκλογή βουλευτών» και ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών: «Τροποποίηση του ν. 3231/2004 «εκλογή βουλευτών» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμεθα στη συζήτηση επί των άρθρων και των βουλευτικών τροπολογιών του νομοσχεδίου.

Πριν δώσω το λόγο στον εισηγητή της Πλειοψηφίας, τον κ.

Γκιουλέκα, θα ήθελα να σας πω ότι όσοι δεν μίλησαν χθες, δεν ήταν παρόντες και διεγράφησαν και αν θέλουν σήμερα να μιλήσουν, να ξαναγραφούν και θα δοθεί άνεση χρόνου για να εκθέσουν τις απόψεις τους, πέρα από το οκτάλεπτο το οποίο δικαιούνται. Δεν θα υπάρξει κανένα πρόβλημα, δηλαδή, για να αναφερθούν και επί της αρχής του νομοσχεδίου, για να μην υπάρχει κανένα παράπονο, επειδή ήταν περασμένη η ώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι οκτώ μαθητρίες και μαθητές και δύο συνοδοί δάσκαλοι από το 26ο Δημοτικό Σχολείο Ιλίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές. (Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Γκιουλέκας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, όπως θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμώς, πέρα από το Προεδρείο, τον Υπουργό και όλους τους συναδέλφους για το ειλικρινές ενδιαφέρον τους για την ξαφνική αδιαθεσία που ένωσα χθες. Δόξα τω Θεώ ήταν κάτι το οποίο ήταν περαστικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε για δεύτερη ημέρα τις τροποποιήσεις, θα έλεγα, στον ισχύοντα εκλογικό νόμο, στον τρόπο δηλαδή ανάδειξης των Ελλήνων Βουλευτών. Έτσι εισαγωγικά θα ήθελα να θέσω πολύ γρήγορα κάποιες παρατηρήσεις, κυρίως για τον τρόπο με τον οποίο ενεργεί η Κυβέρνηση.

Το πρώτο, το οποίο είναι πολύ σημαντικό να ειπωθεί σε τούτη την Αίθουσα, είναι ότι αυτή η Κυβέρνηση εμμένει στους θεσμούς, στο σεβασμό στους θεσμούς. Και το λέω αυτό διότι απ' ενός μεν φέρνει τον εκλογικό νόμο, την τροποποίηση καλύτερα του ισχύοντος εκλογικού νόμου, στη δεύτερη θητεία της, ενώ θα είχε όλη την άνεση να το πράξει αυτό στα προηγούμενα χρόνια, από το Μάρτιο του 2004 έως σήμερα, δεν το έκανε ακριβώς όπως είχε διακηρύξει επανειλημμένως και ο Πρωθυπουργός της χώρας κ. Κώστας Καραμανλής. Χαρακτηριστικά είχε πει ότι «εμείς δεν παίζουμε με τους εκλογικούς νόμους και δεν πρόκειται στην παρούσα τετραετία» –εννοώντας την προηγούμενη τετραετία- «να ασχοληθούμε με το ζήτημα του εκλογικού νόμου». Αντίθετα είχε πει τότε -και είχε τοποθετηθεί ολόκληρη η κυβέρνηση κι ολόκληρη η κυβερνώσα παράταξη- ότι ο εκλογικός νόμος θα μας απασχολήσει από τη νέα τετραετία. Πράγματι, λοιπόν, συνοδά και σύμφωνα με όσα είχε δεσμευθεί απέναντι στον ελληνικό λαό και στο Κοινοβούλιο, η Κυβέρνηση έφερε αυτόν το νέο εκλογικό νόμο, επιτρέψτε μου να πω καλύ-

τερα «την τροποποίηση του ισχύοντος εκλογικού νόμου», αμέσως με την έναρξη της νέας θητείας. Με τις προγραμματικές, λοιπόν, δηλώσεις η παρούσα Κυβέρνηση έθεσε ζήτημα αλλαγής κάποιων σημείων του εκλογικού νόμου. Και αυτό είναι ένα από τα πρώτα νομοθετήματα ουσιαστικά που έρχεται στους πρώτους μήνες της νέας περιόδου της διακυβέρνησης του τόπου από τη Νέα Δημοκρατία.

Ακριβώς αυτή η εμμονή στους θεσμούς είναι που δημιουργήσε, ουσιαστικά, διάφορα ζητήματα σχετικά με τον τρόπο και το χρόνο που εισήγαγε η Κυβέρνηση το παρόν νομοθέτημα.

Συγκεκριμένα στη επιτροπή, η οποία επεξεργάστηκε το παρόν νομοθέτημα, ακούστηκαν κάποιες αιτιάσεις, γιατί η Κυβέρνηση φέρνει τώρα τον εκλογικό νόμο, με όλα τα μέτωπα ανοιχτά. Η απάντηση εδόθη ακριβώς με τα όσα είπα προηγουμένως, δηλαδή ότι η εμμονή στους θεσμούς μας αναγκάζει να φέρουμε τον εκλογικό νόμο τώρα, ακριβώς γιατί έτσι δεσμευθήκαμε, αυτό πρέπει να κάνουμε και πάνω απ' όλα γιατί πιστεύουμε απόλυτα ότι οι πολιτικοί αιφνιδιασμοί, τα πολιτικά παιχνίδια –επιτρέψτε μου να πω– τα οποία συνέβαιναν στο παρελθόν με τις αλλαγές των εκλογικών νόμων τις παραμονές των εκλογών, προκειμένου κάποιος να καθορίσει ή να προκαθορίσει, αν το θέλετε, την πορεία του κάθε κόμματος, ανάλογα με το πώς εκείνα κατέγραφαν την εκλογική τους δύναμη στις δημοσκοπήσεις, αυτά ανήκουν για μας πραγματικά στο παρελθόν. Είναι μια τελείως διαφορετική πολιτική πρακτική και νοοτροπία, την οποία εμείς δεν πρόκειται να ακολουθήσουμε.

Λυπάμαι, αλλά είμαι αναγκασμένος σε τούτη την Αίθουσα να θυμίσω ότι και το 1988-1989 ο εκλογικός νόμος άλλαξε τις παραμονές ακριβώς της επερχόμενης εκλογικής αναμέτρησης. Και βεβαίως θυμόμαστε όλοι εκείνον τον αλήστου μνήμης «νόμο Κουτσόγιωργα», που δεν επέτρεψε στην παράταξη της Νέας Δημοκρατίας τότε, στις εκλογές του 1989, η οποία συγκέντρωσε το 48% των προτιμήσεων –ποσοστιαία πάντοτε– των Ελλήνων εκλογέων, των Ελλήνων πολιτών, να σχηματίσει την Κυβέρνηση με πλειοψηφία εκατόν πενήντα ενός Βουλευτών. Όπως θυμόμαστε επίσης ότι και ο ισχύων εκλογικός νόμος, ο ν. 3231/2004, ήρθε λίγους μήνες πριν από τις εκλογές του 2004 για να ισχύσει βέβαια, σύμφωνα με την επιταγή του Συντάγματος, όχι από τις επόμενες, από τις εκλογές δηλαδή του 2004, αλλά από τις μεθεπόμενες εκλογές, από τις εκλογές που έγιναν πριν από τέσσερις μήνες, στις 16 Σεπτεμβρίου του 2007.

Το λέω αυτό γιατί πιστεύουμε ότι ο νέος πολιτικός πολιτισμός που θα πρέπει να υιοθετήσουμε όλοι μας, γιατί τουλάχιστον όλα τα κόμματα αυτόν επαγγέλλονται, επιβάλλει ζητήματα όπως αυτά που καθορίζουν τον τρόπο ανάδειξης των Βουλευτών στο εθνικό μας Κοινοβούλιο, να ξεκαθαρίζονται από την αρχή.

Έτσι, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία χωρίς να μπορεί να ξέρει και χωρίς να μπορεί να προδικάσει τι θα συμβεί όχι μετά από δύο, τρία αλλά ίσως μετά από πέντε, έξι, επτά χρόνια –αφού η τροποποίηση του ισχύοντος εκλογικού νόμου θα ισχύσει από τις μεθεπόμενες, θυμίζω, εκλογές– έρχεται σήμερα να ξεκαθαρίσει απολύτως αυτό το ζήτημα, χωρίς να θέλει να αιφνιδιάσει κανέναν τότε, όταν δηλαδή θα χρειαστεί να εφαρμοστεί ο ισχύων νόμος.

Πολύ γρήγορα θα ήθελα να σιγματίσω λίγο τη θέση, την οποία πήραν οι αξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σχετικά με το παρόν νομοθέτημα.

Μου έκανε εντύπωση το γεγονός ότι ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, ο σεβαστός καθ' όλα καθηγητής Παπαδημητρίου, έθεσε ζήτημα συνολικής αντισυνταγματικότητας, όπως ακριβώς μας εξήγησε στην επιτροπή, του ισχύοντος εκλογικού νόμου ως προς τις ρυθμίσεις, τις οποίες αυτός προβλέπει για τον τρόπο ανάδειξης των Ελλήνων Βουλευτών.

Βεβαίως, ο κ. Παπαδημητρίου δεν ήταν σ' αυτήν την Αίθουσα το 2003-2004, όταν συζητείτο εκείνος ο νόμος, ως νομοθέτημα τότε, που έφερε η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Θυμάμαι, όμως, ανατρέχοντας στα Πρακτικά ότι σύσσωμη η τότε κυβέρνηση, η σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση, υπερασπιζόταν εκείνο το νόμο ως ένα νόμο που βάζει τέλος σε ένα φαύλο εκλογικό σύστημα, όπως έλεγαν τα στελέχη της τότε κυβερνώ-

σας παράταξης, της σημερινής Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, εννοώντας δηλαδή τον εκλογικό νόμο που είχε ισχύσει επί τέσσερις συνεχείς εκλογικές αναμετρήσεις.

Το πρώτο ερώτημα που τίθεται είναι πώς γίνεται τρία χρόνια μετά το κόμμα το οποίο έφερε, υπερασπίστηκε, εισήγαγε ένα νέο εκλογικό σύστημα, να έρχεται σήμερα και να το απορρίπτει συλλήβδην και μάλιστα να το απορρίπτει βρίσκοντας αντισυνταγματικά προβλήματα στο νομοθέτημα που εκείνο είχε εισηγήσει.

Το δεύτερο είναι ότι θα πρέπει να δούμε αν τελικώς το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μιλάει προσχηματικά ή αν όντως εννοεί αυτά τα οποία λέει.

Έψεγε το 2003, φέρνοντας τον ισχύοντα εκλογικό νόμο, το παλαιότερο εκλογικό σύστημα, αλλά αφού το εφάρμοσε τρεις φορές ως κυβέρνηση και τέσσερις φορές συμμετείχε φυσικά στις εκλογές. Μιλάω για τις εκλογές του 1993 –που δεν ήταν κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ.– και μιλώ μετά για τις εκλογές του 1996, του 2000, του 2004 που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως κυβέρνηση, ενώ είχε τη δυνατότητα να αλλάξει τον εκλογικό νόμο, δεν το έκανε, εφάρμοσε τον εκλογικό νόμο της Νέας Δημοκρατίας.

Εντούτοις, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 2003 ανακάλυψε ότι αυτός ο εκλογικός νόμος, ο οποίος ίσχυε επί τέσσερις συνεχείς αναμετρήσεις, ήταν ένας εκλογικός νόμος που τον χαρακτήριζε –και ανέτρεξε στα Πρακτικά της Βουλής για να το βρω– ως ένα πολιτικό έκτρωμα, ένα εξάμβλωμα –έτσι ακριβώς χαρακτηρίστηκε– το οποίο έπρεπε να αλλάξει και γι' αυτό εισήχθη ο ισχύων εκλογικός νόμος, τον οποίο και πάλι σήμερα, τρίαμισι χρόνια μετά, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταδικάζει. Δηλαδή καταδικάζει τον παλιό του εαυτό, καταδικάζει τον ίδιο του τον εαυτό! Εισήγαγε ένα νόμο και τρίαμισι χρόνια μετά ανακαλύπτει ότι αυτός ο νόμος δεν είναι ο κατάλληλος.

Μάλιστα αναφέρεται –επικαλούμαι και πάλι την εισήγηση του κ. Παπαδημητρίου– ότι ο νόμος αυτός πάσχει σε διάφορα σημεία του από αντισυνταγματικότητα και γι' αυτό χρειάζεται να πάμε σε ένα άλλο μοντέλο, το οποίο προτείνεται μεν από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με τη διαφορά ότι για να ισχύσει ένα νέο μοντέλο, το γερμανικό –ας πούμε– μοντέλο με τις οποιεσδήποτε παρεμβάσεις μπορούμε να κάνουμε σ' αυτό, θα πρέπει να πούμε ότι χρειάζεται και συνταγματική αναθεώρηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Και εδώ τίθεται το μεγάλο ερώτημα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν συνήνεσε στη διαδικασία της προηγούμενης Βουλής για να αναθεωρήσουμε το Σύνταγμα. Δεν εισήγαγε προτάσεις σχετικά με την Αναθεώρηση του Συντάγματος, όσον αφορά στον τρόπο ανάδειξης των Βουλευτών.

Δηλαδή, το γερμανικό μοντέλο είναι γνωστό ότι μιλά για ένα μεικτό σύστημα λίστας και σταυροδοσίας Βουλευτών. Για να μπορέσουμε να αυξήσουμε, λοιπόν, τους Βουλευτές, οι οποίοι εκλέγονται με λίστα, αυτό χρειάζεται συνταγματική αναθεώρηση.

Μα, στην προηγούμενη Βουλή για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έφερε κάτι τέτοιο. Και γνωρίζει πολύ καλά ότι σήμερα, για να γίνει κάτι τέτοιο, για να μπορέσει να γίνει κατορθωτό, θα πρέπει κατ' αρχάς να αναθεωρήσουμε τον καταστατικό χάρτη της χώρας.

Μας προτείνει, λοιπόν, ένα σύστημα, το οποίο χρειάζεται προηγουμένως να περάσει διά της διαδικασίας Αναθεώρησης του Συντάγματος με ό,τι προβλέπει ο καταστατικός μας χάρτης, για να μπορέσουμε να αναθεωρήσουμε θεμελιώδεις διατάξεις του.

Κλείνοντας –και βεβαίως στην πορεία της συζητήσεως θα προσθέσουμε και άλλα– θα ήθελα να πω ότι ο ισχύων εκλογικός νόμος ουσιαστικά, κατ' εμάς, πραγμάτωσε μόνο τον έναν από τους δύο σκοπούς του.

Δηλαδή, βεβαίως, έφερε μια μεγαλύτερη αναλογικότητα, την οποία θέλουμε όλοι και θυμίζω ότι τότε που συζητείτο ο ισχύων εκλογικός νόμος, η Νέα Δημοκρατία συμφώνησε στη βάση και στη φιλοσοφία του. Ήταν άλλη η διαφωνία της, δηλα-

δή, το γεγονός ότι η τότε κυβέρνηση έφερνε λίγους μήνες πριν από τις εκλογές ένα νέο εκλογικό σύστημα. Από την άλλη πλευρά, όμως, δεν πραγμάτωσε το σκοπό της εξασφάλισης ισχυρών κυβερνήσεων.

Για το λόγο αυτόν εμείς προτείνουμε τις τροποποιήσεις, οι οποίες είναι ουσιαστικά δύο. Η μία είναι η πριμοδότηση του πρώτου κόμματος με πενήντα αντί για σαράντα έδρες, προκειμένου να σχηματίζονται αυτοδύναμα και ισχυρά κυβερνητικά σχήματα. Η δεύτερη, βεβαίως, είναι η εξασφάλιση ενός ποσοστού ενός τρίτου από κάθε φύλο στα ψηφοδέλτια ανά την επικράτεια του κάθε κόμματος. Και το κάνουμε αυτό, ακριβώς, για να μπορέσουμε να ενδυναμώσουμε τη συμμετοχή κυρίως γυναικών στα ψηφοδέλτια της κάθε παράταξης, του κάθε συνδυασμού, του κάθε πολιτικού οργανισμού, ο οποίος μετέχει στις εκλογές.

Αυτές είναι οι βασικές σκέψεις της κυβερνώσας παράταξης. Με αυτόν τον τρόπο φέρνουμε την τροποποίηση του ισχύοντος εκλογικού νόμου, δηλαδή, του ν. 3231/2004, του νόμου για την εκλογή των Βουλευτών και στην πορεία θα προσθέσουμε διάφορα άλλα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Γκιουλέκα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 24 Ιανουαρίου 2008.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 446/21-1-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αθανασίας Μερεντίτη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τα μέτρα για την αντιμετώπιση της νεανικής παραβατικότητας από το εκπαιδευτικό μας σύστημα κ.λπ..

2. Η με αριθμό 465/21-1-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σοφίας Κаланτίδου προς τους Υπουργούς Μεταφορών και Επικοινωνιών και Μακεδονίας - Θράκης, σχετικά με τα συγκοινωνιακά προβλήματα στο πολεοδομικό συγκρότημα της Θεσσαλονίκης από τη μείωση των δρομολογίων κ.λπ..

3. Η με αριθμό 462/21-1-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φωτίου Κουβέλη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με τον έλεγχο της ακρίβειας και την αντιμετώπιση της κερδοσκοπίας στην αγορά κ.λπ..

4. Η με αριθμό 460/21-1-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τις αμοιβές υψηλόβαθμων στελεχών - υπαλλήλων σε Δ.Ε.Κ.Ο., Οργανισμούς κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 443/21-1-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αντωνίας Αντωνίου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την επιλογή των διευθυντών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στο Νομό Φθιώτιδας κ.λπ..

2. Η με αριθμό 466/21-1-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαράλαμπου Χαράλαμπος προς τους Υπουργούς Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Πολιτισμού, σχετικά με τα προβλήματα λειτουργίας του Ιόνιου Πανεπιστημίου κ.λπ..

3. Η με αριθμό 463/21-1-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Παπαγιαννάκη προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Εσωτερικών, σχετικά με τη λειτουργία και τον έλεγχο των σφαγείων στη χώρα μας κ.λπ..

4. Η με αριθμό 461/21-1-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολιτιδίου προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη

δημιουργία λατομείου γρανίτη στην περιοχή Λαϊλιά του Νομού Σερρών κ.λπ..

Το λόγο έχει ο εισηγητής του Π.Α.Σ.Ο.Κ., ο κ. Παπαδημητρίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να κάνω μια διευκρίνιση από την αρχή για τις θέσεις, τις οποίες έθεσα υπ' όψιν σας και στην επιτροπή και στην Ολομέλεια. Υποστήριξα και εξακολουθώ να υποστηρίζω ότι ο ισχύων εκλογικός νόμος, οδήγησε κατά την εφαρμογή του, σε αρκετές εκλογικές περιφέρειες στη στρέβλωση της αντιπροσώπευσης. Και υπό την έννοια αυτή, θέτει εκ των υστέρων πρόβλημα συνταγματικότητας, πρόβλημα, όμως, κατά πολύ υπολειπόμενο των προβλημάτων που θέτουν οι δύο ρυθμίσεις που προτείνει η Κυβέρνηση.

Θα μου επιτρέψετε και πάλι να διευκρινίσω το πρόβλημα, διότι σκοπίμως και επιτηδείως συγκαλύπτεται. Είναι εντελώς διαφορετικό πράγμα να γίνεται λόγος για την πριμοδότηση του πρώτου αυτοτελούς κόμματος στη λογική του προηγούμενου εκλογικού συστήματος, στο επίπεδο της πρώτης φάσης της τρίτης κατανομής των εδρών και εντελώς διαφορετικό πράγμα η πριμοδότηση του πρώτου κόμματος με έναν εκ του νόμου δεδομένο και συγκεκριμένο αριθμό.

Για να γίνω κατανοητός, στο προηγούμενο εκλογικό σύστημα το πρώτο κόμμα έπαιρνε από τις έδρες που αναλογούσαν συνήθως, στην τρίτη κατανομή, και οι έδρες αυτές αριθμούσαν πάνω-κάτω είκοσι, όχι όλες. Έπαιρνε το μεγαλύτερο μέρος τους, και ένα μικρό μέρος προσκυρωνόταν στο δεύτερο σε εκλογική δύναμη κόμμα. Με το ισχύον εκλογικό σύστημα, η πριμοδότηση είναι εκ του νόμου δεδομένη. Δεν είναι απόρροια της λειτουργίας των κατανομών των εδρών. Είναι προσδιορισμένη στον αριθμό 40.

Εισηγείστε την αύξησή του στον αριθμό 50 και διατείνεστε - βαφτίζοντας, όπως οι μοναχοί, το κρέας ψάρι - ότι η αύξηση του αριθμού των πριμοδοτούμενων εδρών δεν περιορίζει την αναλογικότητα. Μα είναι δυνατόν; Νομίζετε ότι είναι αμελητέο μέγεθος η εκ του νόμου διάθεση στο πρώτο κόμμα δέκα επιπλέον εδρών και η αφαίρεσή τους από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, ανεξαιρέτως από όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης; Είναι τόσο αμελητέα ποσότητα οι δέκα έδρες που χρειάζεστε για να διασφαλίσετε ως εγγύηση τη συνέχιση της εξουσίας σας;

Σας εξήγησα χθες ότι ένα πρόβλημα το οποίο ανέδειξε δυσλειτουργίες επιτείνεται στο έπακρον. Διότι, αν σήμερα σε πολλές εκλογικές περιφέρειες ανατρέπεται η κοινοβουλευτική πλειοψηφία και η εκλογική πλειοψηφία, αυτό θα συμβεί σε πολύ περισσότερες στο μέλλον.

Αν σήμερα εντοπίζεται εξαιρετικά δυσανάλογη αντιπροσώπευση, σε πολλές μεσαίες ιδίως εκλογικές περιφέρειες, αυτό θα συμβεί σε πολύ περισσότερες περιπτώσεις, αν γίνει δεκτή η πρότασή σας. Αυτή η πραγματικότητα είναι αναντίρρητη, γιατί μιλούμε για αριθμούς, μιλούμε για ρυθμίσεις που έχουν συγκεκριμένο περιεχόμενο και λειτουργία.

Το πρόβλημα της συνταγματικότητας που θα μπορούσε να τεθεί για το ισχύον εκλογικό σύστημα επιτείνεται προφανώς. Δεν το δέχεστε; Μπορείτε να αναζητήσετε επιχειρήματα, να αντικρούσετε τη δική μου θέση, αλλά δεν μπορείτε να διατείνεστε ότι με τη ρύθμιση δεν καθίστανται δυσμενέστεροι οι όροι για την αναλογική εκπροσώπηση των κομμάτων. Δεν μπορείτε, να διατείνεστε ότι διατηρείται η αναλογικότητα στην αντιπροσώπευση των κομμάτων.

Και πάλι βαφτίζοντας, όπως οι μοναχοί το κρέας ψάρι, υποστηρίζετε ότι η επιδίωξη κυβερνητικής σταθερότητας και η επιδίωξη βιώσιμων κυβερνητικών σχημάτων αποτελεί συνταγματική αρχή. Προς Θεού! Δεν αποτελεί αρχή. Αποτελεί ένα συνταγματικό εύλογο σκοπό.

Το Σύνταγμα επιβάλλει, στο πλαίσιο όμως των αρχών που διέπουν το εκλογικό σύστημα, να διευκολύνεται -όχι έναντι παντός τιμήματος- ο σχηματισμός κυβέρνησης και πάντως, όχι με την παραβίαση συνταγματικών αρχών, που έχουν συγκεκριμένο περιεχόμενο και λειτουργία. Αυτό συμβαίνει προ πάντων στη δεύτερη ρύθμισή σας, τη ρύθμιση για το συνασπισμό των κομμάτων.

Κύριοι συνάδελφοι, ξέρω ότι το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί και ξέρω ότι θα καταστεί νόμος του κράτους. Αλλά θα πρέπει να σκεφθούμε, ποια θα είναι η αντίδραση των πολιτών στο μέλλον, όταν βρεθούν αντιμέτωποι με τα αποτελέσματα εφαρμογής αυτού του εκλογικού συστήματος. Όταν βρεθούν αντιμέτωποι στο ενδεχόμενο, η εκλογική πλειοψηφία να καταστεί κοινοβουλευτική μειοψηφία και η εκλογική μειοψηφία να καταστεί κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Όταν δηλαδή η μειοψηφία θα κληθεί να κυβερνήσει και η πλειοψηφία να ασκήσει την αντιπολίτευση.

Πρέπει να σας πω ότι η ρύθμιση αυτή δεν έχει προηγούμενο στην εκλογική μας ιστορία. Είναι κατά πολύ εντονότερη και από το εκλογικό σύστημα του 1956, το λεγόμενο τριφασικό, το οποίο ευνοούσε εμφανώς το πρώτο κόμμα. Κάντε τις συγκρίσεις και πείτε μου αν έχω δίκιο. Διαπίστωση πρώτη. Είναι η πιο έντονη, στην εκλογική μας ιστορία ως προς τη συμβατότητα με τις συνταγματικές αρχές που διέπουν το εκλογικό σύστημα.

Δεύτερον, η ρύθμιση αυτή δεν συναντάται πουθενά στον ευρωπαϊκό χώρο. Σας παρακαλώ –και θα χαρώ πολύ να με διαψεύσετε, κυριολεκτώ– ονομάστε μου ένα παράδειγμα χώρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υιοθετεί ανάλογη ρύθμιση. Ρύθμιση στη λογική της οποίας ενυπάρχει η προοπτική της αντιστροφής κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας και εκλογικής πλειοψηφίας.

Αναφέрте μου, παρακαλώ, ένα παράδειγμα. Το μόνο που έχω υπ' όψιν μου είναι το παράδειγμα της Τουρκίας. Αλλά η Τουρκία δεν είναι χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα ακολουθήσει μακριά πορεία για να γίνει και θα γίνει υπό τον όρο της προσαρμογής της στα δεδομένα του ευρωπαϊκού θεσμικού πολιτισμού. Θέλετε να μας προσομοιάζουν ως προς τις εκλογικές ρυθμίσεις με την Τουρκία; Το θεωρείτε αυτό τίτλο τιμής; Ασφαλώς όχι.

Νομίζω –και περιμένω την απάντησή σας– ότι ανάλογης έντασης ως προς τη συνταγματικότητα ρύθμιση δεν υπήρξε ποτέ, όχι μόνο στη μεταπολιτευτική ιστορία του τόπου, αλλά και στην περίοδο πριν από τη Μεταπολίτευση.

Ορισμένοι συνάδελφοι χαμογελούν. Θα τους παρακαλέσω, να απαντήσουν στο ερώτημα που τους έθεσα. Όταν το απαντήσουν και όταν με την απάντησή τους το διαψεύσουν, τότε πράγματι θα δεχθώ και χαμόγελα ειρωνείας. Όχι μόνο χαμόγελα ευχαρίστησης.

Θα μου επιτρέψετε τέλος, κύριε Πρόεδρε, να πω και κάτι άλλο για ένα μόνο λεπτό. Στη Διαρκή Επιτροπή θέσαμε τις προϋποθέσεις μιας προοπτικής που θα μπορούσε να οδηγήσει σε μια συμφωνημένη λύση για τη ρύθμιση της ποσόστωσης. Οι όροι αυτοί είναι οι εξής και τους θυμίζω, γιατί πρέπει να καταγραφούν στα Πρακτικά και πρέπει να μας απαντήσει σχετικά ο Υπουργός.

Η ρύθμιση για την ποσόστωση δεν είναι ρύθμιση που ανάγεται στο εκλογικό σύστημα. Είναι ρύθμιση που αναφέρεται στην εκλογική διαδικασία. Πρώτο το κρατούμενο.

Δεύτερον, πρόκειται για ρύθμιση που προωθείται κατ' επιταγήν του άρθρου 116 παράγραφος 2, το οποίο προβλέπει το μέτρο των ποσοστώσεων για την προώθηση της ισονομίας ανδρών και γυναικών, μεταξύ των άλλων και στην πολιτική ζωή της χώρας.

Τρίτον, εν όψει αυτών, για την ψήφιση αυτής της ρύθμισης δεν απαιτείται η αυξημένη πλειοψηφία των δύο τρίτων του συνόλου των μελών της Βουλής αλλά η συνήθης πλειοψηφία για κάθε νομοσχέδιο.

Τέταρτον, με αυτούς τους όρους, η σχετική ρύθμιση θα ισχύσει για την επόμενη εκλογική αναμέτρηση. Πάντως, οι όροι αυτοί θα πρέπει να ισχύουν, όπως υποστηρίξαμε και όπως προτείνεται από μία τροπολογία που προτείνουν πολλοί συνάδελφοι, υπό τον όρο ότι ως βάση της ποσόστωσης δεν θα υπολογίζεται η επικράτεια αλλά κάθε βασική εκλογική περιφέρεια.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Παπαδημητρίου.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κανταρτζής.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, χθες στη συζήτηση επί της αρχής αναφερθήκαμε και στα άρθρα. Άλλωστε το νομοσχέδιο είναι μικρό. Τρία είναι τα άρθρα τα οποία περιέχει. Δεν θέλω να επαναλάβω την τοποθέτησή μας επί των άρθρων. Δεν θέλω να επαναλάβω όσα είπα χθες, γιατί στην τοποθέτησή μου ήμουν αναλυτικός και ως προς τα συγκεκριμένα άρθρα.

Θα ήθελα, όμως, να αξιοποιήσω αυτήν την ευκαιρία, για να κάνω ένα-δυο σχολιασμούς πάνω σε ζητήματα τα οποία αναδείχθηκαν από τη συζήτηση στη Βουλή.

Μπήκε από τα δύο μεγάλα κόμματα το ζήτημα ή καλύτερα είδαμε έναν διαγκωνισμό και το δίλημμα ποιο από τα δύο συστήματα που προτείνουν –το σύστημα της Νέας Δημοκρατίας ή το σύστημα που προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.– είναι καλύτερο.

Η απάντησή μας είναι ότι και τα δύο συστήματα είναι εξίσου καλπονοθητικά. Και τα δύο συστήματα έχουν σαφέστατο στόχο να μετατρέψουν τις μειοψηφίες σε πλειοψηφίες. Έχουν σαφέστατο στόχο να δημιουργήσουν προϋποθέσεις για τη σταθερότητα του πολιτικού συστήματος σε συνθήκες που διογκώνεται η αμφισβήτηση, που παίρνει ακόμη μεγαλύτερες διαστάσεις, σε συνθήκες που δυσκολεύεται το κεφάλαιο στην αναπαραγωγή του, που δυσκολεύεται η αναπαραγωγή του κεφαλαίου λόγω και του ανελέητου ανταγωνισμού, αλλά και των άλλων γενικότερων παραγόντων.

Επομένως, στο δίλημμα ποιο από τα δύο συστήματα είναι καλύτερο εμείς απαντάμε ότι ούτε της Νέας Δημοκρατίας ούτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γι' αυτό καταψηφίσαμε το νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας. Γι' αυτό απορρίπτουμε την πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Γι' αυτό επιμένουμε σταθερά και αταλάντευτα στη θέση μας για την καθιέρωση της απλής αναλογικής ως πάγιο εκλογικό σύστημα, της απλής αναλογικής με την κατάργηση του 3%. Επιμένουμε στην κατάργηση της απλής αναλογικής χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

Δεν έχουμε αυταπάτες ότι με απλή αναλογική θα λυθούν τα προβλήματα. Δεν είναι η πανάκεια. Είναι, όμως, το μόνο σύστημα που ανταποκρίνεται στην ισοτιμία της ψήφου, στην ισότητα των πολιτών.

Επειδή πολλή συζήτηση έγινε γύρω από αυτό το ζήτημα επαναλαμβάνουμε για μια ακόμη φορά ότι δεν υπάρχει πιο μεγάλη πρόκληση από την καθιέρωση των καλπονοθητικών εκλογικών συστημάτων. Δεν υπάρχει πιο μεγάλη παραβίαση της ισοτιμίας από τα εκλογικά συστήματα που πρότειναν και ισχύσαν κατά το παρελθόν, αλλά και που επιμένουν να προτείνουν τα δυο μεγάλα κόμματα.

Επομένως ζητάμε την απλή αναλογική χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Δεν καλλιεργούμε αυταπάτες ότι δήθεν οι κεντροαριστερές ή οι κεντροδεξιές κυβερνήσεις θα δώσουν λύσεις στα προβλήματα. Άλλωστε έχουμε και την ίδια την εμπειρία δίπλα μας. Είδαμε τι συνέβη και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπου αναδείχθηκαν παρόμοιοι τύποι κυβερνήσεις. Είδαμε και το παράδειγμα της Γαλλίας, είδαμε και το παράδειγμα της Ιταλίας, είδαμε και το παράδειγμα της Γερμανίας, όπου έπαιξαν όλα τα ζευγάρια και ανάμεσα στα δύο κόμματα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ενώ τα αδελφά κόμματα, αλλά και κεντροδεξιά συστήματα και κεντροαριστερά συστήματα. Το αποτέλεσμα ήταν παντού το ίδιο. Ήταν δημιουργία προϋποθέσεων για να προχωρήσουν, πιο –ας το πω έτσι– ανεμπόδιστα, οι αντιλήψεις, οι αντεργατικές επιλογές του κεφαλαίου, οι αναδιαιρέσεις, η ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, οι ανατροπές στο ασφαλιστικό σύστημα, το χτύπημα των κοινωνικών παροχών.

Η συζήτηση για την αναμόρφωση του εκλογικού συστήματος δεν είναι άσχετη με τη συζήτηση για την αναμόρφωση του πολιτικού συστήματος. Είναι προφανείς οι ανησυχίες αλλά και οι προβληματισμοί που γίνονται, πού ακριβώς στοχεύουν. Θέλουν να θεωράσουν αυτό το σύστημα. Και οι προτάσεις που γίνονται για τη νέα διοικητική δομή και ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ II» και μία σειρά άλλα μέτρα τα οποία προωθούνται σε όλα τα επίπεδα, τα οποία προετοιμάζονται καλύτερα για να προωθηθούν και στα οποία τα δύο κόμματα δεν διαφωνούν ουσιαστικά, έχουν κοινή γραμμή πλεύσης, έχουν ένα σαφέστατο στόχο: Να δημιουργήσουν προϋποθέσεις σταθερότητας που ζητά το κεφάλαιο και που τίποτα το θετικό δεν έχει να προσφέρει στο λαό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ. Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Η λύση για τα λαϊκά στρώματα βρίσκεται στην αλλαγή του συσχετισμού των δυνάμεων, βρίσκεται στη δημιουργία προϋποθέσεων, ώστε απέναντι στις κυβερνήσεις της κεντροαριστεράς και της κεντροδεξιάς, που είναι κυβερνήσεις του κεφαλαίου να αντιτάξει τη δική του λαϊκή κυβέρνηση, γι' αυτήν να παλέψει και στο βαθμό που η ιδέα αυτή θα κερδίζει έδαφος μέσα στα λαϊκά στρώματα, θα δημιουργούνται και καλύτερες προϋποθέσεις και σήμερα να παρεμποδιστούν τα αντιλαϊκά μέτρα, αλλά και για να αποσπάσουν κατακτήσεις με τους αγώνες τους και με την αλλαγή του συσχετισμού των δυνάμεων.

Δεν αναφέρομαι στα άρθρα, γιατί αναφέρθηκα αναλυτικά στη χθεσινή μου τοποθέτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει τώρα ο ειδικός αγορητής του ΣΥ.ΠΙ.Ζ.Α., κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες μέχρι αργά τη νύχτα, μετά τα μεσάνυχτα στις δύο παρά, που τελείωσε η χθεσινόβραδινή συνεδρίαση, ακούσαμε πάρα πολλά και από την πλευρά της κυβερνώσας παράταξης αλλά και από την πλευρά Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τις ευθύνες της Αριστεράς και για τις ανακολουθίες ή τις ελλείψεις της υπεράσπισης της απλής αναλογικής. Χθες μάλιστα ακούσαμε και φιλοσοφικούς στοχασμούς του Υπουργού, του κ. Παυλόπουλου, σχετικά με την κριτική στο μαρξισμό και το αν ο νόμος είναι εποικοδόμημα και αν η Αριστερά υπερασπίζεται το εποικοδόμημα ή τη βάση και όλα αυτά.

Λείπει ο κύριος Υπουργός για να κάνουμε ένα διάλογο άμεσα και επ' αυτού, αλλά, εν πάση περιπτώσει, θα ήταν αδιανόητο μ' αυτήν την απλοϊκή προσέγγιση περί βάσης και εποικοδομήματος να οδηγηθούμε στην κατεύθυνση όπου ο νόμος και οι νόμοι και το νομοθετικό έργο δεν αφορούν την αριστερά και δεν αποτελούν ένα πεδίο παρέμβασης και δράσης που επηρεάζουν και καθορίζουν εν συνεχεία πάρα πολλούς από τους πραγματικούς κοινωνικούς συσχετισμούς και έχουν σοβαρότατες επιπτώσεις στην καθημερινή ζωή και τη συνολικότερη των ανθρώπων και των εργαζομένων.

Είναι πολύ απλοϊκή αυτή η προσέγγιση, όπως πολύ απλοϊκή είναι και η προσέγγιση των δήθεν αδιεξόδων που θα επιφέρει η αποδοχή του συστήματος της απλής αναλογικής.

Πρέπει να ξεκινήσουμε από θέση αρχών σ' αυτά τα ζητήματα. Δεν μπορούμε να επιλέγουμε και μάλιστα θεωρητικοποιώντας αυτήν την επιλογή σε καλπονοθευτικά συστήματα. Η ισοτιμία της ψήφου ή θα έχει απόλυτη ισχύ ή δεν θα έχει. Εάν δεν θα έχει πρέπει να απολογούνται όσες πολιτικές δυνάμεις επιλέγουν έστω και την κατ' ελάχιστον επιλογή της αλλοίωσης της ισοτιμίας της ψήφου όλων των Ελλήνων πολιτών.

Από και πέρα όταν αυτή η αρχή επιλέγεται, διαμορφώνει πραγματικότητες. Αλλά δεν τις διαμορφώνουν μηχανισμοί, δεν τις διαμορφώνουν κέντρα εξουσίας, δεν τις διαμορφώνουν προειλημμένες αποφάσεις και σχέδια ισχυρών κομματικών και άλλων μηχανισμών. Τις διαμορφώνει η ίδια η ελεύθερη βούληση της κοινωνίας, που και κρίση έχει και νου έχει και διορατικότητα και άμεση ευθύνη για τις επιλογές, τις οποίες κάνει η ελληνική κοινωνία.

Το ζητούμενο είναι το αχειραγώγητο. Το ζητούμενο είναι το ελεύθερο. Το ζητούμενο είναι το ισότιμο. Από εκεί και πέρα η σταθερή διακυβέρνηση είναι ζήτημα και ευθύνη πρώτα απ' όλα των πολιτών και όχι των πατεernalιστικών κομμάτων, των πατερούληδων της πολιτικής, που θα έρθουν να προβλέψουν εάν ο λαός θα ανταποκριθεί με ωριμότητα και θα εξασφαλίσει ή δεν θα εξασφαλίσει την κυβερνητική σταθερότητα.

Αντιλαμβάνομαι το λογικοφανές κάποιων επιχειρημάτων, αλλά μην ανατρέψουμε την ουσιαδή υπόσταση της δημοκρατίας, την οποία υποτίθεται ότι όλες και όλοι θέλουμε να υπερασπιστούμε. Αυτή είναι η βάση της συζήτησης. Και καμμία άλλη παρέμβαση, όσο κι αν αιτιολογείται με διάφορα λογικοφανή, επαναλαμβάνω επιχειρήματα, δεν μπορεί να ανατρέψει αυτήν την κατεύθυνση.

Γι' αυτό η Αριστερά επιμένει και γι' αυτό και ο ΣΥ.ΠΙ.Ζ.Α., επαναλαμβάνω όπως και χθες το κατέθεσα στα Πρακτικά, κατέθε-

σε σχέδιο νόμου απλής αναλογικής και υπάρχει πεδίο δόξης λαμπρόν να συζητήσουμε επ' αυτού. Αντ' αυτού έρχεται μια τροπολογία, η οποία στην επόμενη Βουλή ή μετά από πολύ λίγο χρονικό διάστημα ευκολότατα θα ανατραπεί. Αν είναι δυνατόν να μην έχουμε ένα πάγιο, σταθερό εκλογικό σύστημα για πολλές-πολλές δεκαετίες στην ελληνική ζωή. Αυτό πώς θα το εξασφαλίσουμε; Μόνο όταν σταθούμε έξω από τις σκοπιμότητες, τις συγκυρίες και τοποθετηθούμε από άποψη αρχής στα ζητήματα αυτά. Εδώ ήδη από την κυβερνητική παράταξη, από την πλειοψηφία έχουμε τροπολογίες κατατεθειμένες στο συζητούμενο νομοσχέδιο, οι οποίες προτείνουν ενοποίηση περιφερειών. Μόνο αυτές αλλάζουν το τοπίο και τη βάση δεδομένων και στην πραγματικότητα, εκείνοι έχουν την ευθύνη και δεν μπορούν να παρέμβω; Αλλά στη δική μου κρίση οι προτείνοντες Βουλευτές που καταθέτουν τέτοιες προτάσεις, την κυβερνητική πρόταση δεν θα έπρεπε να την ψηφίσουν. Έχουν διαφορετική βάση δεδομένων για να προσεγγίσουν αυτό το ζήτημα. Απ' αυτήν την άποψη αντιλαμβάνεστε ότι και οποιαδήποτε άλλη πρόταση δεν μπορεί να τίθεται και μάλιστα να επιστρατεύεται μια σειρά από επιχειρήματα της συνολικής πολιτικής συγκυρίας για να προσεγγίσουμε το ζήτημα του εκλογικού νόμου. Συγκυρίας και τακτικισμών, που έχουν να κάνουν με τις συμμαχίες, με τα μέτωπα, με το ένα, με το άλλο.

Οι πολιτικές προτάσεις πρέπει να είναι σαφείς. Κατατίθενται δε στην κοινωνία, δεν κατατίθενται μεταξύ των διαπραγματευομένων κομμάτων. Αυτό είναι μια άλλη διαδικασία ενώπιον της κοινωνίας εάν και εφόσον και όποτε κρίνουν οι πολιτικές δυνάμεις ότι είναι αυτό αναγκαίο και χρήσιμο για την προώθηση προτάσεων που απευθύνονται στην κοινωνία. Δεν είναι εξασφάλιση νομικών πλαισίων για να γίνουν αυτά. Αυτά είναι ανατροπές, είναι το κεφάλι κάτω και τα πόδια πάνω στη θεσμοθέτηση των εκλογικών συστημάτων.

Απ' αυτήν την άποψη έτσι τίθεται και το ζήτημα της κυβερνητικής σταθερότητας. Πώς είναι δυνατόν να έχει κυβερνητική σταθερότητα αυτή η Κυβέρνηση, όπως και παλαιότερες και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν όλη τους η έμφαση είναι να αποφύγουν τη διαφανή αναμέτρηση με τις ευθύνες τους απέναντι στην κοινωνία; Όταν για τα λιμάνια σήμερα, που ιδιωτικοποιούνται, η υπόσχεση για τη διαφανή και μη αφινδιαστική παρέμβαση και για τον ευρύτατο διάλογο με τους ενδιαφερομένους και με όλη την κοινωνία, πήγε περίπατο;

Είναι ένα παράδειγμα. Δεκάδες τέτοια μπορούν να αναφερθούν.

Ποια σχέση έχει αυτή η Κυβέρνηση με την κοινωνία ως προς την ευθεία ανάληψη των ευθυνών της και το δημοκρατικό διάλογο με την ελληνική κοινωνία; Πού να τη βρει, επομένως, τη σταθερότητα αυτή η Κυβέρνηση; Θα την εξασφαλίσει μέσα από τέτοιου είδους μηχανισμούς.

Θα τελειώσω με την τροπολογία με γενικό αριθμό 95 και ειδικό 16, την οποία έχουμε καταθέσει και οι Βουλευτές του ΣΥ.ΠΙ.Ζ.Α., αλλά έχει κατατεθεί και από ένα μεγάλο αριθμό γυναικών συναδέλφων, σχετικά με την ποσόστωση για τα δύο φύλα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επ' αυτού –και ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε– θέλω να αναφέρω ότι δεν είναι μόνο –όπως είπαμε και στη χθεσινή συνεδρίαση– μία τεχνητή μεν αλλά χρήσιμη ενισχυτική ενθάρρυνση της συμμετοχής, είναι και ένα εμπόδιο στην ανδροκρατούμενη πολιτική ζωή. Και ανά περιφέρεια αυτό μπορεί να λειτουργήσει καλύτερα. Κεντρικά δεν μπορεί να λειτουργήσει. Στην περιφέρεια η ανδροκρατία των πολιτικών εκπροσωπήσεων είναι κυρίαρχη. Εκεί πρέπει να βάλουμε ένα εμπόδιο σε αυτό.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΠΙ.Ζ.Α)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, επί της αρχής του νομοσχεδίου λίγο-πολύ τοποθετηθήκαμε. Δύο είναι τα ουσιαστικά άρθρα. Το ένα

αφορά τις πενήντα έδρες και το θέμα των συνασπισμών κομμάτων και το άλλο την ποσόστωση του 1/3.

Συνεπώς λίγο-πολύ έχουμε αναλύσει τις οποιεσδήποτε σκέψεις μας.

Εκεί που θέλω να επικεντρωθώ είναι ότι δεν πρέπει –όπως φαίνεται και από την αιτιολογική έκθεση- να αναζητούμε ευθύνες στο εκλογικό σύστημα, για ποιο λόγο δεν πραγματώνεται η μία από τις δύο αρχές, η αρχή της κυβερνητικής σταθερότητας.

Η ευθύνη, κύριε Υπουργέ, βρίσκεται αποκλειστικά στην Κυβέρνησή σας και στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Διότι δεν σας φταίει το εκλογικό σύστημα, που χάσατε τρεις ποσοστιαίες μονάδες από το ποσοστό που πήρατε το 2004, ούτε βέβαια φταίει, όσον αφορά την Αξιωματική Αντιπολίτευση, το εκλογικό σύστημα για την ανικανότητά της να καρπωθεί αυτό το ποσοστό, το οποίο χάσατε εσείς.

Το μήνυμα των εκλογών ήταν σαφέστατο. Πλέον ο κόσμος έχει κουραστεί να βρίσκεται σε αυτήν την αγκύλωση των δύο μεγάλων κομμάτων, που κατά την άποψή μας έχουν κάνει την ιστορική τους διαδρομή, έχουν κάνει την ιστορική τους πορεία. Αν θέλετε, εμείς πιστεύουμε ότι αρκετά έβλαψαν τον τόπο. Και θα πρέπει πλέον, μετά από τριάντα τρία χρόνια, να αντιληφθούν ότι είναι δύο γερασμένα κόμματα. Αν δείτε και την κοινοβουλευτική ιστορία του τόπου, αυτήν την ταραχώδη κοινοβουλευτική ιστορία, τα τριάντα τρία χρόνια για ένα κόμμα, είναι πάρα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα.

Συνεπώς καταλαβαίνουμε το άγχος της Κυβέρνησής σας –και το ίδιο θα έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε αυτήν τη συγκεκριμένη περίπτωση αν ήταν κυβέρνηση- σώνει και καλά να πρέπει να εκβιάσει τον ψηφοφόρο να παραμείνει μαντρωμένος σε αυτά τα στεγανά του δικομματισμού. Το ερώτημα, όμως, είναι σε ποιο βαθμό θα φτάσουμε αυτήν την πίεση.

Άκουσα ότι υπάρχει μία αναλογία ανάμεσα στην αρχή της αναλογικότητας και ανάμεσα στην αρχή της κυβερνητικής σταθερότητας. Ναι. Η αναλογικότητα πλήττεται με το νόμο σας. Μπορεί να μην πλήττεται ενδεχομένως ως προς τα μικρότερα κόμματα, πλήττεται όμως ως προς το δεύτερο κόμμα. Πλήττεται η αρχή της αναλογικότητας. Και σε ποιο βαθμό θα το φτάσουμε αυτό;

Για να μη συζητάμε κάθε φορά για το εκλογικό σύστημα, θα μπορούσατε ευθέως να προτείνετε ότι το πρώτο κόμμα, ασχέτως ποσοστού, ξεκινάει από εκατόν πενήντα μία έδρες. Να ξέρουμε, δηλαδή, ότι αν φτάσετε στο 38%, 39% θα έχετε εκατόν πενήντα μία έδρες, αν φτάσετε στο 35% θα έχετε εκατόν πενήντα μία έδρες, αν φτάσετε στο 30% θα έχετε εκατόν πενήντα μία έδρες. Ως τότε πρέπει να υποχωρεί αυτή η δημοκρατική αρχή υπό την πίεση ότι πρέπει να υπάρξει κυβερνητική σταθερότητα;

Μάλιστα και στην επιτροπή, αλλά κι εδώ, υπήρξαν τοποθετήσεις ότι δεν υπάρχει αυτήν τη στιγμή δυνατότητα συνεργασιών στο κοινωνικό φάσμα, όπως αναπτύσσεται, με αποτέλεσμα να υπάρχει ανάγκη κυβερνητικής σταθερότητας.

Εάν αφήσουμε τη λαϊκή έκφραση να εκδηλωθεί χωρίς εκβιαστικά εκλογικά συστήματα, τότε πιστέψτε με θα αναγκαστούν και τα κόμματα που υπάρχουν να μην οδηγήσουν τη χώρα σε κυβερνητική αστάθεια. Δεν μπορούμε, όμως, να εκβιάσουμε εκ των προτέρων την κοινή γνώμη ότι ή θα έχει κυβερνητική σταθερότητα του 37%, του 38%, του 39% ή διαφορετικά θα την πηγαίνουμε συνέχεια σε εκλογές. Δεν είναι ώριμη αντιμετώπιση της πολιτικής.

Και επειδή πολύς λόγος έγινε και για τα ευρωπαϊκά κράτη, κοιτάξετε και την πορεία των ευρωπαϊκών κρατών. Δεν έχουν πλέον αυτήν την πίεση των πανίσχυρων κυβερνήσεων. Βέβαια, σε ιδεολογικό πλαίσιο η πιο εύκολη συνεργασία που βλέπω ότι μπορεί να αναπτυχθεί, είναι η συνεργασία ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέας Δημοκρατίας. Κατά την άποψή μας πρόκειται για τα δύο κόμματα που είναι συνεπέστατα σε αυτήν την πολιτική και απλώς διαφοροποιούνται σε άλλα θέματα που δεν έχουν καμμία ουσία στην κοινωνική ζωή του Έλληνα πολίτη, καμμία ουσία στα εθνικά θέματα, καμμία ουσία στην εν γένει πολιτική. Εάν θέλετε, είναι ένα νόμισμα με δύο όψεις, αλλά στην πραγματικότητα είναι το ίδιο νόμισμα.

Εμείς υπεύθυνα σας είπαμε –και το έχουμε καταθέσει στον εκλογικό νόμο, δεν ερχόμαστε εύκολα να σας πούμε απλή αναλογική- ότι έχουμε κάνει ένα εκλογικό σύστημα και λέμε να υπάρχει το 3%. Αυτή τη στιγμή ως μικρό κόμμα, γιατί πιστεύουμε στη δυναμική μας, μπορεί να λέγαμε ότι δεν θέλουμε και το 3%. Όχι, να υπάρχει το 3%. Είναι ένα ασφαλές κριτήριο για να δούμε ποια κόμματα μπορούν να εκπροσωπηθούν στο Κοινοβούλιο και εξυπηρετεί και εθνικούς λόγους.

Παράλληλα, όμως, από εκεί και πέρα να υπάρχει μια πραγματική αναλογική έκφραση των δυνάμεων. Πώς θα ευνοηθεί το πρώτο κόμμα για να μπορέσει να υπάρξει αυτή η κυβερνητική σταθερότητα; Να ευνοηθεί από τους ψήφους των κομμάτων που δεν μπήκαν στο Εθνικό Κοινοβούλιο. Ως εκεί όμως. Αυτό σημαίνει ότι εάν κάποιος έχει 45%, μπορεί να κάνει ισχυρή κυβέρνηση και το δικαιούται να κάνει ισχυρή κυβέρνηση.

Δεν το δικαιούται, όμως, εάν έχει 39%, κύριε Υπουργέ. Πραγματικά δεν το δικαιούται. Θα είναι από τα περιεργα της κοινοβουλευτικής ιστορίας, τουλάχιστον, στη Μεταπολίτευση. Πρέπει να αντιληφθείτε ότι πέρασαν τα ποσοστά του 45%, του 46% και του 47%. Δεν εκφράζετε πια αυτόν τον κόσμο. Δεν μπορείτε, λοιπόν, εκβιαστικά να κυβερνάτε με το 40% και με το 39%. Δεν γίνεται αυτό. Πρέπει να εναρμονιστείτε στην κοινωνική πραγματικότητα.

Ως προς το θέμα των συνασπισμών, ετέθη από σας ως απάντηση σ' αυτό που σας κατέκριναν όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, για το θέμα της αντισυνταγματικότητας, ότι εάν πράγματι υπάρχει μια κοινή προγραμματική σύγκλιση δύο ή περισσότερων κομμάτων, να καταργήσουν τα κόμματα αυτά και να κατέβουν με έναν πολιτικό φορέα και ότι αυτό είναι υπευθυνότητα.

Και εγώ σας λέω το εξής: Ενώνονται δύο κόμματα, κατεβαίνουν με κοινό πολιτικό φορέα, μπαίνουν στο Κοινοβούλιο, παίρνουν το μόνους των πενήντα εδρών και στη συνέχεια ξαναγίνονται δύο κόμματα μέσα στο Κοινοβούλιο. Τι εξυπηρετείτε δηλαδή; Να αναγκάσετε απλώς δύο κόμματα να ενωθούν προεκλογικά –εάν θέλουν να ενωθούν- και μετά να διασπαστούν στο Κοινοβούλιο; Δεν εξυπηρετείτε αυτήν την αναγκαιότητα. Μπορώ να αντιληφθώ το φόβο σας, για ποιο λόγο το κάνετε. Γιατί βλέπετε ότι αναπτύσσονται κάποιες ενδοοικογενειακές συμπάθειες μέσα στο Κοινοβούλιο και μέσα από τις εφημερίδες μεταξύ κάποιων κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Δεν μπορείτε, όμως, να πιέσετε τους συνασπισμούς. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Θέλω να αναφερθώ και στο θέμα της ποσόστωσης των γυναικών, που για μας έχει μια ιδιαίτερη σημασία. Εμείς πιστεύουμε ότι αυτό το μέτρο είναι αντισυνταγματικό. Και είναι αντισυνταγματικό για δύο λόγους. Πρώτον, οι όροι για τη μη ανακήρυξη ενός συνδυασμού, είτε κωλύματα εκλογιμότητας είτε ασυμβίβαστα εκλογιμότητας, ορίζονται ρητώς στα 55 και επόμενα του Συντάγματος. Εάν τυχόν θέλετε να το θέσετε, θα πρέπει να υπάρχει συνταγματική αναθεώρηση. Δεν μπορείτε με μια αυθαίρετη συσταλτική ερμηνεία του άρθρου 116 παράγραφος 2 του Συντάγματος για τις θετικές διακρίσεις υπέρ των γυναικών να οδηγηθείτε σ' αυτό το μέτρο. Δεν είναι δυνατόν να ερμηνεύουμε αυθαίρετα και συσταλτικά το Σύνταγμα. Εάν θέλετε πραγματικά να το θέσετε, πρέπει να το θέσετε μέσα από συνταγματική αναθεώρηση.

Κατά την άποψή μας, βέβαια, υπάρχει και θέμα με το άρθρο 29 του Συντάγματος. «Όλοι οι Έλληνες πολίτες είναι ελεύθεροι να ιδρύουν πολιτικά κόμματα». Εκεί δεν αναφέρεται κανένα θέμα ποσόστωσης. Εάν εσείς βάζετε ποσόστωση στο θέμα των εκλογών, οιονεί απαγορεύεται στους Έλληνες να ιδρύουν πολιτικά κόμματα ή τους υποχρεώνετε για το πώς θα έχουν τις αναλογίες μέσα στα πολιτικά κόμματα.

Πέρα όμως από τους νομικισμούς –άσχετα που όταν είναι για ένα τέτοιο θεσμικό θέμα που άπτεται του Συντάγματος, πρέπει να είμαστε προσεκτικοί- υπάρχει και η ουσία, κύριε Υπουργέ. Αυτή τη στιγμή –σας το είπα και χθες- τα δικαστήρια της Ελλάδος δικάζουν κατά το 50%, 60%, 70% γυναίκες. Δεν είναι η γυναίκα πια είδος προς προστασία, για να χρειάζεται αυτές τις ποσοστώσεις.

Πιστεύω ότι όσες γυναίκες βρίσκονται στο Κοινοβούλιο είναι άξιες και δεν χρειάζονται τη βοήθεια ενός εκλογικού συστήματος. Αντιθέτως, ένα τέτοιο σύστημα θα οδηγήσει στη λανθασμένη αντίληψη να χρησιμοποιηθούν εικονικά πολλές φορές γυναίκες, μόνο και μόνο για να γεμίσουν τις θέσεις και τότε πραγματικά προσβάλλουμε το γυναικείο φύλο και δεν το βοηθούμε να αναπτύξει την παρουσία του στην πολιτική.

Γι' αυτούς τους λόγους που σας ανέπτυξα, καταψηφίζουμε όλα τα άρθρα του νομοσχεδίου σας. Και ως προς τις τροπολογίες, όσες άπτονται των θεμάτων της ποσόστωσης, για τους ίδιους λόγους που σας ανέλυσα, τις καταψηφίζουμε. Για τις άλλες δύο τροπολογίες, ως προς την κατάτμηση, μπορεί να γίνει μια συζήτηση, αλλά δεν πιστεύουμε ότι με μια απλή τροπολογία μπορεί να λυθεί ένα τέτοιο θέμα. Θέλει ένα πιο ουσιαστικό διάλογο, συνεπώς και αυτές τις τροπολογίες θα τις καταψηφίσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού ορίζει κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο επί της αρχής το Βουλευτή κ. Ροντούλη Αστέριο και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο επί των άρθρων τον Βουλευτή κ. Αϊβαλιώτη Κωνσταντίνο.

Το λόγο έχει ζητήσει στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Αθανάσιος Νάκος.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι διαχρονικά έχει πραγματοποιηθεί ένας ευρύς και ουσιαστικός διάλογος, τόσο για το περιεχόμενο όσο και το χαρακτήρα των εκλογικών νόμων, αλλά ακόμη και για την ευρύτερη λειτουργία του πολιτικού συστήματος. Στο πλαίσιο αυτό έχουν καταγραφεί και αναδειχθεί κατά καιρούς διαφορετικές απόψεις και προτάσεις, ανάλογα με τη φιλοσοφία και τους στόχους κάθε πολιτικού σχηματισμού.

Πέρα και πάνω όμως από την εκάστοτε συγκυρία, υπάρχουν δύο βασικά διαχρονικά κριτήρια αξιολόγησης πολιτικών πρακτικών και συμπεριφορών: η αξιοπιστία και η ευθύνη, η αξιοπιστία λόγων και έργων και η ευθύνη απέναντι στις ανάγκες και τα όνειρα των πολιτών. Οι πολίτες ανέχονται λάθη, κατανοούν διαφορετικές πολιτικές προσεγγίσεις, είναι πραγματιστές, αλλά δεν ανέχονται την κοροϊδία. Στρέφουν όλο και περισσότερο την πλάτη τους σε φαινόμενα αναξιοπιστίας και ανευθυνότητας.

Θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, πριν αναφερθώ στην ουσία της νομοθετικής μας παρέμβασης, να κάνω μια αξιολόγηση της στάσης των πολιτικών σχηματισμών, σχετικά με το επίμαχο θέμα, ξεκινώντας από τη δική μας παράταξη.

Πρώτο κριτήριο, η αξιοπιστία. Είναι η σημερινή Κυβέρνηση αξιόπιστη σε σχέση με τις προεκλογικές της εξαγγελίες, αλλά και τη διαχρονική πολιτική της θέσης; Είμαι βέβαιος ότι όλοι αναγνωρίζετε –άσχετα αν για προφανείς λόγους δεν το ομολογείτε– ότι αυτή η παράταξη είναι αξιόπιστη.

Γνωρίζετε ότι πάντα ήμασταν υπέρ των εκλογικών συστημάτων που υπηρετούσαν τη σταθερότητα και τον πολυκομματισμό. Γνωρίζετε ότι πάντα σεβόμασταν τους κανόνες του παιχνιδιού, ότι δεν μας άρεσαν οι αιφνιδιασμοί, ότι δεν παίζαμε με σημαδεμένα χαρτιά. Δεν λειτουργούσαμε ποτέ ανάλογα με την πολιτική συγκυρία.

Μήπως με δικό μας νόμο δεν διασφαλίστηκε η ευρεία κοινοβουλευτική πλειοψηφία του αείμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου το 1993; Μήπως με τον ίδιο νόμο ο κ. Κώστας Σημίτης δεν μπόρεσε με μόλις τριάντα πέντε χιλιάδες ψήφους διαφορά να σχηματίσει άνετη κοινοβουλευτική πλειοψηφία;

Γνωρίζετε όλοι ότι δεν αιφνιδιάσαμε με αλλαγή του εκλογικού νόμου την προηγούμενη τριετία, γιατί θεωρήσαμε ότι διέθετε τα χαρακτηριστικά που απαιτούνται. Περιμέναμε να δοκιμαστεί και στην πράξη. Αυτά είναι τα πραγματικά γεγονότα. Αυτή είναι η αλήθεια, η αλήθεια των πράξεων και όχι των ευχολογίων και των διακηρύξεων. Οι εκλογικοί νόμοι δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι οι άσσοι στο μανίκι στα χέρια των πολιτικών ταχυδακτυλουργών που έχουν εξαντλήσει όλα τα άλλα κόλπα

τους.

Οι εκλογικοί νόμοι αλλάζουν μόνο στην αρχή της τετραετίας, ώστε όλοι να γνωρίζουν τους κανόνες.

Το δεύτερο βασικό κριτήριο είναι η ευθύνη απέναντι στους πολίτες, αλλά και απέναντι στο πολιτικό σύστημα.

Είναι η στάση μας στάση ευθύνης ή απλώς μια μεθόδευση για την υπάρπαξη της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, όπως μας κατηγορεί η Αντιπολίτευση; Για εμάς το βασικό ζητούμενο είναι η κοινοβουλευτική σταθερότητα και αυτό, όπως η πολιτική ιστορία έχει αποδείξει, επιτυγχάνεται μόνο με μεικτά εκλογικά συστήματα, με συστήματα που χωρίς να αποδυναμώνουν τα μικρότερα κόμματα –σας θυμίζω ότι με τον υπάρχοντα νόμο, αλλά και με την τροποποίηση που συζητούμε σήμερα το Κομμουνιστικό Κόμμα, ο Συνασπισμός και ο ΛΑ.Ο.Σ. έχουν περίπου το 90% των εδρών που θα έπαιρναν με την απλή αναλογική– θα διασφαλίζουν σαφείς και διακριτές κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες.

Οι προκλήσεις και οι ανάγκες της σύγχρονης εποχής απαιτούν ένα σταθερό τιμόνι, μια σταθερή ρότα. Δεν επιτρέπονται πειράματα και παλινωδίες. Αυτή ήταν πάντα η θέση μας, αυτή είναι η θέση μας και σήμερα. Δεν αγόμαστε και φερόμαστε ανάλογα με μικροκομματικές επιδιώξεις. Μπορείτε να διαφωνείτε μαζί μας, αλλά αναγνωρίστε τη συνέπεια λόγων και έργων, αναγνωρίστε ότι δεν κάναμε πίσω ακόμη και όταν διαφαινόταν μια πιθανή εκλογική ήττα.

Απέναντι σ' αυτήν την ξεκάθαρη πολιτική μας στάση αντιπαράτιθεται η σταθερή θέση των κομμάτων της Αριστεράς για την απλή αναλογική, αλλά και η επαμφοτερίζουσα στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Σεβόμαστε τις θέσεις της Αριστεράς, αναγνωρίζουμε την πολιτική της αξιοπιστία, αλλά εκτιμούμε ότι η απλή αναλογική θα οδηγήσει τον τόπο σε περιπέτειες.

Αυτή μας τη θέση περί της ανάγκης ισχυρών κυβερνήσεων ουσιαστικά την αποδέχεστε και εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., με μια διαφορά ότι, όταν διαβλέπετε αρνητικούς πολιτικούς συσχετισμούς, κάνετε το παν, για να μειώσετε τη δύναμη του πρώτου κόμματος. Σ' αυτό είστε απόλυτα αξιόπιστοι με τον εαυτό σας. Το κάνατε το '89, το κάνατε με την αλλαγή του εκλογικού νόμου το 2003, στα τέλη του 2003. Σήμερα ισχυρίζεστε ότι χρειάζεται ένας νέος εκλογικός νόμος, ένας νέος νόμος που ισχυρίζεστε ότι θα διασφαλίζει την πολυκομματική σύνθεση και την κυβερνητική σταθερότητα. Είναι από τα δικά σας σημειώματα. Την ίδια ώρα, όμως, μας καλείτε να αποσύρουμε την οπισθοδρομική και αδιέξοδη πρότασή μας και μας κατηγορείτε για ευκαιριακές και προσωπικές κομματικές σκοπιμότητες.

Μα, η πρότασή μας είναι βελτιωτική του νόμου σας. Στηρίζεται στην ίδια λογική, στην πολυκομματική σύνθεση και κυβερνητική σταθερότητα. Η βασική διαφορά είναι ότι ενισχύεται η κοινοβουλευτική δύναμη του πρώτου κόμματος γιατί, όπως αποδείχθηκε, ξεκάθαρες εκλογικές διαφορές δεν μεταφράστηκαν σε αριθμητικά ισχυρή κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να απευθύνω ένα ειλικρινές ερώτημα: Προς τι αυτή η άρνηση και η διαφωνία απέναντι σε ένα νόμο που οριακά ενισχύει το κόμμα; Πολιτικά συνεπές θα ήταν να ψηφίσετε σήμερα το σχέδιο νόμου, να βοηθήσετε με την ουσιαστική και εποικοδομητική σας συμμετοχή στο διάλογο, που σε λίγο θα αρχίσει για τη διοικητική αναδιάρθρωση της χώρας, διοικητική αναδιάρθρωση που αποτελεί βασικό προαπαιτούμενο για την εφαρμογή των προτάσεών σας. Γιατί δεν το κάνετε; Έτσι, όμως, μας οδηγείτε στο συμπέρασμα ότι και δεν είστε ιδιαίτερα αισιόδοξοι όχι μόνο για τις επόμενες αλλά και για τις μεθεπόμενες εκλογές και ότι δεν πιστεύετε στη διοικητική αναδιάρθρωση. Αυτή η απαισιοδοξία και το πολιτικό άγχος που σας διακατέχουν, σας οδηγούν πολλές φορές σε λανθασμένη ανάγνωση του περιβάλλοντος και στην άρνηση της ίδιας της πραγματικότητας.

Το ίδιο δεν έγινε με το περίφημο 42% για τις εκλογές της Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης; Δεν το καταδικάζατε; Το σύστημα εφαρμόστηκε και απέδειξε και το άτοπο και το άδικο της κριτικής σας. Λέγατε ότι το είχαμε θεσμοθετήσει, για να έχουμε κομματικά οφέλη. Όμως, με αυτό το σύστημα πολλοί

φιλικά προσκείμενοι σε εσάς συνδυασμοί κέρδισαν από τον πρώτο γύρο, όπως παραδείγματος χάριν στο Βόλο. Το κυριότερο, όμως, είναι ότι διαμόρφωσε αυτό το σύστημα υγιείς και ξεκάθαρες προεκλογικές συνεργασίες στις τοπικές κοινωνίες, συνεργασίες που στηρίχθηκαν σε πραγματικές και διακριτές προγραμματικές συμφωνίες, που παρουσιάστηκαν ξεκάθαρα και, κυρίως, έγκαιρα στους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι βέβαιος ότι το θέμα του εκλογικού συστήματος επιδέχεται πολλών παρεμβάσεων και αποτελεί βασικό θέμα διαχρονικού πολιτικού διαλόγου.

Η Κυβέρνηση με υπευθυνότητα και παρρησία ξεκαθαρίζει από την αρχή τους κανόνες του παιχνιδιού. Καλούμε την Αξιωματική Αντιπολίτευση να στηρίζει αυτόν το νόμο, γιατί εμείς προτάσσουμε την αξιοπιστία και την ευθύνη ως βασική πυξίδα πολιτικής πρακτικής και πολιτικής συμπεριφοράς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών-Βουλευτών.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Γκατζής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και χθες και σήμερα γίνεται μία συζήτηση ουσιαστικά αντιπαράθεσης των δύο μεγάλων κομμάτων για το ποιος έχει το πιο καλό εκλογικό σύστημα. Όχι φυσικά ποιος έχει εκείνο το εκλογικό σύστημα που πραγματικά θα εκφράζει τη βούληση των ψηφοφόρων, τη βούληση του ελληνικού λαού, αλλά ποιος έχει το καλύτερο εκλογικό σύστημα για να θωρακίσει το σύστημα και να διαιωνιστεί η πολιτική που εφαρμόζεται μέχρι σήμερα. Γιατί και το εκλογικό σύστημα της Νέας Δημοκρατίας, προτείνει την αφαίρεση ακόμα δέκα Βουλευτών από τα υπόλοιπα κόμματα, κυρίως από το δεύτερο, αλλά και τα μικρότερα. Παραδείγματος χάριν και αυτό το εκλογικό σύστημα που ισχύει σήμερα με τους σαράντα Βουλευτές, κλέβει από το Κ.Κ.Ε. τρεις, ίσως και τέσσερις Βουλευτές και τώρα πάει να τους κάνει πέντε και ίσως έξι και φυσικά τη μεγάλη μερίδα του λέοντος την παίρνει από το δεύτερο κόμμα.

Ποιος είναι ο λόγος, τελικά, που επικαλούνται και τα δύο κόμματα όλα αυτά τα χρόνια; Διότι είναι διαχρονικό το πρόβλημα, δεν είναι τωρινό. Ποιοι είναι οι λόγοι; Λένε ότι πρέπει να έχουμε σταθερότητα, σταθερές κυβερνήσεις και μάλιστα -προσθέτουν από κάτω- χωρίς να θίγεται η αναλογικότητα. Αυτό το επιχείρημα το είχαν και παλαιότερα και οι άλλες κυβερνήσεις.

Θυμάμαι τον κ. Κουτσόγιωργα -το διαβάζαμε στις εφημερίδες τότε και σαν πολιτικά στελέχη- που έλεγε ότι το σύστημα που πρότεινε -εκείνο το καλπονοθευτικό σύστημα- ήταν σύστημα απλής αναλογικής.

Κύριοι Βουλευτές, για ποιον θέλουν τα κόμματα σταθερά συστήματα; Τι έχουν δώσει μέχρι σήμερα οι σταθερές κυβερνήσεις; Από τη Μεταπολίτευση και μετά έχουμε σταθερές κυβερνήσεις. Ποιος έχει ωφεληθεί από αυτές τις σταθερές κυβερνήσεις; Ωφελήθηκε ο λαός; Φτώχεια και ανεργία. Τα ξέρετε τα ποσοστά, μην τα αναφέρω. Η φτώχεια έχει φτάσει στο 22%, η ανεργία είναι σε ποσοστά κοινωνικής συμφοράς και ως τα συγκαλύπτει η Κυβέρνηση θέλοντας να δείξει ότι μειώνεται η ανεργία με διάφορα τεχνάσματα. Η υγεία, η παιδεία, η εργασία, από κοινωνικό δικαίωμα έγιναν εμπόρευμα και προνόμιο για λίγους.

Θέλετε να φθάσουμε στην εισοδηματική πολιτική; Χρόνιο πρόβλημα των εργαζομένων και χρόνια πολιτική είτε του ενός είτε του άλλου που εναλλάσσονται στην εξουσία, είναι η πολιτική λιτότητας.

Εχθές αναρωτιόμουν και για το εκλογικό σύστημα. Τι προτείνει ο κ. Παπανδρέου με το εκλογικό σύστημα; Πήραμε το πρόγραμμα το οποίο κατέθεσε. Λέει ότι το 40% θα εξασφαλίσει αυτοδύναμη κυβέρνηση. Δηλαδή, αυτό το λεγόμενο γερμανικό, με το 40%, θα εξασφαλίζει αυτοδύναμη κυβέρνηση, όπως λέει σήμερα και η Νέα Δημοκρατία ότι και το 39% ή το 40% θα εξασφαλίζει αυτοδύναμη κυβέρνηση.

Εμείς λέμε, λοιπόν, ότι οι αυτοδύναμες κυβερνήσεις όλο αυτό το χρονικό διάστημα, αντί να ωφεληθούν τον ελληνικό λαό, ήταν εις βάρος του ελληνικού λαού. Θα συνεχίσουν να

είναι εις βάρος του ελληνικού λαού, όσο θα υπάρχει η αυτοδυναμία και οι ισχυρές κυβερνήσεις, είτε στα πλαίσια των μονοκομματικών κυβερνήσεων, όπως έχουμε μέχρι σήμερα, είτε στα πλαίσια της παραλλαγής του διπολικού συστήματος, με συνεργασίες, είτε Π.Α.Σ.Ο.Κ.- Συνασπισμού, που παρά τα «ερωτικά καβγαδάκια» φαίνεται ότι γίνεται μια τέτοια συζήτηση, είτε της Κυβέρνησης με το Λ.Ο.Σ., οι πολιτικές αυτές θα συνεχιστούν, αν δεν ανατραπούν και δεν κυριαρχήσει ουσιαστικά η διεκδίκηση και πάλι η ανατροπή αυτής της πολιτικής.

Και έρχομαι τώρα, αγαπητοί φίλοι, στο ερώτημα: Ποιος ωφεληθήκε; Έχουμε συσσώρευση του πλούτου, σε όλο και λιγότερα χέρια και ο παραγόμενος πλούτος πολλαπλασιάζεται με λογαριθμικούς αριθμούς. Το 1995 το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν ήταν 85.000.000.000 ευρώ, τα κάνουμε ευρώ, για να έχουμε μια σύγκριση. Φέτος φθάνει στα 230.000.000.000 και πλέον. Έχουμε μία αύξηση περίπου 320% του παραγόμενου εθνικού πλούτου. Τι κέρδισαν οι εργαζόμενοι σ' αυτά τα δώδεκα χρόνια; Πού πήγε αυτός ο πλούτος;

Να, λοιπόν, τι θέλουν οι ισχυρές κυβερνήσεις. Να, γιατί σήμερα -ότι τουλάχιστον διαβάζουμε στον Τύπο και τα διαβάζουμε όλοι μας- το μεγάλο κεφάλαιο ενδιαφέρεται αυτή η πολιτική να διαιωνιστεί. Γι' αυτό το μεγάλο κεφάλαιο ψάχνει και άλλες λύσεις εναλλακτικής μορφής διακυβέρνησης της χώρας, χωρίς να θίγονται τα συμφέροντα σήμερα του μεγάλου κεφαλαίου, χωρίς να θίγεται αυτή η πολιτική. Ψάχνουν για δημιουργία άλλων κομμάτων, αναφέρθηκαν σενάρια και χθες και προχθές ακόμη, υπάρχουν δηλώσεις στελεχών, δημάρχων κ.λπ. που λένε ότι μπορούν τα δύο κόμματα σήμερα να τα βρουν. Υπάρχουν λύσεις συνεργασίας με τα μικρότερα κόμματα, υπάρχουν σενάρια για διασπάσεις κομμάτων, όλα αυτά, όμως, με την προϋπόθεση, ότι θα συνεχιστεί η πολιτική του ευρωμονόδρομου, ότι θα συνεχιστεί η πολιτική της λιτότητας, ότι θα συνεχιστούν τα προνόμια του μεγάλου κεφαλαίου. Αυτές είναι ουσιαστικά οι επιδιώξεις και του ενός κόμματος και του άλλου. Γι' αυτά που λένε τώρα για σταθερή κυβέρνηση που θα πρέπει να έχει ο τόπος, εμείς λέμε ότι αυτές οι σταθερές κυβερνήσεις δεν είναι για τον τόπο, δεν είναι για το λαό -να το ξεκαθαρίσουμε- είναι για τα μεγάλα συμφέροντα και οι πολιτικοί τους εκπρόσωποι εδώ με κάθε τρόπο παρεμβαίνουν και χρησιμοποιούν και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και παρεμβαίνουν και η πλουτοκρατία για να εξασφαλίσει αυτά τους τα ωφέληματα.

Χθες δεχθήκαμε και μία άλλη επίθεση από τον κ. Παπανδρέου, λέγοντας ότι με την πολιτική μας ενισχύουμε ουσιαστικά, όταν ταυτίζουμε τα δύο κόμματα, όταν μιλάμε για δικομματισμό, ενισχύουμε τη δεξιά κ.λπ., και αναφέρθηκε σε αυτό, αλλά δεν θέλω να σταθώ, γιατί πραγματικά θα πω βαριές κουβέντες.

Έχω να ρωτήσω το εξής: Ταυτίζονται ή όχι; Θα σας πω δυο παραδείγματα. Παραδείγματος χάριν στην εισοδηματική πολιτική, ταυτίζονται; Δεν συνεχάρη για τα 77 λεπτά τον κ. Πολυζωγόπουλο ο κ. Παπανδρέου για ιστορική συμφωνία, γιατί δεν θα έχουμε κοινωνικές εκρήξεις και τη Γ.Σ.Ε.Ε. για τα 11 λεπτά που συμφώνησε με το Σ.Ε.Π. πέρυσι; Δεν έκανε το ίδιο και ο κ. Καραμανλής; Δεν συνεχάρη τους δύο εταίρους της συμφωνίας; Υπάρχει ταύτιση.

Να έρθω σε ένα άλλο. Πέρυσι τον Ιούλιο στην Ευρωβουλή συζητήθηκε αυτή η λεγόμενη Πράσινη Βίβλος. Έχουμε και το ντύσιμο πάρα πολύ καλό! Τι σημαίνει η Πράσινη Βίβλος; Σημαίνει μία απόφαση που αφορά τα εργατικά δικαιώματα των εργαζομένων και που θα ενσωματωθεί στο εργατικό δίκαιο κάθε χώρας. Ποια ήταν η ουσία αυτής της πολιτικής και τι έλεγε αυτό; Κατάργηση των εθνικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Δεν τα συμφωνήσατε και οι δύο; Να μην πω τώρα ποιος συμφώνησε και ποιος υπέγραψε για όλες τις συμφωνίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που τείνουν στην καταλήστευση και επίθεση εργασιακών, κοινωνικών, ασφαλιστικών, συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, που ο ένας τα ψήφισε και ο άλλος τα υλοποιεί, Λισαβόνα, κ.λπ.. Υπάρχει η ταύτιση.

Γι' αυτό εμείς λέμε και ξαναλέμε, το είπαν χθες και οι εισηγητές και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, ότι η λύση είναι το πώς ο ελληνικός λαός θα φτιάξει τη δική του κοινωνικοπολιτική συμμαχία, το πώς μέσα από αυτήν και με την καθημερινή

πάλι για κατακτήσεις και βελτίωση της ποιότητας της ζωής του, θα ανατρέψει το σύστημα, μέχρι να φθάσει στον τελειωτικό στόχο, το σοσιαλισμό, όπου εκεί πραγματικά θα βρει τη δικαίωσή του.

Καταψηφίζουμε, κύριε Πρόεδρε και τα άρθρα, όπως καταψηφίσαμε το νομοσχέδιο και επί της αρχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, είκοσι τέσσερις μαθήτριες και μαθητές και δυο συνοδοί-καθηγητές από το Α' Γυμνάσιο Ασπροπύργου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Κυριάκος Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με πολλή συμπάθεια θα ήθελα να πω στον εκπρόσωπο του Κ.Κ.Ε. ότι μετά από τέσσερις μήνες θα έπρεπε να έχει μάθει κάτι πολύ απλό. Δεν λέω να μάθει το πρόγραμμά μας, δεν τον ενδιαφέρει φαντάζομαι, αλλά τουλάχιστον να μάθει το όνομά μας, «λαός» και όχι «λάος». Αυτό το λέω πολύ φιλικά και καλόπιστα.

Δεν θα μπω στην ουσία των μομφών, τις προσπερνώ, έχει απαντήσει ο κ. Γεωργιάδης πολλές φορές επί του προκειμένου.

Θα μπω κατ' ευθείαν στο θέμα μας. Ιππόδαμος: «Οι εσθλούς θέντες νόμους των πόλεων ευεργέται εσίν». Και αυτό αποδίδεται ότι όσοι θεσμοθέτησαν καλούς νόμους είναι ευεργέτες των πολιτών και των πολιτειών.

Δυστυχώς με αυτό το νόμο ούτε ευεργέτες είστε ούτε καλούς νόμους κάνετε. Και το λέω αυτό διότι αν δει κανείς το νόμο αυτό έτσι απλά, εκφράζει μια δικαιολογημένη, θα έλεγα, αγωνία σας. Είναι μια αγωνία της δικής σας παρατάξεως, του δικού σας κόμματος να γαντζωθείτε στην εξουσία. Θέλετε σώνει και καλά να μείνετε εδώ. Θα μπορούσατε να κάνετε ένα νόμο, ακόμη και με 25%, για να μείνετε στην εξουσία. Είναι η δημοκρατία την οποία απαξιώνετε και σεις αλλά και οι προηγούμενες κυβερνήσεις, διότι νομίζετε ότι με το 40% ή το 42% ή το 45% μπορείτε να κυβερνάτε ες αεί. Δεν είναι έτσι. Νομοθετείτε με βάση το ίδιο όφελος. Και όπου υπάρχει ίδιον όφελος, είναι σε πλήρη σύγκρουση με τη λαϊκή κυριαρχία. Άλλο ίδιον όφελος και άλλο όφελος της πολιτείας, όπως ανέφερε πλειστάκις, θα έλεγα ο Πλάτων.

Μιλάτε για σταθερές κυβερνήσεις. Εγώ να δεχθώ ότι η χώρα χρειάζεται σταθερές κυβερνήσεις, να δεχθώ ότι χρειάζεται μια εξουσία συγκεκριμένη που θα δώσει σταθερές βάσεις και θεμέλια ώστε να μπορέσει η χώρα να πάει μπροστά. Κύριε Υπουργέ, με μια παρένθεση του 1989, εδώ και τριάντα πέντε χρόνια έχουμε σταθερές κυβερνήσεις. Τι πετύχατε; Δεν θα απარიθώσω τα πολύ εύστοχα που είπε ο εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε. για τη φτώχεια, την ανεργία. Θα σας πω μόνο το εξής. Πετύχατε ένα και μοναδικό πράγμα. Να απαξιώσετε την πολιτική, τους πολιτικούς, να απαξιώσετε τη δημοκρατία, όχι μόνο εσείς αλλά και τα δυο μεγάλα κόμματα. Ο δικοματισμός, αυτή η φαυλότητα που επικρατεί, ότι τα δυο μεγάλα κόμματα πρέπει να αλληλοδιαδέχονται το ένα το άλλο, απέδειξε εν τοις πράγμασι ότι τουλάχιστον έχει εκπέσει. Και είναι δεδομένο.

Μιλάτε και το τονίζω αυτό για δημοκρατία. Λέτε ότι σέβαστε τη δημοκρατία. Και καταθέτετε αυτό τον εκλογικό νόμο που θα μπορέσει να δώσει ισχυρή κυβέρνηση για να μπορέσει έτσι να κυβερνηθεί ο τόπος.

Κύριε Υπουργέ, με πρωτοδοτήσεις πενήντα εδρών καθαρά καλοπονηρικές, για να μην πω κλεπτοπονηρικές, σε ένα κόμμα με 40%, δε νομίζω ότι μπορεί να πάει μπροστά ο τόπος. Θα μου πείτε δεν μας αφορά εμάς. Μας αφορά γιατί εμείς πιστεύουμε στη δημοκρατία. Άσχετα αν τις παίρνετε από το δεύτερο κόμμα που τώρα είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αυτό είναι κλοπή εδρών. Έτσι το μεταφράζω εγώ. Άρα μας αφορά, διότι αφορά γενικά το ελληνικό Κοινοβούλιο. Δεν είναι ότι δεν μας ενοχλεί εμάς. Μας ενοχλεί η συμπεριφορά, η ουσία του πράγματος.

Επίσης να πω ότι είμαστε η μοναδική χώρα στον κόσμο που φέρνουμε κατά καιρούς νόμους εκλογικούς κατά πως βολεύει

το κόμμα που κυβερνά με προοπτική εκλογών. Είμαστε η μοναδική χώρα που γέννησε τη δημοκρατία, αλλά είμαστε και η μοναδική χώρα που δεν έχουμε δημοψηφίσματα.

Κύριε Υπουργέ, είναι ντροπή για την ελληνική δημοκρατία που γέννησε τη δημοκρατία να μην έχουμε ούτε ένα δημοψήφισμα τα τελευταία τριάντα χρόνια. Επιτέλους κάντε το χρέος πράξη. Δεν είναι δυνατόν η Βουλγαρία και η Ρουμανία, νέα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που μπήκαν τώρα, να έχουν στο Σύνταγμα τους ειδικές ρυθμίσεις για δημοψήφισμα και η Ελλάδα, το λίκνο της δημοκρατίας, να μην έχει αυτή την προϋπόθεση που αποδεικνύει ότι ο λαός είναι κυρίαρχος.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Κάντε δημοψηφίσματα. Και αν θέλετε, πάμε σε ένα δημοψήφισμα να δούμε τι λέει ο ελληνικός λαός για τον εκλογικό σας νόμο. Γιατί αφορά τον ελληνικό λαό αυτός ο εκλογικός νόμος. Δεν μπορεί να νομοθετείτε ερήμην του ελληνικού λαού, στο όνομα του ελληνικού λαού.

Το 1/3 των γυναικών θα είναι υποχρεωτικό. Πού έχουμε δει να επιβάλλουμε την ισοτιμία και την ισότητα; Κύριε Υπουργέ, δεν επιβάλλεται η ισοτιμία ούτε η ισότητα. Δεν μπορείς να την επιβάλεις. Οι γυναίκες σαφώς είναι ισότιμα μέλη της κοινωνίας μας και σαφώς πρέπει να είναι στα ψηφοδέλτια. Δεν μπορείς όμως με το ζόρι να βάλεις κάποιον να γίνει υποψήφιος. Με το ζόρι υποψηφιότητα δεν γίνεται. Γιατί με το ζόρι θα αναγκαστούμε όπως πολύ εύστοχα είπε ο εισηγητής μας κ. Πλευρής να βάλουμε από οπουδήποτε γυναίκες μόνο και μόνο για να μπαλώσουμε τις «τρύπες». Με μπαλώματα δεν γίνονται δημοκρατίες ούτε γίνονται ψηφοδέλτια.

Επίσης, αυτό που ουσιαστικά με ενοχλεί είναι ότι προσπαθούμε με ένα μαγείρεμα, με ένα φτιασιδώμα να φτιάξουμε έναν εκλογικό νόμο. Με μαγειρέματα η δημοκρατία κινδυνεύει, κύριε Υπουργέ. Άλλα λέτε προεκλογικά και άλλα κάνετε μετεκλογικά.

Σας είπα ότι η αγωνία σας είναι να παραμείνετε Κυβέρνηση. Η αγωνία είναι να παραμείνετε στην εξουσία. Σας ενδιαφέρει η εξουσία για την εξουσία και η κυβέρνηση για την κυβέρνηση, όχι το καλό της Ελλάδος, όχι το καλό της δημοκρατίας. Και αυτό αποδεικνύεται από αυτόν τον εκλογικό νόμο.

Και αν θέλετε, θα σας πω το εξής: Προεκλογικά άλλα λέγατε και για την διακυβέρνηση του τόπου και για την καθαρότητα και για την διαφάνεια και για τη διαφθορά. Ποιος κυβερνά αυτόν τον τόπο, κύριε Υπουργέ; Πρώτα και το ερώτημα δεν είναι ρητορικό. Οι διαπλεκόμενοι που εσείς καταγγείλατε προεκλογικά; Ποιος κυβερνά αυτόν τον τόπο, κύριε Υπουργέ; Αυτοί που εσείς καταγγείλατε προεκλογικά και ουδέποτε τους χτυπήσατε; Αυτοί με τους οποίους συνδιαλέγεστε καθημερινά, κύριε Υπουργέ; Και δεν είναι προσωπική μομφή. Σας σέβομαι προσωπικά. Είστε ένας εξαιρετος καθηγητής. Η Κυβέρνηση σας όμως δυστυχώς έχει πέσει σε ένα βόθρο κυριολεκτικά από DVD, από δημοσιογράφους, από ανθρώπους οι οποίοι διαπλέκονται και συμπλέκονται, μεταφέρουν και παίρνουν DVD ο ένας με τον άλλον, ανταλλάσσουν απόψεις για ροζ ιστορίες και ταυτοχρόνως το Μέγαρο Μαξίμου γίνεται κοινωνός ροζ DVD. Είναι απαράδεκτο για τη δημοκρατία. Είναι ντροπή για τη δημοκρατία το Μέγαρο Μαξίμου να εμπλέκεται σε αυτές τις ιστορίες. Σε ροζ ιστορίες θέλετε; Σε πολιτικές ιστορίες;

Και το χειρότερο –γιατί ο ελληνικός λαός ψηφίζει κάποιους ανθρώπους από τη Νέα Δημοκρατία– ποιους βάζουμε σε θέσεις κλειδιά, κύριε Υπουργέ; Τον κ. Ζαχόπουλο που έκανε όλα αυτά. Εγώ προσωπικά για τον κ. Ζαχόπουλο ως άνθρωπο ειλικρινά θλίβομαι και λέω να γίνει καλά ο άνθρωπος. Κανείς όμως από το κόμμα σας δεν τόλμησε να πάει να δει αυτόν τον άνθρωπο στο νοσοκομείο. Και έλεγα με Βουλευτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ πριν από λίγες μέρες ότι αυτό το πράγμα είναι ντροπή. Κάποτε παρακαλούσαν όλοι οι Βουλευτές για πέντε χιλιάδικα, να τα δώσουν σε κάποιο σύλλογο και εκλιπαρούσαν το Ζαχόπουλο. Σήμερα όλοι τον ξέχασαν. Υπάρχει και η ανθρωπιά. Δεν είναι μόνο ο πολιτικαντισμός. Δεν τόλμησε κανείς από αυτούς που εκλιπαρούσαν τον Ζαχόπουλο να τους δώσει ένα κονδύλιο, να πάει να τον δει ως άνθρωπο, ως φυσικό πρόσωπο.

Αντ' αυτού, βάζετε σε θέσεις κλειδιά ανθρώπους που «κλαδεύουν» τη νοημοσύνη μας, ανθρώπους που δεν έχουν καμμία σχέση με τη διαφάνεια και είναι οι άνθρωποι που ουσιαστικά

οδηγούν τη χώρα σε απαξία. Διότι ο κ. Κλαδάς και η εμπλοκή του είναι συγκεκριμένη. Να μην «κλαδεύουν» επιτέλους την νοημοσύνη μας κάποιοι. Ζαχόπουλος, Κλαδάς και όλοι αυτοί που ακούγονται καθημερινά έχουν δημιουργήσει δυστυχώς μια απαξία στους πολίτες.

Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί. Είμαι νέος Βουλευτής. Μπορεί μετά από δέκα χρόνια να θυμάμαι τι έλεγα εδώ και να λέω «τα έλεγα τουλάχιστον». Ας προσέξουμε γιατί θα τα γευτούμε στο τέλος. Βλέπετε ότι 91% δεν πείθει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Εσείς ουσιαστικά είστε μια απαξιωμένη Κυβέρνηση σε μια διαδικασία η οποία δυστυχώς οδηγείται καθημερινά σε έκπτωση των αξιών, σε κατάπτωση των αξιών. Ας προσέξουμε.

Και θα πω και το εξής. Ποιοι είστε; Να σας πω ποιοι είστε. Είστε η Κυβέρνηση που, δια του κ. Ζαχόπουλου, έδωσε 14.000.000 ευρώ σε εργαζόμενους του Υπουργείου Πολιτισμού ώστε να μην αντιδράσουν σε ό,τι απαράδεκτο έκανε ο κ. Ζαχόπουλος. Και η δικαιολογία; Για επιμόρφωση, λέει, των εργαζομένων. Να τους κάνουμε καθηγητές πανεπιστημίου όλους, κύριε Υπουργέ! Έδωσαν 14.000.000 ευρώ σε εργαζόμενους, για να εξαγοράσουν τη σιωπή τους. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και την εξαγόρασαν, γιατί κανείς από αυτούς δεν μίλησε. Τώρα άρχισαν να λαλούν, διότι είδαν ότι κινδυνεύουν όλοι για ηθική αυτοργία ή συναυτοργία.

Επίσης, δεν κυβερνάτε. Δυστυχώς, σύρεστε από τις εξελίξεις, κύριε Υπουργέ. Είστε ανήμποροι και αδύναμοι. Είστε ο αδύναμος κρίκος της δημοκρατίας μας. Και βέβαια τρεκλίζετε. Γι' αυτό το σύστημα μιλάει δυστυχώς για συγκυβέρνηση. Το σύστημα ήδη ετοιμάζεται να κάνει νέες διεργασίες, νέους αρχηγούς, λες και με νέα πρόσωπα η Ελλάδα θα λύσει το πρόβλημά της. Δεν θέλει νέα πρόσωπα ο τόπος, κύριε Υπουργέ.

Νέα πρόσωπα θέλει με νέες ιδέες, διότι τα νέα πρόσωπα που το σύστημα προάγει έχουν τις παλαιές ιδέες, έχουν το σάπιο, έχουν αυτό το κατεστημένο που οδήγησε την Ελλάδα σε απαξία. Η Νέα Δημοκρατία θεσπίζει όντως νέα ήθη για τη δημοκρατία: Μαγειρέματα για την εξουσία και αυτοσκοπό την καρέκλα και την Κυβέρνηση. Αυτό δεν είναι δημοκρατία, κύριε Υπουργέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Έχει ζητήσει το λόγο ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

Ορίστε, κύριε Κακλαμάνη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για το νέο εκλογικό νόμο συζητείται στο πλαίσιο και μέσα σε καταγιγδών εμφανιζόμενα γεγονότα και εξελίξεις μιας μεγάλης πολιτικής και ηθικής κρίσης. Αυτήν τη στιγμή που μιλάμε εδώ στη Βουλή των Ελλήνων ως εκπρόσωποι του ελληνικού λαού δεν είμαστε εμείς και κατ' επέκταση ο εντολοδόχος ελληνικός λαός που ρυθμίζει τις εξελίξεις, που καθορίζει την πορεία της χώρας σε μια κρίσιμη χρονική στιγμή και για τον τόπο μας και για την περιοχή μας. Οι εξελίξεις που συντελούνται στα βόρεια σύνορα της χώρας, στα δυτικά Βαλκάνια, τα γεγονότα που ως αυτήν τη στιγμή έχουν σημειωθεί στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, νομίζω ότι δεν έχουν ακόμα αποτελέσει τον κώδωνα του κινδύνου που θα πρέπει όλους και πρώτα-πρώτα την υπεύθυνη, κατά το Σύνταγμα και το πολίτευμά μας, Κυβέρνηση της χώρας. Δεν έχουν ακόμα αυτά τα γεγονότα λειτουργήσει ως κώδωνας κινδύνου, ώστε να μην καθυβεί πλέον και ο πολιτικός κόσμος και ιδιαίτερα η Κυβέρνηση και προσωπικά ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο κ. Καραμανλής.

Η κρίση αυτή είναι ολοφάνερη και για να μην κάνει κανείς ευρύτερες αναλύσεις αρκεί να δει τι γίνεται τα τελευταία χρόνια και αυτές τις ημέρες στο χώρο της δικαιοσύνης, στο βάθος της δημοκρατίας, όπως έλεγε ο Γεώργιος Παπανδρέου. Αυτό το βάθος δυναμιτίζεται λόγω της μικροκομματικής λογικής της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, της Κυβέρνησης του κ. Κώστα Καραμανλή. Και η πολιτική υποκρισία έχει φθάσει σε δυσθεώρητα ύψη, όταν έρχεται ο παριστάμενος αυτήν τη στιγμή εδώ Υπουργός Εσωτερικών και Αποκέντρωσης και επικαλείται την άσφον λειτουργία των θεσμών, το άπλετο φως που με

πρωτοβουλία και ευθύνη της Κυβέρνησης διαχέεται σε όλους τους τομείς και της πολιτειακής και της κοινωνικής δραστηριότητας, ότι όλα όσα μπορεί να έχουν οποιοδήποτε πρόβλημα νομιμότητας, τα αντιμετωπίζει η δικαιοσύνη. Και βέβαια, δυσφημεί η Κυβέρνηση και συκοφαντεί και τη δικαιοσύνη. Δεν περιορίζεται μόνο να συκοφαντεί τους πολιτικούς της αντιπάλους, όπως έκανε χθες εξ ονόματος της Κυβέρνησης ο κ. Παυλόπουλος, ο κύριος Υπουργός, από το Βήμα αυτό σε μία αφελή, θα έλεγα, για να μην χαρακτηριστεί βαρύτατα, αφελή εκδήλωση διχαστικής αντίληψης.

Είναι δυνατόν από το Βήμα αυτό να υπαινίσσεται ο εκπρόσωπος της Κυβέρνησης ότι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως δεν εύχεται, δεν επιθυμεί να έχει επιτυχία το ταξίδι αυτό του Έλληνα Πρωθυπουργού στην Άγκυρα, που γίνεται έπειτα από πενήντα χρόνια και να λέγεται από το επίσημο αυτό Βήμα επί λέξει ότι δεν μπόρεσε ο κύριος Αρχηγός της Αντιπολιτεύσεως να ολοκληρώσει την ευχή κι ότι την ανήρεσε; Την ανήρεσε την ευχή, δηλαδή δεν επιθυμεί. Γιατί; Διότι, όπως έχει καθήκον, όπως γράφει ο Τύπος κι όπως λένε τα περισσότερα μέλη της Κυβέρνησης και πολλοί Βουλευτές της Συμπολιτεύσεως, λέει ότι αυτή η στιγμή όντως είναι μια δύσκολη στιγμή για ένα ταξίδι, που όταν αποφασίζεται έπειτα από πενήντα ολόκληρα χρόνια υποτίθεται ότι επιλέγεται η καλύτερη στιγμή. Και δεν είναι αυτή η καλύτερη στιγμή. Και δεν σημαίνει ότι όποιος κάνει το καθήκον του να επισημαίνει ορισμένα πράγματα, αυτό το κάνει γιατί εύχεται να μην επιτύχει μια εθνικού περιεχομένου και αντικειμένου αποστολή και ταξίδι του Πρωθυπουργού.

Πού θα πάμε, κύριε Υπουργέ; Στην εποχή που οι μισοί Έλληνες θεωρούσαν τους άλλους μισούς μη εθνικόφρονες, μη πατριώτες; Είμαι βέβαιος ότι αυτό δεν είναι στις προθέσεις σας ούτε στις αντιλήψεις σας ούτε στις απόψεις σας γενικότερα, όπως εγώ τις γνωρίζω. Γι' αυτό είπα ότι είναι αφελές αυτό που κάνατε χθες και οφείλατε μετά τη διακοπή που σας έκανα, αντί να φλυαρείτε περί του Κανονισμού και να μου δίνετε μαθήματα περί του Κανονισμού, να πείτε: «Ναι, κύριε Κακλαμάνη, δεν εννοώ προφανώς, δεν υπαινίσσομαι ότι ο Αρχηγός της Αντιπολιτεύσεως, όταν βάσει το χέρι εδώ και λέει «ως Έλληνας πατριώτης εύχομαι αυτό», ψεύδεται». Πού θα οδηγηθούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν μ' αυτό τον τρόπο απευθύνεται η Κυβέρνηση στο κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως και πώς αυτό από εκεί και πέρα μεταφράζεται στους ανά την επικράτεια καφεενδρες;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλοί μιλούν για κρίση του πολιτικού συστήματος. Έχω μια διαφωνία. Η κρίση είναι κρίση της Κυβέρνησης, των αδυναμιών πρώτα-πρώτα του ίδιου του Πρωθυπουργού, που δεν είναι εις ψόγον. Είναι ένα γεγονός ότι ο κύριος Πρωθυπουργός ουδεμία εμπειρία είχε, ούτε κοινοβουλευτική. Εγώ δεν ενθυμούμαι να τον άκουσα ως Βουλευτή στην Αίθουσα αυτή. Ξέρω ότι είχε ενδιαφέρον και πράγματι στις διενεχθείσες σχέσεις της Βουλής συμμετείχε, αλλά είχε πλήρη άγνοια διοικήσεως μιας χώρας που έχει αυτή τη Δημόσια Διοίκηση η οποία, όπως είπατε, -το επαγγελθήκατε κι όχι μόνο δεν το πραγματοποιήσατε, αλλά την καταβαρυνθήκατε- θέλει επανίδρυση. Και υποθέταμε ότι εννοείτε όχι ότι αυτή η όποια κακώς έχουσα διοίκηση θα γίνει απλώς παράρτημα της Ρηγίλλης. Αυτό έγινε.

Και αυτά που γίνονται στο Υπουργείο Πολιτισμού τι άλλο δείχνουν; Είναι χαρακτηριστικό, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Εγώ πάντοτε όταν μιλώ με κριτική διάθεση απευθύνομαι στην Κυβέρνηση, δεν απευθύνομαι στους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, διότι δεν θεωρώ, πέραν της πολιτικής ευθύνης που έχουν να στηρίζουν μια κυβέρνηση, ότι συμμετέχουν, όπως μου έλεγαν εμένα στα παλιά χρόνια που εκρίνετο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για διάφορα γεγονότα -αληθή ή ψευδή δεν έχει σημασία- και έλεγαν σε όλους μας ότι «είστε Κοσκωτάδες, κλέφτες κ.λπ.». Αυτή ήταν η αντίληψη, δυστυχώς, η οποία κυριάρχησε στο χώρο σας από το 1985, όταν ο κ. Μητσotάκης είπε ότι μηχανικά εδώ δεν ξεμπλέκουμε με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Θα βάλουμε τη μηχανή της σκανδαλογίας. Και στην Ελλάδα ένας Ελεuthέριος Βενιζέλος τινάχθηκε στον αέρα! Θα σταθεί ο Ανδρέας Παπανδρέου, θα σταθεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτός ο νόμος, δυστυχώς, εκφράζει αυτή την αντίληψη. Και αυτή η αντίληψη είναι συνέχεια –που το θυμάμαι, πρωτοετής φοιτητής ήμουν, το 1956-ενός τριφασικού συστήματος. Η πλειοψηφία έγινε μειοψηφία στο Κοινοβούλιο. Το 1958 το όριο ήταν 25% για να μπει ένα κόμμα στη δεύτερη κατανομή. Ερχόμαστε μετά τη δικτατορία, το 1974, με όριο 17% για να μπει ένα κόμμα στη δεύτερη κατανομή.

Τα λέω αυτά και για την άλλη Αριστερά που θέλει να ταυτίζει τη Νέα Δημοκρατία, τη Δεξιά δηλαδή, με την προοδευτική δημοκρατική παράταξη που εκφράζει και αποτελεί συνέχεια το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Όχι, κύριοι συνάδελφοι της άλλης Αριστεράς! Εδώ το 1988 ένας νόμος πρότεινε την απλή, απλούστατη αναλογική, της οποίας δεν επωφεληθήκατε, όπως υποστηρίζετε ότι θέλετε την απλή αναλογική. Αντίθετα, χρησιμοποιήθηκε ως όχημα να διαμελιστεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Μην τα ξεχνάμε αυτά.

Σήμερα, κύριε Υπουργέ, ξέρετε τι κάνετε; Στο χορό των αυτοκτονιών ο άτυχος Ζαχόπουλος ελπίζουμε θα επιζήσει, ο Κουτελίδας –ο δικηγόρος που αποπειράθηκε να αυτοκτονήσει- επέζησε και προφανώς θα γίνει καλά ο άνθρωπος, άλλο οι ευθύνες τους. Δεν ξέρω αν η απόπειρα αυτοκτονίας της Κυβερνήσεως –η πολιτική, εννοώ, αυτοκτονία- θα αποτύχει, αλλά αυτό θα συμβεί με αυτό το νόμο, επειδή επαναλαμβάνει το ίδιο επιχείρημα της διάλυσης του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και το είπατε χθες από εδώ «το δεύτερο κόμμα, εσείς τα μικρότερα κόμματα δεν χάνετε τίποτα».

Η ίδια μέθοδος του 1991, κύριε Υπουργέ, από τον κ. Μητσοτάκη επαναλαμβάνεται τώρα από τον κ. Καραμανλή. Στη θέση του κ. Κούβελα τότε είστε εσείς. Σας εύχομαι να μην έχετε και προσωπικά την τύχη του κ. Κούβελα. Αλλά ο νόμος σας έτσι θα λειτουργήσει.

Ναι, πράγματι, εμείς το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το νόμο αυτό θέλαμε –και το τι θέλαμε το δείχνει ο νόμος Σκανδαλίδη- μια λογική διαφορά μεταξύ πλήρους αναλογικής προς χάρη της διακυβερνήσεως του τόπου.

Εσείς είχατε εκατόν εξήντα πέντε, δεν κυβερνήσατε. Με εκατόν πενήντα δύο δεν μπορείτε να κυβερνήσετε. Θέλετε εκατόν εξήντα. Θα μπορούσε να κυβερνήσετε; Εμείς θα κυβερνήσουμε και με πολύ λιγότερους! Και θα τα καταφέρουμε και θα συνεχίσουμε για το καλό του τόπου. Και δεν λέμε εδώ στο λαό αυτά που λέτε εσείς, όταν υπάρχουν προβλήματα, όπως το μέγα σκάνδαλο των υποκλοπών που τάχα ο Πρωθυπουργός διαχειρίζεται ως προσωπική του υπόθεση τα εθνικά απόρρητα και άρα δεν δικαιούται η Βουλή να γνωρίζει πού είναι αυτό το υλικό.

Ελπίζω, κύριε Υπουργέ, ότι μετά τα όσα λέγατε περί της αναιμίας του πέρατος των διεργασιών της δικαιοσύνης, τώρα θα συμφωνήσετε να γίνει εξεταστική επιτροπή και για τις υποκλοπές, να έλθει και το υλικό που επεξεργάζονται οι υπάλληλοι της Ε.Υ.Π., αλλά οι Βουλευτές, τα μέλη της Επιτροπής Θεσμών, να δικαιούνται να δουν αυτό το υλικό –είναι μειωμένης υπευθυνότητας, αυτή είναι η λογική της Κυβερνήσεως- και φυσικά είτε το θέλετε είτε όχι άπλετο φως θα χυθεί σ' αυτή τη χώρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ιωάννης Σκουλάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι άραγε το πρόβλημα αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα ο εκλογικός νόμος, όταν μια ολόκληρη κοινωνία αναρωτιέται ποιος κυβερνά, όταν καθημερινά ο πολίτης παρακολουθεί αποσβολωμένος τα γεγονότα, τη διαφθορά, τη διαπλοκή, τη συνδιαλλαγή, τις υπόγειες διαδρομές, όταν αναζητά έξοδο διαφυγής και παράθυρο ελπίδας. Όταν ο κόσμος γκρεμίζεται, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με φαρisaισμό προτείνει την τροποποίηση του εκλογικού νόμου.

Ο λόγος είναι ένας και απλός, να παραμείνει με οποιοδήποτε τρόπο και κόστος στην εξουσία, καταπατώντας τους θεσμούς. Και πώς να χαρακτηρίσουμε τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, όταν την περασμένη Παρασκευή, από αυτό εδώ το Βήμα, δήλωσε ότι, αφού ψηφιστεί η τροποποίηση του εκλογικού νόμου, θα

πάμε σε συζήτηση για ένα νέο εκλογικό σύστημα. Σε δουλειά να βρισκόμαστε! Είναι αυτή υπεύθυνη στάση Πρωθυπουργού; Πώς να μας κρίνει μετά ο Έλληνας πολίτης; Και πώς να χαρακτηρίσει το πολιτικό σύστημα εν γένει, με τέτοιες προτάσεις; Με προβληματισμό στην αρχή, με αδιαφορία έπειτα και με απέχθεια τελικά.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, με αυτά τα παιχνίδια υποβιβάζετε την πολιτική συζήτηση και υποβιβάζετε το ίδιο το Κοινοβούλιο. Δεν είναι ανάγκη να είναι κανείς συνταγματολόγος ή έστω νομικός, για να καταλάβει τα κομμηνατικά, ιδιοτελή ελατήρια της πρότασής σας. Η ρητορική σας περί κυβερνητικής σταθερότητας δεν πείθει κανέναν, γιατί πρώτα απ' όλα, δεν πείθει εσάς τους ίδιους. Και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής μπορεί να λέει ότι η πρότασή σας είναι συνταγματικά ανεκτή, όμως, άλλοι επιστήμονες εισηγούνται ότι η βασική συνταγματική αρχή που διέπει το εκλογικό σύστημα δεν είναι η κυβερνητική σταθερότητα, αλλά η αρχή της ισοδυναμίας της ψήφου. Επίσης, διαβάσω παρακάτω ότι η κυβερνητική σταθερότητα σε καμία περίπτωση δε νοείται να προτάσσεται της αρχής της ισοδυναμίας της ψήφου, η οποία είναι συστατικό στοιχείο της λαϊκής κυριαρχίας. Αυτά λέει ο συνταγματολόγος κ. Σωτηρέλης.

Η Κυβέρνηση με τον αποκλεισμό των συνασπισμών κομμάτων από τη πρωτοδότηση που παίρνει το πρώτο κόμμα, το οποίο μπορεί και αν υπολείπεται σημαντικά ενός συνασπισμού, π.χ. 39% έναντι 55%, να σχηματίζει αυτοδύναμη κυβέρνηση, επαναφέρει μία διάταξη-έκτρωμα του νόμου Κούβελα, την οποία ο κορυφαίος των Ελλήνων συνταγματολόγων, ο αείμνηστος Αριστόβουλος Μάνεσης, ως Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής, είχε κρίνει αντισυνταγματική. Είχε επισημάνει τότε: «Η διαφοροποίηση ενδέχεται να καταλήξει σε τεχνητή απόκτηση κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας. Όμως, μια τέτοια διαμόρφωση του εκλογικού αποτελέσματος αποτελεί αλλοίωση και νόθευση της λαϊκής ετυμολογίας και παραβίαση του άρθρου 52 του Συντάγματος, που προστατεύει την ελεύθερη και ανόθευτη εκδήλωση της εκλογικής θέλησης και έκφρασης της λαϊκής κυριαρχίας, η οποία αποτελεί θεμέλιο του πολιτεύματος».

Όμως και το ίδιο το εκλογοδικείο έχει ήδη αποφανθεί, λέγοντας ότι δεν είναι δυνατόν σε ένα δημοκρατικό καθεστώς, τα δικαιοδοτικά όργανα να έχουν την εξουσία, να ελέγχουν υπό ποιους όρους και προϋποθέσεις μπορεί να συνεργάζονται τα κόμματα, αν αυτά έχουν κοινά προγράμματα ή αν είναι εύλογη ή σκόπιμη η συνεργασία τους. Πρόκειται για την απόφαση του εκλογοδικείου 32, 33, 34 και 35 του 1990.

Ο καθηγητής κ. Κωνσταντίνος Χρυσόγονος έχει επισημάνει σε ανύποπτο χρόνο -Συνταγματικό Δίκαιο, το 2003, σελίδα 439- ότι από τα άρθρα 1 και 29 παράγραφος 1 του Συντάγματος απορρέει η αρχή των ίσων ευκαιριών στα πολιτικά κόμματα, η οποία ισχύει και για τους συνασπισμούς κομμάτων. Και σημειώνει, επίσης, αργότερα ότι ένα τέτοιο εκλογικό τερατούργημα, όπως λέει, θα μπορούσε να ελεγχθεί, όχι μόνο ως προς την αντισυνταγματικότητά του από το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, αλλά και από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, για παραβίαση του άρθρου 3 του πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Τέλος, ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., καθηγητής κ. Παπαδημητρίου, ήταν περιεκτικός, ξεκάθαρος και αποδόμησε τα ισχύα σας επιχειρήματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, βλέποντας ότι δεν μπορεί να κυβερνήσει με τους εκατόν πενήντα δύο Βουλευτές, προσπαθεί να παραμείνει στην εξουσία, ψηφίζοντας εκλογικό νόμο που θυμίζει το τριφασικό, το εκλογικό σύστημα του 1956, όταν η «Δημοκρατική Ένωση», συνεργασία των κομμάτων του Κέντρου με την «Ε.Δ.Α.», ενώ έλαβε 48,15%, δεν στάθηκε δυνατό να νικήσει τις εκλογές, αφού η μειοψηφούσα «Ε.Ρ.Ε.», με ποσοστό 47,38%, εξασφάλισε εκατόν εξήντα πέντε έδρες, έναντι εκατόν τριάντα δύο του

Συνασπισμού.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν έχετε αλλάξει πραγματικά καθόλου. Παραμένετε οι ίδιοι, όπως οι πολιτικοί σας πρόγονοι. Ξέρετε, όμως, ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται ως φάρσα. Η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για το νέο εκλογικό νόμο έρχεται να καταδείξει την αδυναμία της σημερινής Κυβέρνησης. Έρχεται να αποδείξει αυτό που εδώ και καιρό ο ελληνικός λαός έχει καταλάβει, ότι αυτή η Κυβέρνηση βλέπει το κράτος ως λάφυρο, την εξουσία ως αυτοσκοπό.

Προκειμένου, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία να συνεχίσει την πολιτική αυτή, φέρνει σήμερα στη Βουλή ένα νόμο που προστατεύει με οποιοδήποτε πολιτικό κόστος τη διαπλοκή, την οποία αυτή η Κυβέρνηση επαγγελλόταν ότι θα συντρίψει.

Τα αποτελέσματα είναι γνωστά. Ξεκινήσαμε από το σκάνδαλο των κουμπάρων και φθάσαμε στην περιβόητη πλεόν υπόθεση Ζαχόπουλου.

Η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για το νέο εκλογικό νόμο είναι άδικη, γιατί επιχειρεί να μειώσει την αναλογικότητα των κομμάτων, ως προς την εκπροσώπηση τους στη Βουλή. Η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για τον εκλογικό νόμο είναι ευκαιριακή, είναι ομορφοπολιτική, καθώς στηρίζεται σε πελατειακές, ρουσφετολογικές και μικροπολιτικές σκοπιμότητες.

Τα αποτελέσματα είναι πάνω από ορατά. Ο ελληνικός λαός καθημερινά απομακρύνεται από την πολιτική, καθημερινά απαξιώνει την πολιτική, τους πολιτικούς. Απομακρύνονται οι πολίτες από το δημόσιο χώρο, καθώς βλέπουν την καθολική υποβάθμιση των βασικών μας θεσμών, όπως είναι η δημοκρατία, η δικαιοσύνη και το ίδιο το κράτος.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. υποστηρίζει ένα μοντέλο που θα συνδυάσει μονοεδρικές περιφέρειες και ευρείες εκλογικές περιφέρειες με λίστα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προχωράει ένα βήμα παραπέρα και αποκόπτεται από τα συμπτώματα του παρελθόντος και τις πελατειακές πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει ξεκαθαρίσει ότι δεν θα δεχθεί έναν εκλογικό νόμο με χαρακτηριστικά που παραπέμπουν στο παρελθόν.

Ατενίζουμε με όραμα το μέλλον. Ο Πρόεδρός μας Γιώργος Παπανδρέου χθες έκανε συγκεκριμένες προτάσεις, ριζοσπαστικές προτάσεις που ανατρέπουν το πολιτικό σκηνικό.

Εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. προτείνουμε ανανέωση της πολιτικής ζωής, αυτονομία του Βουλευτή και της πολιτικής. Θέλουμε ένα Βουλευτή ελεύθερο και όχι μέλος μιας ελίτ, διαχείρισης απλώς της εξουσίας. Θέλουμε έλεγχο του πολιτικού χρήματος, θέλουμε να μπορούμε να ξαναφέρουμε την πολιτική στο προσκήνιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εκλογές θεωρούνται η καρδιά της πολιτικής διαδικασίας. Είναι η δημοκρατία στην πράξη. Η αρχή της αντιπροσώπευσης είναι κεντρική σ' αυτήν τη συζήτηση.

Επειδή δεν πιστεύω σ' αυτό που είπε ο Σάμουελ Τζόνσον το 1775, ότι η πολιτική δεν είναι τίποτα παραπάνω από ένα μέσο κοινωνικής ανόδου, αλλά πιστεύω σ' αυτό που έγραψε η φιλόσοφος Χάνα Άρεντ το 1958, ότι η πολιτική είναι η σημαντικότερη μορφή ανθρώπινης δραστηριότητας, επειδή προϋποθέτει σχέσεις μεταξύ ίσων και ελευθέρων πολιτών, γι' αυτόν ακριβώς το λόγο καταψηφίζω το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου για οκτώ λεπτά.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον εκλογικό νόμο -που βέβαια δεν πρόκειται για ολοκληρωμένη πρόταση εκλογικού νόμου, αλλά περισσότερο για μεμονωμένες, αποσπασματικές, καιροσκοπικές, ρυθμίσεις διευθετήσεων στον εκλογικό νόμο- γίνεται μέσα σε ένα κλίμα ιδιαίτερα νοσηρό, ιδιαίτερα βεβαρυμμένο, ένα κλίμα με το οποίο πραγματικά ο ελληνικός λαός νοιώθει να ασφυκτιά, ένα κλίμα που τις τελευταίες εβδομάδες συνεχώς αναδεικνύεται βαθιά η πολιτική, ηθική και κοινωνική κρίση, μια κρίση για την οποία έχει μεγάλες πολιτικές ευθύνες η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, μια κρίση που οι ευθύνες της αντανακλώνται στο πρόσωπο του ίδιου του Πρωθυπουργού.

Οι ευθύνες αυτές είναι σε τρία επίπεδα. Είναι πρώτα απ' όλα, όσον αφορά το συγκεκριμένο θέμα, αυτό το μεγάλο σκάνδαλο που ταλανίζει κυριολεκτικά την ελληνική κοινωνία τις τελευταίες εβδομάδες, όπου βλέπουμε μία Κυβέρνηση σε ομηρία και σε πανικό, να επιχειρεί συστηματικά να συγκαλύψει, να παρακωλύσει το έργο της δικαιοσύνης και να αποπροσανατολίσει τη συζήτηση.

Βλέπουμε, επίσης, ένα δεύτερο επίπεδο ευθυνών, γιατί βέβαια αυτή η υπόθεση δεν είναι μια μεμονωμένη υπόθεση, ένα κρούσμα, αλλά ακολουθεί μια σωρεία τέτοιων υποθέσεων τα τελευταία χρόνια, που όλες είχαν το ίδιο χαρακτηριστικό. Ευθύνη της Κυβέρνησης, ευθύνη ενός στενού κύκλου διακυβέρνησης γύρω από τον Πρωθυπουργό. Βέβαια είχαν ως αποτέλεσμα τη συνεχή προσπάθεια της συγκάλυψης, είτε αυτό αφορούσε το μεγάλο σκάνδαλο των υποκλοπών είτε τους κουμπάρους είτε βέβαια πρόσφατα, τη μεγάλη λεηλασία των ταμείων με τα αμαρτωλά ομόλογα.

Η τρίτη, όμως, πολιτική ευθύνη, κύριε Υφυπουργέ της Κυβέρνησης, είναι ότι σ' αυτήν την κατάσταση που έχει οδηγηθεί το πολιτικό σύστημα με δική σας ευθύνη -και θα συμφωνήσω με τον Πρόεδρο κ. Κακλαμάνη- έρχεστε και εμμένετε σ' αυτό το σχέδιο νόμου, σαν να μην έχει αλλάξει τίποτα σ' αυτήν τη χώρα, σαν η Βουλή, σαν η Κυβέρνηση να είναι εκτός πραγματικότητας σαν να είμαστε σε μια άλλη χώρα.

Και αντί να καθίσετε έστω και αυτήν την ύστατη στιγμή, όπως σας κάλεσε χθες με περισσή ευθύνη ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γιώργος Παπανδρέου και να πείτε ότι χρειάζεται πραγματικά μέσα από έναν εθνικό διάλογο να δούμε πώς μπορούμε να οχυρώσουμε τη δημοκρατία, πώς μπορούμε να ενισχύσουμε τη Βουλή, πώς μπορούμε να έρθουμε και πραγματικά να αναβαθμίσουμε την έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας και την πολιτική αυτονομία, εσείς απλά εμμένετε σε αυτές τις τρεις διευθετήσεις που προτείνετε με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Και βέβαια, επειδή ο Υπουργός Εσωτερικών χθες έθεσε ως επιχείρημα την ανάγκη ισχυρών κυβερνήσεων, παραβιάζοντας, βέβαια μια σειρά από συνταγματικές αρχές που με μεγάλη πληρότητα ο εισηγητής μας, ο συνάδελφος Γιώργος Παπαδημητρίου, ανέδειξε χθες, εγώ θα ήθελα να ενώσω το ερώτημά μου με ερωτήματα που έχουν θέσει όλοι οι συνάδελφοι από την πλευρά της Αντιπολίτευσης και να πω το εξής:

Τελικά τι έφταιγε στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τα προηγούμενα τριάντα χρόνια; Δεν ήταν μια ισχυρότατη κοινοβουλευτική κυβέρνηση; Την παρεμπόδισε, όμως, αυτό στο να δούμε όλα αυτά τα φαινόμενα της διαφθοράς και της υποβάθμισης του Κοινοβουλίου και του πολιτικού συστήματος; Όχι, βέβαια! Γιατί η ισχύς των κυβερνήσεων δεν έχει να κάνει στενά με την κοινοβουλευτική δύναμη. Πάνω απ' όλα έχει να κάνει με την καθαρότητα της στρατηγικής, την ευθύνη απέναντι στο λαό και το πολιτικό πρόγραμμα.

Και όσον αφορά τα συγκεκριμένα άρθρα του σχεδίου νόμου για τα οποία συζητάμε σήμερα, πρώτα απ' όλα είναι φανερό και αναδείχθηκε -πιστεύω- επαρκώς ότι με την προσθήκη των δέκα εδρών στο πρώτο κόμμα έχουμε μια κατάφωρη παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Όσον αφορά τη δεύτερη διάταξη, που στην ουσία έρχεται να εμποδίσει την ανόθευτη έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας μέσα από τη δυνατότητα συνασπισμών των κομμάτων, πιστεύω ότι και εδώ είναι σαφές πως έχουμε παραβίαση του Συντάγματος, καθώς έχουμε παραβίαση της αρχής της ισότητας. Αναδείχθηκε επαρκώς -πιστεύω- στη συζήτηση και χθες και σήμερα.

Φυσικά, έχουμε συγκεκριμένα εμπόδια όσον αφορά στην έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας, τα οποία δεν είναι ότι απλώς έρχονται να υποβαθμίσουν περισσότερο τη σημασία του Κοινοβουλίου, σε μια περίοδο που η χώρα μας έχει ανάγκη να ενισχυθούν οι αντιπροσωπευτικοί θεσμοί, αλλά έρχεται πραγματικά στην πράξη να πλήξει και να μειώσει την έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας. Και εδώ ακριβώς είναι η τραγική ειρωνεία της πρότασης που φέρνετε, σε μια στιγμή που η αγωνία και η αναζήτηση μας θα έπρεπε να είναι πώς να ενισχύσουμε τους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς και ειδικά το Κοινοβούλιο και πώς θα μπορέσουμε να δώσουμε νέα διέξοδο και έκφραση στη λαϊκή

κυριαρχία.

Θα ήθελα να σταθώ λίγο περισσότερο –γιατί δεν έγινε αντικείμενο ιδιαίτερης συζήτησης– στην άλλη διάταξη που προτείνετε για τις γυναίκες. Η αντίληψη του να υπάρχει ένα ποσοστό όσον αφορά στην υποψηφιότητα των γυναικών είναι, κατ' αρχήν, θετική. Ξέρετε πως είναι κάτι που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και όλοι υποστηρίζαμε. Έγινε μέρος της συνταγματικής αναθεώρησης και του Συντάγματος να υπάρχει δυνατότητα θετικών δράσεων. Είναι, επίσης, κάτι που η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για πρώτη φορά, με Υπουργό τότε τη Βάσω Παπανδρέου, το εισήγαγε στις δημοτικές εκλογές.

Άρα, η αρχή είναι σωστή. Όμως, η εφαρμογή είναι ιδιαίτερα λάθος. Και είναι ιδιαίτερα λάθος, κύριε Υπουργέ, για δύο λόγους:

Ο πρώτος λόγος είναι ότι πρέπει και σε αυτό το θέμα να υπάρχει η αρχή της ισότητας. Εγώ δεν μπορώ να κατανοήσω, γιατί αντιμετωπίζουμε διαφορετικά την ανάγκη της ισότιμης εκπροσώπησης των γυναικών –πιστεύω ότι έχετε ευαισθησία και ότι δεν ειρωνεύεστε αυτό το σοβαρό θέμα– γιατί να υπάρχει μια διαφορετική μεταχείριση όσον αφορά τις γυναίκες στην περιφέρεια από τα αστικά κέντρα –ίσα-ίσα που θα έπρεπε στην περιφέρεια να υπάρχει η δυνατότητα συμμετοχής των γυναικών. Πολύ περισσότερο τίθενται βάσιμες αμφιβολίες πώς θα είναι αποτελεσματικός ο έλεγχος όσον αφορά αυτό το θέμα. Εδώ θα θέλαμε να ακούσουμε πώς θα είναι εφικτός αυτός ο έλεγχος, όταν ξέρουμε ότι υπάρχει ο φόβος να ατονήσει, τελικά, και η εφαρμογή του μέτρου.

Χθες ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με αίσθημα ευθύνης παρουσίασε μια συνολική διαφορετική προσέγγιση όσον αφορά την ενίσχυση των θεσμών και της δημοκρατίας.

Η πρότασή μας για ένα διαφορετικό εκλογικό σύστημα, δεν είναι αποκομμένη, είναι μέρος ενός μεγάλου πακέτου, καλούμε πραγματικά σε ένα μεγάλο διάλογο με το λαό, με τους πολίτες, με τις πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις. Ένα πακέτο που αφορά το εκλογικό σύστημα, αφορά την αυτονομία της πολιτικής, αφορά του να υπάρχει πραγματικά αναβάθμιση του ελέγχου των εξουσιών, όλων των εξουσιών, είτε επικοινωνιακών, είτε οικονομικών, μέσα από ένα νέο πλαίσιο κανόνων και δεοντολογίας και πάνω απ' όλα αφορά την ενίσχυση της αντιπροσωπευτικότητας. Γιατί με την πρόταση που καταθέτουμε με αίσθημα ευθύνης, επιδιώκουμε την ενίσχυση του Βουλευτή και την αυτονομία του, επιδιώκουμε την ενίσχυση της αντιπροσωπευτικότητας, την πολιτική αυτονομία των κομμάτων.

Αυτός, λοιπόν, είναι ο άλλος δρόμος και αυτό το δρόμο εμείς θα συνεχίσουμε να υπηρετούμε και να καλούμε τους πολίτες να έρθουν να στηρίξουν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Η κ. Αποστολάκη έχει το λόγο.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας και οι πολίτες της ασφυκτούν από τη δυσοσμία που αναδύεται το τελευταίο διάστημα. Πνίγονται από την εικόνα μιας συναλλασσόμενης Κυβέρνησης που παλινωδεί, λέει ψέματα και πρωταγωνιστεί σε ένα σκάνδαλο που έχει ως αφετηρία την προσωπική σχέση του Πρωθυπουργού με ένα μετακλητό υπάλληλο, οι υπερεξουσίες του οποίου ήταν ανεκτές απ' όλους τους πολιτικούς προϊσταμένους του, ακριβώς επειδή η αναφορά του ήταν ευθεία στο πρόσωπο του Πρωθυπουργού και η κάλυψή του γενναιόδωρη και απόλυτη.

Συμπρωταγωνιστής της Κυβέρνησης σ' αυτή την απίθανη ιστορία είναι κάποιοι άνθρωποι που υποδύονταν τους δημοσιογράφους και που τώρα πια ευτυχώς δεν έχει μείνει η παραμικρή αμφιβολία στο σύνολο της κοινής γνώμης για τον πραγματικό τους ρόλο.

Οι πολίτες παρακολουθούν άφωνοι αυτή την ιστορία να εξελίσσεται και μέσα απ' αυτήν εδραιώνουν την αποστασιοποίησή τους από την πολιτική και τα κόμματα. Δυστυχώς το πρόβλημα εκφεύγει από την Κυβέρνηση. Μια Κυβέρνηση που καταρρέει, μια Κυβέρνηση της οποίας η αξιοπιστία είναι πλέον μηδενική, αλλά η σημερινή κατάσταση αφορά συνολικά το πολιτικό

σύστημα. Το πολιτικό σύστημα της χώρας που δοκιμάζεται, το πολιτικό σύστημα της χώρας που εξακολουθεί να έχει αντιστοίχιση στις ιστορικές και πολιτικές αναφορές της Μεταπολίτευσης, οι οποίες έχουν κλείσει τον κύκλο τους.

Σ' αυτή, λοιπόν, την πολιτική συγκυρία η Κυβέρνηση παρουσιάζει στη Βουλή των Ελλήνων ένα εκλογικό νομοσχέδιο, μια τροπολογία ουσιαστικά του υφιστάμενου εκλογικού νόμου αναπαράγοντας την παραταξιακή της παράδοση στον τομέα του εκλογικού μαγεϊρέματος. Γιατί η σημερινή πρόταση της Κυβέρνησης δεν είναι τίποτα άλλο παρά η συνέχιση όλων αυτών των εκλογικών μεθοδεύσεων που στο παρελθόν είχαμε γνωρίσει απ' αυτή την παράταξη.

Δεν θέλω, όμως, να αναφερθώ στο παρελθόν. Και δεν θέλω να αναφερθώ στο παρελθόν γιατί δεν θέλω να δώσω βάση να έναυσμα για κανενός είδους συμψηφισμό. Θέλω να μιλήσω για το σήμερα και κυρίως θέλω να μιλήσω για το μέλλον και για το αύριο αυτού του τόπου. Θέλω να μιλήσω για μια χαμένη ευκαιρία που δεν είναι βέβαια χαμένη ευκαιρία από την πλευρά της Κυβέρνησης, αλλά είναι μια συνειδητή πολιτική επιλογή.

Το άλλοθι του σχηματισμού τάχα σταθερών κυβερνήσεων, είναι αδύναμο. Και δεν είναι αδύναμο μόνο γιατί έρχεται σε ευθεία αντίθεση με πολλές συνταγματικές αρχές και όχι βέβαια μόνο με τη συνταγματική αρχή της ισότητας της ψήφου. Είναι αδύναμο γιατί στην κρίση και στο νου του κάθε πολίτη υποκρύπτει το πραγματικό κίνητρο της Κυβέρνησης. Ένα κίνητρο που εδράζεται βεβαίως σε μια, κατά την άποψή μου, εξαιρετικά ριψοκίνδυνη εκτίμησή της ότι θα εξακολουθήσει και στο μέλλον να είναι πρώτο κόμμα, όπως καταγράφηκε στις εκλογές της 16ης Σεπτεμβρίου. Ένα άλλοθι που σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί επίσης να αντέξει στην κριτική σε ό,τι αφορά το δεύτερο βήμα αυτού του εκλογικού νομοσχεδίου, που αφορά τον αποκλεισμό των συνασπισμών των κομμάτων από την προνομιούχηση του πρώτου κόμματος.

Και πάλι είναι ένα άλλοθι, το οποίο εδράζεται σε μία σημερινή της εκτίμηση, που μπορεί να έχει χαρακτηριστικά επικαιρότητας και όχι βεβαίως τα χαρακτηριστικά εκείνα, τα οποία χρειάζεται να έχει μία συγκροτημένη πρόταση για το εκλογικό σύστημα και τον εκλογικό νόμο της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πολιτικό σύστημα έχει ανάγκη από μία ριζική μεταρρυθμιστική τομή. Είναι κοινός τόπος σε όλες τις συζητήσεις –πολιτικές, δημοσιογραφικές, κοινωνικές στον οποίο συγκλίνουν όλοι.

Αντί, λοιπόν, το έναυσμα αυτό να χρησιμοποιηθεί για την κατάθεση ενός συνολικού μεταρρυθμιστικού πλαισίου, που θα αφορά το κρίσιμο και μείζον ζήτημα της υποαντιπροσωπευσης της ελληνικής κοινωνίας, ζήτημα που αφορά σήμερα και τη λειτουργία του πολιτεύματός μας, αντί να χρησιμοποιηθεί προκειμένου να προωθηθούν ρυθμίσεις, που θα διασφαλίσουν τη διαφάνεια στη χρηματοδότηση των κομμάτων, αντί να χρησιμοποιηθεί προκειμένου να ψηφιστούν ρυθμίσεις, που θα κάνουν διαφανή την εσωτερική δημοκρατική λειτουργία των κομμάτων και τον τρόπο ανάδειξης των Βουλευτών, αντί να χρησιμοποιηθεί προκειμένου να ψηφιστούν ρυθμίσεις, από τις οποίες θα προκύπτει η νέα περιφερειακή συγκρότηση της χώρας και κατά συνέπεια μία νέα αναλογική εκπροσώπησης της από τους βουλευτές αντί να χρησιμοποιηθεί ως αφετηρία, για ένα εκλογικό σύστημα, που θα είχε εκείνες τις προϋποθέσεις ώστε και πάγιο να είναι και τις βασικές αρχές, τις οποίες όλοι θέλουμε να διασφαλίσουμε –τουλάχιστον στα λόγια– δηλαδή του σταθερού κυβερνητικού σχήματος, της αναλογικής εκπροσώπησης, αλλά και της διαφάνειας σε ό,τι αφορά τη συγκρότηση και λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος, η Κυβέρνηση αναπαράγει και πάλι τη γνωστή παραταξιακή της παράδοση: Το εκλογομαγείρεμα που θέλει για να της εξασφαλίσει εκείνες τις προϋποθέσεις για τη διατήρηση της εξουσίας.

Κι ενώ η κοινωνία ασφυκτιά και μας παρακολουθεί με ακόμα μεγαλύτερη καχυποψία, έρχεστε με έναν αυτοκαταστροφικό για εσάς τους ίδιους τρόπο να της εκπέμψετε ένα ξεκάθαρο μήνυμα. Εμάς –λέτε– το μόνο που μας ενδιαφέρει είναι να διατηρηθούμε στην εξουσία πάση θυσία, με οποιαδήποτε διαστρέβλωση, με κάθε τίμημα, ακόμη κι αν στην υλοποίηση αυτού μας

του σχεδίου θα αντιστρατευτούμε θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματός μας.

Το κερασάκι στην τούρτα ή, αν θέλετε, η απόπειρά σας να χρυσώσετε το χάπι, έρχεται με το τρίτο άρθρο αυτού σας του νομοσχεδίου, το άρθρο για την ποσόστωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι από εκείνους που υποστηρίζουν θερμά και με όλες μου τις δυνάμεις, την αναγκαιότητα παρεμβάσεων, όπως η ποσόστωση, για να κάνουμε πράξη κάποια στιγμή την ισοτιμία στην ελληνική κοινωνία και να καταστήσουμε στο μέλλον την ποσόστωση ανενεργό, να καταστήσουμε την ποσόστωση παρωχημένη και ανεπίκαιρη για τις ανάγκες του ελληνικού πολιτικού συστήματος.

Ο τρόπος, όμως, με τον οποίο εισάγετε την ποσόστωση, ανάγοντας τελικά την υλοποίηση της διάταξης αυτής στην επικράτεια και όχι σε κάθε περιφέρεια, όπως γνωρίζετε πολύ καλά –και γι' αυτό το λόγο το κάνετε– ουσιαστικά ακυρώνει την πρόθεσή σας, ακυρώνει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα και δεν πρόκειται να έχει εκείνα τα αποτελέσματα –τα κατ' αρχάς θετικά– τα οποία είδαμε με την ισχύ της διάταξης στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές. Χάνετε άλλη μία ευκαιρία στον τομέα της ισοτιμίας των δύο φύλων να προσθέσετε ένα λιθαράκι. Τέσσερα χρόνια τώρα δεν κάνετε τίποτα σε αυτό το τόσο σημαντικό ζήτημα.

Το νομοσχέδιο καταψηφίζεται απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Στην κοινή γνώμη μένουν δύο πράγματα: Η δική σας έμμονη προπαγάνδα να διατηρηθεί με κάθε θυσία στην εξουσία και η γόνιμη αγωνία της Αντιπολίτευσης να εισφέρει στην αναγκαία αλλαγή και μεταρρύθμιση του πολιτικού συστήματος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει η κ. Φουντουκίδου.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κάποιο θαύμα συνετελέσθη και ξαφνικά κάποιοι απόκτησαν όραση, ακοή, όσφρηση. Είναι ευχάριστο και αν τους έκανε καλό το ότι έμειναν στην Αντιπολίτευση, καλώς, λοιπόν, παραμένουν εκεί, αλλά θα έλεγα να αυξήσουν και την παρατηρητικότητα τους προς αυτήν την κατεύθυνση και να τονίσουν ότι έχουν απέναντί τους μια Κυβέρνηση που έχει μηδενική ανοχή, δεν αφήνει σκιάς, δεν καλύπτει κανέναν και τίποτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι απαντήσεις στα μεγάλα θέματα δεν δίνονται με γνώμονα τι συμφέρει κάποιο κόμμα ή κάποια συγκεκριμένη χρονική συγκυρία. Οι απαντήσεις δίνονται με γνώμονα το συμφέρον του τόπου. Και επειδή τα κόμματα έχουμε ιστορία, να υπενθυμίσω ότι εμείς διαχρονικά έχουμε την ίδια καθαρή, σαφή θέση. Στρηρίζουμε ένα σύστημα το οποίο υπηρετεί την αρχή της αυτοδυναμίας, γιατί πιστεύουμε ότι πρέπει να εξασφαλίζουμε ισχυρή κυβέρνηση για να μπορέσουμε να κυβερνήσουμε αποτελεσματικά τον τόπο και την αρχή της αναλογικότητας. Αυτά, γιατί νομίζω ότι εκφράστηκαν υπερβολές και φόβοι ότι έρχεται ένα συγκεκριμένο νομοσχέδιο για να υπηρετήσει τις ανάγκες της Νέας Δημοκρατίας.

Δεν είναι υπερβολικό, κύριοι συνάδελφοι. Ξέρει κανείς από εσάς ποιες θα είναι οι συγκυρίες μετά από οχτώ χρόνια, αφού τότε θα εφαρμοστεί αυτός ο εκλογικός νόμος; Μπορεί κανείς να προδικάσει, ώστε να μας καταλογίσει δόλο; Είναι μια σταθερή πάγια θέση μας, έτσι όπως προκύπτει ιστορικά με την κοιμητική μας συμπεριφορά. Άρα, λοιπόν, οι δήθεν ανησυχίες σας είναι απλώς η πάγια τακτική σας, αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση.

Κάτι ακούστηκε, λοιπόν, μετά από αυτό και για συνεργασίες, για τη σφοδρή επιθυμία συνεργασίας, σύγκλισης, συμμαχίας, που είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητούμενο στον πολιτικό βίο. Και ερωτώ: Υπάρχει αυτή η πολιτική κουλτούρα σήμερα και δεν την αξιοποιούμε προς την κατεύθυνση των συνεργασιών των κομμάτων; Έχουμε κάθε μέρα μείζονα πολιτικά θέματα, θέματα που απασχολούν τον ελληνικό λαό και δεν υπάρχει καμία απολύτως διάθεση σύγκλισης, δεν υπάρχει προδιάθεση σύγκλισης ακόμα και μέσα στο ίδιο κόμμα. Εμφύλιοι και σπαργμοί.

Πώς, λοιπόν, εμείς σήμερα καλούμαστε να κάνουμε κριτική και να πούμε ότι δεν υπηρετούμε αυτή τη σκοπιμότητα; Είναι δυνατόν να μιλάμε για κομματικούς σχηματισμούς που έχουν

απόλυτη ιδεολογική και πολιτική ταύτιση; Μα, τότε πρόκειται για ένα και μόνο κόμμα, άλλως για τι μιλάμε; Μιλάμε για πολιτικούς σχηματισμούς ευκαιριακούς με σκοπό να υπαρπάξουν τη ψήφο του ελληνικού λαού, με σκοπό να παραπλανήσουν με κάποιο προσωπείο, χωρίς αυτό όμως να σημαίνει ότι του δίνουν ιδεολογικό και πολιτικό στίγμα. Ποιο, λοιπόν, είναι σε αυτήν την περίπτωση αυτό που αποτελεί το συνεκτικό ιστό; Είναι η μόνη επιθυμία να ανέλθουν στην εξουσία.

Εγώ άκουσα με πάρα πολύ συμπάθεια τον εισηγητή της Μείζονος Αντιπολίτευσης να υπαναχωρεί από την αρχική θέση του κόμματός του, γιατί αυτό έφερε το σχετικό νομοσχέδιο, μιας και ο πυρήνας του νομοσχεδίου, το οποίο αλλάζει ως συζητούμενο νομοσχέδιο, κατ' ουσία δεν θίγεται. Ο πυρήνας μένει αναλλοίωτος. Η αναλογικότητα εκφράζεται μέσα από την κατανομή των 250 εδρών στα κόμματα που συγκεντρώνουν πάνω από το 3% των ψήφων. Ούτε η αρχή της ισοδυναμίας της ψήφου καταστρατηγείται ούτε η έννοια της λαϊκής κυριαρχίας με ρυθμίσεις περί αυτοδυναμίας και αναλογικότητας, που προτείνουν την ενίσχυση του πρώτου κόμματος ακριβώς για να εξυπηρετήσουμε την ανάγκη διακυβέρνησης του τόπου.

Τα κόμματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπα προηγουμένως, έχουν την ιστορία τους. Και θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι κάναμε όλα τα κόμματα ένα μεγάλο όχι απλώς βήμα, αλλά θα έλεγα. Θα σας υπενθυμίσω ότι είχαμε ευκαιριακές αλλαγές νόμων, που ρύθμιζαν τα των εκλογών λίγες μέρες πριν από κάθε εκλογική αναμέτρηση, με ένα και μόνο γνώμονα, το πώς θα παραμείνουν στην εξουσία ή πώς θα στραγγαλίσουν όλα τα άλλα κόμματα, ώστε να μη φτάσουν στην εξουσία.

Άρα, κάναμε μια γενναία ρύθμιση –και πρέπει να το τονίσω– προς την κατεύθυνση αυτή, που εξασφαλίζει ότι τουλάχιστον δεν θα έχουμε αλλαγές πριν από κάθε εκλογή. Είναι ουσιαστική, δημοκρατική ρύθμιση.

Και επειδή και τα κόμματα έχουν την ιστορία τους, αλλά και το Κοινοβούλιο και ο πολιτικός βίος του τόπου μας έχει την ιστορία του, θα σας υπενθυμίσω ότι είχαμε κυβερνήσεις συνεργασίας πρόσφατα. Και καταθέτω, αν θέλετε, και την προσωπική μου εμπειρία.

Το 1989 είχαμε Κυβέρνηση συνεργασίας, Οικουμενική Κυβέρνηση. Ακούγεται ωραίο, ε; Ακούγεται τέλειο. Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Αναβλητικότητα, αναποτελεσματικότητα και τλαιπωρία του τόπου, γιατί χρειάστηκε σε δέκα μήνες να γίνουν τρεις εκλογικές αναμετρήσεις.

Άρα, εμείς τι θέλουμε να πετύχουμε; Αποτελεσματικότητα στη διακυβέρνηση. Τα κακώς κείμενα θέλουμε να διορθώσουμε με αυτό το νομοσχέδιο, πιστοί πάντα, συνεπείς στην πολιτική μας φιλοσοφία και στάση, έτσι όπως εκφράζεται από την ιστορία του κόμματός μας.

Στην Ιταλία θα σας υπενθυμίσω ότι μπαίνει μεγάλο πλαφόν, για να μπορεί κάποιος να έχει συνεργασία. Και συναντάται και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες η διάθεση περιορισμού των προεκλογικών συμμαχιών με πολύ μεγάλα ποσοστά συμμετοχής στις εκλογές, όταν θέλουν να κάνουν συνεργασίες. Και σε άλλες χώρες αποκλείεται και τελείως.

Στην Ιταλία, λοιπόν, είχαν αναλογικότερο σύστημα. Τους εμπόδισε αυτό να έχουν μια από τις μεγαλύτερες διαφθορές; Να υπάρχουν φαινόμενα συναλλαγής; Άρα δεν είναι εκεί η λυδία λίθος.

Όσον αφορά τη ρύθμιση για τις γυναίκες, θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, να πω ότι τη βρίσκω τελείως αποσπασματική. Είναι αποσπασματική και δεν θα εξυπηρετήσει το στόχο της αναλογικής εκπροσώπησης των γυναικών, της ίσης εκπροσώπησης των γυναικών στα κέντρα εξουσίας, στην πολιτική εν προκειμένω, εάν δεν συνοδεύεται από άλλες πολιτικές, οι οποίες θα βοηθάνε στην εκλογικότητα της γυναίκας, στη στήριξη της γυναίκας, να μην έχει ποτέ το δίλημμα «οικογένεια ή καριέρα».

Δεν μπορεί να πετύχετε ίση εκπροσώπηση, όταν η γυναίκα έχει σήμερα τα μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας, τη χαμηλότερα αμειβόμενη εργασία, είναι το μεγαλύτερο ποσοστό των ανασφάλιστων, το μεγαλύτερο ποσοστό των αναλφάβητων, το μεγαλύτερο ποσοστό αυτών που έχουν μικρή πρόσβαση στον

πλούτο και στην κινητικότητα και στην ενημέρωση.

Άρα, θεωρώ ότι είναι ένα σοβαρό θέμα. Γίνεται ένα βήμα, βέβαια, και με αυτήν την έννοια το ψηφίζω. Αλλά θα πρέπει να ανοίξουμε μία σοβαρή συζήτηση, εν όψει του ότι έρχεται και η «Μέρα τη Γυναίκας», για να δούμε ποιες θα είναι οι πολιτικές που θα ενισχύσουν την πορεία μας προς την ίση εκπροσώπηση ανδρών και γυναικών.

Όσον αφορά τώρα τις τροπολογίες, θα έλεγα ότι είναι ενδιαφέρουσες, ανοίγουν βέβαια μία συζήτηση, αλλά δεν θεωρώ ότι είναι έτοιμες, ώστε να ψηφιστούν από την παρούσα Βουλή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Μπεγλίτης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση φέρνει στη Βουλή δια του Υπουργού Εσωτερικών ένα νέο σχέδιο νόμου για την εκλογή των Βουλευτών. Και πιστεύει ότι όλοι εμείς οι υπόλοιποι θα αποδεχθούμε αυτήν τη μεταρρυθμιστική ρητορική στο πλαίσιο της οποίας εγγράφεται αυτό το σχέδιο νόμου.

Κατά την άποψη προφανώς της Κυβέρνησης, έχουμε να κάνουμε με ένα σχέδιο νόμου που συμβάλλει στον εκσυγχρονισμό, στην ανανέωση, στην αναγέννηση, στον εκδημοκρατισμό του πολιτικού συστήματος.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω βαθιά ότι πρόκειται για μια πρωτοβουλία με έντονο το άγχος της κυβερνητικής και πολιτικής επιβίωσης της Νέας Δημοκρατίας. Εγγράφεται περισσότερο, κατά την άποψή μου, στο πλαίσιο μικροεκλογικών και μικροκομματικών επιδιώξεων και στοχεύσεων. Ουσιαστικά δημιουργεί και παράγει πολλαπλές εκδηλώσεις εκβιασμών και εκβιαστικών διλημάτων απέναντι πρώτον, στην κοινοβουλευτική πλειοψηφία, στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας και δεύτερον, εκβιαστικά διλλήματα απέναντι στον ελληνικό λαό και στην κοινή γνώμη.

Τέλος, πιστεύω ακράδαντα ότι με την ψήφιση αυτού του σχεδίου νόμου από την κυβερνητική Πλειοψηφία ανοίγει ο δρόμος για πολλαπλές εκλογικές αναμετρήσεις στη χώρα μας. Αυτός είναι ο βασικός πολιτικός σχεδιασμός, ο βασικός πολιτικός στόχος της κυβερνητικής Πλειοψηφίας, της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Διάβασα προσεκτικά την αιτιολογική έκθεση και κάπου εκεί επισημαίνει ο αρμόδιος Υπουργός Εσωτερικών ότι στις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2007 αποδείχθηκε ότι ο ένας από τους στόχους του ισχύοντος εκλογικού νόμου δεν υλοποιήθηκε. Και γιατί αυτό; Γιατί δεν παρήγαγε μία ικανή, όπως αναφέρει συγκεκριμένα, πλειοψηφία εδρών.

Κύριε Υφυπουργέ που παρίστασθε, με τι αριθμό εδρών θα ήσασταν ικανοποιημένοι; Γιατί εδώ μπαίνουμε σε μία λογική παίγνιο κολοκυθιάς. Θα ήσασταν ικανοποιημένοι με εκατόν πενήντα πέντε έδρες ή με εκατόν πενήντα οκτώ έδρες, όπως οι αναλυτές προβλέπουν ότι θα είχατε, εάν ίσχυε το Σεπτέμβριο του 2007 ο τροποποιημένος εκλογικός νόμος; Δηλαδή, με άλλα λόγια, το πολιτικό σύστημα, οι αντοχές του, η πρόοδος της χώρας, η χώρα στον 21ο αιώνα και οι απαντήσεις της απέναντι στις διεθνείς προκλήσεις θα εξαρτώνται και θα συνδέονται από ένα παίγνιο κολοκυθιάς;

Αυτά, κύριε Υφυπουργέ, δεν είναι σοβαρά πράγματα και για τη χώρα και για το πολιτικό σύστημα. Γιατί το 2004 ο ελληνικός λαός σας προκρίθηκε σε μία κοινοβουλευτική πλειοψηφία εκατόν εξήντα πέντε εδρών και Βουλευτών και είδαμε αυτήν την πλούσια κοινοβουλευτική πλειοψηφία να απαξιώνεται τα τελευταία τρία χρόνια, ουσιαστικά να εξανεμίζεται και να εξεσθλώνεται, παράγοντας καθημερινά νέα αδιέξοδα για την πολιτική ζωή του τόπου, αλλά και για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της πατρίδας μας.

Πιστεύω, ότι αυτή η πρωτοβουλία σας στηρίζεται σε ένα κατασκευασμένο επιχείρημα, το κατασκευασμένο επιχείρημα της κυβερνητικής σταθερότητας, χωρίς ωστόσο να το συνδέετε με δύο, κατά την άποψή μου, κρίσιμα πολιτικά μεγέθη. Το ένα είναι η πολιτική νομιμοποίηση και το δεύτερο είναι η δημοκρατική νομιμοποίηση. Καμμία κυβερνητική σταθερότητα δεν μπο-

ρεί να έχει αντοχές, εάν δεν υλοποιούνται ή δεν εκφράζονται αυτές οι δύο βασικές νομιμοποιήσεις.

Ως προς την πολιτική νομιμοποίηση, θέλω να πω ότι δεν είναι η κυβερνητική σταθερότητα που την υλοποιεί, αλλά είναι η πολιτική αξιοπιστία, είναι ένα σαφές, ολοκληρωμένο, ρεαλιστικό στρατηγικό πρόγραμμα κυβερνητικής εξουσίας που προσδίδει στην εκάστοτε κυβερνητική πλειοψηφία την πολιτική νομιμοποίηση. Αντίθετα, αυτό που είδαμε τα τελευταία χρόνια διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία ήταν μία συνεχής απομείωση της πολιτικής σας νομιμοποίησης.

Το δεύτερο είναι η δημοκρατική νομιμοποίηση. Πώς θα στηριχθεί κυβερνητική σταθερότητα, πώς θα εμπεδωθεί σταθερή κυβερνητική πλειοψηφία, όταν ακόμη και με το σχέδιο νόμου που φέρνετε, ουσιαστικά απομειώνεται, επίσης, η δημοκρατική νομιμοποίηση;

Το Σεπτέμβριο του 2007 είχαμε ένα ποσοστό απόκτησης κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας περίπου στο 41,5%. Σήμερα, με τον υπό τροποποίηση νόμο που φέρνετε, κατεβαίνουμε κάτω από το 39%.

Πιστεύετε ότι με αυτόν τον τρόπο μπορείτε να εμπεδώσετε τη δημοκρατική νομιμοποίηση στα μάτια της ελληνικής κοινής γνώμης; Για εμάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβερνητική σταθερότητα δεν είναι αυτοσκοπός, πολύ περισσότερο η κυβερνητική σταθερότητα δεν συμπίπτει μηχανιστικά και αριθμητικά με ένα αυτοδύναμο κόμμα στην κυβερνητική πλειοψηφία. Η κυβερνητική σταθερότητα είναι πρωτίστως θέμα πολιτικής αξιοπιστίας, είναι πρωτίστως θέμα στρατηγικής μεταρρυθμίσεων του πολιτικού συστήματος και των δημοκρατικών μας θεσμών. Από τότε η κυβερνητική σταθερότητα, κύριε Υφυπουργέ, συνδέεται με τους αριθμούς; Αυτό είναι πρωτοφανές για την πολιτική ιστορία της χώρας και πιστεύω ότι είναι μία ακόμη κατασκευασμένη προσέγγιση, ένα ακόμη κατασκευασμένο επιχείρημα στο πλαίσιο ενός σεναρίου πολιτικού για τις πολιτικές εξελίξεις. Γιατί απέναντι στην κρίση που μασιτίζει αυτήν την περίοδο τη Νέα Δημοκρατία, που λογικά θα έπρεπε ένα δημοκρατικό κόμμα, ακόμη και συντηρητικό, να βγει μπροστά με ολοκληρωμένες προτάσεις, που θα συνδέουν το εκλογικό σύστημα με την ευρύτερη λειτουργία του πολιτικού συστήματος, έρχεστε με αυτό το σχέδιο νόμου να ανακόψετε τις πολιτικές εξελίξεις, να ανακόψετε τη δυναμική που διαμορφώνεται σήμερα στην κοινωνία για τον εκδημοκρατισμό του πολιτικού συστήματος.

Και θέλω να τελειώσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με ένα, κατά την άποψή μου, βαθύτατα ανησυχητικό θέμα που εμπεριέχεται στο σχέδιο νόμου. Ποιος σας είπε, κύριε Εκπρόσωπε της Κυβέρνησης, ότι θα είστε εσείς η κυβερνητική πλειοψηφία, ή θα είναι ο νόμος που θα αξιολογεί τότε έχουμε αξιόπιστους συνασπισμούς κομμάτων; Αυτό, ο μόνος που το κρίνει είναι ο Ελληνικός λαός, ο μόνος που το κρίνει είναι ο Έλληνας πολίτης, το κατά πόσο δηλαδή θα υπάρξει μία σύγκλιση στο πλαίσιο ενός συνασπισμού συνεργαζομένων κομμάτων. Μόνο οι πολίτες θα το κρίνουν και όχι εσείς και όχι ο νόμος. Γιατί πρέπει να σας πω ότι εδώ έχουμε πραγματικά -και το λέω με όλη τη σημασία της λέξεως- μία δημοκρατική εκτροπή, η οποία ενισχύεται με την πρόβλεψη ότι το χαρακτήρα των αυτοτελών κομμάτων ή το χαρακτήρα των συνασπισμών συνεργαζομένων κομμάτων, θα τον κρίνει το πρώτο τμήμα του Αρείου Πάγου. Ξέρετε, κύριε Υφυπουργέ, που μας οδηγείτε; Η πολιτική ζωή θα είναι υπό τον έλεγχο των δικαστών του Αρείου Πάγου. Αυτό είναι πρωτόγνωρο. Είναι πρωτόκουστο για την πολιτική ιστορία της χώρας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι έξι μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί καθηγητές από το 46ο Γυμνάσιο Αθηνών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Τζαμτζής.

ΙΟΥΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε τις αλλαγές σε διατάξεις που αφορούν στην εκλογή των Βουλευτών στο ν. 3231/2004, οι οποίες ρυθμίζουν το θέμα αυτό και το σημαντικό είναι ότι καταρχάς δεν αιφνιδιάζουμε κανέναν. Δεν αιφνιδιάζουμε την Αντιπολίτευση, ούτε την Αξιωματική Αντιπολίτευση, ούτε τα μικρότερα κόμματα, διότι δεν αλλάζουμε τον εκλογικό νόμο, ούτε παραμονές των εκλογών, ούτε στο μέσον της θητείας. Στην αρχή αυτής της θητείας της η Κυβέρνηση φέρνει αλλαγές, οι οποίες πραγματικά δίνουν ουσιαστικές λύσεις. Στόχος αυτής της αλλαγής είναι η αναλογικότητα από τη μία πλευρά και η σταθερή διακυβέρνηση της χώρας από την άλλη. Αυτή η λογική υπήρξε και στο ν. 3231 από το Π.Α.Σ.Ο.Κ., όπου διακόσιες εξήντα έδρες κατανέμονταν αναλογικά και σαράντα έδρες δίδονταν στο πρώτο κόμμα, για να υπάρξει η κυβερνητική σταθερότητα.

Στις εκλογές του 2007 διαπιστώσαμε όλοι μας –και το ξέρετε πολύ καλά– ότι έχει αλλάξει ουσιαστικά, σε ένα σημείο, αυτή η αναλογία. Αλλάζει αυτή η αναλογία και η Κυβέρνηση σήμερα, για να στηρίξει ακριβώς αυτήν την αρχή της κυβερνητικής σταθερότητας, φέρνει τροποποίηση για να δίνονται πενήντα έδρες στο πρώτο κόμμα. Είχαμε έτσι, με 42% και τέσσερις μονάδες διαφορά από το δεύτερο κόμμα, εκατόν πενήντα δύο έδρες για την Κυβέρνηση. Στόχος, λοιπόν, είναι να μην υπάρξει Κυβέρνηση στον τόπο; Είναι ένα μεγάλο ερώτημα.

Βεβαίως, καταλαβαίνω τις θέσεις των μικρών κομμάτων, τα οποία στην ουσία δεν πλήττονται. Ξέρουμε πολύ καλά την πάγια θέση του Κ.Κ.Ε.. Όσο και αν διαφωνούμε με τη θέση αυτή, τη σεβόμαστε. Το ερώτημα όμως, απευθύνεται κυρίως στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Δεν θέλει να προκύψει Κυβέρνηση; Δεν θέλετε να υπάρχει Κυβέρνηση;

Απαντώντας, γιατί το ερώτημα είναι ρητορικό, πρέπει να σας πω ότι το 1989, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δεν θέλατε να υπάρχει Κυβέρνηση.

Βεβαίως, άκουσα πριν από λίγο τον κ. Παπαδημητρίου, τον εισηγητή του Π.Α.Σ.Ο.Κ., να αναφέρεται και να λέει ότι δεν έχει συμβεί τέτοιου μεγέθους κακή αλλαγή καθ' όλη την διάρκεια της Μεταπολίτευσης. Να του θυμίσω και να θυμίσω σε όλους μας ότι ο κ. Παπαδημητρίου ήταν Π.Α.Σ.Ο.Κ. και το 1989 και με τον τότε Υπουργό Εσωτερικών, τον Κουτσόγιωργα, έφτιαξαν το νόμο όπου το δεύτερο κόμμα έπαιρνε τις έδρες. Και ενώ η Νέα Δημοκρατία είχε 49%, δεν μπορούσε να σχηματίσει Κυβέρνηση γιατί έπαιρνε εκατόν πενήντα έδρες.

Αυτή είναι η λογική την οποία εφαρμόζει το Π.Α.Σ.Ο.Κ. κάθε φορά που βλέπει ότι η Νέα Δημοκρατία πάει να γίνει Κυβέρνηση. Στην ουσία αυτό έπραξε. Δεν λυπήθηκε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα μικρότερα κόμματα της Βουλής, δεν λυπήθηκε εσάς, ούτε σκέφθηκε στην ουσία την αναλογικότητα. Στην ουσία αυτό που ήθελε να πετύχει ήταν να δυσκολέψει τη Νέα Δημοκρατία στο να σχηματίσει Κυβέρνηση.

Αυτό, όμως, που δείχνει με τη σημερινή στάση το Π.Α.Σ.Ο.Κ., να μη δέχεται αυτές τις τροποποιήσεις, τη μεγαλύτερη πρωμοδότηση του πρώτου κόμματος, δείχνει και κάτι ακόμη. Δείχνει ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ξέρει πολύ καλά, ξέρει ενδόμυχα, ξέρει μέσα του ότι ούτε στις επόμενες εκλογές θα είναι Κυβέρνηση, ούτε στις μεθεπόμενες εκλογές. Και αυτό, διότι πραγματικά βλέπουμε από το Π.Α.Σ.Ο.Κ. μία αλλοπρόσαλλη πολιτική. Και οι πολίτες μας κρίνουν όλους. Βλέπουν και παρακολουθούν τα πάντα.

Άκουσα πριν από λίγο πάλι στην εισήγησή του, τον κ. Παπαδημητρίου να μας εγκαλεί και να μας προκαλεί να αναφέρουμε ευρωπαϊκές χώρες στις οποίες εισάγονται ανάλογες ρυθμίσεις. Στη σελίδα τέσσερα της εισηγητικής έκθεσης, της έκθεσης επί του νομοσχεδίου της Επιστημονικής Επιτροπής, αναφέρονται ξεκάθαρα και οι χώρες. Μιλάει για τη Σλοβακία, μιλάει για την Ιταλία, μιλάει για χώρες οι οποίες έχουν ανάλογες ρυθμίσεις.

Αυτά προς απάντηση του κ. Παπαδημητρίου, ο οποίος ανέβηκε στο Βήμα, αγνοώντας ίσως την έκθεση αυτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να πούμε ότι αυτές τις δύο ημέρες που γίνεται η συζήτηση ακούσαμε πολλά. Ακούσαμε χθες τον αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Παπανδρέου, να μιλάει για συγκάλυψη από πλευράς της Κυβέρνησης.

Θέλω να υπενθυμίσω στον κ. Παπανδρέου και σε όλους μας ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ήταν αυτό και ο Ανδρέας Παπανδρέου ο οποίος μιλάγε και έλεγε ουσιαστικά για τον Μαυράκη, τότε, ότι: «Είπαμε να κάνει στον εαυτό του ένα δώρο, αλλά όχι και 500.000.000!». Ο Σημίτης ήταν αυτός, ο οποίος μας έλεγε τότε αν έχουμε στοιχεία να πάμε στον εισαγγελέα. Και ο Γεώργιος Παπανδρέου, ο σημερινός Πρόεδρος του Π.Α.Σ.Ο.Κ., ήταν αυτός που σε συνεντεύξεις του μιλάγε για την ανάγκη δημιουργίας νέων οικονομικών τζακιών στη χώρα, τα οποία ήρθε στη συνέχεια ο κ. Σημίτης και τα έκανε πράξη με τη μεγάλη ληστεία στο Χρηματιστήριο, όπου τα χρήματα του ελληνικού λαού πήγαν και δημιούργησαν όντως νέα τζάκια, φίλα προσκείμενα στο Π.Α.Σ.Ο.Κ..

Τα δικά σας στελέχη είναι αυτά τα οποία έλεγαν μέσα στα όργανα, στο συνέδριό σας ότι πολλοί συνάδελφοι πλούτισαν τα χρόνια της διακυβέρνησης του τόπου από το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και βεβαίως, το αυτί του κ. Παπανδρέου δεν ίδρωσε ούτε να ενδιαφερθεί να μάθει ποιοι ήταν αυτοί, ούτε βεβαίως, να κάνει εκκαθαρίσεις. Και ο κ. Πάγκαλος, που ρωτήθηκε γι' αυτό το θέμα, παραδέχτηκε ότι πράγματι, πολλά στελέχη του Π.Α.Σ.Ο.Κ. πλούτισαν τα χρόνια που κυβερνούσε τη χώρα το Π.Α.Σ.Ο.Κ., αλλά βεβαίως ακόμη εκκαθαρίσεις ή στιδήποτε άλλο δεν έχει γίνει.

Εσείς, λοιπόν, είστε αυτοί που καλύπτετε τα στελέχη σας, που κουκουλώνετε τις υποθέσεις. Και αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η διαφορά μεταξύ Παπανδρέου και Καραμανλή. Ο μεν Παπανδρέου συγκαλύπτει τα στελέχη του, ο δε Καραμανλής είναι ξεκάθαρος. Αυτό που λέμε εμείς είναι: «Όλα στο φως, διαφάνεια παντού και ο κάθε κατεργάρης στον πάγκο του!».

Μίλησε ο κ. Παπανδρέου και για διαφάνεια στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Επειδή δεν έχουμε όλοι τη μνήμη του ψαριού στη γυάλα, από τη μία πλευρά της γυάλας να πηγαίνει στην άλλη πλευρά και να ξεχνάμε, να θυμίσω στην Αίθουσα και στον ελληνικό λαό ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ήταν αυτό το οποίο δεν στήριξε την Κυβέρνηση στο θέμα του βασικού μετόχου. Ξεκίνησε με το πρώτο νομοθέτημα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με τον Κώστα Καραμανλή να βάλει τάξη στο θέμα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Και εσείς ήσασταν αυτοί που τρέχατε στην Ευρώπη, εσείς ήσασταν αυτοί που τρέχατε στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να μην μπορέσουμε να κάνουμε ένα νομοθέτημα σωστό, για να μπορέσει να μπει τάξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κροκοδίλια δάκρυα χύνετε, αλλά στο σπίτι του κρεμασμένου δεν πρέπει να μιλάτε για σχοινί. Έχετε ιστορία την οποία ο ελληνικός λαός τη θυμάται.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Έχει ζητήσει το λόγο ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α. κ. Αλαβανός.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρία Πρόεδρε, έχω την τύχη να είμαι στο Βήμα σήμερα, γιατί δεν έχει ισχύσει στις προηγούμενες εκλογές ο νόμος που προτείνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία. Γιατί με το νόμο της Νέας Δημοκρατίας ως δέκατος τέταρτος Βουλευτής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς δεν θα ήμουν παρών, όπως επίσης και με το νόμο του Π.Α.Σ.Ο.Κ. δεν είναι παρούσα η Βουλευτίνα –και λέω Βουλευτίνα, γιατί έπρεπε να ήταν Βουλευτίνα με ένα αναλογικό σύστημα– η Ηρώ Διώτη, μία συμβασιούχος των 700 ευρώ από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας που θα έβγαине στη Λάρισα, αν είχαμε την αναλογική. Και δυστυχώς, βλέπουμε ότι έχουμε μία κατάσταση που υπάρχει, μια πορεία παρακμής, όσον αφορά το εκλογικό σύστημα.

Εμείς καταλαβαίνουμε απόλυτα την ψυχολογία της Νέας Δημοκρατίας. Ήταν μία κυβέρνηση που είχε εκατόν εξήντα πέντε περίπου Βουλευτές και φυσικά ένα άλλο ποσοστό. Χάνει, παρά τον εκλογικό νόμο της ενισχυμένης αναλογικής, ένα σημαντικό ποσοστό. Έρχεται με εκατόν πενήντα δύο Βουλευτές. Έχει μία ανησυχία. Θα ήθελε να είναι πάλι κυβέρνηση. Θα ήθελε να έχει μία κοινωνική στήριξη. Κατανοητό.

Τι θα μπορούσε να κάνει; Να πάρει μέτρα για την ακρίβεια, να πάρει μέτρα προστασίας των πολιτών από την καταλήστευση

των τραπεζών, να δώσει επίδομα θέρμανσης, να ασφαλίσει και να δώσει κανονικούς μισθούς στους νέους και στις νέες που δουλεύουν με το σύστημα «STAGE», να εγγυηθεί και να βελτιώσει τις συντάξεις, να στηρίζει τους αγρότες. Τίποτε από αυτά δεν κάνει, γιατί είναι δέσμια των υποχρεώσεων της και των δεσμεύσεων της απέναντι στην οικονομική ολιγαρχία του τόπου, και όχι μόνο του τόπου, αλλά και του εξωτερικού. Και το βλέπουμε αυτό παντού, από τις τροπολογίες που μ' αυτές χαρίζει σε διάφορες τράπεζες εκατομμύρια ευρώ, μέχρι το καθετί που ζούμε κάθε στιγμή.

Σήμερα ζούμε τη σύγκρουση της Κυβέρνησης με τον Κοινοτικό Επίτροπο, ο οποίος προέρχεται από την Ελλάδα και προέρχεται από τις τάξεις της.

Γιατί; Γιατί θέλει να κάνει στο Ελληνικό η Κυβέρνηση εμπορικά κέντρα για όλους αυτούς που της παρέχουν την υποστήριξη και τη στήριξη, γιατί θέλει σε σχέση με τους ρύπους, που παραβιάζει όλα τα μέτρα τα οποία έχει πάρει η Ευρωπαϊκή Ένωση, να ανοίξει εργοστάσια λιθάνθρακα στην Ελλάδα. Ή το βλέπουμε στα θέματα της δημόσιας περιουσίας. Δέσμια, να δώσει στους διάφορους ξένους ή ντόπιους κεφαλαιούχους -στα SOVEREIGN WEALTH FUNDS από το Ντουμπάι, από τις αραβικές χώρες, από την Ασία -τις δημόσιες επιχειρήσεις, τον Ο.Τ.Ε., την Ολυμπιακή Αεροπορία, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Δεν καταλαβαίνουμε τι γίνεται. Και είναι μια ευκαιρία -αν θέλετε- τώρα. Αν είχαμε μία κυβέρνηση που πιστεύει στη χώρα, με την πτώση της τιμής των μετοχών, τη μεγάλη πτώση που έχουμε αυτές τις μέρες, να ξαναπάρει σε πολύ μικρότερες τιμές από ό,τι έδωσε τις μετοχές στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, στον Ο.Τ.Ε. και να εγγυηθεί τη δημόσια παρουσία. Δυστυχώς, τίποτα από όλα αυτά δεν κάνει η Κυβέρνηση. Δέσμια των συμφερόντων, υπάκουη στα συμφέροντα, φερέφωνο των συμφερόντων, προσπαθεί να κάνει αυτά με τον εκλογικό νόμο.

Κύριε Παυλόπουλε, εγώ σας κάνω μία προφορική τροπολογία για να μην ταλαιπωρείται και το Κοινοβούλιο. Γιατί να κάνετε από σαράντα, πενήντα τους Βουλευτές που δίνονται δώρο στην Κυβέρνηση; Γιατί να το κάνετε; Κάντε το εκατό κατευθείαν. Εξάλλου, παρουσιάζεται η πρωτοφανής κατάσταση να φέρνει η Κυβέρνηση εκλογικό νόμο και να βγαίνει ο Πρωθυπουργός σε ερώτηση που του έκανα την περασμένη εβδομάδα και να λέει στην Αξιωματική Αντιπολίτευση: «Ελάτε να συζητήσουμε μαζί έναν άλλο εκλογικό νόμο, με βάση το γερμανικό μοντέλο που συμμεριζόμαστε τις ιδέες, να τον ψηφίσουμε, προκειμένου να εφαρμοστεί αμέσως από τις επόμενες εκλογές» και βλέπουμε τον Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μην δίνει απάντηση σ' αυτό, να μην δίνει καν αρνητική απάντηση σ' αυτό το ζήτημα. Δεν θα κάνετε τίποτα, ούτε με τους σαράντα, ούτε με τους πενήντα, ούτε με τους εξήντα, ούτε με τους εβδομήντα Βουλευτές δώρο στο κόμμα αυτό, το οποίο θα είναι απλώς πρώτο σε ψήφους, πολύ μακριά όμως από την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Έλεγα πριν τις εκλογές ότι ζούμε στο τέλος εποχής του δικομματισμού. Θεωρήθηκε υπερβολή. Ορισμένοι το αντιμετώπισαν σκαμπό και σήμερα είναι ο όρος ο οποίος ανταποκρίνεται στα πράγματα και νομίζω πως προσδιορίζει και τις παραπέρα εξελίξεις.

Κατά τη γνώμη μου είναι μικρό αδίκημα, κύριε Υπουργέ, αυτός που κλέβει παραβιάζοντας το νόμο και πιστεύω ότι είναι μεγαλύτερο αδίκημα στην ηθική κλίμακα -αν θέλετε- αυτός που θεσπίζει νόμους για να κλέψει. Και θα έλεγα ότι σ' αυτήν τη σημερινή στιγμή που υπάρχει στην ελληνική κοινωνία ένα πρόβλημα αξιών, δικαιωμάτων, κανόνων, ηθικών κωδίκων, που πρέπει να κινηθούμε, που υπάρχει ένα σκοτάδι γενικό, που υπάρχει μία μεγάλη σύγχυση, γίνεστε καθηγητές της κομπίνας, διότι είναι κομπίνα αυτό που κάνετε. Είναι κομπίνα αυτό που κάνετε, ένα κόμμα το οποίο έρχεται πρώτο να παίρνει τόσες έδρες στο Κοινοβούλιο. Είναι πρωτοφανές, δεν υπάρχει στην Ευρώπη. Δεν υπάρχει στην Ευρώπη τέτοια σύλληψη εκλογικού συστήματος. Ξεκίνησε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ και συνεχίστηκε από εσάς.

Λέτε, βέβαια, ότι τους Βουλευτές αυτούς δεν τους παίρνετε από την Αριστερά. Τι φωνάζει η Αριστερά; Δεν τους παίρνετε από τα κόμματα της Αριστεράς ή τα μικρά κόμματα, όπως τα

λέτε κ.λπ., τους παίρνετε από το δεύτερο κόμμα. Παίρνετε και από τα μικρά κόμματα, κυρίως όμως συμφωνώ, παίρνετε από το δεύτερο κόμμα. Συμφωνώ. Παίρνετε από το δεύτερο κόμμα. Και αυτή είναι η συναίνεση. Και έχουμε εδώ και με το νόμο που ισχύει από το ΠΑ.ΣΟ.Κ και ακόμη περισσότερο με το δικό σας νόμο έκφραση αυτής της σύμπλευσης και της μυστικής συνεννόησης των δύο πυλώνων του δικομματισμού. Τι λένε; «Ο αγώνας είναι μεταξύ μας. Αν έρθεις δεύτερος, θα σου πάρω σαράντα ή θα σου πάρω πενήντα ή θα σου πάρω εξήντα έδρες. Αν έρθεις πρώτος, θα πάρεις από εμένα». Αυτό είναι, είναι μία συνεννόηση, η οποία λέει: «Κρατάμε το σύστημα, κρατάμε το δικομματισμό. Έχει κάποιος από εμάς τίμημα, αλλά δεν πειράζει, το σύστημα κρατιέται».

Και στη βάση αυτή πέρασε και ο νόμος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και προτείνεται κι εσείς το δικό σας σήμερα νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

Θέλω λίγο χρόνο ακόμη, κυρία Πρόεδρε.

Λέτε στην Αριστερά: Εσείς θα πάρετε περίπου τα ίδια. Μία έδρα έχασε ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Μία-δύο έχασε το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας. Τι σας πειράζει; Τι φωνάζετε;

Κάνετε μεγάλο λάθος, αν νομίζετε ότι το κύριο μέλημα για μας, ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς, είναι -ενδιαφερόμαστε φυσικά και αγωνιζόμαστε και γι' αυτό- απλώς ο αριθμός των Βουλευτών που έχουμε ή ότι το κύριο μέλημα για μας θα ήταν να πάρουμε μια θέση γοήτρου μέσα στο σύστημα. Αντί να είμαστε τέταρτο κόμμα να γίνουμε κάποτε τρίτο κόμμα. Και να συνεχίζει το σύστημα και να έχουμε εμείς τη γωνία στον κήπο, να παίζουμε με τα στρατιωτάκια μας και με τις κούκλες. Κάνετε λάθος.

Αυτό που προσπαθείτε να βάλετε ως πρόβλημα κι ως ζήτημα είναι ότι οι πολιτικές εξελίξεις περιορίζονται σε δύο δυνάμεις, στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., και απλώς μπορούμε να εξαγοράσουμε δίνοντας μία αναλογική ενισχυμένη, αλλά χαλαρή προς τις δυνάμεις της Αριστεράς. Κάνετε λάθος. Πρέπει να καταλάβετε, κύριε Υπουργέ, ότι υπήρξαν μεγάλες πολιτικές δυνάμεις στη χώρα μας που έγιναν μικρές: το κόμμα Φιλελευθέρων από το Λαϊκό Κόμμα, η Ένωση Κέντρου, και ότι υπήρξαν μικρές δυνάμεις που έγιναν μεγάλες. Σας μιλάω για την μικρή προπολεμική Αριστερά και τον ιστορικό ρόλο που μέσα στα χρόνια που ακολούθησαν την ξένη κατοχή.

Υπάρχουν, στην πραγματικότητα, δυνάμεις που περιορίζονται στα μικρά τους συμφέροντα. Και υπάρχουν δυνάμεις οι οποίες έχουν μεγάλες ιδέες και μεγάλα οράματα και μ' αυτήν την έννοια δεν θα μπορέσετε και μ' αυτόν τον εκλογικό νόμο και με οποιονδήποτε άλλο εκλογικό νόμο να σταματήσετε τις εξελίξεις. Διότι αυτό που ήταν ουτοπία παλιά, ήταν απλώς ένα όνειρο ξεχασμένο που το είχαμε βάλει κι εμείς οι ίδιοι στην ναφθαλίνη και ταμπού για άλλους, σήμερα γίνεται συζήτηση στα καφενεία και γίνεται συζήτηση μέσα στη νεολαία και ελπίδα των νέων. Δηλαδή ποιο; Μια νέα πλειοψηφία, μια κυβέρνηση της Αριστεράς, μια νέα συσπείρωση με μια ριζοσπαστική προγραμματική βάση, που θα μας βγάλει έξω από τα πλαίσια του δικομματικού συστήματος.

Μ' αυτήν την έννοια δεν μπορούμε να δεχθούμε τη νοθεία «αλά ελληνικά», δεν μπορούμε να δεχθούμε και τη νοθεία «αλά γερμανικά», που προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. διότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δίνει μια αόριστη πρόταση που ως αρχή της έχει την αναλογικότητα που υπάρχει μέχρι σήμερα ή την κυβερνητική σταθερότητα. Είμαστε στην άλλη όχθη. Ήταν μια ευκαιρία, αν θέλετε, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οποίο οφείλει να απαντήσει σε πολλά ερωτήματα. Ήταν μια ευκαιρία να πάρει μια θέση. Και όσον αφορά την ουσία, παραμένει στη θέση αυτή, της δήθεν κυβερνητικής σταθερότητας, που είναι παραβίαση της αναλογικότητας και της δημοκρατικής ουσίας που πρέπει να υπάρχει μέσα στο εκλογικό σύστημα.

Είμαστε σε άλλη όχθη και για το θέμα του Συντάγματος, σε σχέση με τις προτάσεις του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που ακούσαμε προχθές. Όχι. Θέλουμε ολοκλήρωση της διαδικασίας για

τη συνταγματική αναθεώρηση. Τη δικαιούμεστε. Δώσαμε μια μεγάλη μάχη ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς για το άρθρο 16, για το άρθρο 24 του Συντάγματος, και δικαιούμεστε τη νίκη μας σ' αυτή την δικομματική συναίνεση που είχε υπάρξει για να περάσει το Σύνταγμα. Και δικαιούμεστε τη νίκη μας απέναντι στη Νέα Δημοκρατία. Και περισσότερο από μας δικαιούται να γιορτάσει τη νίκη του το φοιτητικό, το μαθητικό, το εκπαιδευτικό κίνημα, που ήταν η αιχμή του δόρατος, που συνέτριψε αυτήν την προσπάθεια αναθεώρησης και που ουσιαστικά έβαλε τον πρώτο λίθο για να οικοδομηθούν άλλες πολιτικές εξελίξεις στη χώρα μας.

Και δεν μπορούμε να δεχθούμε ακόμη περισσότερο την ιδέα για μια ομόφωνη αναθεώρηση. Με ποιους; Τίθεται σε μας τέτοιο ερώτημα, στον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, αν θα πάμε με τη Νέα Δημοκρατία για αναθεώρηση του Συντάγματος, αν θα πάμε με το ΛΑ.Ο.Σ. για αναθεώρηση του Συντάγματος; Ζούμε στην πραγματικότητα; Ζούμε στα σύννεφα; Πώς μπορούν να τίθενται τέτοια πράγματα;

Εμείς, το ξαναλέω, πιστεύουμε ότι κι εδώ δυστυχώς βρισκόμαστε σε άλλη όχθη και νομίζω ότι καθημερινά επιβεβαιώνεται ότι δεν γίνεται να συμβεί κάτι με τη λογική του δικομματισμού και δεν γίνεται να συμβεί κάτι με τους δύο πρωταγωνιστές του δικομματισμού. Πρέπει να περάσουμε σε μια νέα πλειοψηφία, σε μια εναλλακτική λύση, ριζοσπαστική, κινηματική, που θα συνενώσει τις δυνάμεις της ενωτικής ριζοσπαστικής Αριστεράς, τη νέα γενιά, δυνάμεις σοσιαλιστικής αφετηρίας και οικολογικής συνείδησης.

Καταλήγοντας, θέλω να πω ότι στο θέμα που συζητάμε, εμείς έχουμε απλές σκέψεις και απλές ιδέες. Και κέντρο στην προσπάθειά μας που εκφράστηκε και από το σχέδιο νόμου που καταθέσαμε, είναι να περάσουν μερικές βασικές αρχές: όπως ισοτιμία, ισονομία, ελευθερία της ψήφου. Ο τραπέζιτης ψηφοφόρος της Νέας Δημοκρατίας να έχει το ίδιο βάρος με τη συμβασιούχο STAGE ψηφοφόρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Με αυτήν την έννοια, θέλουμε απλή αναλογική. Θέλουμε κατάργηση του 3% που περιορίζει μικρότερες δυνάμεις από το να είναι στη Βουλή. Θέλουμε τους νέους να εκλέγονται από τα δεκαοκτώ και όχι από τα είκοσι πέντε. Θέλουμε μέτρα θετικά για την παρουσία των γυναικών.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μάχη και νοιώθουμε μια ενδυνάμωση από το γεγονός ότι το μήνυμά μας, το κάλεσμά μας και η προσπάθειά μας να σπάσουμε ένα σύστημα, το οποίο πια ανήκει στο παρελθόν, βρίσκει απήχηση και στήριξη από όλο και περισσότερους πολίτες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, να προηγηθεί ο κ. Καστανίδης που έχει ζητήσει το λόγο;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή τον Πρόεδρο του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Ισχυρίστηκε ότι τα εκλογικά συστήματα, όπως διαμορφώθηκαν σε βάθος χρόνου, υπήρξαν αντικείμενο συνεννόησης μεταξύ των δύο πυλώνων του δικομματισμού, των δύο μεγάλων κομμάτων. Ιστορικά αυτό έχει μία ακρίβεια. Όμως, στον παρόντα χρόνο η κρίση του είναι παντελώς άδικη.

Επέλεξε να σχολιάσει τον προηγούμενο εκλογικό νόμο, τον οποίο είδαμε εφαρμοζόμενο και με συγκεκριμένες συνέπειες μόλις μία φορά. Αρνήθηκε, όμως, να σχολιάσει την θεσμικά ολοκληρωμένη πρόταση, την οποία διατύπωσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πριν από λίγο καιρό και έδωσε στη δημοσιότητα, για ένα εντελώς διαφορετικό εκλογικό σύστημα, στην τρέχουσα δημόσια συζήτηση αποκλήθηκε «η αναλογία του γερμανικού μοντέλου».

Και αρνήθηκε να τη σχολιάσει, όταν το εκλογικό σύστημα που

προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιταχύνει ή διευκολύνει την πλήρη αναμόρφωση του πολιτικού συστήματος, μεταξύ άλλων βεβαίως μέτρων, διότι έχει στα συστατικά του στοιχεία την ιδέα της αναλογικότητας, μεγαλύτερης από κάθε άλλο εκλογικό σύστημα, την καταπολέμηση των πελατειακών σχέσεων και τη σχέση πολιτικής και χρήματος. Προβλέπει μονοεδρικές περιφέρειες στις οποίες η εκλογική κλίμακα είναι τέτοια που να μην επιτρέπει την αθέμιτη σχέση πολιτικής και χρήματος, όπως και την εκλογή βουλευτών σε ευρείες εκλογικές περιφέρειες που δίνει τη δυνατότητα, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, εισαγωγής στην πολιτική ανθρώπων διαφορετικής αξιολογήσεως.

Σκέφτομαι ότι θα ήταν προτιμότερο να μην μεταθέσουμε στο παρελθόν τη συζήτηση, αλλά με πληρότητα να σχολιάζουμε την παρούσα κατάσταση και τις προτάσεις, όπως διατυπώνονται από τα πολιτικά κόμματα τώρα. Αποτελεί σημαντική πρωτοβουλία και παρέμβαση στα πολιτικά μας πράγματα η παρουσίαση στον ελληνικό λαό ενός εντελώς διαφορετικού εκλογικού συστήματος με τις αρχές που μόλις πριν περιέγραψα.

Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού αυτό το αγνόησε. Ισχυρίστηκε επίσης ότι η συνταγματική αναθεώρηση, όπως διατυπώνεται από το Συνασπισμό, διότι ο κ. Αλαβάνος αρνείται να προστρέξει σε μία συζήτηση, στην οποία μπορεί να συμμετέχει το σύνολο του πολιτικού κόσμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι στην πολιτική ιστορία μας υπήρξαν μικρά κόμματα που έγιναν μεγάλα!

Όμως, τα μικρά Κόμματα που έγιναν μεγάλα, επέτυχαν αυτό τον άθλο, γιατί συνέλαβαν σωστά τις κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές παραμέτρους της εποχής τους. Τις ερμήνευσαν σωστά και γι' αυτό διατύπωσαν πολιτικές προτάσεις-ιδέες και προχώρησαν σε πολιτικές δράσεις που τα κατέστησαν μεγάλους πολιτικούς φορείς στην κρίση του ελληνικού λαού.

Όμως, μπορεί σήμερα κάποιος να ισχυρισθεί ότι οποιοδήποτε πολιτικό Κόμμα συλλαμβάνει σωστά την κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η χώρα και την ίδια ώρα αρνείται πρωτοβουλίες εθνικής σημασίας, όπως η χρεοσίνη, για τη συνταγματική αναθεώρηση, του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

Διότι, κύριε Πρόεδρε του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., χωρίς καμμία απολύτως προϋπόθεση, εξηγώντας ότι βρισκόμαστε στα όρια μιας κρίσης με εθνικές διαστάσεις, ζήτησε, στα πλαίσια μιας εθνικής συμφωνίας, τη σύμπραξη όλων των πολιτικών Κομμάτων. Δεν ζήτησε επιμέρους συνεννοήσεις. Δεν ζήτησε κάτι που ενισχύει μόνο το Κόμμα του οποίου είναι επικεφαλής. Είπε με πολύ καθαρή φωνή ότι είναι τόσο βαθιά η κρίση, είναι τέτοια η αμφισβήτηση της πολιτικής και του πολιτικού συστήματος, είναι τέτοια η αμφισβήτηση των δημοκρατικών θεσμών, που θα έπρεπε, ως κοινό χρέος όλων μας στην πατρίδα, να συμπράξουμε και να συμφωνήσουμε. Αυτό αποτελεί θετική συμβολή.

Θα ήθελα να θέσω μερικά εύλογα ερωτήματα κατά την άποψή μου. Θα είχε διαφωνία, παραδείγματος χάριν, κάποιο πολιτικό Κόμμα να συνταγματοποιήσουμε μια επιπλέον ανεξάρτητη αρχή, η οποία θα διαχειρίζεται όλες τις συμβάσεις προμηθειών του δημοσίου τομέα και ανάθεσης των δημοσίων έργων; Ή, για να πω και την εναλλακτική πρόταση, θα είχε διαφωνία, εάν προβλέπαμε τη δημιουργία, πρόσθετου Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας που ελέγχει τη διαχείριση των δημοσίων έργων και την εφαρμογή των αρχών της νομιμότητας και της ανταγωνιστικότητας στις συμβάσεις προμηθειών του δημοσίου;

Έχει κάποιος διαφωνία στο να υπάρξει ένα διαχωριστικό όριο μεταξύ οικονομικής εξουσίας και πολιτικής εξουσίας, μεταξύ εκδοτικών συμφερόντων και πολιτικής εξουσίας, επαφή που σήμερα επιτρέπει την παραγωγή παρανόμων προσόδων είτε για τη μια είτε για την άλλη πλευρά; Θα είχε κανείς αντίρρηση να κάνουμε τομή στο επίπεδο της συνταγματικής κατοχύρωσης, με την ίδρυση ανεξάρτητης αρχής, που να μην επιτρέπει τη δημιουργία παρανόμων προσόδων, διότι η ανεξάρτητη αρχή, σύμφωνα με τις προβλέψεις του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων, θα ήταν αποτέλεσμα διακομματικής συμφωνίας ή ομοφωνίας;

Θα διαφωνούσε κανείς, ώστε να μην προστρέξει σήμερα στην άρνηση ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., να αλλάξουμε τον τρόπο επιλογής της ηγεσίας της δικαιοσύνης; Γιατί χρειάζεται συνταγματική ρύθμιση. Θα διαφωνούσε ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., ο οποίος έσπευσε να αρνηθεί την εθνική πρωτοβουλία του κ. Παπανδρέου, να αλλάξουμε το άρθρο 44 του Συντάγματος και να δώσουμε τη δυνατότητα συλλογής υπογραφών εκ μέρους των πολιτών, προκειμένου να διεξαχθεί δημοψήφισμα τοπικής ή ιδιαίτερης οικονομικής και κοινωνικής σημασίας, ώστε να αποφαινεται, μεταξύ δύο εθνικών εκλογών, κυριαρχικά ο ελληνικός λαός για το τι πρέπει να δεσμεύει την Κυβέρνηση;

Ένα από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι στο νέο ιστορικό κύκλο της δημοκρατίας παρατηρείται το φαινόμενο να έχει αναβαθμιστεί ο ρόλος των ισχυρών οικονομικών συμφερόντων και των εκδοτικών συγκροτημάτων στη διαδικασία λήψης των πολιτικών αποφάσεων -ένανς Βρετανός θεωρητικός χαρακτήρισε αυτόν τον κύκλο της δημοκρατίας ως μεταδημοκρατία- σε αντίθεση με τον προηγούμενο μεταπολιτευτικό κύκλο, στον οποίο για σημαντικό χρονικό διάστημα ο λαϊκός παράγων ήταν που έπαιζε ιδιαίτερο ρόλο στον καθορισμό των πολιτικών αποφάσεων.

Εάν, λοιπόν, σήμερα όλοι γνωρίζουμε ότι αναβαθμίστηκε, σε βάρος των δημοκρατικών κανόνων η δυνατότητα εξωθεσμικών κέντρων να επεμβαίνουν στην παραγωγή των μεγάλων πολιτικών αποφάσεων, θα είχε σημασία να τροποποιήσουμε το άρθρο 44 και να δώσουμε τη δυνατότητα δια των δημοψηφισμάτων στο λαϊκό παράγοντα να εκδηλώνει κυριαρχικά τη βούλησή του για το τι πρέπει να συμβεί σ' αυτόν τον τόπο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μπορούσα να αναφέρω και άλλα παραδείγματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά δεν κατανοώ πραγματικά γιατί έσπευσε ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. να απορρίψει μία πρόταση εθνικής σημασίας. Χρειαζόμαστε ένα εθνικό σχέδιο εξόδου από την κρίση.

Και για να τελειώσω. Ο δικομματισμός δεν είναι η σύνολη αμαρτία του πολιτικού μας συστήματος. Ο δικομματισμός στήριξε τη σταθεροποίηση και την εμπάθυνση της δημοκρατίας στον κύκλο της Μεταπολίτευσης. Ασφαλέστατα υπάρχουν σοβαροί λόγοι σήμερα για να αμφισβητείται ο δικομματισμός. Γι' αυτό το ΠΑ.ΣΟ.Κ. -για όσους θέλουν να γνωρίζουν- διατυπώνει αυτές τις μέρες μία προγραμματική ταυτότητα που έχει στοιχεία ανατροπής.

Το πρόβλημα δεν είναι αν ο δικομματισμός αυτή την ώρα πάσχει. Το πρόβλημα είναι ότι πάσχουν πολλές πλευρές στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος. Και σε ό,τι αφορά αυτό, δεν ξέρω πώς μπορεί να κληθεί ένα κόμμα μόνο του, έστω με κινηματικά χαρακτηριστικά, οποιοδήποτε είναι αυτό το κόμμα, να αναλάβει την πολιτική ευθύνη εξόδου από την κρίση.

Αντιλαμβανόμαστε ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. τις κοινωνικές, οικονομικές, πολιτικές και εθνικές παραμέτρους του προβλήματος. Γι' αυτό συντασσόμαστε και προτάσσουμε θεμελιώδεις και με εθνική σημασία πρωτοβουλίες.

Λυπάμαι, εάν στο τέλος αποδειχθεί ότι τα πολιτικά κόμματα απορρίπτουν και την πρωτοβουλία του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να πάει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και να ζητήσει συνάντηση των πολιτικών Αρχηγών υπό την προεδρία του για τη διαμόρφωση ενός εθνικού σχεδίου εξόδου από την κρίση και τη θεμελιώδη για τα δημοκρατικά μας πράγματα και για την ανάπτυξη της δημόσιας ζωής πρωτοβουλία του, να αναπροσδιορίσουμε το περιεχόμενο της αναθεωρητικής διαδικασίας, εκκινώντας από την αρχή το αναθεωρητικό εγχείρημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Καστανίδη, ολοκληρώστε. Σας έχω δώσει 20% περισσότερο χρόνο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Ας αφήσουν ορισμένοι κάποιες εκλεκτικές νομικές ερμηνείες. Το άρθρο 110 του Συντάγματος που προβλέπει την αναθεώρηση είναι πάρα πολύ σαφές. Προϋποθέτει πιθανή εθνική συμφωνία να ξαναπροσδιορίσουμε και να δώσουμε ζωντάνια, δυναμική και ριζοσπαστικότητα στο αναθεωρητικό εγχείρημα, με στόχο τη διασφάλιση της διαφάνειας και την πάταξη της δια-

φθοράς. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Σας ευχαριστώ. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα Άνω Δυτικά Θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, δεκαοκτώ μαθητές και μαθήτριες, με ένα συνοδό δάσκαλο του 12ου Δημοτικού Σχολείου Τρίπολης.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αφορμή για την παρέμβαση αυτή μου έδωσε πρωτίστως η ομιλία του Προέδρου του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Αλλά και η παρέμβαση του κ. Καστανίδη, μου επιτρέπει επίσης να δώσω συνολική απάντηση σε κάποια θέματα που ετέθησαν.

Και οι δύο παρεμβάσεις έχουν ένα πολύ καλό, ανεξάρτητα από το αν συμφωνεί ή διαφωνεί κάποιος. Είναι πολύ διαφορετικές από όσα ακούστηκαν χθες. Ανεβάζουν το επίπεδο μιας συζήτησης. Γιατί αυτά είναι τα πραγματικά προβλήματα και όχι το να ασχολείται κάποιος, επ' ευκαιρία του εκλογικού νόμου, με οτιδήποτε άλλο. Γι' αυτό τους ευχαριστώ και τους δύο.

Πρώτον, κανείς δεν θα διαφωνήσει -το είπε ο κ. Αλαβάνος- ότι υπήρξαν στη Δημοκρατία μας κόμματα που ήταν μικρά και έγιναν μεγάλα και το αντίστροφο. Αλλά αυτό είναι και το μεγαλείο της δημοκρατίας. Όπου δεν συμβαίνει αυτό, όπου τα κόμματα μένουν απολιθώματα, αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει δημοκρατία. Αυτό λοιπόν υποδηλώνει ότι υπήρχε και υπάρχει δημοκρατία στον Τόπο μας και ότι οι παρεκβάσεις από τη δημοκρατία, οι δικτατορίες, -που ξέρουμε πόσο επώδυνες υπήρξαν-, εμπόδισαν να έχουμε ακόμα ταχύτερες εξελίξεις σε τέτοια θέματα.

Γιατί το τονίζω, αυτή είναι η φυσική ροή της δημοκρατίας. Δηλαδή τα κόμματα όχι μόνο να εναλλάσσονται, αλλά να μπορούν να εξελίσσονται. Ο Ελληνικός Λαός, είναι εκείνος που έχει αυτή τη δύναμη και την κυριαρχία να το κάνει.

Μόνο που θα ήθελα να πω στον κ. Αλαβάνο το εξής. Κύριε Πρόεδρε, η άποψή μου είναι -και αν το δείτε ιστορικά θα δείτε ότι δεν έχω άδικο και το ξέρετε- ότι ακριβώς, η αιτία ήταν το γεγονός ότι είχαμε εκλογικά συστήματα που επέτρεπαν αυτή τη μεταβολή. Γιατί αν παρατηρήσετε, σχεδόν όλα τα εκλογικά συστήματα που εφαρμόστηκαν -με εξαίρεση μόνο μία περίοδο- τα εκλογικά συστήματα τα οποία σήμερα κατηγορείτε, είναι εκείνα που επέτρεψαν να υπάρχει αυτή η δυνατότητα. Η απλή αναλογική βοηθάει περισσότερο την καταγραφή των πολιτικών δυνάμεων. Μην είστε καθόλου σίγουρος ότι βοηθάει και τη μετεξέλιξη των κομμάτων.

Γι' αυτό τόνισα -και το λέω από πλευράς αριστερής ιδεολογίας και απάντηση δεν παίρνω- ότι δεν είναι ο εκλογικός νόμος, -όπως κάθε νόμος- ο οποίος καθορίζει τη ροή της κοινωνικής και οικονομικής πραγματικότητας. Είναι η ίδια η κοινωνική ζωή που έρχεται να επιβάλει τους νόμους εκείνους οι οποίοι δημιουργούν τις προϋποθέσεις, ώστε η δημοκρατία να πάει μπροστά.

Αν είχαμε απλή αναλογική όλα αυτά τα χρόνια, όπως τη θεωρεί η Αριστερά -και είναι σεβαστό δικαίωμά της- μην είστε καθόλου βέβαιος ότι αυτή η μετεξέλιξη των Κομμάτων και αυτή η ταχύτερη εξέλιξη των πολιτικών δυνάμεων και της δημοκρατίας θα ήταν ενδεχομένως εφικτή. Εξ ου και σε κανένα μέρος στον κόσμο αυτό το οποίο θεωρείται ιδεατό, -αλλά και επιθυμητό από την πλευρά σας- δεν έχει εφαρμοσθεί. Αντιθέτως, ξέρετε πολύ καλά -και δεν χρειάζεται να πούμε παραδείγματα- ότι πολύ περισσότερο πλειοψηφικά συστήματα στον κόσμο, από εκείνο που εμείς εισάγουμε, -τα οποία δεν είναι πλειοψηφικά και το ξέρετε, γιατί υπάρχει η σημαντικότερη λειτουργία της ανα-

λογικότητας στην περίπτωση αυτή- επιτρέπουν ευχερέστερη διακυβέρνηση σε μικρότερες πλειοψηφίες.

Τονίζω, λοιπόν, ότι ποτέ δεν υπήρξε εκλογικό μας σύστημα - και ιδίως αυτό το εκλογικό σύστημα που έχουμε με διάφορες εκδοχές-, που να εμποδίζει την ομαλή λειτουργία της δημοκρατίας. Το αντίστροφο. Βοήθησε τις πολιτικές δυνάμεις να μετεξελιχθούν. Βοήθησε απλώς και μόνο το εκλογικό σύστημα να μην είναι αποτύπωση, αλλά να μπορούν τα Κόμματα να πηγαίνουν μπροστά και να αλλάζουν.

Από εκεί και πέρα ένα θα πω. Θα μιλήσουμε και αργότερα -υποθέτω- γι' αυτά τα θέματα, γιατί ακούω να λέγονται πολλά εδώ για τη σημασία του να υπάρχουν συγκλίσεις απόψεων και γιατί να μην έχουμε συνεννοήσεις κομμάτων και τι σημαίνει να έχει μία κυβέρνηση τη δυνατότητα να πάρει αποφάσεις.

Είναι πολλά τα παραδείγματα που μπορώ να αναφέρω. Θα θυμίσω σε όλους ένα πράγμα. Δεν απευθύνομαι στο Συνασπισμό, γιατί ο Συνασπισμός της εποχής εκείνης είχε μια διαφορετική τοποθέτηση από άλλους χώρους της Αριστεράς ή του Κέντρου: Εάν δεν υπήρχε ο εκλογικός νόμος με βάση τον οποίο έγιναν οι εκλογές του 1977, και που ήταν ένας εκλογικός νόμος που περίπου έδινε την ίδια πλειοψηφία και ακόμη μεγαλύτερη απ' αυτήν που τούτη την ώρα ερχόμαστε να τροποποιήσουμε τον εκλογικό νόμο, η Ελλάδα -ξέρετε πάρα πολύ καλά και το ξέρουν πολύ καλά εκείνοι που είναι οι σφοδρότεροι πολέμιοι αυτής της τροποποίησης- δεν θα είχε μπει στην τότε Ε.Ο.Κ. και Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα.

Θυμηθείτε ποια ήταν η ουσία της πολιτικής μας ζωής, ποια ήταν η δύναμη των πολιτικών Κομμάτων και ελάτε να μου πείτε, εάν με άλλο εκλογικό σύστημα την εποχή εκείνη θα είχαμε διαφορετική άποψη. Πείτε μου: Βοήθησε τον τόπο -ναι ή όχι- το γεγονός ότι πάρθηκε τότε η απόφαση από μία κυβέρνηση που ήταν σχεδόν κατάμονη, με εξαίρεση ένα κομμάτι της Αριστεράς την εποχή εκείνη, που από μόνο του, όμως, δεν μπορούσε, αν δεν υπήρχε το εκλογικό σύστημα, να δώσει τη δυνατότητα να πάρουμε αυτήν την απόφαση;

Κατά τα λοιπά, θέλω να τονίσω πως σε ό,τι αφορά την ουσία της αναθεώρησης του Συντάγματος ξέρω ποια ήταν η στάση του Συνασπισμού και παραμένει συνεπής στον τομέα αυτό. Έχει μεγάλες διαφορές σε αυτά που εμείς προτείνουμε. Παρ' όλα αυτά μένει και συζητάει, γιατί αυτό σημαίνει ολοκλήρωση της διαδικασίας της αναθεώρησης που μαζί ξεκινήσαμε. Κάποιοι απέδρασαν από τη διαδικασία τι επικαλούμενοι; Ακούστε! Το ακούσατε και χτες. Έγινε -λέει- μία ψηφοφορία στην επιτροπή και έγινε «πραξικόπημα». Δηλαδή, όταν θυμούνται όλοι ότι εκείνες τις μέρες το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σπαρασσόταν εσωτερικά με το θέμα του άρθρου 16, βρήκαν την ευκαιρία να φύγουν από μια ψηφοφορία που έγινε. Η ψηφοφορία αυτή έγινε σωστά. Δεν είχε κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα και αυτό αποτέλεσε την ουσία να φύγει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από τότε να λέει ότι δεν μετέχει στη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος, όταν στα περισσότερα συμφωνούσε -και το είχε πει εδώ- μεταξύ των οποίων και στο άρθρο 16, όταν στην αναθεώρηση που εμείς συνεχίσαμε ψηφίσαμε ως πλειοψηφία και είναι αναθεωρητέες διατάξεις ορισμένες από τις προτάσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Έρχεται, λοιπόν, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και λέει: «Εγώ δεν μετέχω στην αναθεώρηση.» Όμως, όταν την ξεκινήσαμε, μαζί είπαμε ότι είναι ανάγκη να γίνει. Μαζί διαμορφώσαμε αρχικά το πλαίσιο και μετά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ακολούθησε την πολιτική του «στρίβειν δια του αρραβώνος», όταν βρέθηκε μπροστά σε αυτό το εσωκομματικό πρόβλημα. Το άρθρο 110 του Συντάγματος είναι σαφές: Η διαδικασία πρέπει να ολοκληρωθεί και καθένas να αναλάβει τις ευθύνες του σε αυτήν την ιστορία.

Άλλαξε από προχθές μέχρι σήμερα; Ψάχνει για ιδέες; Αν τις είχε, δεν μπορού να καταλάβω, πώς ένα σοβαρό κόμμα πριν από ένα χρόνο, που ξεκινούσαμε την αναθεώρηση του Συντάγματος, δεν τις είχε τότε και τις απέκτησε τώρα. Εμείς είχαμε αυτές τις ιδέες και τις υπερασπιζόμαστε. Η Αριστερά είχε τις ιδέες και τις υπερασπίζεται. Και τις υπερασπίζεται, όπως εκείνη νομίζει και είναι το απόλυτο δικαίωμά της. Αυτή είναι η συνέπεια της θέσης της.

Συνέπεια θέσης σημαίνει να υπερασπίζεσαι με διάρκεια αυτά

που κάνεις, όχι να επικαλείσαι τερτίπια, και μάλιστα ερμηνείες του άρθρου 110 που δεν στέκουν, για να μπορέσεις να αποφύγεις τα προβλήματα τα οποία υπάρχουν.

Η Αναθεώρηση, λοιπόν, θα συνεχισθεί. Η διαδικασία θα ολοκληρωθεί. Καθένas θα αναλάβει τις ευθύνες του και θα πω μονάχα, όπως και για τον εκλογικό νόμο και για άλλα πράγματα, δεν μπορώ να καταλάβω πώς γίνεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να έχει όλες τις ιδέες όταν είναι στην αντιπολίτευση! Δεν μπορώ να το καταλάβω αυτό. Και ο κ. Σημίτης μας έλεγε «δεν έχει κανένα πρόβλημα το θεσμικό πλαίσιο για τη διαφάνεια». Τώρα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. λέει ότι υπάρχει πρόβλημα. Και λέει πώς πρέπει να το λύσουμε, όταν στην πρόταση Αναθεώρησης που είχε γίνει προηγουμένως και είχαμε εδώ καθίσει, είχαμε πει ποιες είναι η αναθεωρητέες διατάξεις.

Σας λέω λοιπόν και πάλι ότι εγώ χαίρομαι, όχι γιατί θα συμφωνήσω, με το Συνασπισμό -ξέρω ότι δεν θα συμφωνήσουμε σε πολλά πράγματα- αλλά γιατί αυτή η συνέπεια σημαίνει υπεράσπιση των θεσμών και κυρίως υπεράσπιση της ομαλής λειτουργίας του Κοινοβουλίου. Όπως επίσης ευχαριστώ όλους και για το επίπεδο αυτής της συζήτησης, που νομίζω ότι ταιριάζει και στη σημασία του νόμου, τον οποίο αυτήν τη στιγμή καλούμαστε να ψηφίσουμε.

Λυπάμαι για την παρέμβαση, λυπάμαι δηλαδή από πλευράς συναδελφών, τους οποίους καθυστέρησα, αλλά έπρεπε να την κάνω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Πρόκειται περί ομιλίας, κύριε Υπουργέ και όχι παρέμβασης.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε. έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας με ειλικρίνεια, με παρρησία προεκλογικά κάλεσε τους εργαζόμενους, τη νεολαία να περιορίσουν τη δύναμη της οποίας Κυβέρνησης και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Στις περασμένες εκλογές έγινε έστω ένα μικρό βήμα. Απ' αυτήν την κεντρική θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας γίνεται φανερό ότι απορρίπτουμε κατηγορηματικά τις θεωρίες περί σταθερών κυβερνήσεων.

Το κύριο κατά τη γνώμη μας είναι να ισχυροποιηθεί το αντίπαλο δέος, που είναι η ανάπτυξη του εργατικού λαϊκού κινήματος, του ταξικού κινήματος και να διαμορφωθούν όροι και προϋποθέσεις βαθύτερων αλλαγών.

Γιατί άραγε χρειάζονται ισχυρές, σταθερές κυβερνήσεις; Για να συνεχίζεται στο διηνεκές η αντιλαϊκή, αντεργατική πολιτική, η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία υπηρετεί τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου. Για να συνεχίζει ο δικομματισμός αδιατάραχτα να προωθεί τις πολιτικές θέσεις, και επιλογές του, να ληλατεί συνειδήσεις και ψήφους. Για να συνεχίζεται η πολιτική της νέας τάξης πραγμάτων να είναι κυρίαρχη.

Αυτή η πολιτική φαίνεται ότι αρχίζει να τσαλακώνεται. Η εργατική λαϊκή πάλη αναπτύσσεται, αλλάζουν πολλές συνειδήσεις. Δεν είναι λίγοι αυτοί οι οποίοι απομακρύνονται από τη μέγερση του δικομματισμού.

Εμείς προσπαθούμε, ώστε να πολλαπλασιάζονται οι εργάτες και άλλοι εργαζόμενοι, δηλαδή τα πλατιά λαϊκά στρώματα, να κάνουν ένα βήμα απεγκλωβισμού από την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να προχωρούν στο δρόμο της διεκδικητικής πάλης. Αυτό είναι το πρώτο.

Το δεύτερο που σημειώνουμε είναι το εξής: Τα τελευταία γεγονότα τι δείχνουν; Επειδή υπάρχει αυτή η διαδικασία, επειδή οι διεργασίες αναπτύσσονται και αρχίζουν να βαθιάινουν, προωθούνται διάφορες παρεμβάσεις από πολιτικές δυνάμεις και από μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους.

Πολλές είναι οι συζητήσεις και τα δημοσιεύματα. Πολλά ακούστηκαν και στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου για τη λεγόμενη αναμόρφωση του πολιτικού συστήματος ή καλύτερα του πολιτικού σκηνικού. Κύριος στόχος να διαμορφωθούν συνθήκες για να συνεχίζεται και να διαιωνίζεται το εκμεταλλευτικό καπιταλιστικό σύστημα. Να συνεχιστεί η εκμετάλλευση, η καταπίεση της εργατικής τάξης των πλατιών λαϊκών στρωμάτων.

Ασφαλώς από τη συζήτηση και κυρίως από τις προσπάθειες

και παρεμβάσεις που γίνονται για την «αναμόρφωση» του πολιτικού συστήματος, δεν έχει να κερδίσει τίποτα η εργατική τάξη, τα πλατιά λαϊκά στρώματα και κυρίως οι νέες και οι νέοι της χώρας μας.

Θα κερδίσουν μόνο, όταν με την πάλη τους, με τον αγώνα και την αλλαγή των συσχετισμών θα αναμορφώσουν -χωρίς εισαγωγικά στη λέξη- και θα αλλάξουν μόνοι τους το υφιστάμενο πολιτικό σύστημα.

Ο κ. Καστανίδης προηγουμένως μίλησε για το διαχωρισμό της πολιτικής και της οικονομίας και για τη δημιουργία ανεξάρτητων αρχών για να λύσουν πολιτικά προβλήματα. Είμαστε αφέλεις; Αλήθεια, χωρίζεται η πολιτική από την οικονομία; Τις ανεξάρτητες αρχές ποιος τις διορίζει; Την ηγεσία της δικαιοσύνης ποιος τη διορίζει; Δεν είναι όλα ζητήματα πολιτικών συσχετισμών; Πού απευθυνόμαστε;

Από την επόμενη των εκλογών της 16ης του Σεπτεμβρίου η Κυβέρνηση προχώρησε στην προώθηση του νομοσχεδίου που συζητάμε. Η επιλογή της ήταν καθαρή, να συνεχιστεί αυτή η λογική, η ληστεία της ψήφου. Το επιχείρημα των σταθερών κυβερνήσεων είναι έωλο. Όλα τα μέχρι σήμερα εκλογικά συστήματα είναι καλπονοθευτικά. Η μειοψηφία στην κάλπη μετατρέπεται με νόμο σε πλειοψηφία και φυσικά ένα μέρος του ποσοστού που παίρνουν τα κυβερνητικά κόμματα, προέρχεται από υποσχέσεις, από ρουσφέτια, από διορισμούς και εκβιασμούς, δηλαδή από τη λεηλασία των συνειδήσεων των εργαζομένων, του λαού -αυτή είναι η πραγματικότητα- και αυτό όχι μόνο στην καθ' αυτό προεκλογική περίοδο, αλλά σε όλη τη διάρκεια της διακυβέρνησης.

Στην προεκλογική περίοδο πάντα οι δυνάμεις του δικομματισμού θέτουν εκβιαστικά διλήμματα. Το 2000 λόγου χάρη, δέκα μέρες πριν τις εκλογές, κορυφώθηκε το αν η σύνταξη θα είναι 150 χιλιάδες δραχμές ή 152 χιλιάδες δραχμές, το 2004 αν θα μονιμοποιηθούν οι συμβασιούχοι. Και παίζανε και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τη φτώχεια, την ανέχεια, την ανασφάλεια και την εργασιακή ομηρία. Ξέρατε πολύ καλά ότι με τις ντιρεκτίβες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θα μονιμοποιούνταν οι συμβασιούχοι. Και όμως, παίζατε αυτό το χαρτί και λεηλατούσατε συνειδήσεις. Ο Συνασπισμός ήξερε ότι με βάση τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι διακόσιοι πενήντα επτά χιλιάδες συμβασιούχοι δεν θα μονιμοποιούνταν και, όμως, δεν το αποκάλυψε.

Είναι πολύ αλαζονική η άποψη που εξέφρασε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας στην επιτροπή, ότι δηλαδή οι Έλληνες πολίτες είναι ελεύθεροι να ψηφίσουν όποιο κόμμα θέλουν από το 1974 έως σήμερα. Είναι, επίσης, και πολύ ωμή στην προκλητικότητα της αυτή η άποψη. Ούτε λίγο ούτε πολύ αυτό που θέλει ο λαός, αυτό κάνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σήμερα, όπως έκανε χτες το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Είναι εκλογικοί νόμοι κομμένοι και ραμμένοι στα μέτρα του δικομματισμού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

Ο κ. Καραμάριος μίλησε για τη δημοκρατία, για το Σύνταγμα, για την ελευθερία στα κόμματα, όμως, έβαλε την πραγματικότητα με το κεφάλι κάτω. Γιατί, δηλαδή, είναι δημοκρατικό το 39%, το 40%, το 42% των ψήφων να παίρνει εκατόν πενήντα τρεις, εκατόν πενήντα πέντε, εκατόν εξήντα πέντε έδρες; Όλοι οι ληστροικοί νόμοι που ψηφίστηκαν τα τελευταία τριάντα τέσσερα χρόνια, ψηφίστηκαν από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η δημοκρατία σας, η δημοκρατική συμπεριφορά που εμφανίζετε, είναι υποκριτική. Για ποια δημοκρατία μιλάμε, όταν δεν εξασφαλίζεται η ισοτιμία της ψήφου; Όλα τα μέχρι σήμερα εκλογικά συστήματα είναι αντιδημοκρατικά. Αυτό πρέπει να γίνει συνείδηση στους εργάτες, στους εργαζόμενους, στα λαϊκά στρώματα.

Ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής γύρισε είκοσι χρόνια πίσω. Μέμφεται το Κ.Κ.Ε. γιατί δεν συναίνεσε στον εκλογικό νόμο του 1988, εάν σημείωσα καλά. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σχημάτισε πολλές αυτοδύναμες κυβερνήσεις. Μέχρι το 1980 διεκδικούσε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την απλή αναλογική. Από το 1981 και πέρα απεμπόλησε αυτή τη θέση.

Ο σημερινός νόμος, ο νόμος που εφαρμόστηκε στις εκλογές

του Σεπτεμβρίου είναι καλπονοθευτικός. Ο κ. Παυλόπουλος είπε ότι αν δεν ήταν αυτό το εκλογικό σύστημα, το 1977 δεν θα μπαίναμε στην Ε.Ο.Κ. Είναι πράγματι μία έντιμη ομολογία ότι οι αστικές δυνάμεις και με καλπονοθευτικά συστήματα προωθούν την πολιτική τους, την πολιτική που υπηρετεί τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου.

Ο κ. Τζαμτζής δήλωσε ότι σέβεται την άποψη του Κ.Κ.Ε. για την απλή αναλογική, αλλά χρειάζεται και η κυβέρνηση. Βεβαίως, κύριε Τζαμτζή κι εμείς παλεύουμε για μια λαϊκή κυβέρνηση και για μια λαϊκή εξουσία. Ασφαλώς η κατάσταση, οι βαθιές αλλαγές που έχει ανάγκη η χώρα, ο αγώνας για μια άλλη πολιτική, για μια άλλη εξουσία, μια λαϊκή εξουσία δεν θα εμποδιστεί, όσες προσπάθειες και αν γίνουν από την πλευρά του δικομματισμού.

Είναι πολύ οι εργάτες ή άλλοι εργαζόμενοι που λένε ότι δεν πάει άλλο. Είναι πολλοί αυτοί που κάνουν το βήμα και συμμετέχουν στον οργανωμένο αγώνα στην ταξική πάλη. Προσπαθούμε να συμβάλλουμε στην ένταξη ευρύτερων λαϊκών δυνάμεων στη δράση, στη συλλογική ζωή, στη συλλογική λειτουργία. Σε αυτήν την κατεύθυνση θα επιμένουμε.

Γι' αυτό απορρίπτουμε το νομοσχέδιό σας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ, κύριε Χαλβατζή.

Έχει ζητήσει να ασκήσει το δικαίωμά του για δευτερολογία ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Αλαβάνος. Θέλετε το λόγο, κύριε Πρόεδρε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

Έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Καστανίδης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μόνο μία φράση θα ήθελα να πω στον παριστάμενο Υπουργό των Εσωτερικών. Αναρωτήθηκε πώς γίνεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να έχει ιδέες μόνο όταν είναι στην Αντιπολίτευση.

Πρώτον, αναγνωρίζει ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έστω και στην Αντιπολίτευση έχει ιδέες. Αλλά πρέπει να σας θυμίσω, κύριε Υπουργέ των Εσωτερικών, ότι και μία κυβέρνηση έχει ιδέες και δρα σωστά, διότι τότε μόνο μπορεί να κυβερνήσει είκοσι χρόνια. Φαντάζομαι ότι δεν θεωρείτε ανώριμο τον ελληνικό λαό, ώστε να μην αναγνωρίζει στις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. παραγωγικό έργο και παρ' όλα αυτά να τις ψηφίζει.

Συνεπώς, σας ευχαριστούμε πάρα πολύ, γιατί αναγνωρίζετε ότι πρώτον ο ελληνικός λαός ορθά μας ψήφισε, γιατί είχαμε ιδέες όσο κυβερνούσαμε και φυσικά ομολογείτε ότι και ως Αντιπολίτευση έχουμε ιδέες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Μπορώ να απαντήσω, κύριε Πρόεδρε, για ένα λεπτό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Μπορείτε να απαντήσετε και μετά, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Με κάθε δυνατή συντομία, κύριε Υπουργέ, παρακαλώ, γιατί περιμένουν οι συνάδελφοι.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δεν μπορώ να απαντήσω μετά, γιατί πρέπει να τιμήσω τον Κοινοβουλευτικό σας Εκπρόσωπο. Πρέπει να τον τιμήσω. Αλίμονο αν δεν του απαντήσω. Είναι σα να περιφρονούσα αυτά που μου είπε. Είναι δυνατόν; Και όσο τιμά τη συζήτηση, άλλο τόσο θα τιμώ κι εγώ εκείνα που μου λέει.

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι οι εκθέσεις ιδεών δεν ξέρω πόσο μπορούν να βοηθήσουν την πολιτική. Και επίσης εγώ δεν αμφισβήτησα το γεγονός ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυβέρνησε με την ψήφο του Ελληνικού Λαού, ούτε αμφισβήτησα ποτέ ότι για να κερδίσει τις εκλογές, το εμπιστεύτηκε ο Ελληνικός Λαός προκειμένου να κυβερνήσει.

Δύο πράγματα όμως δεν καταλαβαίνω. Αν είναι αλήθεια αυτό που λέει ο κ. Καστανίδης -και συμφωνίζω κι εγώ-, πρώτον,

πώς ο Αρχηγός του χθες αμφισβητούσε, λιγότερο από τέσσερις μήνες μετά τις εκλογές, την ψήφο του Ελληνικού Λαού έναντι της σημερινής Κυβέρνησης;

Την ίδια λογική θα μπορούσα να έχω κι εγώ και να του πω: Ψήφισε ναί ή όχι το Σεπτέμβριο ο Ελληνικός Λαός τη Νέα Δημοκρατία και τον κ. Καραμανλή για Πρωθυπουργό; Τότε, από κει και πέρα, και ιδέες είχε και πρόγραμμα έχει και μπροστά πάει. Γιατί τα λέει αυτά ο κ. Παπανδρέου; Και το δεύτερον: Το ζήτημα δεν είναι μονάχα να έχεις ιδέες. Το ζήτημα είναι να έχεις συνέπεια στις ιδέες σου.

Όταν όμως είναι στην Κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είτε θεωρεί ότι όλα πάνε καλά και δεν χρειάζεται να αλλάξουμε τίποτα, όρα Σημίτη για θέματα διαφάνειας, είτε έχει ιδέες, όπως ο νόμος που ψήφισε ο κ. Κώστας ο Σκανδαλίδης, αλλά όταν έρχεται στην Αντιπολίτευση έχει άλλες ιδέες, «καλύτερες»!

Παραδείγματος χάριν «ναί, έχουμε ανάγκη από θεσμικό πλαίσιο, αλλά δεν μετέχουμε στην Αναθεώρηση του Συντάγματος», η οποία είναι αφιερωμένη σε αυτό!»! Η παραδείγματος χάριν, η ιδέα του εκλογικού νόμου: Το 2004 ψήφισα εκλογικό νόμο της Κυβέρνησης, εγώ, το κόμμα με τις ιδέες, που είναι σωστές, και έλεγα ότι έτσι λύνω το πρόβλημα. Αυτό μας έλεγε ο κ. Σκανδαλίδης, εδώ καθόταν την εποχή εκείνη. Τώρα, όχι, άλλος εκλογικός νόμος, γερμανικό μοντέλο!

Αυτή ακριβώς η αλλαγή στάσεων και θέσεων σημαίνει αμηχανία. Αν κάποιος την αμηχανία παραγωγής ιδεών τη θεωρούν προσφορά στην ομαλή λειτουργία και στην πρόοδο του πολιτικού συστήματος, είναι δικό τους θέμα.

Εγώ αυτό θέλω να επισημάνω και αυτό λέω για την Αριστερά. Διαφωνούμε; Ναι, έχει όμως μια συνέπεια στις θέσεις της. Όπως εμείς τις θεωρούμε ανεφάρμοστες πολλές φορές, άλλο τόσο μπορεί να θεωρεί και εκείνη τις δικές μας. Άλλο, όμως, αυτή η συνέπεια της Αριστεράς και άλλο αυτό που κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οποίο ψάχνει για τις ιδέες, ιδίως μάλιστα -και είναι χαρακτηριστικό- όταν αυτές τις ιδέες τις βρίσκει κάθε φορά, που έχει σημαντικά εσωκομματικά προβλήματα. Φαίνεται ότι και αυτό είναι μια άλλη παράμετρος, η οποία βοηθά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όχι μόνο να είναι στην Αντιπολίτευση, αλλά να έχει και εσωκομματικά προβλήματα. Τότε φαίνεται ότι έχει πολλές ιδέες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Παυλόπουλε.

Επανερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Χρήστος Χάιδος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΪΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ισχυρίστηκε ο κύριος Υπουργός, όπως και οι περισσότεροι ομιλητές από την πλευρά της Πλειοψηφίας, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει ιδέες μόνο στην Αντιπολίτευση, διότι ως Κυβέρνηση πράττει διαφορετικά. Ίσα-ίσα, το θέμα που συζητούμε σήμερα, είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα συνέπειας για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί αφ' ενός μεν ενέταξε βασική ρύθμιση στο Σύνταγμα για τον εκλογικό νόμο και άρα ήταν ένα σημαντικό βήμα προόδου, αφ' ετέρου ο νόμος, τον οποίο εφάρμοσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ψήφισε και εφάρμοσε σε δύο εκλογικές διαδικασίες, είναι αναλογικότερος. Το κορυφαίο, όμως, είναι ότι δεν απαγορεύει τις συνεργασίες των κομμάτων.

Άρα, λοιπόν, γι' αυτούς τους λόγους, εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Εάν ήταν για λόγους φόβου, όπως εσείς ισχυρίζεστε, θα συνέβαινε το αντίθετο. Εμείς θα το ψηφίζαμε, γιατί εμείς θα είμαστε το πρώτο κόμμα στις επόμενες εκλογές.

Κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια όλοι μιλάμε για κρίση της πολιτικής, που εκφράζεται με την απαξίωσή της στις συνειδήσεις των ανθρώπων, με την αποστασιοποίηση των πολιτών από τα κοινά, με τη διογκούμενη τάση απόρριψης των πολιτικών, με την ανησυχητική εξάπλωση της δυσπιστίας στους θεσμούς από την κοινωνία.

Τα αίτια είναι πολλά και σύνθετα. Δεν προλαβαίνει κανείς να τα αναφέρει όλα. Σημαντικά και καθοριστικά θεωρούνται η ενίσχυση της οικονομίας εις βάρος της πολιτικής, η μεγάλη δύναμη των ηλεκτρονικών, κυρίως, Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, η προβολή της εικόνας, η σχέση μεταξύ των πολιτικών και των επιχειρηματιών, η αδυναμία των υποψηφίων, κυρίως, στις μεγά-

λες εκλογικές περιφέρειες, να έρθουν σ' επαφή με το εκλογικό σώμα και να χρειάζονται μεσάζοντες, οι οποίοι θα τους προβάλλουν για να τους γνωρίσουν και πάρα πολλά άλλα.

Ενώ θα περίμενε κάποιος μια σοβαρή αντιμετώπιση, σ' αυτό το κορυφαίο για τη δημοκρατία και την κοινωνία ζήτημα, δυστυχώς στις μέρες μας, βιώνουμε με τον πιο θορυβώδη, αποκαλυπτικό και δραματικό τρόπο, τη ραγδαία επιδείνωση του φαινομένου, αφού με ευθύνη της Κυβέρνησης, η σήψη και η παρακμή που προκαλούν η αδιαφάνεια, οι μέθοδοι του υποκόσμου, οι εκβιασμοί που δημοσιοποιούνται, οι ανακολουθίες των συνεργατών του Πρωθυπουργού, η απόπειρα χειραγώγησης της δικαιοσύνης, όλα αυτά τα οποία προβληματίζουν και φοβίζουν τους πολίτες.

Πώς, όμως, θα ανακόψουμε αυτόν τον κατήφορο. Αυτό είναι το κορυφαίο ερώτημα. Πώς θα αποκαταστήσουμε το κύρος της πολιτικής; Πώς θα ενδυναμώσουμε πάλι τους θεσμούς; Πώς θα συμφιλιώσουμε τον πολίτη με το σύστημα; Γιατί αυτό είναι σήμερα το πρόβλημα, ο πολίτης δεν εμπιστεύεται το σύστημα γενικότερα. Πώς θα βρούμε και πώς θα λειτουργήσουμε στο σημείο συνάντησης της δικής μας συνειδησίας με την εμπιστοσύνη του πολίτη;

Μπορούμε να το πετύχουμε. Απαραίτητες, όμως, προϋποθέσεις είναι οι εξής: Πρώτον, η συνέπεια, μία συνέπεια που η Νέα Δημοκρατία δεν έδειξε και η κοινωνία με κατάπληξη διερωτάται, πώς οι χθεσινοί αρχάγγελοι της κάθαρσης υποτάχθηκαν στους νταβατζήδες, συμβιβάστηκαν με τη διαπλοκή και τώρα εκκολάπτουν τη διαφορά.

Δεύτερον, με την ένταξη των όποιων ρυθμίσεων αφορούν αυτά τα ζητήματα, όπως ο εκλογικός νόμος που συζητούμε σήμερα, μέσα στα πλαίσια ενός γενικότερου σχεδίου αναμόρφωσης του πολιτικού συστήματος. Η Κυβέρνηση αυτό το πράττει αποσπασματικά. Τροπολογία είναι ο εκλογικός νόμος. Είναι ένα κορυφαίο ζήτημα, δεν το εντάσσει σε κανένα συνολικότερο σχέδιο και το αντιμετωπίζει αποσπασματικά.

Τρίτον, οι όποιες ρυθμίσεις, πρέπει να κινούνται προς την κατεύθυνση της εμβάθυνσης και της διεύρυνσης της δημοκρατίας και όχι του περιορισμού της. Θα περίμενε, δηλαδή, κάποιος ότι ένας εκλογικός νόμος, ο οποίος θα έφερνε πρόοδο στο σύστημα λειτουργίας της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, θα απαιτούσε τη μεγαλύτερη εκλογική νομιμοποίηση. Αντιθέτως, αυτός ο εκλογικός νόμος απαιτεί μικρότερη νομιμοποίηση. Είναι δυνατό με το 39%, το πρώτο κόμμα να σχηματίσει αυτοδύναμη κυβέρνηση.

Και όχι μόνο αυτό, αλλά θα περίμενε κάποιος να στηριχθούν δημοκρατικοί θεσμοί, οι οποίοι μαζί με τον εκλογικό νόμο, να συμβάλλουν στην αναμόρφωση του συστήματος της λειτουργίας της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας.

Τι γίνεται εδώ; Η Νέα Δημοκρατία επί τέσσερα χρόνια αφαιρεί δικαιώματα και δημοκρατικές κατακτήσεις και προσπαθεί να χειραγωγήσει τους θεσμούς, όπως η δικαιοσύνη.

Θα περίμενε κάποιος, ένας εκλογικός νόμος να διευκολύνει τις συνεργασίες, οι οποίες είναι αυτήν την περίοδο στην Ευρώπη, ο στόχος όλων των κομμάτων. Αντιθέτως τις απαγορεύει τις συνεργασίες. Τις χαρακτηρίζει μάλιστα και ευκαιριακές. Γιατί εσείς χαρακτηρίζετε τις συνεργασίες -πιθανόν, λέω, αντιπάλων σας- ευκαιριακές, αφού και σεις είστε ένα μέρος του προβλήματος;

Και βέβαια, αποφασίσατε κατά πλειοψηφία ότι δεν είναι αντισυνταγματική αυτή η ρύθμιση. Θα μπορούσατε να αποφασίσετε με τον ίδιο τρόπο ότι η γη δεν είναι στρογγυλή, αλλά τετράγωνη. Τότε βέβαια θα ήταν νομότυπο αυτό. Θα πείθατε κάποιους αφελείς και κάποιους επιτήδειους. Γιατί για τους πολλούς, για τους μορφωμένους ανθρώπους, για τους ανεξάρτητους, είναι γνωστή η παροιμιώδης προσπάθεια και αποτυχημένη τετραγωνισμού του κύκλου. Ο ύπνος της λογικής γεννάει τέρατα, αυτό λέει ο Γκόγια. Και αυτή η λογική, την οποία εσείς προσπαθείτε να κοιμίζετε τώρα και την ξεχνάτε, δεν θα επιτρέψει να γεννηθούν τέρατα. Δεν θα επιτρέψει η ζωή και η εξέλιξη, να κυβερνάει η μειοψηφία εις βάρος της πλειοψηφίας. Και εννοείται ότι οι συνεργασίες, θα γίνουν μέσα από ένα πρόγραμμα προεκλογικό. Αυτό θα εγκρίνει ή όχι ο ελληνικός λαός. Αν

εγκρίνει, λοιπόν, η πλειοψηφία, τι σας ενδιαφέρει εσάς αν προέρχεται από συνεργασία; Έτσι λειτουργεί το σύστημα κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Εγκρίνονται ή απορρίπτονται προγράμματα. Άρα, λοιπόν, δεν στέκεται ο ισχυρισμός σας ότι δεν θα προκύψει κυβέρνηση ισχυρή από συνεργασίες κομμάτων. Θα εγκριθεί ένα πρόγραμμα και μέσα από προγραμματική σύγκλιση, θα γίνει αυτή η συνεργασία.

Ισχυρίζεστε ότι φοβούμαστε, γι' αυτό δεν ψηφίζουμε τον εκλογικό νόμο. Αναφέρθηκε σ' αυτό. Για μας είναι θέμα αρχής και γι' αυτό τον καταψηφίζουμε και το τεκμηρίωσα. Εξάλλου η πολιτική είναι συγκρίσιμο μέγεθος. Εμείς κάναμε ένα βήμα πρόοδου, εντάξαμε και στο Σύνταγμα μία ρύθμιση. Κάντε εσείς ένα ακόμη, για να προχωρήσουμε σε πρόοδο. Εμείς πιστεύουμε και στην αναλογικότητα και στην ανάγκη ισχυρής διακυβέρνησης. Εσείς πιστεύετε ότι μόνον εσείς πρέπει να κυβερνάτε και φοβάστε ότι θα χάσετε την εξουσία. Γιατί στην πραγματικότητα εσείς φοβάστε και όχι εμείς. Σκέφτεστε τις επόμενες εκλογές και όχι τις επόμενες γενεές, ενώ οι πολιτικοί πρέπει να σκέφτονται τις επόμενες γενεές, όπως είπε και ο Ελευθέριος Βενιζέλος. Και ο πολιτικός πρέπει να διαχειρίζεται το μέλλον των ανθρώπων και όχι να προσπαθεί να εξασφαλίσει το δικό του μέλλον, όπως κάνετε εσείς.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, παίζετε με τη φωτιά, αλλά η φωτιά είναι πάντα απρόβλεπτη, δεν μπορεί να ελεγχθεί. Να σας θυμίσω απλώς ότι αισθάνεστε τώρα σίγουροι, αλλά το «Ωσαννά» από το «Σταύρωσον Αυτόν», απέχει ιστορικά μόνο τρεις μέρες και εδώ πέρασαν τρεις μήνες και πλέον. Οι πολίτες αφαιρούν την εμπιστοσύνη και θα σας σταυρώσουν πολιτικά στις επόμενες εκλογές. Μην αισθάνεστε, λοιπόν, τόσο σίγουροι, μην οδηγείστε σε ρυθμίσεις, οι οποίες βλάπτουν το πολιτικό σύστημα της χώρας, σεβαστείτε τους κανόνες λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος και μην απαγορεύετε τις συνεργασίες κομμάτων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε, και για την οικονομία του χρόνου.

Στη συνέχεια, ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ο κ. Ιωάννης Μαγκριώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Παυλόπουλος και στη χθεσινή και στη σημερινή του ομιλία και στις παρεμβάσεις τις συνεχείς που αποκαλύπτουν την αγωνία του και την ένδεια επιχειρημάτων, χαρακτηρίσε εκτός θέματος την ομιλία του κ. Παπανδρέου.

Δεν θα τον παραπέμψω στις ομιλίες του κ. Καραμανλή ως αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης επί πολλά χρόνια, που η μόνη επωδός του για ό,τι θέμα και αν συζητούσαμε, ήταν οι διαπλεκόμενες κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η ταπεινότητα και η οσυνότητα της δικής του παράταξης. Δεν θα χρειαστεί να φέρω αυτό το παράδειγμα. Αλλά δεν μπορείς να μιλήσεις για τον εκλογικό νόμο, εάν δεν αναφερθείς στο πολιτικό περιβάλλον, το οποίο έχει δημιουργηθεί, αν δεν αναφερθείς στη συμμετοχή των πολιτών στο διάλογο ενός τόσο κρίσιμου και σημαντικού θέματος, όπως είναι ο εκλογικός νόμος. Αυτή είναι η αλήθεια και η πραγματικότητα και αυτό ενοχλεί την Κυβέρνηση. Θέλει αυτά τα κρίσιμα και σημαντικά θέματα να τα συζητήσει, χωρίς το δημόσιο ανοικτό διάλογο, χωρίς τη συμμετοχή των πολιτών και να δεσμεύσει τις πολιτικές και κυβερνητικές εξελίξεις για τα επόμενα χρόνια, με βάση το Σύνταγμα, χωρίς να έχουν γνώση και συμμετοχή οι πολίτες. Γι' αυτό και η σπουδή και υπερψήφιση αυτού του νόμου και όλα τα άλλα είναι άνευ αντικρίσματος, αλήθειες.

Γιατί, όμως, αυτήν την εποχή οι πολίτες αποστρέφονται τις πολιτικές συζητήσεις και δεν παρακολουθούν τη ζωή του πολιτικού συστήματος; Γιατί υπάρχει ένα νοσηρό κοινωνικό και πολιτικό περιβάλλον. Και αυτό το νοσηρό πολιτικό περιβάλλον, δεν το δημιούργησαν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, ούτε οι πολίτες. Το δημιούργησε η κυβερνητική πρακτική και η συμπεριφορά κυβερνητικών στελεχών. Και αντί μία Κυβέρνηση που εκλέχτηκε πριν από τρεις μήνες να έχει μία νέα δυναμική, ένα νέο όραμα και να προχωρά αποφασιστικά και αποτελεσματικά

να κερδίζει όλο και περισσότερο την εμπιστοσύνη των πολιτών, αυτή πορεύεται αντιστρόφως. Κάθε μέρα την χάνει. Αποτυπώνεται σ' όλες τις δημοσκοπήσεις και το γνωρίζετε πολύ καλά, κύριοι της κυβερνητικής Πλειοψηφίας.

Σ' αυτήν την απώλεια της εμπιστοσύνης της κοινής γνώμης και των πολιτών, που ξέρει πως θα είναι ραγδαία και συνεχιζόμενη, προσπαθεί να αντιπαραβάλει καλπονοθευτικούς εκλογικούς νόμους. Θέλει να κρατήσει πάση θυσία την κυβερνητική εξουσία, κόντρα στην κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία, στη θέληση των πολιτών. Άλλωστε πάντοτε αυτή ήταν η επιλογή της συντηρητικής παράταξης.

Υπεύθυνη, λοιπόν, η Κυβέρνηση γι' αυτό το νοσηρό κλίμα, υπεύθυνη για την κρίση των αντιπροσωπευτικών θεσμών, σε μεγάλο βαθμό, η Κυβέρνηση και πάλι.

Ο Γιώργος Παπανδρέου, εχθές με την πρότασή του, έδωσε διέξοδο. Κάλεσε όλα τα κόμματα και πρωτίστως την κυβερνητική Πλειοψηφία ώστε να πορευθεί στο σύνολό του μαζί το πολιτικό σύστημα, μέσα από ομοφωνίες και κοινές πρωτοβουλίες, στα μεγάλα θέματα, σ' αυτά που αφορούν τους πολίτες, τις αγωνίες και τα προβλήματά τους. Να αποκαταστήσουμε τον πραγματικό ρόλο του δημοκρατικού πολιτικού συστήματος. Και, όμως, η Κυβέρνηση κωφεύει. Κλεισμένη στους τέσσερις τοίχους της κυβερνητικής και κρατικής εξουσίας, κοιτάζει πώς θα κρυφτεί από τα προβλήματα του κόσμου. Τα προβλήματα είναι μεγάλα και οξύνονται και αυτή, με την πρακτική και τη συμπεριφορά της, προσθέτει και άλλα.

Να ξέρει ότι ο νόμος αυτός που ψηφίζει, όπως ο νόμος Κούβελα, που είχε την αντίστοιχη φιλοσοφία, θα στραφεί πρωτίστως εναντίον της στις επόμενες εκλογές. Τότε, θα σας θυμίσω ότι ο πρώτος που πλήρωσε και δις, τον εκλογικό του νόμο, ήταν και προσωπικά ο κ. Κούβελας. Εύχομαι, βέβαια, να μη συμβεί το ίδιο με τον κ. Παυλόπουλο.

Ο εκλογικός νόμος και ειδικότερα πάντοτε η συντηρητική παράταξη, αποστρέφεται της αναλογικότητας των εκλογικών συστημάτων. Την φοβίζονται οι αντιπροσωπευτικές κοινοβουλευτικές ομάδες. Τη φοβίζει απόλυτα η αντιπροσώπευση των κοινωνικών και πολιτικών ρευμάτων και αυτό γιατί ιστορικά γνωρίζει ότι το συντηρητικό ρεύμα στη χώρα μας, ήταν πάντοτε μειοψηφικό. Κάποτε μάλιστα ιδιαίτερα μειοψηφικό, όπως είναι η περίοδος που διανύουμε. Γι' αυτό προσπαθούσε παλαιότερα με τα τριφασικά και άλλα καλπονοθευτικά συστήματα, να αναπαράγει την κυβερνητική και κρατική της εξουσία και άλλοτε βεβαίως με την ενισχυμένη αναλογική.

Παραδέχθηκε ο κ. Παυλόπουλος ότι το νομοθέτημά του κινείται στη φιλοσοφία των νόμων Μητσοτάκη. Μα της ίδιας μήτρας είναι, της ίδιας παράταξης, είτε είναι νεοκαραμανλικοί, είτε είναι νεοφιλελεύθεροι, νεομητσοτακικοί. Η συνιστώσα της Νέας Δημοκρατίας, η μήτρα της πολιτικής σας, είναι ίδια. Παράγει τις ίδιες ιδέες και τις ίδιες αντιλήψεις.

Στην κρίση των φορέων αντιπροσώπευσης, δηλαδή, στην έλλειψη εμπιστοσύνης των πολιτών προς τους φορείς της πολιτικής και κοινωνικής αντιπροσώπευσης, αντί να διευρύνετε την κοινωνική και πολιτική βάση της νομιμοποίησης αυτών των φορέων, τη συρρικνώνετε. Πηγαίνετε αντίστροφα από το κοινωνικό και πολιτικό αίτημα της εποχής και απ' ό,τι συμβαίνει στην υπόλοιπη Ευρώπη και τον ανεπτυγμένο κόσμο. Γι' αυτό είστε νεοσυντηρητικοί, γιατί πηγαίνετε στο παρελθόν.

Δεύτερον, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει καταθέσει πρόταση διεξόδου από τις κρίσεις αντιπροσώπευσης που προκαλούν τα εκλογικά συστήματα. Ο κ. Παυλόπουλος την απεκάλεσε περιφρονητικά «έκθεση ιδεών». Δεν είναι καθόλου έκθεση ιδεών. Η πρόταση αυτή έχει και παρελθόν, έχει συζητηθεί πάρα πολύ μέσα στην ελληνική κοινωνία, έχει και παρόν, είναι συγκροτημένη, αλλά έχει και παράδειγμα εφαρμογής σε ευρωπαϊκές χώρες και μάλιστα ιδιαίτερα πετυχημένα παραδείγματα με ευνομούμενες χώρες, με χώρες που πηγαίνουν μπροστά, που κοιτάνε το μέλλον, που είναι ατμομηχανή της Ευρώπης και του κόσμου όλου και όχι με χώρες του τρίτου κόσμου που έχουν καλπονοθευτικά, απολύτως πλειοψηφικά, πολιτικά και εκλογικά συστήματα.

Πρώτον, η δική μας πρόταση διευρύνει την κοινωνική και πολιτική βάση της εκάστοτε κυβερνητικής πλειοψηφίας, το τονί-

ζω, διευρύνει την κοινωνική και πολιτική βάση της νομιμοποίησής.

Δεύτερον, περιορίζει δραστικά -γιατί ποτέ δεν θα υπάρξει μηδενισμός, να είμαστε ειλικρινείς- τις εξωθεσμικές παρεμβάσεις στο πολιτικό σύστημα και αυτό το παραδέχονται όλοι και το γνωρίζετε καλά.

Και τρίτον, δίνει φωνή στις τοπικές και περιφερειακές κοινωνίες απέναντι στις κυρίαρχες πολιτικές, ολιγαρχικές, οικονομικές και κοινωνικές ελίτ του Λεκανοπεδίου και της Αθήνας ειδικότερα. Αυτό σας ενοχλεί στην πρότασή μας, γιατί είναι μία πρόταση προοδευτικής ανατροπής, κόντρα και αντίθετη στη δική σας νεοσυντηρητική επιλογή.

Θα ήθελα να πω δύο λόγια για την απλή αναλογική και την Αριστερά. Βεβαίως, είναι πάγια η θέση της. Είναι ένα πολιτικό θέμα και χαϊρόμαστε γιατί ανοίγει αυτός ο πολιτικός και ιδεολογικός διάλογος και θέλουμε έτσι να είναι ο διάλογος, γιατί εμείς θέλουμε να κερδίζουμε στο πεδίο των ιδεών και της πολιτικής και όχι της παραπολιτικής και της συσκώτισης. Κι εγώ έχω λειτουργήσει στα φοιτητικά μου χρόνια ως πρόεδρος του κεντρικού συμβουλίου της Φ.Ε.Α.Π.Θ., με την απλή αναλογική και την υποστήριξη της Κ.Ν.Ε. και του «ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ», για όλα τα χρόνια. Τότε υπήρχαν συγκροτημένες παρατάξεις και πολιτικές, υπήρχε αξιοπιστία στο κίνημα, θεσμική συγκρότηση και λειτουργία και συγκλίνουσες προγραμματικές προτάσεις. Σήμερα το βλέπουμε στο φοιτητικό κίνημα, παρ' ότι έχει τη μαχητικότητά του, παρ' ότι επανέρχεται στο προσκήνιο έχει ένα θεσμικό πρόβλημα, γιατί ακριβώς δεν έχει μια συντεταγμένη κατεύθυνση το σύνολο των προοδευτικών δυνάμεων -και αυτό είναι το ζητούμενο- και στον ειδικό νεολαϊστικό χώρο αλλά και γενικότερα. Εσείς αρνείστε ότι μπορεί να υπάρξουν αυτές οι ευρύτερες δημοκρατικές και προοδευτικές συγκλίσεις στο προοδευτικό και πολιτικό πεδίο, με τον απόλυτο τρόπο του Κ.Κ.Ε., με το γνωστό σύστημα πέντε κόμματα, δύο πολιτικές, που επαναλαμβάνεται κατά καιρούς με άλλα στερεότυπα, μ' έναν πιο ευέλικτο τρόπο οφείλω να πω ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και ο Συνασπισμός. Η ουσία όμως είναι η ίδια.

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι αποκρύπτετε δύο στοιχεία της αλήθειας. Πρώτον, ότι με το νόμο του 2004, τα δύο κόμματα της Αριστεράς, όπως και ο ΛΑ.Ο.Σ., εκπροσωπούνται με βάση τις ψήφους που έχουν πάρει με την απλή αναλογική. Μια έδρα πάνω, μια έδρα κάτω το πολύ να είναι. Κι είναι το πρώτο εκλογικό σύστημα μετά το 1974, το σύστημα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που σας δίνει μία απόλυτη αποτύπωση της εκλογικής σας ψήφου και της δύναμης.

Αποκρύπτετε δύο στοιχεία της πραγματικότητας και σ' αυτό πρέπει να ανοίξει ο διάλογος. Το ένα είναι ότι αυτό που χάνει είναι το δεύτερο κόμμα, είτε με τον νόμο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είτε μ' αυτόν τώρα της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό το αποκρύπτετε. Όποιο κι αν είναι το δεύτερο κόμμα. Μπορεί να είστε εσείς αύριο το δεύτερο κόμμα!

Αποκρύπτετε δύο σημεία και σ' αυτό να ανοίξουμε ένα διάλογο, γιατί, πράγματι, αυτό θέλουν οι πολίτες από όλους εμάς, που θέλουμε να αναλάβουμε τις τύχες τους με υπεύθυνο τρόπο.

Το πρώτο είναι ότι εάν πάμε στην απλή και ανόθευτη αναλογική, θα πρέπει, πρώτον, να θέσετε -και δεν το έχετε θέσει μέχρι τώρα- την κατάργηση του 3%. Γιατί το κόμμα με το 2,9%, να μην παίρνει καμμία έδρα και να μην εκπροσωπείται στη Βουλή...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Το έχουμε πει.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Το έχει πει και ο Πρόεδρός μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Δεν έχω ακούσει να το λέτε ποτέ.

...και να μοιράζονται τα κόμματα που έχουν μπει στη Βουλή και έχουν περάσει το κατώφλι του 3%, το σύνολο των αδιάθετων εδρών; Κατά προνομιακό τρόπο βέβαια, με το εκλογικό σύστημα που ισχύει, πολύ περισσότερο μ' αυτό που θα ψηφιστεί, το πρώτο κόμμα καρπούται αυτές τις αδιάθετες έδρες.

Και το δεύτερο. Εσείς δεν θέλετε μόνο -και αυτό είναι ένα πολιτικό ζήτημα και πρέπει να το συζητήσουμε γιατί έχει και την ορθότητα μέσα- την αναλογική αποτύπωση του 3% ή του 5% στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου. Θέλετε την αναβάθμιση της

πολιτικής ισχύος αυτών των κοινοβουλευτικών ομάδων, γιατί γνωρίζετε πολύ καλά ότι η κοινοβουλευτική και κυβερνητική μετά Πλειοψηφία, πρέπει να προκύψει από τρία, από πέντε, από επτά κόμματα -αν πάμε και την κατάργηση του 3%- κάτι αντίστοιχο που ισχύει και στην Ιταλία. Αυτό το μοντέλο είναι αποδεκτό για τη χώρα μας; Σ' αυτό, λοιπόν, θα πρέπει να συζητήσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ., κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κατ' αρχάς, δεν αντέχω στη πρόκληση να σχολιάσω κάτι, που εν τη ρύμη του λόγου του είπε ο αγαπητός συνάδελφος, κ. Μαγκριώτης, για το ότι πιθανόν να είναι δεύτερο κόμμα στις επόμενες εκλογές ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Θα συμφωνήσω με τον κ. Μαγκριώτη. Έτσι όπως πάει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι ένα πιθανό ενδεχόμενο.

Θα ήθελα να ξεκινήσω την ομιλία μου, με κάτι που συνέβη σ' εμένα πριν λίγες ημέρες και μου το θύμισε προχθές στο ALTER ένας συνεργάτης του κ. Τριανταφυλλόπουλου. Ήταν Πέμπτη, 20 Δεκεμβρίου του 2007, το μεσημέρι, όπου μου τηλεφώνησαν από τον ραδιοφωνικό σταθμό REAL FM και μου ζήτησαν, όπως κάνουν σε πολλούς πολιτικούς, να διαλέξω ένα τραγούδι και να το αφιερώσω σε κάποιο πολιτικό πρόσωπο.

Εγώ τότε τελείως συνειρμικά, επέλεξα να αφιερώσω το τραγούδι των The Doors "The end" -Το τέλος- και το αφιέρωσα στον κ. Καραμανλή και στον κ. Παπανδρέου, διότι είπα, πως κατά τη γνώμη μου ζούμε το τέλος του δικοματισμού. Ήταν περίπου τρεις ώρες, πριν πέσει από το μπαλκόνι ο κ. Ζαχόπουλος. Ήταν ολίγον προφητικό ομολογώ.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να σας πω ότι όλα τα ζητήματα περί δημοκρατικότητας και περί κλοπής της νίκης της πλειοψηφίας, έχουν ακουστεί σ' αυτήν την Αίθουσα. Προφανώς τα προσυπογράφω και δεν θέλω να επαναλαμβάνομαι. Άλλωστε, πιστεύω απόλυτα ότι και σεις ο ίδιος και όλοι οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας γνωρίζουν ότι η αύξηση του εκλογικού κέρδους του πρώτου κόμματος από τις σαράντα στις πενήντα έδρες τουλάχιστον, το μόνο που δείχνει, είναι τον πανικό της Κυβέρνησης και του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας ότι στις επόμενες εκλογές, θα λάβει λιγότερες ψήφους απ' όσες έχει λάβει σήμερα.

Πρέπει όμως να θέσω και μια άλλη διάσταση, μια διάσταση μεγαλείου. Εάν διαβάσετε λίγο ιστορία, τον Αριανό, θα διαπιστώσετε ότι, όταν ο Μέγας Αλέξανδρος έφθασε στην κρισιμότερη μάχη της ιστορίας του, πριν από τη μάχη στα Γαυγάμηλα, επειδή η αναλογία δυνάμεων ήταν πολύ εις βάρος του -είχε σαράντα χιλιάδες στρατιώτες εκείνος και περίπου ένα εκατομμύριο ο Δαρείος- του πρότειναν οι επιτελείς του να επιτεθούν τη νύχτα, για να μην προλάβουν οι αντίπαλοι να καταλάβουν πόσο λίγοι ήταν οι Έλληνες. Τότε ο Αλέξανδρος είπε το εξής «Ου κλέπτω την νίκη» -Δεν θα κλέψω τη νίκη- διότι θεώρησε ότι, ακόμη και αν κερδίσει έτσι, αυτό που θα τον ακολουθεί εις το διηνεκές θα είναι η κλοπή. Αυτό, λοιπόν, που πάει να κάνει η Νέα Δημοκρατία μ' αυτό το νομοσχέδιο, είναι προφανώς να κλέψει την επόμενη νίκη, δηλαδή να μη της δώσει τη νίκη ο ελληνικός λαός, αλλά να την έχει κλέψει μ' αυτό το νομοσχέδιο από την παρούσα Βουλή.

Θα μου επιτρέψετε όμως να σας πω και το λέω με μεγάλη ειλικρίνεια και πολύ φιλικά ότι έχετε κάνει λάθος υπολογισμούς, διότι αυτή η πρόβλεψη των πενήντα εδρών, δηλαδή των δέκα επιπλέον εδρών, έγινε στην προ Ζαχόπουλου εποχή. Σήμερα δεν σας φθάνουν οι πενήντα έδρες. Άρα για να μην ξαναερχόμαστε, εγώ θα σας προτείνω, αφού θέλετε να κλέψετε τη νίκη, βάλτε από τώρα εβδομήντα με ογδόντα να είστε σίγουροι. Γιατί με τις πενήντα πάλι δεν θα μπορούτε να έχετε πλειοψηφία. Άρα, λοιπόν, θα ερχόμαστε πάλι να το συζητάμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ: Καταθέσετε την πρόταση και εμείς μπορούμε να την ψηφίσουμε!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Έχουμε καταθέσει πρόταση νόμου εμείς. Είστε ανενήμερος και ως παλαιότερος συνάδελφος είναι κρίμα. Ο ΛΑ.Ο.Σ. έχει καταθέσει πρόταση

νόμου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, κύριε Γεωργιάδη μην απαντάτε. Δεν κάνουμε διάλογο. Δεν απαντούμε στους συναδέλφους μας. Κύριε Ορφανέ, παρακαλώ μη διακόψετε. Αντιλαμβάνομαι τις διαθέσεις σας, αλλά μη διακόψετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θέλω να γνωστοποιήσω στο Σώμα ότι έχουμε πλήρη πρόταση νόμου για το εκλογικό σύστημα. Να μη νομίζει κάποιος ότι θέλουμε να ασκούμε απλώς κριτική. Πάντα έχουμε πρόταση σ' όλα τα θέματα. Αυτή είναι η φιλοσοφία μας ως πολιτικό κόμμα.

Θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, να πω ότι αυτή η ιδέα της κλοπής της νίκης, είναι απαξιοτική για το σύνολο του πολιτικού συστήματος. Θέλετε να έχετε σταθερή Κυβέρνηση και λέτε ότι πρέπει να υπάρχει ένα κόμμα στην εξουσία. Εγώ διαφωνώ. Εγώ λέω ότι πρέπει να έχουμε πολυκομματικές κυβερνήσεις. Όμως, είναι δικαίωμά σας να λέτε «Οχι. Ο σωστός τρόπος διακυβέρνησης, είναι ένα κόμμα.» Πολύ ωραία. Ιδού πεδίο δόξης λαμπρόν. Προσπαθήστε διά της Κυβερνήσεώς σας, να πείσετε περισσότερους πολίτες να σας υποστηρίξουν, ώστε να παραμείνετε στην εξουσία.

Θα φέρω ένα παράδειγμα μόνο από τα γεγονότα των ημερών. Όταν ήρθε εδώ στη Βουλή για συζήτηση το επίδομα θέρμανσης, το καταψήφισε η Κυβέρνηση, λέγοντας ότι δεν έχει χρήματα. Κόστιζε στον κρατικό προϋπολογισμό, αν το δίνετε, 80.000.000 ευρώ. Στην ίδια Αίθουσα ο κ. Μιχάλης Λιάπης προχθές, μου απήντησε ότι ο ειδικός λογαριασμός του Υπουργείου Πολιτισμού, που χειρίστηκε εν λευκώ ο κ. Ζαχόπουλος το 2007, ήταν 103.000.000 ευρώ. Αντί να δίνετε στον κ. Ζαχόπουλο 103.000.000 ευρώ, θα μπορούσατε να δίνετε το επίδομα θέρμανσης των 80.000.000 ευρώ και να έχετε πάρει αμέσως δυο, τρεις έδρες παραπάνω από τους ψηφοφόρους, που θα ήταν ικανοποιημένοι από το αίτημά τους και άρα να μη χρειαστεί να κλέψετε τη νίκη.

Η λύση στην πολιτική δεν είναι να αλλάζετε τους κανόνες του παιχνιδιού, όταν βλέπετε ότι τα ποσοστά σας πέφτουν. Η λύση στην πολιτική, είναι να λύνετε τα προβλήματα. Αν, λοιπόν, λύνετε τα προβλήματα, μα μακροημερεύετε στην εξουσία. Εάν δεν λύνετε τα προβλήματα, το μόνο που ενδεχομένως θα επιτύχετε είναι το εξής. Να καθυστερήσετε -και όχι να διακόψετε, γιατί στην ιστορία αυτό δεν μπορεί να συμβεί- την εξέλιξη ενός ιστορικού φαινομένου. Ποιο είναι το ιστορικό φαινόμενο σήμερα; Το τέλος του κύκλου της Μεταπολιτεύσεως, το τέλος του κύκλου του δικομματισμού. Εσείς τι πάτε να κάνετε; Πάτε να υψώσετε ένα τεχνητό φράγμα, για να πείτε ότι η ροή του ποταμού παραμένει σταθερή. Όταν όμως λόγω της πίεσης του ύδατος το φράγμα θα καταρρεύσει, δεν θα είναι ομαλή η εξέλιξη αλλά τραγική, γιατί θα το έχετε ανακόψει τεχνητά.

Εμείς, λοιπόν, σας προτείνουμε να ακολουθήσετε δημοκρατική λογική και η δημοκρατική λογική, είναι να κυβερνά η πλειοψηφία σε μια δημοκρατία και όχι η μεγάλη πλειοψηφία του 39% ή 38%, όπως πάτε να κάνετε τώρα.

Πρέπει να πω ότι έχουμε μία διαφωνία με το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Εγώ ακούω με ευήκοον ους αυτό που λέτε για το 3% και δεν σας κρύβω ότι δημοκρατικά θεωρώ ότι έχετε δίκιο. Όμως χωρίς να χρειαστεί να επεκταθούμε, είναι γνωστό σ' όλους μας ότι το 3% στην Ελλάδα έχει θεσπιστεί για συγκεκριμένους λόγους. Ήταν λόγοι τους οποίους υποστήριξε όλο το πολιτικό σύστημα και δεν νομίζω ότι έχουν αρθεί σήμερα. Άρα, λοιπόν, εάν δεν λύσουμε αυτό το θέμα, δεν μπορούμε να φτάσουμε στην κατάργηση του ορίου του 3% και αυτός είναι ο λόγος, που το κόμμα μου εξακολουθεί να υποστηρίζει αυτό το όριο.

Θέλω να κάνω και ένα σχόλιο στο θέμα της ποσόστωσης των γυναικών, κύριε Υπουργέ, πέραν του ότι προσωπικά είμαι βέβαιος ότι τελικά θα «πέσει» στο συνταγματικό δικαστήριο ως αντισυνταγματικός αυτός ο νόμος. Βέβαια, εχθές εδώ έγινε το αμύμητο. Εγώ είμαι νέος Βουλευτής και δεν ξέρω τη διαδικασία, πάντα εκπλήσσομαι από τη διαδικασία. Ήμουν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, μας κατέβασαν άρον-άρον να μας πουν ότι πρέπει να σηκωθούμε όρθιοι, διότι έχουμε ψηφοφορία,

ήρθαμε, αυτοί που σηκωθήκαμε απορρίπτοντας όλα αυτά, ήμασταν εμφανώς περισσότεροι από αυτούς που δεν σηκώθηκαν, παρά ταύτα -λέει- η διαδικασία όριζε ότι πρέπει να πούμε ότι δήθεν ήταν περισσότεροι αυτοί που δεν σηκώθηκαν. Εγώ -ξέρετε- αυτούς τους παραλογισμούς δεν τους καταλαβαίνω, είμαι πολύ νέος. Εσείς ως εμπειρότερος από εμένα τους καταλαβαίνετε. Το βέβαιον είναι ότι, όπως περίπου εχθές κλέψατε το αποτέλεσμα στη Βουλή, έτσι θέλετε να το κλέψετε και με το εκλογικό σύστημα στην κάλη. Ως προς τις γυναίκες, λοιπόν, πρέπει να πω το εξής...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Η πλειοψηφία τεκμαίρεται.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν τεκμαίρεται. Η πλειοψηφία είναι αυτή που ήμασταν εδώ. Οι περισσότεροι ήμασταν στο «όχι», αλλά δεν χρειάζεται να απαντήσουμε, για να μην διακόψω.

Ως προς τις γυναίκες, λοιπόν, εγώ θα σας μιλήσω πολύ ειλικρινά, κύριε Υπουργέ. Το θέμα της συνταγματικότητας θα κριθεί στα δικαστήρια. Πρέπει να πω, όμως, ότι η Κυβέρνησή σας μέχρι τώρα, έχει πάρα πολύ κακή επίδοση σε αυτό το θέμα. Και με το «Βασικό Μέτοχο» απεδείχθη ότι δεν κάνατε καλά τη δουλειά σας και εξευτελίσατε τη χώρα, αλλά και τώρα, απ' ό,τι διαβάζουμε στις εφημερίδες, το εκλογικό σχήμα που πάλι η δική σας Κυβέρνηση έφερε με το όριο του 42% για τους δημάρχους, κρίθηκε ήδη αντισυνταγματικό από το αρμόδιο τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας και αν -λέει- κριθεί και στην Ολομέλεια οσονούπω, θα έχουμε επαναληπτικές εκλογές σε εκατό δήμους. Άρα στα θέματα της αντισυνταγματικότητας δεν είστε πολύ δυνατοί.

Επί της ουσίας, όμως, θα πω πρακτικά πώς λειτουργεί το σύστημα, για να καταλάβετε ποια είναι η πραγματικότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω τριάντα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ πολύ.

Εγώ ήμουν υποψήφιος νομάρχης στην Αθήνα. Εκεί εφαρμόστηκε για πρώτη φορά στο ψηφοδέλτιο η ποσόστωση υπέρ των γυναικών. Όταν έφτασε η ώρα να καταθέσουμε το ψηφοδέλτιο και εγώ και φαντάζομαι και πολλοί άλλοι υποψήφιοι νομάρχες στη χώρα αναγκαστήκαμε να κάνουμε το εξής: Βγάλαμε έξω από το ψηφοδέλτιο ανθρώπους που ήθελαν να είναι υποψήφιοι, γιατί έτυχε να έχουν γεννηθεί άνδρες, δεν προλάβαιναν να πάνε για εγχείρηση αλλαγής φύλου και τι κάναμε; Έβαλα εγώ τη θεία μου, εβδομήντα οκτώ χρονών, τη γραμματέα μου, έψαχνα όλες τις παλαιότερες φίλες που γνώρισα στη ζωή μου, όσες θα ήθελαν ακόμα να με εξυπηρετήσουν και να μπουν στο ψηφοδέλτιο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ήταν αρκετές!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευτυχώς ήταν αρκετές και μπόρεσα και το συμπλήρωσα, αλλά δεν είναι εκεί το θέμα. Το ζητούμενο είναι ότι εξευτελίζουμε τη δημοκρατία. Βγάζουμε υποψηφίους, που θέλουν να είναι υποψήφιοι και βάζουμε τύποις υποψηφίους για να πούμε ότι δήθεν υποστηρίζουμε το γυναικείο φύλο. Δεν είναι αυτή υποστήριξη στο γυναικείο φύλο, υποστήριξη είναι να αντιμετωπίζουμε τις γυναίκες ως ισότιμες, όπως, πράγματι, είναι, και όχι ως είδος υπό προστασία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Πειραιώτης Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Βαϊτσης Αποστολάτος.

Μια ζωή ευλογείτε τη Θεσσαλονίκη, να ευλογήσουμε και λίγο, έστω και ρηματικά, τον Πειραιά, κύριε Υπουργέ!

Ελάτε, γιατρέ.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ: Κύριε Υπουργέ, κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι θέλω να μιλήσω γι' αυτήν την ιστορία της τροποποίησης εκλογής Βουλευτών, γιατί έχω απλώς άποψη στο εκλέγειν και εκλέγεσθαι και πιστεύω ότι με νόμο και όχι με συμμετοχή του κυρίαρχου εκλο-

γικού σώματος, του λαού, που λέμε, δεν μπορεί να υπάρξει μια σοβαρή δημοκρατία και σταθερή, όπως ισχυρίζεστε, με την αρχή που δεν καταλαβαίνω μιας σταθερής κυβερνητικής πλειοψηφίας. Αμιγής, ανόθευτη, άμεσα και έμμεσα, εφαρμογή δημοκρατίας σημαίνει, για εμένα τουλάχιστον, αμιγής και ανόθευτη εφαρμογή του εκλέγειν και εκλέγεσθαι, εκλέγειν και εκλέγεσθαι με νόμους συνταγματικούς, δίκαιους και αντιπροσωπευτικούς της λαϊκής βούλησης και όχι παράγοντες τα εκάστοτε μεταβαλλόμενα συμφέροντα ενός κόμματος και τη συγκυριακή κοινοβουλευτική πλειοψηφία, όπως είναι πασιφανές και πασιδελόν. Προτάσεις του είδους για μόνιμες εκλογές με λίστα και όχι βάσει καταλόγων υποψηφίων, ο διορισμός δηλαδή με απλά λόγια των Βουλευτών μοιάζει -και ήδη έχουν υπάρξει ενστάσεις για την αντισυνταγματικότητα- με βιασμό του Σύνταγματος.

Η ισχύς, επίσης, του μεικτού αναλογικού συστήματος, φαντάζει άδικη γιατί είναι ανισότιμη. Γιατί δεν νοείται, άλλοι Βουλευτές να διορίζονται με λίστα περιφερειών ή νομού και άλλοι να εκλέγονται με σταυρό προτίμησης σε ευρύτερη ή μονοεδρική περιφέρεια.

Η αύξηση της πριμοδότησης του πρώτου σε ψήφους κόμματος κατά δέκα ακόμη έδρες, εναντιώνεται στην έννοια της πολυφωνίας και της δημοκρατικής αντιπροσώπευσης στους κόλπους της Βουλής, ενώ ο αποκλεισμός -διότι περί αυτού πρόκειται- της δυνατότητας συνασπισμού δύο πολιτικών παρατάξεων, δεδομένου ότι η παραπάνω πριμοδότηση θα ισχύει για το δεύτερο σε ψήφους κόμμα αν εκείνο που πλειοψηφεί αποτελέσει συνασπισμό κομμάτων, καταργεί κυριολεκτικά τη λαϊκή βούληση, που εκφράζεται μέσω της ψήφου των Ελλήνων, του λαού, επαναλαμβάνω, και θα μου επιτρέψετε να το χαρακτηρίσω κενό ουσίας και οποιασδήποτε σημασίας. Θα σας έλεγα ότι πιστεύω κυριολεκτικά ότι μόνο ένα ισχυρό κοινωνικό μέτωπο, δηλαδή η γνώμη του λαού πάλι, μετράει για να είναι μια κυβέρνηση σπουδαία, δυνατή.

Η Βουλή ξέρετε πολύ καλά ότι είναι σαν την κοινωνία μας, αντιπροσωπευτικότητα, θα έλεγα, τώρα που τη ζω. Δηλαδή κάνει συμμαχίες, συναινέσεις, όπως ακριβώς χρειάζεται για να λειτουργούν τα ανθρώπινα.

Στόχος του νέου νόμου, κατά τη γνώμη μου, όφειλε να είναι η εδραίωση ενός γνήσιου, αναλογικού εκλογικού συστήματος, αντιπροσωπευτικού, που δεν θα μπορεί να αλλάξει κατά τις διαθέσεις και τα συμφέροντα της εκάστοτε συγκυριακής κυβερνητικής πλειοψηφίας. Ως φαίνεται, ο νέος εκλογικός νόμος, παρέκκλιने του στόχου τούτου, αποτελώντας κύημα και αποκύημα του προβληματισμού, του φόβου και της ανησυχίας που γεννά στην ελληνική Κυβέρνηση, η ολοένα αυξανόμενη υποχώρηση της πρόθεσης ψήφου. Λόγω της αρνητικής περιρρέουσας ατμόσφαιρας στην κυβερνητική παράταξη, η οποία αποτελεί κοινός και ευρέως αποδεκτή πραγματικότητα, όχι μόνο των γνωστών γεγονότων του τελευταίου μήνα αλλά από καιρό πριν, η Νέα Δημοκρατία κατέφυγε στην ψήφιση του εν λόγω νόμου για να εξασφαλίσει, να κατοχυρώσει, αν θέλετε, τον επόμενο και μεθεπόμενο κυβερνητικό της στόχο, υπονομεύοντας τοιςυποτόπως την αληθινή σημασία της ίδιας της ονομασίας της.

Η Νέα Δημοκρατία, η νόμιμη και συνταγματική Κυβέρνηση της Ελλάδας, με το νόμο αυτό μόνο το consensus της δημοκρατίας δεν φαίνεται όμως να εκπροσωπεί. Και θα προχωρήσω παραπέρα και θα πω: ούτε να σέβεται και να τιμά. Είναι σαν να φοβάστε, κύριοι, την επόμενη ήττα και θέλετε να την αποτρέψετε με κάθε τρόπο, τον οποίο βέβαια πρέπει να τον νομιμοποιήσετε. Εγώ αυτό καταλαβαίνω από τον εν λόγω εκλογικό νόμο και νομίζω και οι περισσότεροι πολίτες. Θα έλεγα να το ξανασκεφθείτε, για να μην παρουσιαστείτε ως καθεστώδες αυταρχικό. Όπως θα έλεγα και στα τρία μικρά κόμματα ότι πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες μας κι όχι να μηδενίζουμε τα πάντα.

Επίσης νομίζω ότι είναι ένας εκλογικός νόμος, που έχει δεχθεί ποικίλους χαρακτηρισμούς από τον ελληνικό Τύπο και την Αντιπολίτευση, επίθετα δηλαδή του είδους: ιδιότιμος, πριμοδοτικός, αντιδημοκρατικός, αντισυνταγματικός, κοινοματικός, προκλητικός, χαρακτηρισμοί που πρέπει να σας βάλουν σε σκέψεις τουλάχιστον. Ίσως είναι και οι μόνοι, που έχουν μια κάποια

σημασία σε οτιδήποτε σχετίζεται με το νόμο αυτό.

Για μένα δεν είναι νόμος πολιτικής. Είναι σίγουρα νόμος περιέργος και «μπλε». Είναι νόμος στρατηγικής, μιας στρατηγικής που φαίνεται να αγγίζει τα όρια του τεχνάσματος, όπως η αντιστάθμιση του δευτέρου κόμματος που χάνει. Τα τεχνάσματα πιστεύω, πως δεν πρέπει να έχουν καμμία απολύτως θέση σ' αυτόν τον ιερό χώρο ελευθερίας της έκφρασης και ελευθερίας, όπως είναι η Αίθουσα τούτη. Όλοι ξέρουμε εδώ ότι εκπροσωπούμε και σεβόμαστε τη φωνή και τη βούληση του λαού. Σας παρακαλώ, λοιπόν, να μην το αγνοείτε αυτό, για να μην αλλάζετε, έτσι όπως βολεύει κάθε φορά, το άρθρο 110.

Γιατί δεν θα έχετε την εμπιστοσύνη του κόσμου, την οποία φαίνεται ήδη να συνειδητοποιείτε, πως αρχίζετε να χάνετε όλο και περισσότερο μέρα με τη μέρα, λάθος με το λάθος.

Γι' αυτόν το λόγο κι εμείς, προτείνουμε τον πλήρη διαχωρισμό της εκτελεστικής από τη νομοθετική εξουσία και την εφαρμογή ενός εκλογικού συστήματος απλής αναλογικής, με τη διατήρηση του ορίου του 3% για τη συμμετοχή στην κατανομή των βουλευτικών εδρών και με κατανομή των διαθεθέντων από το χρησιμοποίητο ποσοστό ψήφων κάθε εκλογικού σχηματισμού και όχι από τα αχρησιμοποίητα υπόλοιπα ψήφων του στην κάθε περιφέρεια.

Πιστεύουμε στο Σύνταγμά μας. Πιστεύουμε στη δημοκρατία μας. Εννοείται πως πιστεύουμε στη Βουλή των Ελλήνων, όπως πιστεύουμε στην ισοδυναμία της ψήφου δηλαδή. Θα σας έλεγα ότι οφείλει να συγκεντρώνει σ' αυτό την προσοχή του κάθε Έλληνας πολιτικός και βάσει αυτού του πιστεύω, να συντάσσει και να προτείνει εκλογικούς νόμους, να ψηφίζει, να καταψηφίζει, για να μη φτάσουμε να προτείνεται κάποια στιγμή και αλλαγή του συστήματος.

Υπάρχει η κρίση μετά την κρίση. Χάνεται στις ημέρες μας το μέτρο. Υπάρχει μεγάλη κρίση εμπιστοσύνης. Κανείς δεν πιστεύει κανέναν. Εάν γίνει αλλαγή -που θα γίνει- θα είναι το δέκατο έκτο εκλογικό σύστημα μετά το 1926. Μοιάζει με ομολογία αδυναμίας, να κερδίσει κυβέρνηση με έργο αυτό το ποσοστό και χρειάζεται αρωγή για τέτοια ευδοκίμηση ενός τέτοιου νόμου.

Δεν θέλω να πω ότι υπάρχει και το άρθρο 114, που λέει ότι η τήρηση του Σύνταγματος επαφίεται στον πατριωτισμό ενός εκάστου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ : Το άρθρο 120 είναι τώρα πια.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ: Κλείνω λέγοντας ότι εάν είχα χρόνο, θα προσυπόγραφα όλα όσα άκουσα από τον κ. Πέτρο Τατούλη εχθές, γιατί με εκφράζουν το ίδιο απολύτως στη συνέχεια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ κι εγώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Άννα Φιλίνη.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα δείχνουν γύρω μας ότι υπάρχει σήμερα μια κρίση του πολιτικού μας συστήματος. Το αποδεικνύουν οι δημοσκοπήσεις. Η Κυβέρνηση προσπαθεί να αποτρέψει αυτήν την αλλαγή, η οποία διαφαίνεται και δυστυχώς και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, δεν τολμά μ' έναν ξεκάθαρο τρόπο, να μιλήσει υπέρ της απλής αναλογικής.

Ξεκινώντας την ομιλία μου, θέλω πρώτα από όλα να μιλήσω για την τροπολογία, την οποία έχουν καταθέσει πολλές γυναίκες συνάδελφοι Βουλευτές από όλα τα κόμματα αυτού του Κοινοβουλίου, η οποία έχει να κάνει με την άρνησή μας, στον τρόπο με τον οποίο βάζει η Κυβέρνηση σ' αυτό το σχέδιο νόμου, το ζήτημα της ποσόστωσης των γυναικών.

Θεωρούμε ότι να τοποθετείται η ποσόστωση γενικά μόνο στο σύνολο των γυναικών και όχι κατά περιφέρεια, αυτό αντιβαίνει τελικά στα πράγματα, στο ποθούμενο.

Το ποθούμενο δεν είναι μόνο να υπάρξει μια ενθάρρυνση για τη συμμετοχή των γυναικών στα κοινά. Το ποθούμενο είναι να αποτραπεί και ο διαγκωνισμός των γυναικών, ο οποίος μέχρι σήμερα παρατηρείται. Αυτό δεν μπορούμε να το αρνηθούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και πάνω σ' αυτό, δεν υπήρξε

τοποθέτηση κανενός από τους Υπουργούς που μίλησαν.

Με το υπάρχον άρθρο που προτείνει η Κυβέρνηση, στην επαρχία, σε μια μικρή εκλογική περιφέρεια, όπου εκεί είναι λίγοι οι υποψήφιοι, είναι εύκολο να μην μπει υποψήφια μια γυναίκα, η οποία ενδεχομένως, θα μπορούσε να πάρει την έδρα από έναν άνδρα υποψήφιο. Είναι πολύ εύκολο στην ηγεσία ενός κόμματος να χειραγωγήσει, να μανιπουλάρει τα πράγματα, προκειμένου να έρθουν οι υποψηφιότητες της αρεσκείας της στις διάφορες περιφέρειες.

Γι' αυτό, επιμένουμε ότι είναι σωστό να γίνει δεκτή η τροπολογία, έτσι όπως την προτείνουμε πάρα πολλές γυναίκες Βουλευτές -ξαναλέω- από όλα τα κόμματα αυτού του Κοινοβουλίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς, ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς, προτείνουμε ως εκλογικό σύστημα που θα δώσει μια νέα αρχή, μια νέα κατάσταση στον τόπο μας και υποστηρίζουμε την αναγκαιότητα της απλής αναλογικής. Η απλή αναλογική είναι ένα δίκαιο σύστημα. Το δικό σας σύστημα είναι ένα άδικο σύστημα.

Και τώρα, συγκεκριμένα, πάνω στο σχέδιο νόμου το οποίο προτείνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, τα άρθρα για το δώρο των πενήντα Βουλευτών, αντί των σαράντα που ήταν προηγουμένως, όπως επίσης και το άρθρο που θέλει να υποβαθμίσει τους συνασπισμούς κομμάτων, τέθηκαν για να διαιωνίσουν τη διατήρηση του σημερινού, άδικου πολιτικού συστήματος, το οποίο διασφαλίζει την εναλλαγή στη διακυβέρνηση της χώρας των δύο μεγαλύτερων κομμάτων, τα οποία θα μπορούν να στηρίζονται στο διηνεκές σε μονοκομματικές κυβερνήσεις μειοψηφίας.

Η αλλαγή την οποία προτείνει η Νέα Δημοκρατία και εγώ, όπως και άλλοι συνάδελφοι που μίλησαν, τολμώ να την χαρακτηρίσω ως μία ξεδιάντροπη αλλαγή. Διασφαλίζει, όπως υποστηρίζουν διάφοροι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, τη σταθερότητα των κυβερνήσεων, όμως, με ολοένα μικρότερο ποσοστό μέσα στο εκλογικό σύνομο.

Μιλάτε για γερές μονοκομματικές κυβερνήσεις. Οι πολίτες, όμως, έχουν ήδη θέσει σε κρίση το παρόν πολιτικό σύστημα. Οι πολίτες είναι αυτοί που επιλέγουν σήμερα, να αποδυναμώσουν όλο και περισσότερο το δικομματισμό. Αυτό το βλέπουμε καθημερινά και με τις συζητήσεις που κάνουμε, αλλά το βλέπουμε, όπως είπα και στην αρχή, με τις δημοσκοπήσεις που γίνονται.

Διευκρινίζω ότι το θέμα δεν είναι ότι η κρίση αυτή επιτυγχάνεται με διασπάσεις κομμάτων κ.λπ. Προσωπικά, εγώ δεν αποβλέπω σ' αυτές. Ποτέ δεν απέβλεπα. Το αποδυναμώμα του δικομματισμού προέρχεται από την ελεύθερη βούληση των Βουλευτών και των πολιτών. Και αυτήν, ακριβώς, την ελεύθερη βούληση, προσπαθείτε να αλλοιώσετε και να αποτρέψετε.

Η κινητοποίηση των πολιτών παρουσιάζεται στην εποχή μας, όλα τα τελευταία χρόνια, σε πάρα πολλά ζητήματα. Και αυτό, σε πολλά θέματα, προσπαθείτε να το πνίξετε.

Χαρακτηριστικά, κάνοντας μία παρένθεση, θέλω να πω και για τις παρεμβάσεις που παρουσιάζονται από τη μεριά της Κυβέρνησης τις τελευταίες μέρες και στο ζήτημα της δικαιοσύνης, με την προσπάθεια να σταματήσει ο έλεγχος του Συμβουλίου της Επικρατείας απέναντι στα δημόσια έργα, όταν μεθοδεύεται η καταστροφή του περιβάλλοντος.

Και όμως, είναι το Συμβούλιο της Επικρατείας, στο οποίο προσφεύγουν οι ενώσεις πολιτών, για να σώσουν ό,τι μπορούν από την καταστροφή και του φυσικού μας πλούτου, αλλά και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, πράγματα που πολύ συχνά μεθοδεύουν και το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και το Υπουργείο Πολιτισμού, όπως συχνά έχουμε αναφέρει και αναλύσει όλο το τελευταίο διάστημα.

Η λογική σας, λοιπόν, κύριοι της Κυβέρνησης, υπέρ των σταθερών κυβερνήσεων, στηρίζεται στην υποτίμηση της βούλησης των πολιτών, στην υποτίμηση της ίδιας της Ολομέλειας της Βουλής, των Βουλευτών και στην υποτίμηση της συζήτησης πάνω σε συγκεκριμένα προγράμματα.

Στο υπάρχον σύστημα του δικομματισμού, όλα καθορίζονται τελικά από τον Πρωθυπουργό και την κυβέρνηση. Οι Βουλευτές περιορίζονται στους μονολόγους τους, έχουν ελάχιστες δυνατότητες να αλλάξουν κάτι στα νομοσχέδια τα οποία μας

προτείνετε. Ακόμα και όταν προτείνουμε ένα νομοσχέδιο για το επίδομα θέρμανσης, ούτε αυτό έγινε δεκτό, επειδή ήταν από την Μειοψηφία. Ακόμα και όταν προτάθηκαν τροπολογίες, σχετικά με τις συντάξεις καλλιτεχνών, ούτε αυτές εισακούστηκαν. Οποιαδήποτε πρόταση δεν γίνεται δεκτή σήμερα.

Το πολιτικό μας σύστημα πρέπει να αλλάξει και αυτό θα έρθει από μια νέα πλειοψηφία, κοινωνική και πολιτική, η οποία αναδεικνύεται όλο και περισσότερο. Αυτή δεν θα μπορέσει να τον αποτρέψει ούτε το δώρο των πενήντα Βουλευτών, ούτε και η ανισότητα απέναντι σε συνασπισμούς κομμάτων. Η αλλαγή θα έρθει και σε επίπεδο κυβερνήσεων και σε επίπεδο ποσοστών.

Τέλος, επειδή αναφέρθηκε πριν, ήθελα να πω ότι ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς έχει ταχθεί και κατά του πλαφόν, του ορίου του 3% για την είσοδο στη Βουλή. Το είπε και ο Πρόεδρος μας σήμερα, όπως επίσης και ο εισηγητής μας στην αρμόδια επιτροπή, όπου συζητήθηκε το σχέδιο νόμου. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κυρία Φιλίνη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Ηρακλείου κ. Μαρία Σκραφνάκη.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα για το νέο εκλογικό σύστημα, παραβιάζει ευθέως τη θεμελιώδη αρχή του πολιτεύματός μας, τη λαϊκή κυριαρχία.

Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο αντισυνταγματικό και αντιδημοκρατικό, που τραυματίζει το κύρος των θεσμών και εξυπηρετεί αδιόστακτα μικροκομματικές σκοπιμότητες, ώστε να διευκολύνεται ο σχηματισμός μιας αυτοδύναμης, μονοκομματικής, κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, με πολύ μικρά εκλογικά ποσοστά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την πριμοδότηση του πρώτου κόμματος κατά δέκα επιπλέον έδρες, πέφτει το πλαφόν αυτοδυναμίας του πρώτου κόμματος από το 41% στο 38,5%, με βάση τα αποτελέσματα των πρόσφατων εκλογών, όπου έχουμε πεντακομματική Βουλή. Σε περίπτωση δε τετρακομματικής Βουλής, το πλαφόν αυτοδυναμίας πέφτει ακόμα περισσότερο, αγγίζοντας το 36%.

Πώς είναι δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι, να εισηγήστε ένα τέτοιο μέτρο; Δεν αντιλαμβάνεστε ότι προσβάλλεται κατάφωρα η δημοκρατική αρχή, όταν το 36% μπορεί να σχηματίσει αυτοδύναμη κυβέρνηση, τη στιγμή που το 64%, δηλαδή η πλειοψηφία του ελληνικού λαού, την έχει καταψηφίσει;

Η Κυβέρνηση προβάλλει ως λόγο για την επιπλέον πριμοδότηση τις δυσλειτουργίες της εξομάλυνσης. Ομολογουμένως σε ορισμένες εκλογικές περιφέρειες, η εκλογική πλειοψηφία μετατράπηκε στις πρόσφατες εκλογές σε κοινοβουλευτική μειοψηφία.

Να σας θυμίσω ότι στο Νομό Χανίων, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πήρε ποσοστό 44,66% και εξέλεξε ένα Βουλευτή, ενώ η Νέα Δημοκρατία με ποσοστό 38,5% εξέλεξε τρεις Βουλευτές. Αλλά και σ' άλλες εκλογικές περιφέρειες, αντιμετώπιστηκε παρόμοιο πρόβλημα, όπως στην Ηλεία, στην Εύβοια και αλλού.

Η Κυβέρνηση έρχεται, λοιπόν, όχι να λύσει το πρόβλημα που δημιουργήθηκε με την εξομάλυνση, αλλά να το επιδεινώσει σε βάρος του δεύτερου, κυρίως, σε εκλογική δύναμη κόμματος και μάλιστα, προβάλλοντας το επιχείρημα της κυβερνητικής σταθερότητας, την οποία αναγορεύει σε υπέρτατη αρχή.

Παραγνωρίζετε, όμως, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι ο σχηματισμός σταθερών κυβερνήσεων, αποτελεί για το Σύνταγμα επιδίωξη και όχι συνταγματική αρχή. Δεν μπορείτε, λοιπόν, να προβαίνετε σε επιλογές, που αντίκεινται στις συνταγματικές διατάξεις που διέπουν το πολιτικό μας σύστημα.

Η πρακτική σας αυτή πλήττει βαθύτατα τους θεσμούς και θα αποδειχθεί ότι έχετε μεγάλη ευθύνη γι' αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποκορύφωμα της αντιδημοκρατικής αντίληψης της Κυβέρνησης, είναι ο αυθαίρετος αποκλεισμός των συνασπισμών κομμάτων από την πριμο-

δότηση που παίρνει το πρώτο κόμμα. Με τον τρόπο αυτόν καταργείται ουσιαστικά η δυνατότητα συνεργασιών των κομμάτων και παραβιάζεται μια σειρά συνταγματικών αρχών: Η αρχή της λαϊκής κυριαρχίας, η αρχή της πολυκομματικής δημοκρατίας, της ελεύθερης και ανόθευτης έκφρασης της λαϊκής βούλησης και της ισότητας ευκαιριών των πολιτικών κομμάτων κατά τη διεκδίκηση της ψήφου των πολιτών.

Είναι μια διάταξη, που η υιοθέτησή της μπορεί να οδηγήσει σε αλλοίωση και νόθευση της λαϊκής ετυμηγορίας, καθώς ενδέχεται να οδηγηθούμε σε καταστάσεις με κυβερνήσεις μειοψηφίας και με αντιπολίτευση εκλογικής πλειοψηφίας.

Είναι επικίνδυνο, κύριοι της Κυβέρνησης, να επαναφέρετε μια διάταξη-έκτρωμα του νόμου Κούβελα, η οποία θεωρήθηκε όνειδος για την πολιτική μας ζωή και επικρίθηκε έντονα από τον πολιτικό κόσμο και την επιστημονική κοινότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω, τέλος, να αναφερθώ στη διάταξη της ποσόστωσης, την οποία θεωρώ, κατ' αρχήν, θετική, αλλά πιστεύω ότι γίνεται με τέτοιο τρόπο, που είναι αμφίβολο αν ενισχύει ουσιαστικά τη συμμετοχή των γυναικών.

Να σας θυμίσω ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ήταν αυτές που με δύο πολύ σημαντικές ρυθμίσεις ενίσχυσαν τη γυναικεία συμμετοχή. Αναφέρομαι στους νόμους 2910/2001 και 2839/2000, με τους οποίους καθιερώθηκε η υποχρεωτική, κατ' ελάχιστον 1/3, συμμετοχή και των δύο φύλων στα ψηφοδέλτια των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών, καθώς και στα συλλογικά όργανα του δημοσίου, των δημοσίων οργανισμών και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., πιστεύουμε στην ενίσχυση της γυναικείας συμμετοχής. Όπως γνωρίζετε, εδώ και πολλά χρόνια, έχουμε υιοθετήσει στις εσωκομματικές μας εκλογές την ποσόστωση, την οποία εσείς ανακαλύπτετε εν έτει 2008.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι είναι θετική η όποια προσπάθεια ενίσχυσης της γυναικείας συμμετοχής. Οφείλω, όμως, να τονίσω ότι για να είναι η ποσόστωση ουσιαστική, πρέπει να υπολογίζεται σε κάθε εκλογική περιφέρεια και όχι με αναγωγή στην επικράτεια. Γιατί μόνο σε επίπεδο εκλογικής περιφέρειας, μπορούν οι προσβαλλόμενοι να ζητήσουν την αποκατάστασή τους. Σε επίπεδο επικράτειας, θα έπρεπε να ακυρωθούν και να επαναπροκηρυχθούν εκλογές. Αυτοί είναι και οι λόγοι για τους οποίους οι περισσότερες γυναίκες Βουλευτές, αναλάβαμε την πρωτοβουλία και καταθέσαμε σχετική τροπολογία. Γιατί θέλουμε η συμμετοχή των γυναικών να είναι ουσιαστική και όχι να μένει μια απλή εξαγγελία ή υπόσχεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την αλλαγή του εκλογικού νόμου, είναι μια πρόκληση για συζήτηση, προκειμένου να αλλάξουμε το γηρασμένο και παρωχημένο πολιτικό μας σύστημα. Είναι μια πρόταση, που επιχειρεί την ενίσχυση της αυτονομίας της πολιτικής, την αναζωογόνηση της πολιτικής αντιπροσώπευσης με την αναλογική εκπροσώπηση των κομμάτων και την ενίσχυση του κύρους και του ρόλου του Βουλευτή.

Η πλέον ακραία εκδοχή της ενισχυμένης αναλογικής που προτείνει η Κυβέρνηση με το παρόν σχέδιο νόμου, έχει κλείσει τον κύκλο της. Γι' αυτό και για όλους τους λόγους που προανέφερα, καταψηφίζω το παρόν σχέδιο νόμου και σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ, κυρία Σκραφνάκη, και για το ότι ήσασταν σύντομη, όπως άλλωστε και άλλες φορές.

Το λόγο τώρα έχει η Βουλευτής κ. Θάλεια Δραγώνα. Το Προεδρείο, της οφείλει μια εξήγηση. Την είδα να δυσανασχετεί, όταν έλαβε το λόγο ο Υπουργός. Ο Κανονισμός, κυρία Δραγώνα, επιτρέπει στον Υπουργό να λαμβάνει οποτεδήποτε το λόγο και, δυστυχώς, το Προεδρείο παρά το ότι σέβεται την αδημονία σας να μιλήσετε, δεν μπορεί να κάνει τίποτα προκειμένου να αποτρέψει τον Υπουργό.

ΘΑΛΕΙΑ ΔΡΑΓΩΝΑ: Το ξέρω, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Να τον αλλάξουμε, κύριε Πρόεδρε, τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αυτό είναι μια άλλη ιστορία, κύριε Σηφουνάκη!

Ορίστε, έχετε το λόγο, κυρία Δραγώνα.

ΘΑΛΕΙΑ ΔΡΑΓΩΝΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περιοριστώ στο άρθρο 3, που έχει αντικείμενο το ποσοστό υποψηφίων κατά φύλο. Πριν, όμως, απ' αυτό, οφείλω να πω ότι το σημερινό νομοσχέδιο εμφανίζεται ως μια τεχνική εργαλειώδη ρύθμιση, ενώ ο αναμφισβήτητος προβληματισμός της ισορροπίας ανάμεσα στην αναλογικότητα και την κυβερνησιμότητα, θα έπρεπε να μας είχε οδηγήσει σε πολύ ουσιαστικότερες σκέψεις για μια μεταρρύθμιση του εκλογικού συστήματος.

Σήμερα θα έπρεπε να συζητάμε με όρους αναζωογόνησης της πολιτικής αντιπροσώπευσης και του κομματικού συστήματος. Να συζητάμε με όρους ενίσχυσης αυτονομίας της πολιτικής και εξασφάλισης της ανεξαρτησίας και της αξιοπρέπειας των Βουλευτών, αντιμετωπίζοντας τη ρίζα του προβλήματος, που είναι η παραγωγή και η αναπαραγωγή της πελατειακής δομής των κομμάτων.

Έρχομαι στο άρθρο 3. Μολονότι οι θετικές διακρίσεις είναι αμφιλεγόμενο πολιτικό μέτρο, πρέπει να συμφωνήσουμε με την πρόταση του νέου εκλογικού νόμου, σύμφωνα με την οποία κανένα φύλο δεν θα εκπροσωπείται στα ψηφοδέλτια των εθνικών εκλογών με λιγότερο από το 1/3 των υποψηφίων. Έτσι ακολουθείται τόσο το άρθρο 116 παράγραφος 2 του Συντάγματος που αναφέρεται στην άρση ανισοτήτων σε βάρος γυναικών, όσο και η πολιτική που ισχύει στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές.

Οφείλω να υπενθυμίσω –το είπαν και άλλοι ομιλητές– ότι τόσο η τροποποίηση του Συντάγματος όσο και τα θετικά μέτρα υπέρ της ουσιαστικής ισότητας των φύλων στην πράξη, υπήρξαν πρωτοβουλίες της κυβέρνησης Σημίτη. Εφαρμόζονται έτσι σήμερα επιτυχώς διατάξεις, που διασφαλίζουν τη συμμετοχή των γυναικών, τουλάχιστον κατά το 1/3 στα υπηρεσιακά συμβούλια και στα συλλογικά όργανα του δημοσίου, των δημοσίων οργανισμών, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και στα δημοτικά συμβούλια.

Ωστόσο αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ευκαιρία με τη σημερινή συζήτηση, να υιοθετήσουμε μια κοινωνικά αναστοχαστική διάθεση, παίρνοντας υπ' όψιν μας τις υφιστάμενες έμφυλες κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες. Να υπενθυμίσουμε, λοιπόν, ότι είναι ακόμη πολύ χαμηλή η ουσιαστική συμμετοχή των γυναικών σε θέσεις λήψης αποφάσεων στην πολιτική, στην κοινωνική, στην οικονομική και στην ακαδημαϊκή σφαίρα. Αλλά δεν είναι μόνο οι θέσεις εξουσίας, στις οποίες υπολείπεται η παρουσία των γυναικών, είναι και η απόκλιση το ποσοστού απασχόλησης γυναικών-ανδρών, είναι το ποσοστό ανεργίας, είναι ο επαγγελματικός και κλαδικός διαχωρισμός ανά φύλο, είναι η απασχόληση σε θέσεις με ελάχιστη έως καθόλου εξειδίκευση, είναι ο διαχωρισμός και τα στερεότυπα στους κλάδους σπουδών, είναι η συνεχιζόμενη μεγάλη δυσκολία συνδυασμού επαγγελματικής και προσωπικής ζωής, που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες. Και παρά τη σταδιακή μείωση της απόκλισης ευκαιριών μεταξύ γυναικών και ανδρών, είτε στο επίπεδο της καθημερινής ζωής, είτε στο επίπεδο λήψης αποφάσεων, οι αλλαγές είναι εξαιρετικά αργές.

Όσον αφορά την εκπροσώπηση των γυναικών στο ελληνικό Κοινοβούλιο, είναι ακόμη πολύ χαμηλή, ενώ στην Κυβέρνηση είναι πραγματικά απογοητευτική. Στην Ευρώπη των είκοσι επτά, η Ελλάδα βρίσκεται στην εικοστή θέση με ποσοστό γυναικών στη Βουλή 16%. Στην πρώτη θέση βρίσκεται η Σουηδία με ποσοστό 47,3% και στη χαμηλότερη η Μάλτα με 9,2%.

Νομοθετικά κατοχυρωμένες ποσοτώσεις, έχουν υιοθετήσει η Πορτογαλία, το Βέλγιο, η Ισπανία, η Γαλλία και μάλιστα οι περισσότερες με πρόβλεψη μεγαλύτερου ποσοστού γυναικών από το 1/3 που συζητάμε σήμερα. Στη Γαλλία και στο Βέλγιο ανέρχεται στο 50-50.

Τα μέτρα φυλετικής διάκρισης, αποτελούν ομολογία μιας κοινωνικής αποτυχίας. Έρχονται να διορθώσουν μια κοινωνική αδικία, την οποία δεν μπορεί να διαχειριστεί η κοινωνία μέσα από μια ώριμη και δημιουργική διεργασία.

Υπενθυμίζω ότι στις σκανδιναβικές χώρες, όπου η παρουσία των γυναικών είναι η υψηλότερη εδώ και τριάντα χρόνια, δεν υπάρχει νομοθετημένο σύστημα ποσόστωσης. Είναι τα ίδια τα

κόμματα που ρυθμίζουν την εκπροσώπηση των γυναικών στους συνδυασμούς. Την αρχή έκαναν τα αριστερά και σοσιαλδημοκρατικά κόμματα τη δεκαετία του '80, όταν ήδη οι γυναίκες είχαν 20% με 30% έδρες στη Βουλή. Πριν όμως καν τα κόμματα προχωρήσουν σε ποσοτώσεις στα γυναικεία κινήματα μέσα και έξω από τους κομματικούς μηχανισμούς, ανέδειξαν το πρόβλημα της γυναικείας υποαντιπροσώπευσης και εισιγήθηκαν διορθωτικές στρατηγικές.

Οι θετικές διακρίσεις έχουν ημερομηνία λήξεως. Το πνεύμα τους είναι παιδευτικό, είναι διόρθωση της ανισότητας μέχρι να αποκατασταθεί η ισότητα. Το ερώτημα που τίθεται, είναι πώς αποκαθίσταται. Τα ερευνητικά δεδομένα πάλι στη Σκανδιναβία, δείχνουν ότι την αύξηση της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης των γυναικών ερμηνεύουν παράγοντες κοινωνικοοικονομικοί, όπως η συμμετοχή των γυναικών στην αγορά εργασίας, το επίπεδο της εκπαίδευσης, η ανάπτυξη του συστήματος πρόνοιας, οι εκσυγχρονιστικές αξίες.

Δεν είναι όμως μόνο οι παράγοντες αυτοί από μόνοι τους, επαρκώς εξηγητικοί. Ουσίως είναι ότι μετατοπίζεται η εστίαση από τις γυναίκες στους άνδρες. Και δεν είναι η απόδοση ευθυνών στην πατριαρχία. Είναι κυρίως η έμφαση στην υποχρέωση των ανδρών, να αποκαταστήσουν την ισότητα. Αυτή η αναγνώριση εκφράζει τόσο τα συντηρητικά όσο και τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα, παρά τις ιδεολογικές τους διαφορές επί των θετικών διακρίσεων.

Θα ήθελα να θυμίσω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με βάση το καταστατικό του εξασφαλίζει την εκπροσώπηση κάθε φύλου στα όργανά του σε ποσοστό τουλάχιστον 40%, ενώ ιδιαίτερα σημαντική ήταν η εφαρμογή ισάριθμης αντιπροσώπευσης και μάλιστα σε εκλόγιμες θέσεις στο ευρωψηφοδέλτιο του 2004. Σας θυμίζω ότι ο ψηφοδέλτιο περιελάμβανε εναλλάξ γυναίκες και άνδρες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είκοσι εννέα γυναίκες μέλη του Κοινοβουλίου συνυπογράψαμε πρόταση τροπολογίας, ώστε το ποσοστό του 1/3 να υπολογίζεται και να εφαρμόζεται, υπό του αριθμού των υποψηφίων κάθε συνδυασμού εκλογικής περιφέρειας και όχι επί του συνόλου των υποψηφίων της επικράτειας, αλλιώς υπάρχει σοβαρή πιθανότητα, να μην επιτευχθεί ο σκοπός της ποσόστωσης. Η συμμετοχή των γυναικών της επαρχίας, μπορεί να μην εφαρμοστεί με την αναγραφείσα γυναικών κατά βάση στις μεγάλες πόλεις. Επιπλέον, καθίσταται δυσχερής ο έλεγχος της τήρησης του κανόνα.

Δεν είναι δύσκολο να φανταστούμε τις συνέπειες τυχόν απόφασης του Αρείου Πάγου, να αναστείλει την έγκριση του συνόλου των συνδυασμών μέχρις ότου συμπληρωθεί ο αριθμός όλων των ελλειπουσών υποψηφίων, ή, ακόμα χειρότερα, στο στάδιο μετά τη διεξαγωγή των εκλογών, την απόφαση του εκλογοδικείου να ακυρώσει το συνολικό εκλογικό αποτέλεσμα, λόγω της μη τήρησης του προβλεπόμενου ποσοστού.

Το σημερινό νομοσχέδιο, όπως και με το χαμηλό ποσοστό που προκρίνει, είναι στην κατεύθυνση της έμφυλης ισοπολιτείας, με την προώθηση της πιο συμπεριληπτικής συμμετοχικής μορφής πολιτικής δράσης, πράγμα θεμελιώδους σημασίας, όπως αναδεικνύει και η ευρωπαϊκή εμπειρία. Προσοχή, όμως! Η άρνηση της Κυβέρνησης στην εφαρμογή της ποσόστωσης σε κάθε εκλογική περιφέρεια, εξασθενεί τις όποιες προοπτικές επιτυχίας της.

Κυρίες Πρόεδρε, τελείωσα και νωρίτερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Επαινών ιδιαίτερα την οικονομία του χρόνου την οποία κάνατε, κυρία Δραγώνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα έξι μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί από το 3ο Γυμνάσιο Πύργου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επειδή ο Πύργος αποτελεί το επίκεντρο της μείζονος περιοχής η οποία δοκιμάστηκε από τις πυρκαγιές το καλοκαίρι, η Βουλή εκφράζει για ακόμη μια φορά την ενεργό συμπάθειά της.

Συνεχίζουμε με τον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Πατριανάκου.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και εγώ θεωρώ ότι πρέπει να εκφράσω τη συμπαράσταση, την αλληλεγγύη προς τα παιδιά που βρίσκονται στα θεωρεία. Με πράξεις, με πολιτικές αποδεικνύουμε ότι είμαστε και θα είμαστε κοντά τους.

Ο Πρωθυπουργός της χώρας απ' αυτό το βήμα την προηγούμενη Παρασκευή απηύθυνε ανοιχτή πρόκληση-πρόσκληση προς όλους μας, προς όλες τις πολιτικές δυνάμεις να θωρακίσουμε το δημόσιο βίο της χώρας, να προχωρήσουμε στις μεγάλες θεσμικές μεταρρυθμίσεις μέσω της συζητούμενης Αναθεώρησης του Συντάγματος. Διαφάνεια στο δημόσιο βίο, έλεγχος του πολιτικού χρήματος, ανοιχτός διάλογος για νέο εκλογικό σύστημα μετά την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Αυτή είναι η πολιτική μας πρόκληση και σας την απευθύνουμε με μάρτυρα ολόκληρο τον ελληνικό λαό. Οφείλετε να πάρετε θέση, οφείλετε να δώσετε απάντηση. Θα συμμετάσχετε ενεργά στη διαδικασία της αναθεώρησης;

Θεσμική και μεταρρυθμιστική αλλαγή του εκλογικού νόμου δεν μπορεί να γίνει, εάν δεν συνδέεται με τη διοικητική μεταρρύθμιση της χώρας, εάν δεν συνδέεται με τη διαφάνεια. Την απάντηση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης την έδωσε χθες ο Πρόεδρός της. Ο εκσυγχρονισμός του πολιτικού βίου, μας είπε, με τη δική του πρόταση πρέπει να περιμένει οκτώ χρόνια.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Άλλο είπε ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κυρία Πατριανάκου, αλλά δεν έχει σημασία.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Μπορεί, όμως, να αναβληθεί ο εκσυγχρονισμός της χώρας για οκτώ χρόνια; Αναβάλλεται η ιστορία;

Η ιστορία δεν αναβάλλεται, κύριοι συνάδελφοι, απλώς επιλέγεις ρόλους. Και υπάρχουν οι ρόλοι του πρωταγωνιστή και του θεατή. Εμείς επιλέξαμε του πρωταγωνιστή και προτείνουμε προς τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης να αποφασίσουν και εκείνα να απαντήσουν στη μεγάλη πρόκληση που προσφέρεται, να συμμετάσχουν στη διαδικασία της συνταγματικής αναθεώρησης, να απαντήσουν στον ελληνικό λαό με ένα βήμα προς τα μπροστά.

Ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. έθεσε την αλλαγή του δικαιώματος του εκλέγεσθαι από τα είκοσι πέντε στα δεκαοκτώ. Μα, αυτό δεν θέλει συνταγματική αναθεώρηση; Αυτό δεν θέλει αλλαγή του άρθρου 55 παράγραφος 1 του Συντάγματος;

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας έθεσε θέματα αλλαγής του τρόπου εκλογής των ανωτάτων αρχών της δικαιοσύνης, των Ανωτάτων Δικαστηρίων της χώρας. Μα, αυτό δεν χρειάζεται συνταγματική αναθεώρηση;

Το σχέδιο που συζητούμε σήμερα είναι τροποποίηση του ν. 3231/2004, τον οποίο για την ιστορία θυμίζω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ψήφισε μόλις δύο μήνες πριν την εκλογική αναμέτρηση του Μαρτίου του 2004. Ήταν ένας εκλογικός νόμος δώρο στον κ. Παπανδρέου, προκειμένου να αποδεχτεί το δακτυλίδι της διαδοχής και την επερχόμενη εκλογική ήττα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ήταν ένας εκλογικός νόμος, ο οποίος κατ' ουσίαν του έδινε ως αντίδωρο το σενάριο της δεξιάς παρένθεσης, ένα σενάριο το οποίο καλλιέργησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί μία τριετία. Ευτυχώς όμως ο ελληνικός λαός επεφύλασσε άλλο σενάριο, μια άλλη απάντηση. Ήταν το σενάριο της διακυβέρνησης της χώρας να την αναθέσει για δεύτερη συνεχή φορά στη Νέα Δημοκρατία.

Η Νέα Δημοκρατία λειτουργώντας θεσμικά και στα πλαίσια της πολιτικής αξιοπιστίας δεν τροποποίησε τον εκλογικό νόμο κατά την πρώτη της θητεία, προκειμένου να εντοπίσει στην πράξη τις δυσλειτουργίες του υπάρχοντος εκλογικού νόμου.

Η αναλογικότητα και η αντιπροσωπευτικότητα έδειξε να εξυπηρετούνται αρκετά επιτυχώς. Αυτό που, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, έδειξε ότι δεν μπορεί να υπηρετηθεί είναι η πολιτική σταθερότητα, η κυβερνητική σταθερότητα, ακόμη και αν η διαφορά μεταξύ των δύο κομμάτων είναι εξαιρετικά μεγάλη, σε αντίθεση βεβαίως με τον προηγούμενο εκλογικό νόμο.

Κατά συνέπεια, με την παρούσα τροποποίηση που προτείνουμε, η αύξηση των πενήντα εδρών από σαράντα, που προβλέπονται στον ισχύοντα εκλογικό νόμο, είναι να υπηρετηθεί η πολιτική σταθερότητα, χωρίς να θιγεί η αναλογικότητα για τα μικρά κόμματα.

Αυτές οι δέκα επιπλέον έδρες μπορούν να εξασφαλίσουν κυβερνητική σταθερότητα με βάση τη λαϊκή ετυμηγορία, αλλά βεβαίως δεν είναι μόνες τους ικανές να προσδώσουν κύρος και αξιοπιστία στο πολιτικό μας σύστημα. Αν εμείς οι ίδιοι δεν δώσουμε κύρος, οντότητα και αξιοπρέπεια στο ρόλο μας, κανένα εκλογικό σύστημα δεν μπορεί να τη δώσει.

Αν η κυβερνητική σταθερότητα είναι το επιθυμητό, η περιφρούρηση της πολιτικής μας αξιοπιστίας είναι η αφετηρία. Αυτή όμως την πολιτική αξιοπιστία εχθές, με τον ισοπεδωτικό και απαξιωτικό του λόγο, δεν την υπηρέτησε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Επειδή όμως ο χρόνος περνάει, θεωρώ ότι αναγκαία και μεγάλη καινοτομία στο πολιτικό μας σύστημα είναι η διάταξη του άρθρου 3, που προτείνει το παρόν νομοσχέδιο, βάσει της οποίας για την ανακήρυξη εκλογικού συνδυασμού απαιτείται κατ' ελάχιστον ποσοστό κατά φύλο 1/3 μεταξύ των υποψηφίων. Η διάταξη αυτή εισάγεται από την Κυβέρνηση, προκειμένου να λειτουργήσει ως θετικό μέτρο για την ενίσχυση της συμμετοχής των γυναικών στην πολιτική ζωή, όπως άλλωστε προβλέπει και το άρθρο 116, παράγραφος 2 του Συντάγματος.

Κάποιοι μάλιστα σ' αυτή την Αίθουσα αναρωτήθηκαν, άλλοι φανερά, άλλοι κρυφά, αν είναι υποτιμητική η ποσόστωση για τις γυναίκες. Και τους απαντάμε ότι είναι υποτιμητικά τα υψηλότερα ποσοστά ανεργίας που σημειώνονται στις γυναίκες. Είναι υποτιμητικό ότι μόνο το 25% των γυναικών μπορεί και ανέρχεται στα ανώτατα στελέχη των επιχειρήσεων. Είναι υποτιμητικό ότι αμείβονται με κατά 10% χαμηλότερους μισθούς απ' ό,τι οι άντρες. Είναι υποτιμητικό ότι δύο στις δέκα γυναίκες είναι οικονομικά ανεργές, λόγω οικογενειακών υποχρεώσεων.

Υποτιμητικό είναι να υπάρχουν μόνο σαράντα εννιά γυναίκες ανάμεσα στους τριακόσιους. Η εμπειρία δείχνει ότι, όταν ξεκινάνε τα νέα κορίτσια, οι νέες γυναίκες, είναι συντριπτικά τα ποσοστά στους και στην ανώτατη εκπαίδευση και στις πρωτιές και στη Βουλή των Εφήβων. Προχθές εκατόν ενενήντα δύο κορίτσια ήταν ανάμεσα στους τριακόσιους έφηβους, με εξαιρετικό πολιτικό λόγο, για όσους παρακολούθησαν.

Και φτάνουμε να χρειάζομαστε πράγματι την ποσόστωση του ν.2910/2001 στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, προκειμένου να κατορθώσουμε να επιτύχουμε υψηλά ποσοστά εκλεγμένων νομαρχιακών και δημοτικών συμβούλων.

Λειτουργήσε η ποσόστωση, διότι από το 1998 με εκατόν πενήντα επτά νομαρχιακές συμβουλούς, βρισκόμαστε το 2006 στις τριακόσιες δύο. Επετεύχθη διπλασιασμός. Βεβαίως δεν αρκεί η ποσόστωση. Θέλουμε κράτος-πρόνοιας, θέλουμε στήριξη της μητρότητας, θέλουμε αλλαγή των κοινωνικών προτύπων.

Είναι μύθος, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι οι γυναίκες δεν ψηφίζουν γυναίκες. Οι γυναίκες έχουν πολιτική ψήφο. Δεν ψηφίζουν φύλο, ψηφίζουν τις ικανές και τις άξιες. Άρα, λοιπόν, μ' αυτή τη διάταξη ο Υπουργός είναι που βάζει την πρόκληση στα πολιτικά κόμματα να αποφασίσουν εάν θα συμπεριλάβουν ικανές και άξιες με πολιτικό λόγο, που κάτι έχουν να πουν στην κοινωνία, γυναίκες μέσα στα ψηφοδέλτια. Και αυτές θα στηριχθούν και ο λαός θα ψηφίσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ την κ. Πατριανάκου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τέως Υπουργός κ. Κώστας Σκανδαλίδης.

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω ακούσει πολλά παράξενα πράγματα στη ζωή μου, αλλά ότι έγινα προξενιτής για το δακτυλίδι στο Γιώργο Παπανδρέου, μέσω του εκλογικού νόμου, το άκουσα πρώτη φορά. Ξεπερνάει κάθε όριο πολιτικής και επιστημονικής φαντασίας και αυτό το ανέφερε η κ. Πατριανάκου προηγούμενα. Το θεωρώ ως ένα ωραίο αστείο που ακούστηκε σήμερα στη Βουλή.

Θα κάνω τώρα δύο παρατηρήσεις για το νομοσχέδιο. Κατ' αρχάς υπάρχει ένα μνημείο αυθαίρεσας και έκδηλης αντισυναγματικότητας. Δεν αναφέρομαι στο σύνολο, αναφέρομαι στο περί συνασπισμών, που μας φέρνει πολλά χρόνια πίσω. Η διάταξη του κ. Κούβελα ήταν πολύ πιο ειλικρινής. Απαγόρευσε σε συνασπισμούς να πάρουν την κυβέρνηση. Εδώ επιτρέπει μόνο σε ορισμένους συνασπισμούς, σε μεγάλους συνασπισμούς ας πούμε να μπορούν να πάρουν την κυβέρνηση. Απαγορεύει μεροληπτικά και αντισυναγματικά σε κάποιες δυνάμεις να μπορούν να κάνουν συνασπισμούς και εκλογικές συμπράξεις. Νομίζω ότι δεν χρειάζεται καμμία νομική και συνταγματική γνώση για να αποδείξει το αυθαίρετο και αντισυναγματικό της συγκεκριμένης διάταξης.

Δεύτερον, υπάρχει η παραπέρα ενίσχυση του πρώτου κόμματος που κατεβάζει το κατώφλι της αυτοδυναμίας φυσιολογικά κάτω από το 38% σε κάθε περίπτωση, που σημαίνει ότι κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις το 1/3 των Ελλήνων θα βγάζει αυτοδύναμη κυβέρνηση. Θεωρώ ότι η δημοκρατία δεν υπηρετείται μ' αυτό το σύστημα. Δεν υπηρετείται και πάλι μας φέρνει πολλά χρόνια πίσω.

Εγώ μιλάω για το τεκμήριο της πλειοψηφίας, που μπορεί να είναι ένα ποσοστό σχετικά ισχυρό, ώστε να είναι δημοκρατικό και τόσο χαμηλό, ώστε να διασφαλίζει με κάθε τρόπο τη δυνατότητα συνεργασίας. Γιατί εάν δεν υπάρχει από ένα ποσοστό και κάτω η αυτοδυναμία, υποχρεώνονται τα κόμματα να μπουν σε ένα διάλογο άλλου τύπου, που τον επιβάλει η δημοκρατία και η εξέλιξη της. Και επιτέλους, ήταν εν πάση περιπτώσει ο τρόπος υπεράσπισης του δικοματισμού από τα εκλογικά συστήματα του μεταπολιτευτικού ιστορικού κύκλου, ήταν ένας τρόπος υπεράσπισης πολύ συγκεκριμένος, με συγκεκριμένα επιχειρήματα για συγκεκριμένο τύπο εξουσίας.

Εάν όλοι αναγνωρίζουμε το τέλος αυτής της εποχής, ας δούμε και το άνοιγμα κάποιου διαδρόμου ανάμεσα στα κόμματα για να υπάρχει ένας άλλος τύπος διακυβέρνησης, ένας άλλος τύπος πολιτικής και εθνικής συνεννόησης. Όχι να κατηγορεί ο ένας τον άλλο συνεχώς γι' αυτά που όλοι θα θέλαμε να κάνουμε αλλά δεν τα κάναμε. Κάνοντας μία ιστορική αυτοκριτική, να τολμήσουμε πιο ριζοσπαστικά να δώσουμε απαντήσεις στην κρίση της πολιτικής.

Νομίζω ότι εδώ αυτή η συγκεκριμένη ρύθμιση είναι ένα μεγάλο πισωγύρισμα, μία επιλεκτική και μελλοντική ρύθμιση που εξακολουθεί να συνδέει τον εκλογικό νόμο με τα μικροσυμφέροντα, τα μικροπολιτικά συμφέροντα.

Η ηγεμονία των ιδεών και του προγράμματος και η σταθερότητα της πολιτικής δεν εξαρτάται από το ποιος είναι ο βαθμός της αυτοδυναμίας, πόσοι Βουλευτές συνθέτουν την αυτοδυναμία. Εξαρτάται από την ίδια την πολιτική, τις προτάσεις, την ακτινοβολία και την επιρροή της στην κοινωνία. Και νομίζω ότι η Νέα Δημοκρατία από την ανασφάλεια που τη διακατέχει, θέλει να απαλλάξει τον εαυτόν της απ' αυτό το άγχος.

Θα ήθελα να κάνω τέσσερα γενικότερα σχόλια που έχουν να κάνουν, κυρίως, με τα όσα άκουσα από τον Υπουργό και από τον Πρόεδρο του Συνασπισμού.

Σε ό,τι αφορά τη θέση μου για τα εκλογικά συστήματα, θέλω να πω ότι είναι γνωστό στο πανελλήνιο ότι είμαι θερμός θιασώτης ενός εκλογικού συστήματος ισχυρά αναλογικού, όσο γίνεται πιο αναλογικού, με μεικτό σύστημα εκλογής σε μονοεδρικές ή στη χειρότερη περίπτωση σε ολιγοεδρικές εκλογικές περιφέρειες, με θεσμοθέτηση Βουλευτών στην ευρύτερη περιφέρεια και παράλληλη κατάργηση των Βουλευτών Επικρατείας. Είναι μία πρόταση που ενισχύει την αυτονομία της πολιτικής από τα οικονομικά συμφέροντα, που κατοχυρώνει την πλήρη διαφάνεια στα δημόσια πράγματα, που διαμορφώνει μια νέα σχέση ανάμεσα στον πολίτη και την πολιτική, που διασφαλίζει θεσμικά την ανανέωση της πολιτικής ζωής και διευκολύνει τις ευρύτερες δυνατές πολιτικές και κοινωνικές συναινέσεις. Νομίζω ότι ένα τέτοιο σύστημα θα αποτελούσε συμβολή στην υπόθεση της ποιότητας της δημοκρατίας.

Αυτήν την πρόταση κατέθεσα τότε ως Υπουργός Εσωτερικών και πρέπει να πω ότι προωθούσε αυτήν την εκδοχή ή πρόταση τότε κάτω από τις διαδεδομένες συνταγματικές δεσμεύσεις.

Τελικά, αυτή ψηφίστηκε κολοβή και με ευθύνη του κόμματός μου και με ευθύνη της κυβέρνησής μας. Η Βουλή δεν δέχθηκε το μεικτό σύστημα, τη θέσπιση Βουλευτών περιφέρειας, τη διπλή κάλπη, την κατάτμηση των μεγάλων περιφερειών, επιλογές που θα άνοιγαν διάπλατα το δρόμο για την εφαρμογή στην επόμενη φάση της πρότασης.

Χαίρομαι που το κόμμα μου σ' αυτήν τη φάση προσχώρησε ουσιαστικά σε αυτήν την άποψη, χαίρομαι που Βουλευτές, που αντιστέκονταν στην υλοποίηση αυτής της πρότασης τότε, τώρα ομόφωνα συγκροτούν μία προγραμματική θέση και αυτό είναι υπέρ της εξέλιξης μιας πολιτικής δύναμης. Δεν είναι πάντα ψόγος για ένα πολιτικό κόμμα, όταν μέσα από την εξέλιξη των πραγμάτων ανανεώνεται, αλλάζει θέσεις, τις διαμορφώνει, τις εμπλουτίζει και τις κάνει πιο συγκεκριμένες και πιο ουσιαστικές.

Σε ό,τι αφορά τον ισχύοντα νόμο, θέλω να πω ότι δεν παύει να είναι ο αναλογικότερος, ο δικαιοότερος, ο αντιπροσωπευτικότερος, ο καθαρότερος και ο απλούστερος απ' όσους είχαμε έως τώρα. Διασφαλίζει αυτοδύναμη κυβέρνηση με σχετικά χαμηλό κατώφλι αυτοδυναμίας, κάτω από το 42% όπως αποδεικνύεται, και κυρίως μία αναλογικότητα στις έδρες που ξεπερνά σε κάθε περίπτωση το 88% αντιπροσωπευτικά για τα κόμματα σε όλη την επικράτεια.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι η αναλογικότητα ως αρχή για πρώτη φορά σ' αυτόν τον νόμο είναι υψηλή και ομοιόμορφη. Οι νόμοι, με τους οποίους έγιναν οι εκλογές μετά από τη Μεταπολίτευση, απαγόρευαν σε πολύ μεγάλες πολιτικές δυνάμεις να μπαίνουν στη Βουλή και ταυτόχρονα η αναλογικότητα στα μικρά κόμματα δεν ξεπερνούσε το 40%.

Ο νόμος του 1989, ενώ δεν διασφάλιζε εύκολη αυτοδυναμία, πάλι τα μικρά κόμματα ήταν σε αναλογικότητα κάτω από το 70%.

Αυτός ο συγκεκριμένος νόμος για όλα τα κόμματα που μπαίνουν στη Βουλή έχει αναλογικότητα πάνω από το 88%. Αυτήν την αναλογικότητα η Κυβέρνηση την κατεβάζει χαρακτηριστικά με τη σημερινή πρόταση. Την αφήνει σχετικά ομοιόμορφη για τα κόμματα, αλλά πολύ πιο χαμηλά. Γι' αυτό δέχτηκε την τεχνική συλλογιστική του νόμου, αλλά όχι τη συγκεκριμένη αναλογικότητα.

Εγώ νομίζω ότι πρέπει, επιτέλους, να καταλάβουμε -και αυτό είναι και ένα θέμα που αφορά τις περιβόητες συνταγματικότητες- ότι κάθε νόμος που ενισχύει ένα συγκεκριμένο κόμμα έχει στρεβλώσεις. Σ' αυτό συμφωνώ, αλλά συμφωνώ και στο ότι η χώρα πρέπει να κυβερνηθεί μ' ένα δημοκρατικό τρόπο και ότι, εν πάση περιπτώσει, και τα ελάχιστα συστήματα που ήταν της απλής και άδολης αναλογικής καταργήθηκαν σε διάφορες χώρες του κόσμου, όπως στο Ισραήλ και στην Ιταλία.

Αρα, λοιπόν, εδώ πρέπει να έχουμε μία ρεαλιστική θέση και να μην κρυβόμαστε πίσω από το φύλλο συκής της απλής αναλογικής, για να μην παίρνουμε θέση και να ισοπεδώσουμε τις υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις ανάμεσα στις θέσεις που παίρνουμε.

Σε ό,τι αφορά τις εξελίξεις, θα ήθελα να πω ότι εγώ θεωρώ ότι η συλλογιστική του κ. Αλαβάνου είναι σωστή. Ο δικομματισμός περνά μια τεράστια κρίση. Όμως, έχω μεγάλη διαφωνία για τον τρόπο με τον οποίο θα μετεξελιχθεί σ' έναν πραγματικό διπολισμό ανάμεσα στις προοδευτικές και συντηρητικές δυνάμεις, που νομίζω ότι πρέπει να είναι το πολιτικό σύστημα του μέλλοντος. Αν το κύριο μέλημα μιας προοδευτικής δύναμης είναι μια κυβέρνηση της Αριστεράς, που συμφωνώ, δεν μπορούμε να κρυβόμαστε πίσω από το φύλλο συκής της απλής αναλογικής. Εάν η Αριστερά είναι μόνο ο Συνασπισμός ή μόνο το Κ.Κ.Ε., τότε δεν έχει ελπίδα ο τόπος και είναι προσβλητικό και για το λαό και για τις προοδευτικές του δυνάμεις να θεωρείται ότι αυτή η κοινωνία έχει αριστερούς στο 8% ή στο 10% ή στο 15% του λαού.

Και υπάρχει κάτι για τα μικρά κόμματα που έγιναν μεγάλα. Τα μικρά κόμματα γίνονται μεγάλα, όταν προβάλουν μία αξιόπιστη εναλλακτική πρόταση διακυβέρνησης. Όσοι οραματίζονται να γίνουν το Π.Α.Σ.Ο.Κ. του '77, πρέπει να σας θυμίσω ποια πρόταση οδήγησε στο Π.Α.Σ.Ο.Κ. του '77, ποια πρόταση είχε σχέση με τις μεγάλες αλλαγές που έχει ανάγκη ο τόπος. Και τελειώνω μ'

αυτό το σχόλιο ότι εχθές ο κ. Παπανδρέου πρότεινε μια συντακτικού τύπου αναθεώρηση, μια συντακτικού τύπου αλλαγή της δομής της δημοκρατίας και όχι αναθεωρητικού.

Τα τελευταία γεγονότα, οι τελευταίες εξελίξεις δείχνουν το επείγον αυτής της διαδικασίας και πρέπει να πω σ' αυτό που είπε ο κ. Παυλόπουλος ότι ήταν απολύτως συνεπής με την αρχική πρόταση που κατέθεσε ο κ. Παπανδρέου για τη συνταγματική αναθεώρηση, πριν ξεκινήσει αυτή, την οποία βέβαια μετά πολλών επαίνων απέρριψε συλλήβδην ο Πρωθυπουργός που σήμερα έρχεται να πει ότι αν συμφωνήσουμε να ψηφίσουμε και να πάμε στην αναθεώρηση, μετά θα συζητήσει και για τον εκλογικό νόμο -μνημείο αναξιοπιστίας και απόλυτης, αν θέλετε, αυθαιρεσίας- με πολιτικό διάλογο, ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις που θέλουν να αντιμετωπίσουν από κοινού προβλήματα που αφορούν τη δημοκρατία.

Το λέω αυτό, γιατί υπάρχει μία συνέπεια στη στάση μας από τότε που ξεκινήσαμε αυτήν την προσπάθεια και δεν έχει να κάνει με μία αλλαγή γραμμής ή κάθε φορά κάτι μας έρχεται και κάτι άλλο προτείνουμε. Και αν τα γεγονότα που ζούμε, δεν μας οδηγήσουν κάποια στιγμή να σκεφτούμε πολύ καλά τι αλλαγές και ανατροπές πρέπει να γίνουν στη δημοκρατία μας, εγώ είμαι βέβαιος ότι η πολιτική δεν πρόκειται να βγει απ' αυτό το τέλμα. Και εγώ ζω δραματικά αυτό το τέλμα, γιατί εδώ και πολλά χρόνια πιστεύω ότι αν όλοι συμφωνήσουμε ότι έκλεισε ο κύκλος της Μεταπολίτευσης, θα έπρεπε ήδη να έχουμε κάνει τις αλλαγές. Είτε όταν ήμασταν εμείς τα τελευταία χρόνια στην κυβέρνηση είτε τώρα εσείς που πέντε χρόνια δεν κάνετε απολύτως τίποτα για το τεράστιο ζήτημα που απασχολεί τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Σκανδαλίδη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, επειδή στη συζήτηση των τροπολογιών δεν θα είμαι εδώ -έχω ήδη μιλήσει επί του νομοσχεδίου- θέλω απλώς να πω στον κύριο Υπουργό, σε ό,τι αφορά τις τροπολογίες συναδέλφων της Συμπολιτεύσεως για την Β, Περιφέρεια της Αθήνας, ότι προσωπικώς συμφωνώ. Θεωρώ ότι είναι μείζον το θέμα αυτό για την περιφέρεια που έχει πάνω από δύο εκατομμύρια κατοίκους. Πιστεύω δε, ότι όχι απλώς σε τρεις, αλλά σε πέντε περιφέρειες σ' αυτή τη φάση τουλάχιστον πρέπει να είναι η κατάτμηση της Β, Περιφέρειας Αθηνών. Έστω και στις τρεις να συμφωνήσετε, εγώ, όπως πιστεύω και πολλοί άλλοι Βουλευτές της Β, Περιφέρειας Αθηνών ή μάλλον όλοι μας, συμφωνούμε, διότι γνωρίζουμε ποιο είναι το πρόβλημα, για να υπάρχει γνησιότερη εκπροσώπηση των διαφόρων αυτών περιοχών που συγκροτούν την τεράστια αυτή περιφέρεια.

Αυτά ήθελα να πω. Να τα κρατήσετε υπό σημείωση, κύριε Υπουργέ, για όποια απόφαση τελικά λάβετε σε σχέση με την τροπολογία. Αν θέλετε, παρακαλώ να τοποθετηθείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, καταγράφεται η παρέμβασή σας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, επειδή δεν θα είστε εδώ, όταν θα συζητάμε τις τροπολογίες και επειδή θα μπορούσε από τη σιωπή μου να καλημερηθεί η αίτηση ότι αφήνω ανοικτό το ζήτημα, σπεύδω να σας πω τούτο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Υπουργέ, σας υπενθυμίζω, ότι συζητούμε και τις τροπολογίες, αφού είναι ενιαίο, δεν θα γίνει ξεχωριστή συζήτηση. Άρα, συζητούμε και τις τροπολογίες.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν θα γίνει χωριστά;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Όχι, όχι συμφωνήθηκε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συμφωνήθηκε να γίνει από κοινού...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Το λέω, όμως, από τώρα -μιας και είναι ο κύριος Πρόεδρος εδώ, για να μην καλλιεργηθεί άλλη εντύπωση- ότι δεν πρόκειται να κάνω δεκτές τις τροπολογίες αυτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν πρέπει να μελετηθεί το θέμα της Β, Περιφέρειας;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, είναι ένα μεγάλο ζήτημα και όταν ακριβώς -και θα το πω στην ομιλία μου, αλλά το λέω και τώρα- ο Πρωθυπουργός είχε πει και στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να ολοκληρώσουμε την αναθεώρηση, για να διαμορφωθεί και το πλαίσιο, τότε στο πλαίσιο του διαλόγου θα μπορούσαν να γίνουν μ' αυτήν την προϋπόθεση βεβαίως αλλαγές, σημαντικότερες ενδεχομένως του εκλογικού νόμου στο μέλλον. Τότε από εκεί και πέρα, θα μπορούσαμε να δούμε και πρέπει να δούμε κι αυτά τα πράγματα. Αλλά εν όψει του ότι μιλάμε για μια συγκεκριμένη περιορισμένη αλλαγή του ισχύοντος εκλογικού νόμου, τονίζω ότι στο πλαίσιο αυτής της αλλαγής, τις τροπολογίες αυτές δεν πρόκειται να τις κάνω δεκτές.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πάντως καταδικάζουμε δυο εκατομμύρια ανθρώπους να μην εκπροσωπούνται πλήρως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ., κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχει ανέβει στο Βήμα ο ομιλητής, την επόμενη φορά, κυρία συνάδελφε.

Ορίστε, κύριε Αϊβαλιώτη, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κανένα θαυμασμό δεν έχω, ομολογώ, για τον Επίτιμο Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μητσοτάκη, αν και σέβομαι την πολιτική του ιστορία. Έχει πέσει σχεδόν παντού και πάντα έξω στις προβλέψεις του, όμως έχει πει κάτι σωστό. Απαντώντας σε κάποια επίκαιρη ερώτηση της κ. Δαμανάκη, όταν ήταν Πρόεδρος του Συνασπισμού, πριν από δεκαπέντε χρόνια, είχε πει ότι εκτός από εκλογικοί νόμοι χρειάζονται και ψήφοι.

Νομίζω τελικά πως ούτε ο κ. Μητσοτάκης βρήκε ψήφους, αλλά ούτε και η Νέα Δημοκρατία, με όλα αυτά που βλέπουμε, θα βρει ψήφους στο τέλος της τετραετίας ή όποτε γίνουν οι εκλογές.

Θυμάμαι, πως όταν συνεργαζόμουν με ένα μεγάλο της ελληνικής δημοσιογραφίας και Ευρωβουλευτή του κόμματός σας, το Γιάννη Μαρίνο, μιλούσαμε τότε για τα σκάνδαλα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τα οποία θα έπρεπε κάποια στιγμή να τελειώσουν. Βλέπουμε τι συμβαίνει σήμερα. Απάντηση όμως σ' όλα αυτά είναι ότι φέρατε έναν εκλογικό νόμο. Μιλούσαμε για το Χρηματιστήριο, που έπρεπε να τιμωρηθεί. Περιμέναμε να αλλάξουν, όταν ήρθε η Νέα Δημοκρατία και η απάντηση είναι ένας εκλογικός νόμος που φέρνετε. Μιλούσαμε για τις ζειμπεκικές και φθάσαμε στις κουμπιές σήμερα, αλλά η απάντηση και σ' αυτό, στην εξωτερική μας πολιτική και στα αδιέξοδά της, ήταν ένας εκλογικός νόμος. Μιλούσαμε για τη διαφάνεια, να σταματήσει το «γρηγορόσημο», το «λάδωμα» στο δημόσιο και όλα αυτά, ήλθε η Νέα Δημοκρατία, το τι έκανε το ξέρουμε, αλλά παρ' ότι δεν έκανε τίποτα φέρνει έναν εκλογικό νόμο. Μιλούσαμε για το Α.Σ.Ε.Π. και για το ότι μένουν τα παιδιά της από 'δω πλευράς στην κατάψυξη επί είκοσι πέντε χρόνια, αλλά εσείς φέρατε έναν εκλογικό νόμο. Έτσι, λοιπόν, λύνονται τα προβλήματα.

Όσον αφορά τώρα, τον ιδιότυπο μισογυνισμό, τον οποίο διαπιστώνω και σ' αυτό το νομοσχέδιο, αλλά και γενικότερα στη Κυβέρνησή σας, αφού στο κυβερνητικό λεφούσι των σαράντα τώσων Υπουργών και Υφυπουργών, έχετε τρεις γυναίκες όλες κι όλες, και μάλιστα οι δύο είναι στο Υπουργείο Απασχόλησης. Κοιτάξτε, οι γυναίκες δεν είναι καρέτα - καρέτα, δεν είναι μειονότητα, ούτε χελώνες που θέλουν προστασία. Είναι πατερναλι-

στικού τύπου αυτή η προστασία την οποία προσφέρετε. Να μην ξεχνάμε ότι είναι το 51% του ελληνικού πληθυσμού.

Ζούσα χρόνια στο Βέλγιο και δεν υπάρχει ποσοστόση για γυναίκες, ούτε αλλάζει κάθε λίγο και λιγάκι το εκλογικό σύστημα. Βλέπουμε κάποια χαρακτηριστικά τριτοκοσμικής χώρας. Εκτός της αλλαγής κάθε τρεις και λίγο του εκλογικού συστήματος, βλέπουμε όλα αυτά τα σκάνδαλα, τα χρήματα τα οποία πετάνε πάνω από τα κεφάλια των πολιτών και τους περιέργους θανάτους. Να θυμίσω ότι είχαμε θάνατο και στην υπόθεση των υποκλοπών και μπήκε στο αρχείο. Τι γίνεται μ' αυτή την κατάσταση; Παντού θανάτους; Ο άλλος πέφτει στις ρόδες του φορτηγού. Εγώ που προχωρώ στην Αθήνα δεν κοιτάω δεξιά και αριστερά, κοιτάω από πάνω μήπως πέσει κάποιο κυβερνητικό στέλεχος.

Το ποσοστό σας ήταν 45%, κύριε Υφυπουργέ, πήγε στο 41% και μάλιστα βλέπω στην αιτιολογική έκθεση ότι παραπονιέστε πως παρ' όλο που είχατε 4% διαφορά από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., είχατε μόνο εκατόν πενήντα δύο έδρες. Εγώ θέλω να μάθω πού θα σταματήσει το ποσοστό αυτοδυναμίας. Στο 35%; Στο 34%; Στο 31%; Στο 29%; Δηλαδή, ποιο είναι το ποσοστό το οποίο είναι επαρκές για να έχετε αυτοδυναμία;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λίγο την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Για ποιο λόγο γίνεται αυτή η κλοπή των εδρών των άλλων κομμάτων; Υπάρχει ισοδυναμία ψήφου, τέλος πάντων; Δηλαδή, είναι ισοδύναμη η ψήφος την οποία έχουν όλοι οι Έλληνες πολίτες; Ένας εκλογικός νόμος συζητείται στα πλαίσια μίας «Ζαχο-πουλιάδας». Βρισκόμαστε συνεχώς μπροστά σε ερωτήματα ποιος έδωσε το dna, ποιος το πήρε, δεν ρωτάμε βέβαια τι είχε μέσα και τι λέει κάποιος για κάποιους πολιτικούς, είναι όμως μία ομολογία ήττας αυτός ο εκλογικός νόμος, γιατί κάνει ενόσεις εδρών σε ένα κόμμα, αφού ψήφοι δεν υπάρχουν και βέβαια όλα αυτά μένουν στη σκιά γιατί ασχολούμαστε με τον κ. Ζαχόπουλο και το φίλο του τον κ. Μυλωνά. Να μην επαναλάβω τους τίτλους ταινιών του κ. Μυλωνά.

Να κάνω μόνο ένα σχόλιο για τον κ. Καστανίδη, ο οποίος μιλάσε πριν από λίγο για δημοψήφισμα. Οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έκαναν δημοψηφίσματα; Εγώ ξέρω ότι η Ελλάδα κατοικείται από πολίτες, όχι από μαϊμούδες. Οι πολίτες έχουν δημοκρατική συνείδηση, έχουν κρίση, μνήμη, μπορούν να ψηφίζουν τέλος πάντων στα δημοψηφίσματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί, δηλαδή, μετά τη χούντα έχουμε ένα και μόνο δημοψήφισμα, το 1974; Για ποιο λόγο γίνεται αυτό; Γιατί δεν ψηφίσαμε για το ευρώ; Γιατί δεν ψηφίσαμε για το Ευρωσύνταγμα; Γιατί δεν ψηφίσαμε για την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την Τουρκία; Γιατί δεν ψηφίσαμε για την απόφαση, πριν πάει ο κ. Καραμανλής, το Δεκέμβριο του 2005 στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και χρήσει τα Σκόπια υποψήφια, για ένταξη, χώρα; Γιατί δεν ψηφίζουμε ποτέ για τίποτα; Γιατί ψηφίζουν όλες οι χώρες της Ευρώπης εκτός των Ελλήνων; Δεν είναι δημοκρατικοί πολίτες οι Έλληνες; Δεν έχουν μνήμη και κρίση;

Εδώ που τα λέμε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., πώς θυμήθηκε ξαφνικά έτσι όψιμα, τα δημοψηφίσματα; Είκοσι χρόνια που κυβερνούσε, ποιο δημοψήφισμα διενήργησε, τέλος πάντων;

Να κλείσω όμως έτσι όπως ξεκίνησα. Ο κ. Μητσοτάκης είπε ότι δεν χρειάζονται μόνο εκλογικοί νόμοι αλλά και ψήφοι. Είχε δίκιο. Να θυμίσω ότι το 2000 όλοι εμείς ήμασταν τότε απλοί οπαδοί της Νέας Δημοκρατίας. Τις κερδίσαμε τις εκλογές του 2000, κύριε Υπουργέ; Τις εκλογές του 2000 που κοιμηθήκαμε στις 2.00, τη ώρα τα ξημερώματα, νικητές, και ξυπνήσαμε 6.00, η ώρα το πρωί, ηττημένοι, τις χάσαμε ή τις κερδίσαμε; Να ξέρουμε, δηλαδή, ποιες ήταν οι καταγγελίες της Νέας Δημοκρατίας τότε. Διότι θυμάμαι ένα πάκο διακοσίων χιλιάδων διπλοεγγεγραμμένων, τους οποίους περιέφερε παντού η Νέα Δημοκρατία, τους κατέθεσε επισήμως και δεν μάθαμε ποτέ τι έγιναν αυτές οι καταγγελίες. Θέλουμε να μάθουμε. Έγινε νοθεία το 2000 και χάσαμε, τότε που ανήκαμε όλοι σ' αυτή την

παράταξη, τις εκλογές;

Και γιατί ξαφνικά η Νέα Δημοκρατία δεν εξηγεί στον κόσμο της και δεν μιλάει γι' αυτό το εκλογικό αποτέλεσμα του 2000;

Άρα, λοιπόν, προφανώς το εκλογικό δίδαγμα είναι άλλο. Χρειάζεται συμπλήρωση η ρήση του κ. Μητσοτάκη. Δεν χρειάζονται μόνο εκλογικοί νόμοι και ψήφοι, αλλά χρειάζεται και κουράγιο να θες να κυβερνήσεις και να ωφεληθείς τον τόπο.

Έτσι λοιπόν, επικεντρωθείτε στο τελευταίο, κυβερνήστε και ωφελείστε τον τόπο και αφήστε τα εκλογικά κόλπα που ταιριάζουν έτσι περισσότερο σε πολιτικούς μάγους τύπου Χουντίνι ή Ντέιβιντ Κόπερφιλντ.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Το θέμα που συζητούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πάρα πολύ σημαντικό για τις διαδικασίες αντιπροσωπείας που περιλαμβάνονται στο συνταγματικό χάρτη της ελληνικής πολιτείας.

Να ξεκαθαρίσουμε ότι υπάρχουν άλλες χώρες, όπως η Αυστρία, η Πορτογαλία, η Σουηδία στις οποίες το είδος του εκλογικού συστήματος το οποίο εφαρμόζεται εκεί προβλέπεται ρητώς από το Σύνταγμά τους.

Η Ελλάδα είναι από τις χώρες εκείνες όπου ο συνταγματικός νομοθέτης θεώρησε επιβεβλημένο να αφήσει τον καθορισμό του εκλογικού συστήματος στη διακριτική ευχέρεια του κοινού νομοθέτη, στην τρέχουσα νομοθετική πρωτοβουλία.

Τι κάνει η Κυβέρνηση σήμερα; Η Κυβέρνηση τροποποιεί τον ήδη ισχύοντα νόμο που κατήρτισε και ψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ακολουθώντας την πάγια πολιτική συλλογιστική που υπαγόρευσε και την κατάρτιση αυτού του νόμου. Σταθμίζονται δυο προτεραιότητες, δυο κορυφαίες συνταγματικές επιταγές. Από τη μια η κατοχύρωση της ισότητας και της καθολικότητας της ψήφου και της ίσης μεταχείρισης των κομμάτων και από την άλλη η ανάγκη να υπάρξουν σταθερές κυβερνήσεις στον τόπο.

Αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θέλει να συζητήσουμε ευρύτερα, αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ., μετά από είκοσι χρόνια συνεχούς άσκησης της εξουσίας, πιστεύει ότι πρέπει να κάνουμε έναν ευρύτερο διάλογο, ο οποίος να οδηγήσει και σε αλλαγές ευρύτερες στον εκλογικό νόμο και όχι μόνο, ας έρθει στη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος. Αυτό προβλέπει το πολίτευμα. Αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θέλει να παίζει με τη διαδικασία αναθεώρησης και θέλει ευκαιριακά να θέτει ζητήματα αλλαγών και μεταρρυθμίσεων στα εκλογικά συστήματα, στις διαδικασίες που αφορούν τους βασικούς θεσμούς του αντιπροσωπευτικού μας πολιτεύματος και μόνο για να δημιουργεί εντυπώσεις, επιτρέψτε μου να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι θεωρώ ότι το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εκτίθεται πολιτικά γι' αυτές του τις επιλογές, ότι αποφεύγει την ουσία και τις δεσμεύσεις και επιδιώκει μόνο εντυπώσεις, κραυγές και εν πάση περιπτώσει αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης.

Τώρα, ακούω: Γιατί, λέει, καθιερώνεται αυτό το μπόνους του πρώτου κόμματος; Μα, δεν καθιερώνεται, επαυξάνεται σε αριθμό εδρών.

Δεν καθιερώνεται, κύριε Ευθυμίου. Και θα ήθελα να ακούσω το γάργαρο γέλιο σας, το οποίο το χαίρομαι γιατί ζωντανεύει αυτή τη διαδικασία, να στρέφεται προς τα μέσα στις εσωτερικές διαδικασίες όταν έχετε τον κ. Παπανδρέου απέναντί σας, τον κ. Βενιζέλο, τον κ. Σκανδαλίδη -αυτοί ξεκίνησαν τη διαδικασία αυτή- και τον κ. Σημίτη, αν θέλετε, να προσθέσω.

Δεν καθιερώνεται ποτέ. Επί είκοσι χρόνια κανοναρχούσατε την Αριστερά επιδιώκοντας επιλεκτικές συμμαχίες μαζί της και φαρπαγή των ψήφων της Αριστεράς. Το πετύχατε κάποιες δεκαετίες. Στη συνέχεια είδαν κι αυτοί την κατάσταση κι άνοιξαν τα μάτια τους. Επιδιώκατε να τους πείσετε ότι πιστεύετε στα αναλογικά συστήματα, στην απλή αναλογική. Γιατί δεν την κάνατε είκοσι χρόνια; Γιατί διαπιστώσατε και σεις ότι θα πρέπει να σταθμίσετε και να συνδυάσετε και τα δυο, το σεβασμό της ισότητας και της καθολικότητας στη διαδικασία ψηφοφορίας και, βεβαίως, την ανάγκη να υπάρξουν σταθερές κυβερνήσεις,

γιατί ο ελληνικός λαός δεν θέλει μόνο όταν μπαίνει στο παραβάν να ψηφίζει και να εκπροσωπείται όσο το δυνατόν πιο γνήσια όσο το δυνατόν πιο αναλογικά, αλλά θέλει ταυτόχρονα και να κυβερνάται. Θέλει, όταν έρθει η βραδιά της Κυριακής, που έχουν κλείσει οι κάλπες και βλέπει τα αποτελέσματα και η εφορευτική επιτροπή δώσει το τελικό αποτέλεσμα, θέλει την επομένη των εκλογών να υπάρξουν κυβερνήσεις άξιες να ανταποκριθούν στα αιτήματά του, άξιες και σταθερές. Αυτό, λοιπόν, κάνει η Κυβέρνηση. Τίποτε λιγότερο ή τίποτε περισσότερο.

Ο Κώστας Καραμανλής είχε σχετικές εισηγήσεις πριν από τις εκλογές. Κορυφαία ηγετικά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας τού είχαν προτείνει να προχωρήσει από τότε στην αλλαγή του εκλογικού νόμου. Θα μπορούσε έτσι να διαμορφώσει σε μια μακρά διαδρομή τις εξελίξεις γιατί το νέο εκλογικό σύστημα που θα είχε ψηφιστεί πριν από τις εκλογές του περασμένου Σεπτεμβρίου θα μπορούσε να ισχύσει από τις αμέσως επόμενες εκλογές. Δεν το έκανε. Και δεν το έκανε γιατί πιστεύει ότι οι εκλογικοί νόμοι δεν μπορεί να είναι λάστιχο, δεν μπορεί οι εκλογικοί νόμοι και η διαδικασία που τους ψηφίζει να τους ανατρέπει να παρακολουθείται από μικροκομματικές σκοπιμότητες, από διαδικασίες δημιουργίας εντυπώσεων και από διαδικασίες εξυπηρέτησης μικροκομματικών και μικροπολιτικών συμφερόντων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είπε, λοιπόν: «Ας αφήσουμε να εφαρμοστεί αυτός ο νόμος, να δούμε αν πάσχει και πού πάσχει καλόπιστα, δημοκρατικά, καλοπροαίρετα και από εκεί και πέρα να αποφανθούμε περί του πρακτέου». Αυτό έκανε και σήμερα η Κυβέρνηση θέτει αυτή την πρότασή της στην κρίση της Βουλής και ζητεί την ψήφο της Πλειοψηφίας του Σώματος για έναν εκλογικό νόμο που σέβεται το δικαίωμα και το αίτημα του ελληνικού λαού να εκπροσωπηθεί αλλά ταυτόχρονα σέβεται την ανάγκη του να αποκτά σταθερές κυβερνήσεις, κυβερνήσεις με αποτέλεσμα, κυβερνήσεις που θα ανταποκρίνονται στα αιτήματα του ελληνικού λαού για να βελτιώνεται καθημερινά η δική του ζωή, για να επιλύονται καθημερινά τα δικά τους προβλήματα.

Επαναλαμβάνω και κλείνω με το εξής. Ίσως πιστεύετε ότι πρέπει να συζητήσουμε άλλα θέματα, όπως για τις περιφέρειες. Νομίζω ότι θα ήταν πολύ επιπόλαιο να αποφασίσουμε σήμερα για τη Β, Περιφέρεια της Αθήνας. Παρακολουθώ από πολύ κοντά τη σημαντική πρωτοβουλία και τον προβληματισμό συναδέλφων και της Νέας Δημοκρατίας και των άλλων πτερύγων αλλά θα έπρεπε να συζητήσουμε το θέμα γενικότερα. Μας δίνεται αυτή η δυνατότητα στη διαδικασία αναθεώρησης και μπορεί μετά να έρθει ο κύριος νομοθέτης να κάνει τη δουλειά του.

Ελάτε να αντιμετωπίσουμε όλα τα θέματα, τα θέματα τα ζέοντα, τα φλέγοντα που αφορούν τη δημοκρατία μας στον παρόντα και στο μέλλοντα χρόνο. Αφήστε τις επιπολαιότητες, τους εύκολους αφορισμούς και κυρίως αφήστε το κυνήγι εύκολων εντυπώσεων. Εκτίθεστε στα μάτια της κοινής γνώμης και δεν επιτυγχάνετε τίποτα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Παναγιωτόπουλε.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Καστανίδης.

Πόσο χρόνο θα χρειαστείτε, κύριε Καστανίδη;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Τέσσερα - πέντε λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Καλώς. Έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ.

Γι' αυτά που είπε ο αξιότιμος συνάδελφος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας έχω δυο μόνο παρατηρήσεις. Πρώτον, βρίσκω πολύ ενδιαφέρον στοιχείο στη δημόσια συζήτηση ότι ένας εκπρόσωπος συντηρητικού κόμματος ενδιαφέρεται τόσο πολύ για τις ψήφους της Αριστεράς. Δεύτερον, δεν συνιστά ποτέ κραυγή μια εθνικά ωφέλιμη πρωτοβουλία. Το

να ζητά ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εθνική συνεννόηση, προκειμένου να υπάρξει σχέδιο για έξοδο από την κρίση, δεν είναι ούτε επιπολαιότητα ούτε κραυγή. Είναι συμβολή στην ανόρθωση του πολιτικού συστήματος και αποτελεί λάθος ότι η Κυβέρνηση απαντά με τρόπο αρνητικό.

Θέλω να σχολιάσω τώρα ορισμένα ερωτήματα του συναδέλφου Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Αναρωτήθηκε προηγουμένως γιατί τα προηγούμενα χρόνια, όσο ήταν κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν γίνονταν δημοψηφίσματα κοινωνικού, οικονομικού ή εθνικού περιεχομένου. Πιστεύω ότι τα ερωτήματά του ήταν ειλικρινή διότι δεν ήταν πρόχειρος να ανατρέξει στη ρύθμιση και στις προβλέψεις του άρθρου 44 του Συντάγματος.

Κύριε συνάδελφε, αρχικώς –και μιλώ πάντοτε υπό το καθεστώς ισχύος του Συντάγματος του '75 όπως αργότερα τροποποιήθηκε– η διεξαγωγή δημοψηφίσματος ήταν προνομία του Προέδρου της Δημοκρατίας μόνο για εθνικά θέματα. Αργότερα περιελήφθη διάταξη, που ισχύει και σήμερα, σύμφωνα με την οποία τα δημοψηφίσματα γίνονται μόνο με πρωτοβουλία της κυβέρνησης και μετά από εισήγηση στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, για εθνικά θέματα.

Κατ' εξαίρεση, πάλι με πρωτοβουλία της κυβέρνησης και αφού το αποφασίσει αριθμός εκατόν ογδόντα Βουλευτών, μπορεί να διενεργηθεί δημοψήφισμα μόνο για ψηφισμένους νόμους. Το θέμα, όμως, είναι πώς διευρύνει τα όρια της δημοκρατίας, διευκολύνοντας το λαϊκό παράγοντα να έχει αυτός την πρωτοβουλία για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Κατά τη συνταγματική αναθεώρηση του 2000-2001 είχε συζητηθεί η δυνατότητα οι πολίτες, μετά από συλλογή υπογραφών, να επιβάλλουν δημοψήφισμα, αλλά δυστυχώς εκείνη την περίοδο απορρίφθηκε αυτή η ιδέα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β. Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Στα ερωτήματα, λοιπόν, του κ. Αϊβαλιώτη απαντώ ότι αυτά τα δημοψηφίσματα δεν μπορούσαν να διεξαχθούν, διότι δεν επιτρέπονταν από το συνταγματικό πλαίσιο. Τώρα διεκδικούμε, στην προσπάθεια να αναβαθμίσουμε την επιρροή των πολιτών και της κοινωνίας στα κέντρα λήψης των πολιτικών αποφάσεων, να δώσουμε, ύστερα από συλλογή υπογραφών ορισμένου αριθμού πολιτών, τη δυνατότητα να επιβάλλουν την διοργάνωση δημοψηφίσματος για κρίσιμα θέματα, όχι μόνο εθνικά, αλλά και οικονομικά και κοινωνικά. Η διατύπωση γνώμης του λαού με δημοψηφίσματα αναβαθμίζει το περιεχόμενο και τη λειτουργία της δημοκρατίας.

Τελειώνοντας, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να θέσω το θέμα που έχουν θέξει και άλλοι συνάδελφοι Βουλευτές και σχετίζεται με το άρθρο 3 του συζητούμενου νομοσχεδίου. Συναδέλφισσες Βουλευτές όλων των κομμάτων –ορθά, κατά την άποψή μου– έχουν καταθέσει τροπολογία, σύμφωνα με την οποία το ποσοστό της συμμετοχής των γυναικών στα ψηφοδέλτια πρέπει να ορίζεται κατά εκλογική περιφέρεια και όχι για το σύνολο της επικρατείας. Εάν πραγματικά επιθυμούμε μία σοβαρή σε αριθμό συμμετοχή των γυναικών στα ψηφοδέλτια, κάτι που βεβαίως αναβαθμίζει τη δημόσια ζωή, θα έπρεπε το 1/3 των υποψηφιοτήτων να προσδιορίζεται σε κάθε ξεχωριστή εκλογική περιφέρεια, όπως ζητούν πολλές συναδέλφισσες Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου απ' όλα τα πολιτικά κόμματα. Μέχρι στιγμής η Κυβέρνηση δεν έχει απαντήσει επ' αυτού. Θεωρώ ότι πρέπει να κάνει το βήμα να ακούσει, όχι μόνο τη φωνή της Αντιπολίτευσης, αλλά όλων των συναδελφισσών –ανεξαρτήτως πολιτικής τοποθετήσεως– και να υιοθετήσει τη σχετική τροπολογία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Καστανίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Αϊβαλιώτης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ..

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Λίγος σεβασμός για τους συναδέλφους!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Υπάρχει Κανονισμός, κύριε Μητσοτάκη, τι να κάνουμε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Υπάρχει Κανονισμός. Σε

μένα αναφέρθηκε ο κ. Καστανίδης.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Καστανίδη, για το μάθημα νομικών όρων και νομολογίας που μου κάνατε, αλλά θα περίμενα περισσότερη ευθύτητα από έναν έμπειρο κοινοβουλευτικό άνδρα της κλάσεως του Χάρη του Καστανίδη.

Να θυμίσω εδώ ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ζητούσε δημοψήφισμα για την ένταξη στην τότε Ε.Ο.Κ. το 1981. Έγινε κυβέρνηση με τον παντοδύναμο Ανδρέα Παπανδρέου, δεν έγινε κανένα δημοψήφισμα. Ήταν είκοσι χρόνια κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν έκανε δημοψήφισμα για το ευρώ, ένα μείζον θέμα. Δεν είναι μείζον θέμα η καθιέρωση του ευρώ; Δεν έγινε δημοψήφισμα, όπως δεν έγινε δημοψήφισμα και για ένα άλλο μείζον θέμα, την τελωνειακή ένωση Τουρκίας-Ευρωπαϊκής Ένωσης που η κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου έδωσε στην Τουρκία χωρίς κανένα απολύτως αντάλλαγμα το 1985. Έτσι, αφοπλίστηκε η Ελλάδα φορολογικά, αφοπλίστηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση έναντι της Τουρκίας φορολογικά, πλημμύρισε η αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τούρκικα προϊόντα, εκποτίστηκαν τα ελληνικά προϊόντα και άνοιξαν οι κρουνοί χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς την Τουρκία. Όλα αυτά ήταν μείζονα θέματα. Οι Έλληνες πολίτες έχουν μνήμη και κρίση, έχουν αυξημένο δημοκρατικό αίσθημα. Μπορούσαν να είχαν ψηφίσει σε δημοψηφίσματα για θέματα τα οποία επηρεάζουν τη ζωή τους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους της Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα έξι μαθητρίες και μαθητές και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το Α, Γυμνάσιο Λειβαδιάς.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η κ. Κεφαλογιάννη.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, συνεπής στις δεσμεύσεις της και με απόλυτο σεβασμό στους θεσμούς, προχωρά στην αρχή της τετραετίας στην τροποποίηση του εκλογικού νόμου. Προχωράει σ' αυτή την πρωτοβουλία χωρίς κανένα αιφνιδιασμό και αφού έχει δοκιμαστεί στην πράξη ο προηγούμενος νόμος.

Οι εκλογές της 16ης Σεπτεμβρίου έδειξαν ότι ο ένας εκ των δύο στόχων που έθετε ο προηγούμενος νόμος, η διασφάλιση, δηλαδή, της ισχυρής κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας για το πρώτο κόμμα, δεν πραγματοποιήθηκε στον επιθυμητό βαθμό.

Η παρούσα αλλαγή έχει έναν ξεκάθαρο στόχο: τη μελλοντική εξασφάλιση της κυβερνητικής σταθερότητας, χωρίς όμως να θίγεται η αναλογικότητα των μικρότερων σε εκλογική δύναμη κομμάτων. Η Νέα Δημοκρατία υποστηρίζει σταθερά την ύπαρξη ισχυρών κυβερνήσεων, που μπορούν να εφαρμόζουν απερίσπαστα το πρόγραμμά τους, που μπορούν να προχωρούν στις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, που μπορούν να θωρακίζουν αποτελεσματικότερα την αυτοτέλεια και την αυτονομία του πολιτικού συστήματος απέναντι στις όποιες πιέσεις συμφερόντων.

Είναι κοινός τόπος ότι τα εκλογικά συστήματα αποτελούν απαραίτητα εργαλεία για την ορθή λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος. Έτσι ο εκλογικός νόμος συνδέεται άμεσα με την ενίσχυση της ποιότητας της δημοκρατίας και με την προστασία της ανεξαρτησίας του πολιτικού μας συστήματος.

Η περίοδος της Μεταπολίτευσης αποτελεί τη μεγαλύτερη περίοδο πλήρους και ομαλούς δημοκρατικής ζωής του τόπου και δεν θα ήταν υπερβολή να λέγαμε ότι η επιτυχία της Μεταπολίτευσης σε πολύ μεγάλο βαθμό οφείλεται στην κυβερνητική και πολιτική σταθερότητα που προσέφερε η ύπαρξη ισχυρών κυβερνήσεων. Η θνησιμότητα των κυβερνήσεων της περιόδου '89-'90 και η κοινωνική και πολιτική αστάθεια της εποχής, με την εφαρμογή ενός αδιέξοδου εκλογικού νόμου, από τον οποίο δεν μπορούσε να προκύψει ισχυρή, αυτοδύναμη κυβέρνηση, επιβεβαιώνει την πάγια θέση μας ότι η χώρα έχει ανάγκη ισχυρών κυβερνήσεων, με παράλληλη όμως την εκπροσώπηση των μικρότερων κομμάτων στη Βουλή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να σταθώ στο θέμα της διάταξης που αφορά τη συμμετοχή στους εκλογικούς συνδυασμούς υποψηφίων Βουλευτών από κάθε φύλο σε ποσοστό ίσο με το 1/3 του συνολικού αριθμού των υποψηφίων, ένα μέτρο που ουσιαστικά στοχεύει στην ώθηση περισσότερων γυναικών στην πολιτική ζωή του τόπου, ένα μέτρο για την επίτευξη της ισότητας, που παραμένει μέχρι σήμερα μεγάλη πρόκληση για τις σύγχρονες, δημοκρατικές κοινωνίες.

Σε παγκόσμια κλίμακα η πρόοδος στον τομέα των γυναικείων διεκδικήσεων είναι σταθερή και ο στόχος της ισότητας μοιάζει σιγά-σιγά να επιτυγχάνεται. Και στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια η θέση των γυναικών άλλαξε σταδιακά προς το καλύτερο. Με αφετηρία την κατάκτηση του δικαιώματος ψήφου πριν από μισό αιώνα, οι Ελληνίδες αγωνίστηκαν δυναμικά για την ισότιμη πρόσβασή τους σε ευκαιρίες, δικαιώματα και αξιώματα. Σ' έναν βαθμό πέτυχαν. Κατόρθωσαν να βελτιώσουν αισθητά τη θέση τους, να αυξήσουν τη δυναμική τους σε όλους τους τομείς και να αμφισβητήσουν παγιωμένες νοοτροπίες, που τις ήθελαν μακριά από την εκπαίδευση και την εργασία, μακριά από το δημόσιο χώρο και την πολιτική, μακριά από όλες τις δημοκρατικές διαδικασίες.

Γνωρίζουμε όμως όλες και όλοι καλά πως ο τελικός στόχος δεν έχει ακόμη επιτευχθεί. Χρειάζεται να γίνουν ακόμη πάρα πολλά. Τα υπολείμματα κατεστημένων αντιλήψεων, η έλλειψη υποδομών στήριξης της οικογένειας, η άνιση πρόσβαση στα κέντρα λήψης αποφάσεων εξαναγκάζουν ακόμη τη συντριπτική πλειοψηφία των γυναικών σε αποχή από τα κοινά, αφού δυσκολεύουν καταλυτικά την πρόσβασή τους στα υψηλά πόστα πολιτικής και διοικητικής ευθύνης.

Τα στοιχεία της EUROSTAT και της Ένωσης Εθνικών Κοινοβουλίων για το 2007 επιβεβαιώνουν το φαινόμενο της υποεκπροσώπησης όχι μόνο στους εθνικούς αλλά και στους υπερεθνικούς θεσμούς. Ενδεικτικά αναφέρω ότι σε διεθνές επίπεδο οι γυναίκες μέλη εθνικών Κοινοβουλίων φθάνουν μόλις το 17,4%. Πάνω από τα $\frac{1}{3}$ των εκλεγμένων αντιπροσώπων στα εθνικά Κοινοβούλια των είκοσι επτά χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι άνδρες. Το ποσοστό των γυναικών μελών του Ευρωπαϊκού κοινοβουλίου αγγίζει μόλις το 30%, ενώ στην Ελλάδα το ποσοστό των γυναικών στη Βουλή αγγίζει σήμερα το 16%, ποσοστό ιδιαίτερα χαμηλό αλλά σαφώς πιο ικανοποιητικό σε σχέση με το αντίστοιχο του '96, που ήταν 6,3%, ή του 2000 που ήταν 10%. Τα στοιχεία υπογραμμίζουν ένα σημαντικό δημοκρατικό έλλειμμα και αναγόντων την ισόρροπη συμμετοχή σε ζήτημα μεζονος σημασίας και για την Ελλάδα.

Ακούγοντας τους απογοητευτικούς αυτούς αριθμούς εύλογα αναζητεί κανείς λύσεις σε μέτρα που θα φέρουν περισσότερες γυναίκες στην πολιτική ζωή του τόπου.

Ως γυναίκα κι εγώ, με τη σειρά μου, υποστηρίζω κάθε πρωτοβουλία για την ανατροπή της παρούσας ανισορροπίας που υπογραμμίζει ότι η ελληνική κοινωνία βρίσκεται πολύ πίσω στα ζητήματα της ισότητας.

Ας μη γελιόμαστε. Τα ρυθμιστικά μέτρα για την εγγύηση της ελάχιστης συμμετοχής των γυναικών δείχνουν ξεκάθαρα πως η κοινωνία μας δεν έχει προχωρήσει όπως θα έπρεπε, δεν έχει βρει τη δύναμη να κάνει την ισότητα πράξη.

Πιο συγκεκριμένα, στο μέτρο της ποσόστωσης, η ιστορία προοδευτικών δυτικών κοινωνιών έχει αποδείξει ότι η ποσόστωση μπορεί να λειτουργήσει αποτελεσματικά για την επίτευξη της ισόρροπης συμμετοχής στα κοινά. Ας μην μας διαφεύγει όμως μια κρίσιμη λεπτομέρεια. Το μέτρο αυτό υπήρξε πρωτοποριακό πριν από αρκετές δεκαετίες, όταν δηλαδή αναπτυσσόταν το γυναικείο κίνημα και όταν η ισότητα άρχιζε να εδραϊκωνόταν στην ατζέντα των κοινωνικών διεκδικήσεων.

Σήμερα, μετά από αγώνες ετών, υποτίθεται πως η ισότητα είναι θεμελιώδες δικαίωμα. Σήμερα υποτίθεται πως υπάρχουν ευρωπαϊκές πολιτικές και δράσεις που προστατεύουν τις γυναίκες. Σήμερα υποτίθεται πως η ισότητα είναι δεδομένη στα σύγχρονα προοδευτικά κράτη. Γιατί, λοιπόν, σήμερα να χρειαζόμαστε ακόμα υποχρεωτικά μέτρα, για να εγγυηθούμε τη γυναικεία συμμετοχή στην πολιτική;

Η απάντηση προκύπτει από την κατάσταση που περιέγραψα

ήδη. Εφαρμόζουμε υποχρεωτικά μέτρα που θα καλύψουν τα κενά, εκεί που η κοινωνία μας δεν προόδευσε ικανοποιητικά. Αυτό είναι δυσάρεστο και θα πρέπει να μας προβληματίζει. Η ποσόστωση καθίσταται σήμερα στην Ελλάδα αναπόφευκτη, λόγω της ανισότητας στην εκπροσώπηση των φύλων.

Ας λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Αν τα ζητήματα της ισότητας είχαν προχωρήσει σε ικανοποιητικό βαθμό, η ποσόστωση δεν θα είχε καμία θέση σήμερα, το 2008, σε μια σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα.

Εδώ θα ήθελα να μου επιτρέψετε να πω ότι συμφωνώ με την άποψη ότι η ποσόστωση κατά εκλογική περιφέρεια και όχι στο σύνολο της επικράτειας θα μπορούσε να διασφαλίσει σε μέγιστο βαθμό την ισόρροπη συμμετοχή των γυναικών.

Θα ήθελα βέβαια να συμπληρώσω ότι η δυνατότητα παρέμβασης από την πλευρά της πολιτείας δεν μπορεί και δεν θα πρέπει να εξαντλείται στην επιβολή της ποσόστωσης. Ο μαθηματικός πολλαπλασιασμός των γυναικών στην πολιτική ζωή του τόπου μας δεν θα λύσει αυτόματα το πρόβλημα. Μπορεί να εξασφαλίσει μια πιο ισότιμη συμμετοχή, μόνο αν συμπληρώνεται από δράσεις για την κινητροδότηση των γυναικών και για την κατάρρευση των στερεοτύπων.

Διότι η άκρη αυτού του νήματος βρίσκεται και σε ποιοτικά, όχι μόνο σε ποσοτικά χαρακτηριστικά. Δεν χρειαζόμαστε απλώς περισσότερες γυναίκες, χρειαζόμαστε περισσότερες ικανές, μάχιμες, συνειδητοποιημένες γυναίκες που θα ασκούν πολιτική και θα εκπροσωπούν τους Έλληνες και τις Ελληνίδες μέσα σ, ένα περιβάλλον πολιτισμού, δικαιοσύνης και σεβασμού.

Τα ποσοτικά μέτρα δεν επαρκούν. Εκτός από την ποσόστωση, χρειάζεται διαρκής ενημέρωση για τα δικαιώματα των γυναικών, χρειάζεται αλλαγή πλεύσης από τα Μ.Μ.Ε. που κτίζουν τους ρόλους των φύλων, χρειάζεται υποδομή για τη στήριξη της οικογένειας, χρειάζεται εσωκομματική κινητροδότηση και κατάρτιση των γυναικών, προκειμένου να καταλαμβάνουν θέσεις υψηλής ευθύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ελλάδα, μια χώρα με δυσανάλογα χαμηλή συμμετοχή γυναικών στην πολιτική, πραγματικό ζητούμενο είναι η ισότητα των ευκαιριών να απορρέει από την πραγματική πρόοδο της κοινωνίας μας, όχι να εξάγεται από υποχρεωτικά μέτρα. Η ποσόστωση των γυναικών είναι ένας δρόμος, όχι ο προορισμός μας. Είναι ένας τρόπος, όχι ο στόχος μας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να επισημάνω ότι οι συνθήκες είναι ώριμες πλέον για να ξεκινήσουμε όλες οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου μια εφ' όλης της ύλης συζήτηση για την εφαρμογή ενός νέου, μόνιμου εκλογικού συστήματος, με στόχο την περαιτέρω ενίσχυση της ποιότητας της δημοκρατίας μας και την εξασφάλιση της ομαλής λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ το λόγο έχει ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ο εκλογικός νόμος είναι το εργαλείο, με το οποίο η λαϊκή βούληση μεταφράζεται σε πολύ συγκεκριμένους κομματικούς συσχετισμούς εντός του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Είναι προφανές ότι ιδανικό εκλογικό σύστημα, ιδανικός εκλογικός νόμος δεν υπάρχει. Προσωπική μου άποψη όμως, αλλά και άποψη της παράταξης της Νέας Δημοκρατίας, είναι ότι ένα εκλογικό σύστημα πρέπει να εξυπηρετεί πρωτίστως δύο βασικούς στόχους.

Ο πρώτος είναι η επίτευξη ισχυρών αυτοδύναμων κυβερνήσεων. Προσωπικά, είμαι οπαδός της άποψης ότι το πείραμα των κυβερνήσεων συνεργασίας στον τόπο μας έχει ιστορικά αποτύχει. Δεν είναι ώριμο το πολιτικό σύστημα για τέτοιου είδους πρωτοβουλίες, πόσο μάλλον όταν ειδικά τα κόμματα της Αριστεράς, τα οποία θεωρητικά ζητούν την απλή αναλογική, δηλώνουν προεκλογικά σε όλους τους τόνους ότι δεν ήταν διατεθειμένα να συμμετάσχουν σε οποιαδήποτε κυβέρνηση συνεργασίας.

Άρα, το δίλημμα αυτοδυναμία ή κυβερνησία είναι ένα πραγματικό πολιτικό δίλημμα και στο βαθμό που καλούμαστε να επιλέξουμε μεταξύ των δύο, επιλέγουμε τις ισχυρές κυβερνήσεις. Και η τροποποίηση του εκλογικού νόμου που ψηφίζουμε σήμερα κάνει ένα σημαντικό βήμα σ, αυτήν την κατεύθυνση.

Ο δεύτερος, όμως, κύριος στόχος ενός εκλογικού συστήματος, ενός εκλογικού νόμου, είναι η όσο το δυνατόν καλύτερη αντιπροσώπευση των Ελλήνων πολιτών. Και στο μέτωπο της αποτελεσματικής αντιπροσώπευσης έχουμε ακόμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας σημαντικά βήματα να κάνουμε.

Θα ήθελα να αναφέρω, ενδεικτικά, το παράδειγμα της εκλογικής περιφέρειας την οποία έχω την τιμή να αντιπροσωπεύω. Η Β, Αθηνών είναι μία περιφέρεια μαμούθ. Είναι η μεγαλύτερη εκλογική περιφέρεια στην Ευρώπη. Στη Β, Αθηνών ψήφισαν, στις πρόσφατες εκλογές, σχεδόν 1,4 εκατομμύριο πολίτες. Η Β, Αθηνών απαρτίζεται από σαράντα επτά δήμους. Εκλέγει σαράντα δύο Βουλευτές, όταν η αμέσως επόμενη μεγαλύτερη εκλογική περιφέρεια της χώρας, η Α, Αθηνών, εκλέγει δεκαεπτά Βουλευτές. Είναι προφανή τα προβλήματα, όσον αφορά στην ποιότητα δημοκρατίας που προκύπτουν από τις πολύ μεγάλες εκλογικές περιφέρειες, όπως είναι η Β, Αθηνών.

Θα ήθελα να σταθώ ενδεικτικά, κυρία Πρόεδρε, σε τέσσερα τέτοια προβλήματα. Το πρώτο ουσιαστικό πρόβλημα αφορά στην επικοινωνία του πολίτη με τον πολιτικό. Εγώ, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να σας πω ότι στενοχωριέμαι και ενοχλούμαι, όταν δεν έχω τη δυνατότητα, ως Βουλευτής της Β, Αθηνών, να δω όλους τους πολίτες οι οποίοι ζητούν να με συναντήσουν. Και είναι προφανές ότι δεν θα έχω τη δυνατότητα να μπορώ να βλέπω όλους τους πολίτες, όταν αντιπροσωπεύω μια τόσο μεγάλη εκλογική περιφέρεια.

Μου είχε κάνει εντύπωση μία δημοσκόπηση που είχε δει το φως της δημοσιότητας πριν από κάποια χρόνια. Διαπίστωσα ότι το 80% των πολιτών που ψηφίζουν στη Β, Αθηνών, δεν έχουν συναντήσει ποτέ προσωπικά κανέναν Βουλευτή, όχι απλά τους Βουλευτές που πιθανώς να έχουν σταυρώσει, αλλά κανέναν Βουλευτή.

Στο βαθμό, λοιπόν, που πιστεύουμε ότι η άμεση σχέση μεταξύ του πολίτη και του πολιτικού είναι το ζητούμενο, σε μια περίοδο που το πολιτικό σύστημα περνάει μέσα από μια κρίση, αυτό το ζητούμενο δεν μπορεί, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, να επιτευχθεί μέσα από τόσο μεγάλες εκλογικές περιφέρειες.

Δεύτερο προφανές πρόβλημα είναι ότι, όταν αντιπροσωπεύουμε τόσο μεγάλες εκλογικές περιφέρειες, είναι αδύνατον να έχουμε πλήρη γνώση όλων των προβλημάτων της περιφέρειας. Η Β, Αθηνών είναι μια περιφέρεια εξαιρετικά ανομοιογενής. Ξεκινάει από την Εκάλη και καταλήγει στο Μοσχάτο, από το Καματερό στη Γλυφάδα. Οι δήμοι αυτοί αντιμετωπίζουν πολύ διαφορετικά προβλήματα και στο βαθμό που πιστεύουμε ότι ο Βουλευτής έχει ένα σημαντικό ρόλο, όσον αφορά στην ανάδειξη και στην επίλυση τοπικών ζητημάτων, είναι αδύνατον πρακτικά να φανταστούμε πως ένας Βουλευτής, ο οποίος αντιπροσωπεύει μια τόσο μεγάλη εκλογική περιφέρεια, μπορεί να έχει μία πλήρη γνώση όλων των τοπικών προβλημάτων που μια τόσο μεγάλη περιφέρεια αντιμετωπίζει.

Το τρίτο πρόβλημα έχει να κάνει με το θέμα του πολιτικού χρήματος. Ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Είναι προφανές ότι οι μεγάλες εκλογικές περιφέρειες απαιτούν και μεγαλύτερες δαπάνες. Όσο μεγαλύτερες είναι οι εκλογικές περιφέρειες, τόσο μεγαλύτερος είναι ο πειρασμός να υπάρχει πολιτικό χρήμα, μαύρο πολιτικό χρήμα, το οποίο να ξεπερνάει κατά πολύ, μερικές φορές, τα επίσημα ποσά, τα οποία δηλώνονται από τους Βουλευτές στην ετήσια ανάλυση των εκλογικών τους δαπανών.

Το τέταρτο μεγάλο πρόβλημα -και κατά την άποψή μου, κυρία Πρόεδρε, ίσως το σημαντικότερο- είναι ότι οι μεγάλες εκλογικές περιφέρειες καθιστούν επί της ουσίας τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας απόλυτους ρυθμιστές του πολιτικού παιχνιδιού. Είναι πρακτικά αδύνατον να εκλεγεί κάποιος Βουλευτής σε μία περιφέρεια, όπως είναι η Β' Αθηνών, εάν δεν έχει πρόσβαση στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας ή εάν δεν έχει ένα γνωστό

όνομα.

Στο βαθμό, λοιπόν, που δεν επιθυμούμε τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας να παίζουν το ρόλο του μεσάζοντα, να παίζουν το ρόλο του ρυθμιστή μεταξύ του πολιτικού και του πολίτη, θα πρέπει να εξετάσουμε πολύ σοβαρά, ως πολιτικό σύστημα, το ενδεχόμενο να κινηθούμε σε μια λογική μικρότερων εκλογικών περιφερειών.

Εγώ, κυρία Πρόεδρε, κατέθεσα σχετική τροπολογία, με την οποία προτείνω την κατάτμηση της Β' Αθηνών σε τρεις μικρότερες εκλογικές περιφέρειες. Συγκεκριμένα, προτείνω τον χωρισμό της Β' Αθηνών σε μία περιφέρεια Δυτικής Αθήνας, σε μία περιφέρεια Βορειοανατολικής Αθήνας και σε μία περιφέρεια Νοτιοανατολικής Αθήνας.

Θα ήθελα να τονίσω στο Σώμα ότι εγώ δεν έχω κάποιο προσωπικό συμφέρον να προτείνω μια τέτοια κατάτμηση. Είμαι δύο φορές εκλεγμένος πρώτος Βουλευτής στη Β' Αθηνών, άρα, θα είχα προσωπικό συμφέρον, αν θέλετε, να παραμείνει η Β' Αθηνών στην παρούσα της μορφή. Πιστεύω, όμως, ότι κάτι τέτοιο θα ήταν μεγάλο λάθος για τους λόγους, τους οποίους σας εξέθεσα. Το ζήτημα της κατάτμησης των μεγάλων εκλογικών περιφερειών και ειδικά της Β, Αθηνών αφορά την ποιότητα της δημοκρατίας μας.

Αφορά ιδίως θα σας έλεγα τα δύο μεγάλα κόμματα, διότι δεν νομίζω ότι είναι τυχαίο το γεγονός πως στη μεγαλύτερη εκλογική περιφέρεια της χώρας τα δύο μεγάλα κόμματα συγκέντρωσαν αθροιστικά το μικρότερο ποσοστό σε όλη την επικράτεια. Το άθροισμα του ποσοστού του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας στη Β, Αθηνών ήταν 71%, σε σχέση με το 80% περίπου που ήταν ο μέσος εθνικός όρος.

Πραγματικά, κυρία Υφυπουργέ -και λυπάμαι που δεν είναι εδώ ο κύριος Υπουργός- δυσκολεύομαι να βρω πολιτικό αντεπιχείρημα στην πρόταση για κατάτμηση της Β, Αθηνών, εκτός από την επιχειρηματολογία ότι η υφιστάμενη Β, Αθηνών μπορεί να βολέψει πολιτικά κάποιους μεμονωμένους συναδέλφους. Δεν θεωρώ, όμως, ότι αυτό είναι ένα πειστικό πολιτικό επιχείρημα.

Ο κ. Σκανδαλίδης δεν είναι εδώ, αλλά γνωρίζει, όπως το γνωρίζουν και συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι η πρόταση για κατάτμηση της Β, Αθηνών είχε συζητηθεί και πριν από πέντε χρόνια, όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ψήφισε τον εκλογικό νόμο, ο οποίος έχει γίνει γνωστός ως εκλογικός νόμος Σκανδαλίδη. Και τότε υπήρχαν εσωτερικές αντιδράσεις που απέτρεψαν το πολιτικό σύστημα, την Εθνική Αντιπροσωπεία, από το να κάνει το σωστό.

Εγώ πιστεύω, κυρία Υφυπουργέ, ότι μπορούμε και τώρα να κάνουμε αυτή την παρέμβαση. Είναι ένα σωστό μέτρο. Δεν είναι μια δραστηριότητα, αν θέλετε, τομή, η οποία αλλάζει άρδην τη λογική του εκλογικού συστήματος, είναι, όμως, μια παρέμβαση προς τη σωστή κατεύθυνση.

Και θα σας έλεγα ότι σε μια εποχή όπου το πολιτικό σύστημα δοκιμάζεται, όπου υπάρχει μια συνολική, αν θέλετε, αμφισβήτηση της πολιτικής από τους πολίτες, σε μια εποχή όπου δυστυχώς κυριαρχεί η παραπολιτική και η λογική της «κλειδαρότρυπας», χρειαζόμαστε θεσμικές πρωτοβουλίες, οι οποίες να μπορούν να επαναφέρουν την πολιτική στο προσκήνιο.

Θεωρώ ότι η κατάτμηση της Β, Αθηνών είναι μια τέτοια πρωτοβουλία. Σας ζητώ, έστω και την τελευταία στιγμή, να επαναξιολογήσετε τη στάση σας και να εξετάσετε το ενδεχόμενο να κάνετε δεκτή αυτή την τροπολογία. Πιστεύω ότι αν το κάνετε, θα προσφέρετε μια σημαντική υπηρεσία στους πολίτες της Β, Αθηνών και θα αναβαθμίσετε σημαντικά το επίπεδο της αντιπροσώπευσης αυτής της πάρα πολύ μεγάλης εκλογικής περιφέρειας.

Μέχρι να φτάσουμε στο σημείο να μπορούμε να συζητάμε για γενναίες και δραστηρικές τομές στη λογική του γερμανικού συστήματος -τομές που εμένα προσωπικά με βρίσκουν σύμφωνο- ας προχωρήσουμε και ας κάνουμε τα αυτονόητα και ας μη μεταθέτουμε συνέχεια στο απώτερο μέλλον πολιτικές πρωτοβουλίες, οι οποίες θα έπρεπε, κυρία Πρόεδρε -και κλείνω μ' αυτό- να είχαν αναληφθεί εδώ και πολύ καιρό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Μητσotάκης.

Ο κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το οποίο έχουν μονότονα επαναλάβει όλοι όσοι ανέβηκαν σ' αυτό το Βήμα, είναι ότι περνάμε μια πολιτική κρίση. Και περνάμε μια πολιτική κρίση, η οποία αφορά το δικομματισμό, αφορά την αξιοπιστία των ιδίων των πολιτικών, αφορά την αξιοπιστία και την παρεμβατικότητα του πολιτικού συστήματος γενικότερα στην κοινωνία.

Απέναντι στις πολιτικές κρίσεις ένας είναι ο τρόπος με τον οποίο οχυρώνεται η αξιοπιστία του πολιτικού μας συστήματος. Και αυτό είναι να μη μετατρέπουμε την πολιτική κρίση σε κρίση θεσμών. Άρα, να επεμβούμε στους θεσμούς, να τους διορθώσουμε, να προνοήσουμε για το μέλλον, να τους κάνουμε πιο αξιόπιστους, πιο λειτουργικούς και μ' αυτό τον τρόπο, το ίδιο το πολιτικό σύστημα, η ίδια η ιστορία θα ξεπεράσει την κρίση.

Μέσα σε αυτά, η πρόταση της Κυβέρνησης για την αύξηση του bonus του πρώτου κόμματος, δηλαδή την αύξηση της δυνατότητας σχηματισμού αυτοδύναμης κυβέρνησης, έρχεται να απαντήσει στο ερώτημα της πολιτικής κρίσης και λέει ότι δεν θέλω στο μέλλον, οποτεδήποτε, να προκύψει ένα εκλογικό αποτέλεσμα που δεν θα φέρνει, σύμφωνα με τον ισχύοντα εκλογικό νόμο, αυτοδύναμη κυβέρνηση, γι' αυτό και επεκτείνω κατά δέκα έδρες την πρωτοδοσία του πρώτου κόμματος, ώστε να διευρυνθεί το ποσοστό από το οποίο μπορεί να εκλεγεί αυτοδύναμη κυβέρνηση.

Γιατί θέλουμε τις αυτοδύναμες κυβερνήσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Τις θέλουμε για ένα λόγο: Για να μην κρίνετε η συνοχή τους και η παραμονή τους στη διακυβέρνηση του τόπου από τους εσωκυβερνητικούς συσχετισμούς δυνάμεων ανάμεσα στα κόμματα που συγκροτούν μια πολυκομματική κυβέρνηση και αντίθετα, να έχουν τη δυνατότητα να κάνουν τομές, να παίρνουν γενναίες αποφάσεις, να περιμένουν να ωριμάσουν τα αποτελέσματα και να κριθούν στο τέλος της τετραετίας.

Μία τέτοια γενναία απόφαση περιμένουμε να δούμε και στο θέμα του εκλογικού νόμου.

Έρχομαι τώρα στο θέμα που έθεσε ο κ. Μητσotάκης για την κατάτμηση της Β, Αθηνών, αλλά και συνολικότερα στην πρόταση που έχω καταθέσει για την αλλαγή του εκλογικού σχεδιασμού της χώρας.

Είναι γεγονός ότι σήμερα η Ελλάδα είναι μία χώρα διοικητικά κατακερματισμένη σε υπέρμετρο βαθμό. Έχουμε σήμερα πενήντα έξι εκλογικές περιφέρειες, όταν η Γαλλία έχει μόλις εβδομήντα οκτώ και η Ιταλία αντίστοιχο αριθμό με περίπου εξαπλάσιους ψηφοφόρους απ' ό,τι εμείς. Έχουμε φτιάξει ένα διοικητικό σύστημα, το οποίο εκτείνεται σε όλη την περιφέρεια και εκπροσωπεί, αν θέλετε είτε πολύ μικρές περιφέρειες με ελάχιστα πληθυσμό είτε ακόμη και διοικητικά στρεβλώματα, όπως τη Β, Αθηνών. Και βέβαια, έχουμε παραδεχθεί ότι έτσι όπως λειτουργούμε δεν μπορούμε να συνεχίσουμε.

Αυτό δεν το έχουμε παραδεχθεί μόνο εμείς, που σήμερα καταθέτουμε διαφορετικές προτάσεις από την Κυβέρνηση. Το παραδέχεται και η ίδια η Κυβέρνηση, όταν μιλάει για τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ II», που θα αφορά τις περιφέρειες, τις νομαρχίες και τους δήμους. Και όμως, δεν έχει το θάρρος αυτή τη στιγμή, παρ' ό,τι ο ίδιος ο Υπουργός έχει επιδείξει πολιτικό θάρρος πάρα πολλές φορές στην πορεία του και ως πανεπιστημιακός δάσκαλος, αλλά και ως πολιτικός, να φέρει μία πρόταση που να αλλάζει τον εκλογικό χάρτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση που έχω καταθέσει για αλλαγή του εκλογικού χάρτη της χώρας έχει στόχο να φτιάχουν εκλογικές περιφέρειες περίπου ισοδύναμες. Γιατί θεωρώ ότι υπάρχει ανισότητα ανάμεσα στους Βουλευτές που σήμερα εκλέγονται στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Από τη μια υπάρχουν οι Βουλευτές τοπικής αναφοράς, αυτοί δηλαδή που ασχολούνται με τα θέματα της περιορισμένης περιφέρειάς τους, υπόκεινται στην αναγκαστική παρουσία τους στο Νομό τους σε κάθε είδους κοινωνικές και άλλες εκδηλώσεις και είναι δέσμιοι των τοπικών προβλημάτων, αλλά και των τοπικών συμφερόντων και

από την άλλη υπάρχουν οι Βουλευτές των ευρύτερων εκλογικών περιφερειών, οι οποίοι έχουν «μιντιακή» αναφορά, με ό,τι σημαίνει αυτό για σχέσεις είτε διαπλοκής είτε προνομιακές από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης είτε ακόμη και πολιτικού χρήματος και εξάρτησης απ' αυτό.

Δεν πιστεύω ότι ένας Βουλευτής μπορεί να εκλέγεται με τον ίδιο τρόπο και να έχει την ίδια δύναμη, όταν εκλέγεται σε μια περιφέρεια που ψηφίζουν περίπου τριάντα χιλιάδες άνθρωποι και με τον ίδιο τρόπο σε μια περιφέρεια όπου ψηφίζουν ενάμιση εκατομμύριο άνθρωποι. Πιστεύω ότι θα πρέπει να πάμε σε ισοδύναμες εκλογικές περιφέρειες, σε ευρύτερες εκλογικές περιφέρειες μέσα από τη σύμπτυξη όμορων νομών, ώστε να φτιάξουμε σιγά-σιγά ένα σύγχρονο διοικητικό χάρτη, που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες και συγκοινωνιακές ακόμη πραγματικότητες.

Είναι παράλογο, ας πούμε, η Πελοπόννησος να είναι χωρισμένη στα δύο ή νομοί όπως της Φωκίδας και της Ευρυτανίας, μονοεδρικές περιφέρειες, μικροί και απομονωμένοι νομοί, οι οποίοι δεν έχουν και τη δυνατότητα της αναπτυξιακής λειτουργίας τόσο εύκολα, να μην ενσωματώνονται, να μην ενώνονται μαζί με τη Φθιώτιδα, ώστε να φτιάχνουν ένα ευρύτερο συγκρότημα κ.ο.κ..

Πιστεύω, λοιπόν, ότι θα πρέπει να πάμε σ, ένα νέο σχεδιασμό. Και για να έχει αποτελεσματικότητα, θα πρέπει να γίνει πρώτα απ' όλα εκλογικός σχεδιασμός και μετά να γίνουν οι οποιεσδήποτε πολιτικές παρεμβάσεις.

Σε ό,τι αφορά τα περαιτέρω πλεονεκτήματα της πρότασής μας, θα σας έλεγα ότι, πέρα από την ισοδύναμη περίπου εκπροσώπηση ανά εκλογική περιφέρεια, υπάρχει και μια δυνατότητα εκπροσώπησης των μικρότερων κομμάτων απ' όλη την περιφέρεια. Θα ήθελα πραγματικά τα κόμματα της Αριστεράς, αλλά και τα μικρότερα κόμματα να σκεφτούν σοβαρά. Να μην πηγαίνει δηλαδή η έδρα τους, η έδρα που κερδίζουν δια μέσου του συστήματος των υπολοίπων σε κάποιο νομό τυχαία, στερώντας ενδεχομένως και από την Αξιοματική Αντιπολίτευση την εκπροσώπηση στο συγκεκριμένο νομό, αλλά να πηγαίνουν εκεί που ψηφίζουν οι πολίτες και ζητούν την εκπροσώπηση από ένα Κόμμα της ελάσσονος Αντιπολίτευσης.

Έρχομαι, κλείνοντας, στο θέμα της κατάτμησης της Β, Αθηνών, κάτι που περιλαμβάνεται στην πρότασή μας. Συνοπτογράφω πλήρως τα επιχειρήματα του κ. Μητσotάκη και τον προβληματισμό που αναπτύχθηκε και ιδιωτικά, αλλά και δημόσια από άλλους συναδέλφους. Ότι δηλαδή υπάρχει έλλειμμα εκπροσώπησης των πολιτών, ότι υπάρχει έλλειμμα αμεσότητας επικοινωνίας του πολιτικού και του ψηφοφόρου, ότι υπάρχουν αυξημένες ανάγκες σε πολιτικό χρήμα και ότι υπάρχει η σχέση εξάρτησης ή μπορεί να καλλιεργηθεί η σχέση εξάρτησης με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Θεωρώ δε, ότι έχει έρθει η στιγμή επιτέλους, η Β, Αθηνών να σπάσει στα τρία, στα τέσσερα ή στα πέντε. Η δική μας πρόταση αφορά τα τρία σημεία. Και χαίρομαι γιατί ο πρύτανης της εκλογικής περιφέρειας της Β, Αθηνών, ο αρχαιότερος εκλεγμένος Βουλευτής σ' αυτήν και αδιαλείπτως για πολλά χρόνια και πρώτος Βουλευτής ο κ. Κακλαμάνης υποστηρίζει και έχει το θάρρος να υποστηρίξει αυτή την πρόταση, όπως κάνουν και άλλοι συνάδελφοι.

Ήρθε, λοιπόν, η στιγμή, κύριε Υπουργέ, αυτό ακριβώς με θάρρος το οποίο ζητάμε από τη διακυβέρνηση του τόπου, αντιμετωπίζοντας τα προβλήματα, να το επιδείξετε σ' αυτό το μέγιστο ζήτημα για τη δημοκρατία μας, για την ποιότητα της εκπροσώπησης των πολιτών και πάνω από όλα για την ποιότητα του πολιτικού λόγου, που θέλουμε να ασκήσουμε για το μέλλον. Είναι κάτι το οποίο έχει ωριμάσει, είναι κάτι το οποίο όλες οι πτέρυγες της Βουλής σχεδόν το κάνουν αποδεκτό. Δεν πάμε σε δραματική αλλαγή του εκλογικού χάρτη, αλλά πάμε σε μία εύρυθμη κατανομή των εδρών, στο λεκανοπέδιο της Αττικής, διευκολύνοντας τους πολίτες να επιλέγουν αυτούς που πραγματικά επιθυμούν και διευκολύνοντας τους πολιτικούς που εκπροσωπούν αυτή τη μεγάλη περιφέρεια να κάνουν σωστά τη δουλειά τους με αξιοπρέπεια, δίπλα στον πολίτη, χωρίς να αισθάνονται πολλές φορές ακόμα και όμηροι άλλων εξαρτήσε-

ων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Πέτρος Ευθυμίου έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και ο τελευταίος ομιλητής, ο συνάδελφος κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης έκρινε αναγκαίο να συνδέσει την ομιλία του με την κρίση του πολιτικού συστήματος.

Αλλά, αγαπητοί φίλοι, εδώ στο ναό της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας έχουμε προφανώς λησμονήσει ποιά ακριβώς είναι το κύριο συστατικό της κρίσης στην οποία αναφερόμαστε. Το Κοινοβούλιο είναι η έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας. Υπάρχει για να εκφράζει τις επιθυμίες, τις προτάσεις, τις αντιλήψεις, την εντολοδότηση του λαού προς όλους μας είτε στην άσκηση του νομοθετικού έργου είτε επειδή από το Κοινοβούλιο προέρχεται και η νομιμοποίηση της Κυβέρνησης, η νομιμοποίηση των πράξεων και της εκτελεστικής εξουσίας.

Όταν, λοιπόν, μιλάμε αφηρημένα για μία πολιτική κρίση και μιλάμε ως οιοι να πρόκειται για μία επιδημία, αυτόματα ο λαός, δικαίως, κατατάσσει αυτό το Κοινοβούλιο στους άμοιρους, στους μοιραίους ανθρώπους, που ήδη απεκδύονται της πρωταρχικής δικής τους ευθύνης. Δηλαδή, να μιλάνε συγκεκριμένα για το πώς υπηρετούμε εδώ μέσα τη λαϊκή κυριαρχία.

Όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θέτει, κύριε Υπουργέ, θέμα αντισυνταγματικότητας, δεν το θέτει σε μία φτωχή αντίληψη αντιπολίτευσης. Το θέτει γιατί στην πραγματικότητα, αυτό που ονομάζουμε κρίση του πολιτικού συστήματος κάθε φορά έχει ονοματεπώνυμο ευθύνης είτε των κομμάτων είτε των πολιτικών προσώπων συγκεκριμένα, που πράττουν με τις επιλογές τους απέναντι στον κυρίαρχο λαό με τρόπο διάφορο των συμφερόντων του.

Ο εκλογικός νόμος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτός που τώρα αλλάζετε, είχε ένα κύριο γνώρισμα. Ότι ήθελε να αποκαταστήσει την ισορροπία ανάμεσα στην ανάγκη σταθερής διακυβέρνησης, αλλά και στην ανάγκη να εκφράζονται στη Βουλή αναλογικά, όπως συμβαίνει μέσα στην ελληνική κοινωνία, όλες οι δυνάμεις, όλα τα ρεύματα, όλες οι τάσεις, όλες επομένως οι οργανωμένες προσδοκίες της κοινωνίας για τον τρόπο που θα πάει αυτή η χώρα. Και είναι για μένα ιδιαίτερα επικίνδυνο, ότι παρακάμπτεται στη συλλογιστική της Κυβέρνησης, όλη αυτή η πλευρά. Αλλά δεν διστάζω να πω ότι είναι πάρα πολύ αρνητικό όταν κόμματα, που έδωσαν τις πιο σκληρές μάχες να είναι η Βουλή πραγματικά έκφραση λαϊκής κυριαρχίας, θεωρούν ότι δεν αφορά το παιχνίδι αυτό των κυβερνητικών προθέσεων τα ίδια, αλλά αφορά κάποιο αφηρημένο δικομματισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει δικομματισμός σ' αυτή την ιστορία των επιλογών της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Τον τόπο δεν τον κυβερνά ο δικομματισμός, τον κυβερνά η Νέα Δημοκρατία.

Κι αυτός ο εκλογικός νόμος είναι μια άπελπις προσπάθεια να διασφαλίσει διακυβέρνηση ερήμην της λαϊκής κυριαρχίας, να υποκλέψει την ψήφο, να διαστρεβλώσει το νόημα της λαϊκής εντολής και να αποκτήσει μια τεχνητή πλειοψηφία σε μια επόμενη Βουλή, την ώρα που θα έχει χάσει ακριβώς την πραγματική πλειοψηφία στο λαό.

Γιατί αναφερόμαστε, λοιπόν, σε κάποιο «δικομματισμό» και δεν αναφερόμαστε στην ευθύνη της κρίσης του πολιτικού συστήματος με ονοματεπώνυμο, σ, αυτόν που την προκαλεί, σ' αυτόν που τη σχεδιάζει, σ' αυτόν που την εφαρμόζει;

Και εδώ υπάρχει ένα ακόμη σημαντικότερο θέμα. Δύο είναι οι ακρογωνιαίοι λίθοι της επιλογής που καταθέτει η Κυβέρνηση για να ψηφιστούν. Ο ένας είναι η υποκλοπή μιας τεχνητής πλειοψηφίας με το δώρο των δέκα εδρών που δίνεται στο πρώτο κόμμα. Ο δεύτερος και ακόμη χειρότερος είναι να μην επιτραπεί στον ελληνικό λαό να σχηματίσει κυβερνητική πλειοψηφία έξω από την αντίληψη που έχει η Κυβέρνηση για τον τρόπο της δημοκρατίας. Να μη μπορεί δηλαδή ο ελληνικός λαός να πει: εγκρίνω αυτό το κοινό πρόγραμμα δύο κομμάτων και θέλω με αυτό το κοινό πρόγραμμα να κυβερνηθώ σ' αυτή την κατεύθυνση.

Είναι αφηρημένη η πολιτική κρίση όταν λες στον ελληνικό λαό ότι: «δεν έχεις δικαίωμα να θες αυτό και στο απαγορεύω εγώ, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, διότι θέλω ως κόμμα πάση θυσία να διαιωνίσω την εξουσία μου όπως εγώ την αντιλαμβάνομαι»;

Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, να μιλάμε αφηρημένα. Και μιλάμε συγκεκριμένα για μια κρίση που είναι η κορύφωση της κρίσης της Κυβέρνησης. Γιατί φυσικά η ορατή σκοπιμότητα αυτής της διπλής υπαρπαγής της λαϊκής θέλησης προκύπτει από την πραγματικότητα των πολιτικών της Νέας Δημοκρατίας. Ο εκλογικός νόμος είναι η απάντηση της Νέας Δημοκρατίας στην οικονομία, στην ακρίβεια που τσακίζει τον πολίτη, στη μείωση του εισοδήματος, στην έλλειψη κάθε προστασίας της εθνικής περιουσίας απέναντι στην κρίση στα διεθνή χρηματιστήρια, της οποίας η Κυβέρνηση είναι μέτοχος. Διότι το 2005, σε αυτή την παγκόσμια «φούσκα» η Κυβέρνηση συμμετείχε με την έκδοση των σύνθετων δομημένων ομολόγων. Αυτή η «φούσκα» που σκάει σήμερα παγκοσμίως, σκάει μέσα στα ασφαλιστικά ταμεία των Ελλήνων εργαζομένων. Διότι το ελληνικό μερίδιο στην παγκόσμια κρίση είναι τα σύνθετα δομημένα ομόλογα της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Είναι, λοιπόν, η πορεία της οικονομίας που ξέρει η Νέα Δημοκρατία ότι δεν μπορεί να της εξασφαλίσει επόμενη διακυβέρνηση, είναι η διάλυση του κοινωνικού κράτους, η διάλυση της δημόσιας παιδείας, η διάλυση της δημόσιας υγείας, είναι αυτό που είναι ορατό στο ασφαλιστικό για κάθε Έλληνα και είναι τέλος, η ηθική απαξίωση της νομιμοποιητικής βάσης της Κυβέρνησης.

Γιατί, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, όλη η Ελλάδα ξέρει ότι σήμερα δεν βιώνουμε ένα ροζ δράμα και μια τραγική αυτοχειρία. Σήμερα προβάλλει οριστικά η ακτινογραφία του τρόπου διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Όλοι αυτοί οι ιστοί των γενικών γραμματέων, που είναι υπερυπουργοί, των δικτύων των «κουμπάρων», των δικτύων των ομολόγων, είναι αυτό που στερεί από τη Νέα Δημοκρατία την έσχατη νομιμοποιητική βάση κάθε κυβέρνησης, που είναι ότι συνδέεται καθ' οιονδήποτε τρόπο η πολιτική της πρακτική με μια δημόσια ηθική.

Κατά τούτο η καταψήφιση αυτού του εκλογικού νόμου είναι αυτονόητη από κάθε πολιτική δύναμη που σεβεται τη λαϊκή κυριαρχία. Αλλά το να συνεχίζονται σ' αυτή την Αίθουσα οι συζητήσεις για την κρίση του πολιτικού συστήματος, χωρίς να εναποτίθενται οι συγκεκριμένες ευθύνες στα κόμματα και στα πολιτικά πρόσωπα με ονοματεπώνυμο, σημαίνει ότι χρησιμοποιούμε την κρίση ως άλλοθι για να την παρατείνουμε και να την καρπωθούμε. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είναι κομμάτι αυτής της κρίσης.

Κύριε Υπουργέ, οι προτάσεις που κατέθεσε χθες ο Γιώργος Παπανδρέου, μπορεί να μην σας εκφράζουν στο πρώτο σκέλος, όπου τις χαρακτηρίσατε προτάσεις φυγής. Θα έπρεπε, όμως, για τα επίπεδο του δημόσιου διαλόγου στη Βουλή να έχετε στο μυαλό σας ότι ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν παρουσίασε τις προτάσεις του για τη συνταγματική αναθεώρηση είχε και ένα δεύτερο συγκεκριμένο σκέλος. Σας το διαβάζω για λόγους κοινοβουλευτικής τάξεως. «Η υποχρέωσή μας φυσικά δεν εξαντλείται στα όρια της συνταγματικής αναθεώρησης. Είναι ανάγκη να νομοθετήσουμε αμέσως και μέτρα που κατατείνουν στην πτάξη της διαφθοράς, στην εγγύηση της διαφάνειας και τα οποία δεν εμπίπτουν, δηλαδή δεν χρειάζονται αναθεωρητική διαδικασία. Γι' αυτό έγινε η πρωτοβουλία στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Γι' αυτό καλούνται όλα τα κόμματα να τοποθετηθούν πάνω σ' αυτά και γι' αυτό το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ούτως ή άλλως θα αναλάβει νομοθετικές πρωτοβουλίες σε αυτή την κατεύθυνση».

Άρα, δεν είμαστε όλοι ίδιοι, ούτε προτείνουμε τα ίδια και ως σεβόμαστε ο καθένας τη θέση του άλλου, τουλάχιστον σ' αυτή την Αίθουσα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Ευθυμίου.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ναι, κύριε Υπουργέ, βεβαίως.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Απλά, ήθελα να επισημάνω στον κ. Ευθυμίου, σε απάντηση αυτών που είπε σχετικά με τη ρύθμιση, η οποία αφορά τους συνασπισμούς των κομμάτων και για την οποία λέει περίπου ότι η Κυβέρνηση θέλει να επιβάλλει τι θα κάνουν τα κόμματα. Με τον τρόπο αυτό η ρύθμιση είναι αντισυνταγματική, αντιδημοκρατική κ.λπ.

Εγώ θα ήθελα με τη σειρά μου -όχι μόνο στο συγκεκριμένο ομιλητή, συνάδελφο και φίλο κ. Ευθυμίου- να ρωτήσω το εξής πολύ απλό, που το έχω ήδη πει και το επαναλαμβάνω: Όταν ίσχυε ο ν. 1907/1991, ο οποίος στην τρίτη κατανομή απαγόρευε την είσοδο συνασπισμών κομμάτων -το επέτρεπε μόνο στο αυτοτελές κόμμα- το νόμο αυτό τον εφαρμόσατε στο ακέραιο. Με το νόμο αυτό, με μισή μονάδα διαφορά, το 2000 κυβερνήσατε και δεν είπατε μία λέξη. Αυτός ο νόμος σας το επέτρεψε, που σήμερα τον κατακρίνετε.

Το λέω αυτό, γιατί είπατε στο τέλος ότι είστε κόμμα συνέπειας. Εάν είστε κόμμα συνέπειας και θεωρούσατε ότι κάτι τέτοιο είναι αντισυνταγματικό ή αντιδημοκρατικό, έπρεπε μόλις γίνετε Κυβέρνηση το 1993 να το καταργήσετε. Δεν το κάνατε. Ήρθατε και το αλλάξετε το 2004, εν όψει του ότι ξέρατε πού πήγαινε η πολιτική ζωή του τόπου.

Εμείς μείναμε συνεπείς. Αυτό που είχαμε πει τότε, αυτό λέμε και τώρα. Και αυτό αφορά τη κυβερνητική σταθερότητα. Η κυβερνητική σταθερότητα είναι αγαθό δημοκρατικό, συνταγματικώς κατοχυρωμένο, όπως και η αρχή της ισότητας και πρέπει να συγκεκριμενοποιούνται αυτά τα δύο θέματα της αναλογικότητας και της κυβερνητικής σταθερότητας. Δεν μπορεί να σκεφτόμαστε το ένα ή το άλλο ανάλογα με τη συγκυρία.

Επομένως, όσο αντισυνταγματικές ή αντιδημοκρατικές ήταν τότε οι διατάξεις, άλλο τόσο είναι και τώρα, αλλά με αυτές κυβερνήσατε και τότε τις εκθειάσατε, γιατί τις εφαρμόσατε. Άρα, το ότι τις επαναφέρουμε δεν σας νομιμοποιεί, κατά την εκτίμησή μου, από πλευράς επιχειρημάτων, να μπορείτε να λέτε αυτά τα οποία είπατε σήμερα.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υπουργέ.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Λυπάμαι, που δεν έχω το δικαίωμα από τον Κανονισμό να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Θα σας δώσω ένα λεπτό.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Δεν θα βγει όμως, κυρία Πρόεδρε. Δεν έχω αντίρρηση να πάρει το λόγο ο συνάδελφος, αλλά έχω με παρεμβάσεις του Υπουργού, απαντήσεις, δευτερολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ένα λεπτό θα δώσουμε, γιατί το ζήτησε πολύ ευγενικά.

Ορίστε, κύριε Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Υπουργέ, σας ομολογώ ευθέως ότι δεν είμαι γνώστης των τεχνικών όψεων των εκλογικών συστημάτων. Δεν θα προασπίσω, λοιπόν, προηγούμενα εκλογικά νομοθετήματα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Εάν όντως έτσι είναι, αυτό σήμαινε ότι ήταν κακά νομοθετήματα επί της αρχής, αλλά θεωρώ ότι στην πολιτική ζωή κανένα κόμμα δεν έχει δικαίωμα να πράττει το κακό, επειδή το διέπραξε ένα άλλο κόμμα προηγούμενως. Εάν αυτό το κακό το διέπραξε όντως το κόμμα μου, το διόρθωσε στο νόμο που ήδη ισχύει. Δεν θεωρώ, λοιπόν, ότι παρέχει πολιτική νομιμοποίηση το διορθωθέν κακό. Ένα κακό που έχει ήδη την έμπρακτη αυτοκριτική μιας παράταξης, να το επαναφέρουμε και να χρησιμοποιούμε ως άλλοθι το συμψηφισμό των κακών.

Θεωρώ ότι με το νόμο που εισάγετε, προδιαμορφώνετε την έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας με ένα τρόπο που όντως θέτει το ζήτημα στον πυρήνα, που είναι ότι εδώ μέσα πρέπει να αναδεικνύουμε και να προστατεύουμε τη λαϊκή κυριαρχία. Αλλά με τους νόμους αυτούς δεσμεύουμε αυτή την έκφραση, αλλοιώνουμε και προδιαγράφουμε τις εξελίξεις μ, έναν τρόπο που εμείς επιθυμούμε. Όμως ο ελληνικός λαός δεν θέλει να δεσμεύ-

εται από παρόμοιες επιδιώξεις. Αυτή είναι, κατά τη γνώμη μου, η δεοντολογική τάξη και η πολιτική τάξη που πρέπει να διέπει τις πράξεις και τις ενέργειές μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γιάννης Αμοιρίδης.

ΓΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγα χρόνια, σε ερώτηση για το ποιο είναι το βασικό πρόβλημα των πολιτών, οι πολίτες απαντούσαν: στην Αθήνα το νέφος, το κυκλοφοριακό, η παιδεία, η υγεία, σημαντικά προβλήματα και σήμερα. Σήμερα ρωτώντας τους πολίτες, απαντούν ότι είναι η ανεργία, είναι η ακρίβεια, είναι η ανασφάλεια.

Και όλα αυτά, μετά από τέσσερις μήνες διακυβέρνησης της νέας Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Περίμενε ο κόσμος να δει τις μεταρρυθμίσεις έστω στη δεύτερη ευκαιρία και αντί αυτού τι βλέπει; Τρεις μήνες τώρα συζητάμε για τα αυθαίρετα, για τους Ινδούς, για τους γενικούς γραμματείς, για αυτόχειρες.

Δεν παράγετε πολιτική. Ο κόσμος και οι πολίτες είναι άναυδοι μπροστά σε αυτή την υποχώρηση της πολιτικής, στην απαξίωση της πολιτικής. Και περιμένει κάποια νομοσχέδια, να ξεφύγει η πολιτική απ' αυτό το βούρκο, να παρθεί μια πρωτοβουλία, να ζητήσει κάποιος συγγνώμη για όσα γίνονται.

Θα μου πείτε, κήκαν εβδομήντα δύο άνθρωποι στην Πελοπόννησο. Ζήτησε κανείς συγγνώμη; Στην Ιταλία κήκε ένας πυροσβέστης και παραιτήθηκε ο Υπουργός. Στην Πορτογαλία κήκε το δάσος και ζήτησε συγγνώμη όλη η Κυβέρνηση. Στην Ελλάδα δεν υπήρχε ούτε μία συγγνώμη. Άρα, δεν περιμένουμε σήμερα να αναλάβει κάποιος την ευθύνη, να ζητήσει μια συγγνώμη για όσα γίνονται.

Γιατί δεν μπορεί η συντριπτική πλειονότητα των πολιτών να απαξιώνει σήμερα την πολιτική. Μα, δεν είναι έτσι τα πράγματα. Υπάρχουν και πολιτικοί που έχουν συνείδηση, υπάρχουν άνθρωποι που μάχονται καθημερινά για τον πολίτη, για τον τόπο και η παρουσία τους εδώ σημαίνει ότι θέλουν να συμμετέχουν σε πρωτοβουλίες, ανεξάρτητα σε ποιο κόμμα ανήκουν, πολιτικές πρωτοβουλίες που θα αλλάξουν τα δεδομένα στον τόπο.

Και αντί όλων αυτών, έρχεται ένα νομοσχέδιο, το οποίο βγαίνει μέσα από την αγωνία της Νέας Δημοκρατίας να ξαναπάρει τις εκλογές και να βάλει επιπλέον δέκα Βουλευτές μέσα από τον εκλογικό νόμο. Δηλαδή, αν πάρει 38% μπορεί να έχει πάλι εκατόν πενήντα ένα ή εκατόν πενήντα δύο Βουλευτές.

Στις επόμενες εκλογές, αν θα πέσει το ποσοστό, θα κάνετε τις πενήντα έδρες εξήντα και αριθμητικά έτσι θα πάμε, ώσπου το πρώτο κόμμα, ανεξαρτήτως ποσοστού είτε 15% έχει, είτε 20% είτε 25%, αφού θα ψηφίζει ένα νόμο, θα μπορεί να έχει την Κυβέρνηση. Αυτή είναι η έννοια της δημοκρατικής διαδικασίας επιλογής κυβέρνησης.

Και μέσα σε όλη αυτή τη μεταρρύθμιση που γίνεται, είδαμε προχθές ένα νομοσχέδιο που αφορά τον κεφαλικό φόρο. Δεν έχουν καταλάβει ακόμη οι Έλληνες ότι θα πληρώνουν ένα ευρώ το τετραγωνικό για τις αποθήκες, για τις στάνες, για τις πτηνοτροφικές και κτηνοτροφικές μονάδες. Όταν θα τους πάνε τα χαρτιά από την Εφορία, τότε θα εκπλαγούν.

Γιατί μέσα σε αυτό τον ορυμαγδό της καθημερινής απαξίωσης της πολιτικής περνούν αυτά τα νομοσχέδια. Ακόμη δεν έχουν ενημερωθεί και θα ενημερωθούν, όταν θα πάνε τα χαρτιά από την Εφορία και όταν θα πρέπει να κάνουν συμπληρωματική δήλωση στο Ε9 σε δυόμιση μήνες.

Και συζητάμε σήμερα για ένα νομοσχέδιο, το οποίο δεν αλλάζει τίποτα. Το έχουν ομολογήσει εξ άλλου όλοι οι συνάδελφοι, από όλες τις παρατάξεις. Έχουν καταθέσει πολλές τροπολογίες. Άρα, αυτό σημαίνει ότι κάτι άστοχο προτείνει αυτό το νομοσχέδιο. Δεν μπορεί να έχει τόσες τροπολογίες και δεν μπορεί όλοι αυτοί να ενίστανται στο νομοσχέδιο, άσχετα αν κομματικά πρέπει να πειθαρχήσουν και αν το ψηφίσουν.

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να αναθεωρήσουμε την άποψή μας για το εκλογικό σύστημα. Γνωρίζουμε ότι υπάρχουν Βουλευτές

δύο ταχυτήτων. Υπάρχουν Βουλευτές οι οποίοι είναι καθημερινά στη βιοπάλη, στον αγώνα, κοντά στους πολίτες. Και υπάρχουν Βουλευτές «εικόνα» στην τηλεόραση, με χρώματα της τηλεόρασης, όχι χρώματα της καρδιάς, της ομιλίας, του ανθρώπινου αγγίγματος. Υπάρχουν Βουλευτές, τους οποίους έχουν ψηφίσει πολίτες που δεν τους έχουν δει ποτέ από κοντά.

Υπάρχουν, έτσι, Βουλευτές δύο ταχυτήτων, γιατί κάποιος πρέπει να αγωνίζεται καθημερινά και στη Βουλή και στην περιφέρειά τους και να έχουν αγωνία, όχι αν θα ξαναεκλεγούν – αυτό εξαρτάται από πολλούς παράγοντες – αλλά κυρίως αν θα παραχθεί έργο για τον τόπο τους.

Ενώ εδώ, από τι εξαρτάται; Ένας Βουλευτής, που δεν έχει επαφή με τον πολίτη, μπορεί να ξέρει τα προβλήματά του; Εδώ πολλές φορές ο Βουλευτής έχει την αγωνία τι δημόσιες σχέσεις θα κάνει με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, για να μπορεί να φαίνεται πολλές φορές η εικόνα του, ώστε να γίνει γνωστός και οικείος και να μπορέσει να μπει στην πεντάδα ή των σταυρών στην εξάδα για τις μεγάλες περιφέρειες.

Έτσι, λοιπόν, στο σημερινό νομοσχέδιο το μόνο θετικό που βλέπουμε σε αυτό είναι η συμμετοχή των γυναικών. Για τη συμμετοχή των γυναικών θέλω να σας πω ότι εγώ, που έχω υπηρετήσει την Τοπική Αυτοδιοίκηση πολλά χρόνια, ήμουν εναντίον της ποσόστωσης στο νομοσχέδιο, που κατέθεσε τότε η συνάδελφος κ. Βάσω Παπανδρέου και έβαζε ποσόστωση για τις γυναίκες. Όμως, πρέπει να σας πω ότι αυτό αποδείχθηκε σωτήριο για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, γιατί η κοινωνία χρειάζεται τη γυναίκα δυνατή. Τα δημοτικά συμβούλια γέμισαν με συναδέλφους, οι οποίες είναι από το άλλο φύλο και έχουν και ευαισθησίες και προτάσεις. Αυτό έλειπαν. Πιστεύω ότι σίγουρα αυτό θα γίνει και θα είναι επ' ωφελεία του πολιτικού συστήματος το να συμμετέχουν γυναίκες. Όμως, να είναι γυναίκες από κάθε περιφέρεια και όχι οριζόντια, αλλά καθετοποιημένα, γιατί κάθε περιφέρεια έχει ικανές γυναίκες, για να την εκπροσωπήσουν. Άρα, πρέπει να γίνει μια σημαντική αλλαγή.

Είπε ο Υπουργός ότι «εμείς δεν αφινιδιάζουμε, το φέρνουμε στην αρχή της τετραετίας». Τώρα, βέβαια, εάν η τετραετία θα είναι πέντε ή έξι μήνες, δεν το ξέρουμε, θα είναι στο τέλος πιθανόν. Κατέθεσε, όμως, λίγο πριν από τις δημοτικές εκλογές το νομοσχέδιο για το 42%. Το κατέθεσε δύο μήνες πριν από τις δημοτικές εκλογές, γιατί έτσι βόλευε την τότε κυβέρνηση, για να ικανοποιήσουμε δικές μας πολιτικές φιλοδοξίες, να ικανοποιήσουμε το κόμμα μας και όχι τον τόπο μας. Και σήμερα είναι στο Συμβούλιο της Επικρατείας πέντε νομαρχίες και δύο δήμοι που πιθανότατα θα κερδίσουν και θα ξαναγίνουν εκλογές, ενώ ακολουθούν άλλοι επτακόσιοι πενήντα Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Όλη η Ελλάδα αναστατη.

Οι συνεργασίες, που τις ακυρώνει αυτό το νομοσχέδιο, τι λένε; Λένε στον ελληνικό λαό ότι εμείς έχουμε μια προγραμματική σύγκληση και είναι καθ' όλα δημοκρατικό να επιλέξουν οι πολίτες πριν από τις εκλογές δύο κόμματα που θέλουν να συνεργαστούν. Το να τα επιλέξουν μετά, αφού κανένα δεν θα έχει πάρει την πλειοψηφία για να κάνει αυτοδύναμη κυβέρνηση και ότι θα υπάρχουν συναλλαγές – και ξέρουμε από το παρελθόν πώς ήταν οι συναλλαγές, που δεν ήταν μόνο πολιτικές, αλλά και οικονομικές – μετά τις εκλογές, εάν αυτά είναι δημοκρατικά, να μου το πείτε, κύριε Υπουργέ.

Με την πρόταση του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Τακτική Αναθεώρηση, όλοι μαζί να καθίσουμε να δούμε τα πράγματα από την αρχή, να βρούμε έναν εκλογικό νόμο που πραγματικά θα εκπροσωπεί την εποχή και όλους τους πολίτες. Πρέπει να δούμε και πολλά άλλα ζητήματα και θέματα που θα φέρουν στο προσκήνιο την πολιτική.

Χρειάζεται να πείσουμε, κύριε Υπουργέ, τους πολίτες ότι αγωνιζόμαστε για την πολιτική, τον τόπο και τους πολίτες. Οι πολίτες μάς έχουν απαξιώσει και με τέτοια νομοσχέδια, όπως αυτό που καταθέτετε σήμερα ή εκείνο που αφορούσε το χαράτσι και τον κεφαλικό φόρο, μόνο αυτό δεν πετυχαίνουμε. Γι' αυτό καταψηφίζω και εγώ μαζί με τους συναδέλφους μου και το κόμμα μου την πρότασή σας για αλλαγή του εκλογικού νόμου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ,

κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Παναγιώτης Ρήγας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Πρόεδρε, αυτό το νομοσχέδιο έρχεται προς συζήτηση και ψήφιση στη Βουλή σε μια εξόχως αρνητική συγκυρία για το πολιτικό μας σύστημα και το δημόσιο βίο της χώρας. Αυτή τη στιγμή, ο δημόσιος βίος της χώρας και η πολιτική σκηνή κυριαρχούνται από σκάνδαλα, από ροζ ιστορίες, από συγκρούσεις ποικιλόμορφων συμφερόντων και ο δημόσιος διάλογος αυτήν τη στιγμή κυριαρχείται από φήμες, από διαδόσεις, από παραπολιτική. Αυτό που δεν υπάρχει μπροστά στα μάτια μας σήμερα, είναι η πολιτική αυτή καθαυτή.

Τι θα περίμενε ένας κοινός νους, ο μέσος πολίτης από την Κυβέρνηση, η οποία είναι η κύρια υπεύθυνη γι' αυτήν την εικόνα που έχει σήμερα μπροστά του ο Έλληνας πολίτης;

Θα περίμενε αυτό που εχθές, ο Πρόεδρος του κινήματός μας, ο Γιώργος Παπανδρέου, είπε για ένα εθνικό σχέδιο εξόδου από την κρίση, για νομοθετικές και πολιτικές πρωτοβουλίες, οι οποίες θα μετατόπιζαν το κέντρο του ενδιαφέροντος από την παραπολιτική στην πολιτική.

Μία τέτοια, λοιπόν, πρωτοβουλία παίρνει σήμερα η Κυβέρνηση. Φέρνει την αλλαγή του εκλογικού νόμου. Είναι άραγε ικανή αυτή η πολιτική πρωτοβουλία, έτσι όπως έρχεται, να ανατρέψει την εικόνα της πραγματικότητας, που βιώνει σήμερα ο Έλληνας πολίτης; Είναι στο ύψος των περιστάσεων, κάνει αυτές τις τομές και τις αλλαγές που απαιτεί σήμερα η εξυγίανση του πολιτικού μας συστήματος; Κάθε άλλο. Είναι ένα νομοθέτημα πρόχειρο που έρχεται με ένα εντελώς καιροσκοπικό τρόπο να εξυπηρετήσει αποκλειστικά το κομματικό συμφέρον της Νέας Δημοκρατίας. Είναι ένας νόμος, ο οποίος κάνει συγκεκριμένες αλλαγές, με πρώτη αυτή που δίνει ένα bonus πενήντα εδρών στο πρώτο κόμμα. Και έθεσαν πάρα πολλοί συνάδελφοι το ερώτημα, γιατί πενήντα και όχι εξήντα και όχι εβδομήντα; Απλά, γιατί αυτή τη στιγμή αυτό είναι το όριο που νιώθει ασφαλής ο Πρωθυπουργός. Εάν οι συνθήκες αλλάξουν, το όριο αυτό θα μετατοπιστεί προς τα πάνω. Θα πάμε στις εβδομήντα έδρες ή στις ογδόντα.

Η πρώτη, λοιπόν, ρύθμιση δείχνει ότι αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει καμμία ούτε πολιτική ούτε επιστημονική ούτε λογική βάση στον αριθμό των εδρών που παίρνει επιπλέον το πρώτο κόμμα. Το δεύτερο είναι ότι το bonus αυτό – ίσως είναι αδόκιμος ο όρος – δεν δίνεται στους συνασπισμούς των κομμάτων. Κι ακούσαμε χθες από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας να λέει ότι δεν το δίνουμε, γιατί ξέρουμε ότι αυτές οι συμμαχίες, αυτοί οι συνασπισμοί, θα είναι συνασπισμοί ευκαιρίας.

Για να το σκεφτούμε λίγο. Η διατύπωση αυτής της άποψης δείχνει μια τρομερή αλαζονεία και έναν ιδιότυπο αταρχισμό. Είναι δυνατόν, αυτή τη στιγμή να εμφανίζεται, με τρόπο κάθετο μάλιστα, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, για το ότι ο οποιοσδήποτε συνασπισμός στην Ελλάδα, που θα γίνει στο μέλλον στη βάση κάποιας σύγκλησης προγραμματικών θέσεων, είναι σώνει και καλά ένας συνασπισμός ευκαιρίας; Είναι δυνατόν να προκαθορίζει η Νέα Δημοκρατία, εάν και τότε θα πρέπει οι πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα να συγκλίνουν; Είναι δυνατόν από τώρα και για το μέλλον να ακυρώνει κάθε προσπάθεια συνεργασίας και σύμπραξης των πολιτικών δυνάμεων στην Ελλάδα και να το κάνει με αυτόν τον απόλυτα ανατιολόγητο τρόπο; Άρα, λοιπόν, το νομοσχέδιο που φέρνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία, δεν απαντά στο καθολικό αίτημα για ανατροπή αυτής της ζοφερής πραγματικότητας που κυριαρχεί σήμερα στο τόπο μας. Είναι μία πρωτοβουλία πολύ κατώτερη των περιστάσεων.

Εχθές, ο Πρόεδρος του Κινήματος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έβαλε σημαντικά ζητήματα και αναφέρθηκε σε πρωτοβουλίες που πρέπει να αναληφθούν για να βγούμε από την κρίση και ανέφερε το σχέδιο του εκλογικού συστήματος που προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., σαν μία –όχι τη μοναδική– από τις αναγκαίες πρωτοβουλίες που πρέπει να ληφθούν, για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε στην εξυγίανση του πολιτικού μας συστήματος. Αλλοίμονο, εάν μόνο η αλλαγή του εκλογικού νόμου ήταν η αναγκαία

και ικανή συνθήκη για να βγούμε από την κρίση.

Εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρξει ένα σύνολο πρωτοβουλιών που θα αναφέρεται σε ζητήματα του εκλογικού νόμου, σε ζητήματα της διοικητικής αναδιάρθρωσης της χώρας, σε ζητήματα που έχουν να κάνουν με την ενίσχυση του κύρους των θεσμών, σε ζητήματα σχέσεων εξουσίας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, ένα σωρό από θέματα, τα οποία καθορίζουν ανάλογα με τη ρύθμιση που κάνουμε, την ποιότητα στη λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος.

Όλα αυτά η Νέα Δημοκρατία τα αφήνει στο περιθώριο. Και δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά όταν αυτή η Κυβέρνηση είναι σήμερα που καλύπτει, παράγει, τροφοδοτεί και εκτρέφει την πολιτική ζωή με σκάνδαλα, ροζ ιστορίες και τις καλύπτει στη συνέχεια.

Ακούσαμε τον Υπουργό, κ. Παυλόπουλο, να λέει ότι εχθές, με την παρέμβαση του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., του Γιώργου Παπανδρέου και των στελεχών μας, είχαμε μια έξαρση λαϊκισμού και μια ένταση σε ακραία επιχειρήματα. Μου ήρθε στο μυαλό η εικόνα του κυρίου Υπουργού, όταν επιχειρηματολόγούσε υπέρ του νόμου για το βασικό μέτοχο. Υπήρξε, από τότε μέχρι σήμερα, εικόνα πιο ακραίου λαϊκισμού απ' αυτή που εμφανίστηκε τότε; Θα θυμάστε τα κηρύγματα του συνταγματικού πατριωτισμού, του κ. Παυλόπουλου, όταν έλεγε -χωρίς δόση λαϊκισμού βεβαίως- ότι: «Δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να προσβάλει το Ελληνικό Σύνταγμα, δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να πάρει τέτοιες πρωτοβουλίες ώστε να υποχωρήσει ο εθνικός νόμος μπροστά στις ευρωπαϊκές επιταγές». Βέβαια, είδαμε ποια ήταν η κατάληξη μετά από λίγο καιρό.

Ας μην μιλάνε για λαϊκισμό, λοιπόν, ας μην μιλάνε για δημαγωγία, αυτοί που έφθασαν στην εξουσία κάνοντας ακραία χρήση δημαγωγικών επιχειρημάτων και εξαντλώντας τα όρια του λαϊκισμού πριν από το 2004.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπεύθυνα κάνει αυτή τη στιγμή δημιουργικές προτάσεις για την έξοδο από την κρίση. Είναι προτάσεις τεκμηριωμένες, προτάσεις πολιτικά ορθές, προτάσεις πλήρεις, τις οποίες καλά θα κάνει η Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή να λάβει σοβαρά υπόψη και να απαντήσει θετικά στην πρωτοβουλία που παίρνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όχι μόνο για τον εκλογικό νόμο, αλλά για μια χάραξη εθνικής στρατηγικής εξόδου από την κρίση. Μόνο με αυτό τον τρόπο μπορεί το πολιτικό σύστημα να εξυγιανθεί και να ανακτήσει η πολιτική την χαμένη της αξιοπιστία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Ροντούλης έχει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ κυρία Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω με το δημοσίευμα της σημερινής ΧΟΥΡΙΕΤ «καλώς ήλθες Κώστα». Βεβαίως, οι φίλοι Τούρκοι καλά κάνουν, διότι κάνουν την πολιτική τους και μάλιστα σε μακροχρόνια βάση. Εμείς, όμως, θα πρέπει να θέσουμε ένα ερώτημα: Επιτέλους, τότε ο ελληνικός λαός θα πει «καλώς ήλθες Πρωθυπουργέ, πίσω στην πατρίδα»; Διότι το μόνο που ακούμε είναι «καλώς ήλθες Γιώργο», «καλώς ήλθες Κώστα» και όταν γυρίζουν πίσω υπάρχει ένα μεγάλο αίσθημα απογοήτευσης. Σε κάθε περίπτωση, όμως, εμείς ευχόμεθα να αποβεί επωφελές το ταξίδι του Πρωθυπουργού.

Έρχομαι τώρα στο θέμα που μας αφορά. Ο Γκέμπελς, αυτός ο μάγος της προπαγάνδας, πηγαίνοντας στην πόλη Μπρεσλάου, ρώτησε το συνοδηγό του: «Σε τι είδους ακροατήριο πρόκειται να μιλήσω, για να ξέρω και τι δίσκο θαβάλω. Θαβάλω το δίσκο που έχει σχέση με την κοινωνία; Θαβάλω το δίσκο που έχει σχέση με τον εθνικισμό; Θαβάλω το δίσκο που έχει σχέση με το συναίσθημα; Ποιο δίσκο ναβάλω;».

Το ερώτημα αυτό το απευθύνουμε και σε σας κύριε Υφυπουργέ. Ποιο δίσκο έχετεβάλει όλες αυτές τις ημέρες που συζητάμε; Μάλλον έχετεβάλει cd -για να είμαστε και κοντά στην επικαιρότητα- διότι το μόνο που ακούμε είναι κοινότοπα πράγματα, τα οποία δεν ερεϊζονται και σε καμμία λογική.

Εγώ θα προσπαθήσω να αποδομήσω με λογικά επιχειρήματα τη συλλογιστική που εσείς οι ίδιοι, όλες αυτές τις ώρες που συζητάμε την αλλαγή του εκλογικού νόμου, αναπτύσσετε.

Πρώτο κομβικό σας επιχειρήμα. Ακούσαμε τον αξιότιμο κύριο

Υπουργό να το λέει χθες πλειστάκις, «μα εμείς δεν κάνουμε τίποτε άλλο, εφαρμόζουμε αυτά που έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Σαράντα έδρες bonus έδινε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ε, εμείς δίνουμε πενήντα».

Το ερώτημα είναι το εξής: Αυτή η έρμη ελληνική δημοκρατία, το έρμο ελληνικό πολιτικό σύστημα πόσο θα πρέπει να το τεντώσουμε, πόσο λάστιχο πρέπει να γίνει για να ικανοποιήσει τις όποιες πολιτικές μας φιλοδοξίες; Ή τιμούμε ένα σύστημα που εδράζεται σε αρχές και αξίες ή το κάνουμε λάστιχο; Και εσείς και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχετε καταντήσει το ελληνικό πολιτικό σύστημα λάστιχο. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Δεν είπατε, επίσης, κάτι πάρα πολύ σημαντικό. Ότι δηλαδή η αρχή της αναλογικότητας, με βάση το δικό σας νόμο, πέφτει κάτω από το 88%, μοναδικό στα μεταπολιτευτικά χρονικά, όπως επίσης είναι μοναδικό πράγμα στα μεταπολιτευτικά χρονικά το ότι το μαγικό ποσοστό που πρέπει να συγκεντρωθεί για να πάρετε την αυτοδυναμία είναι στο 39,5%. Για πρώτη φορά βρίσκεται κάτω από το 40%. Αν αυτό σας νομιμοποιεί στα μάτια του ελληνικού λαού, τότε καλώς να δεχθούμε αυτήν τη νομιμοποίηση.

Πλειστάκις επίσης ακούστηκε στην Αίθουσα το επιχειρήμα ότι ο τόπος χρειάζεται ισχυρή κυβέρνηση. Ωραία, λοιπόν. Πρώτο ερώτημα και μάλιστα λογικό. Από το 1974 και μετά δεν είχαμε ισχυρές κυβερνήσεις; Είχαμε, εκτός από ένα διάστημα, το γνωστό διάστημα 1989-1990. Τι έγινε; Τι κέρδισε ο ελληνικός λαός; Να σας πω τι κέρδισε; Το ότι δύο εκατομμύρια εκατό χιλιάδες άνθρωποι είναι φτωχοί, είναι κάτω από το όριο της φτώχειας. Εσείς το παραδεχθήκατε γι' αυτό και δημιουργήσατε ένα εθνικό ταμείο καταπολέμησης της φτώχειας για να δώσουμε ψυχία σ' αυτά τα δύο εκατομμύρια εκατό χιλιάδες ανθρώπων που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Ακρίβεια, ανεργία, φτώχεια, αποβιομηχάνιση, εκεί οδηγήσατε τα πράγματα. Άρα, λοιπόν, εγώ νομιμοποιούμε να θέσω το ερώτημα. Προς τι η ισχυρή μονοκομματική κυβέρνηση;

Δεύτερο ερώτημα, το οποίο και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό και θα ήθελα μια απάντηση. Μάλιστα, να σας δώσω και το χρόνο μου για να απαντήσετε, κύριε Υπουργέ. Σε σύνολο 7,5 εκατομμυρίων ψηφοφόρων, το 0,6%, κύριε Υφυπουργέ, ισούται με σαράντα πέντε χιλιάδες ψήφους. Αυτές οι σαράντα πέντε χιλιάδες ψήφοι μετατρέπονται σε σαράντα δύο έδρες. Λέω το παράδειγμα αυτό για να είμαι κοντά στις σαράντα έδρες του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αφήνω τις πενήντα έδρες bonus που εσείς θέλετε να δώσετε.

Φανταστείτε τώρα μια κυβέρνηση πόσο είναι ισχυρή, γιατί για μας πρόκειται για ασθενοκράτη κυβέρνηση, όταν δεν μπορεί να πάρει οποιοδήποτε μέτρο ουσίας, τη στιγμή που την απειλεί ένα ποσοστό 0,6%, που αν μετακινηθεί στο άλλο κόμμα θα της αφαιρέσει την αυτοδυναμία και θα τη δώσει στο δεύτερο κόμμα. Άρα, λοιπόν, πώς είναι δυνατόν μια Κυβέρνηση που εσείς θέλετε να είναι ισχυρή Κυβέρνηση, όπως λέτε, στην πράξη να αποδεικνύεται ότι είναι η πλέον ασθενής Κυβέρνηση, διότι μιλάμε για ποσοστά που είναι στην κόψη του ξυραφιού. Ένα 0,6% να φύγει τότε αυτή η Κυβέρνηση χάνει την αυτοδυναμία. Άρα, λοιπόν, πόσο έχει τις δυνάμεις να προχωρήσει σ, ένα πραγματικά θεμελιώδη εκσυγχρονισμό της χώρας; Πρόκειται, λοιπόν, όχι για ισχυρές κυβερνήσεις, αλλά για ασθενοκράτες κυβερνήσεις.

Παρακολούθησα επίσης το εξής επιχειρήμα σας, όσον αφορά το συνασπισμό κομμάτων. Δεν μπορούν τα κόμματα τα οποία δεν έχουν εμφανιστεί στον ελληνικό λαό με κοινή πολιτική πλατφόρμα, με κοινό πρόγραμμα να έχουν και το bonus αυτών των πενήντα εδρών. Θα μου επιτρέψετε να πω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό το επιχειρήμα σας είναι έωλο. Και να σας πω γιατί, θέτοντας πάλι ένα ρητορικό ερώτημα.

Τα κόμματα εξουσίας ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέα Δημοκρατία είναι κόμματα συμπαγή; Πού είναι η έννοια της πολυσυλλεκτικότητας πάνω στην οποία εδράζονται αυτά τα κόμματα;

Να σας θέσω ένα άλλο ερώτημα. Συμφωνούν όλοι στη Νέα Δημοκρατία για τη σύνθετη ονομασία που προωθεί η Υπουργός των Εξωτερικών κ. Μπακογιάννη; Συμφωνείτε όλοι για το συνταξιοδοτικό; Συμφωνείτε όλοι για το άρθρο 16; Για να έρθω και στο ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Άρα, λοιπόν, δεν μπορείτε να λέτε ότι ένας συνασπισμός κομμάτων δεν έχει ευδιάκριτο ιδεολογικό στίγμα, γιατί η πολυσυλλεκτικότητα σας στερεί και σας από αυτό το σαφές, ξεκάθαρο, ιδεολογικό και προγραμματικό λόγο. Άρα, λοιπόν, και αυτό το επιχείρημα καταπίπτει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ επιπροσθέτως ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Θα έρθω στην ποσόστωση των γυναικών. Επαίρεστε ότι με την ποσόστωση του 1/3 δίνετε ένα μανδύα προβολής, προστασίας –όπως θέλετε, πείτε το- στη γυναίκα. Για μας πρόκειται για έναν αντίστροφο ρατσισμό. Δηλαδή, σήμερα το κριτήριο που εισάγετε είναι το φύλο. Αύριο θα μας φέρετε κριτήριο τα μπλε μάτια! Μεθαύριο θα μας φέρετε κριτήριο το μαύρο μαλλί! Αν αυτό δεν είναι ρατσισμός, τότε τι είναι ρατσισμός έναντι της γυναίκας;

Θέλετε να μιλήσουμε σοβαρά για τη γυναίκα; Να μιλήσουμε. Να κάνουμε βρεφονηπιακούς σταθμούς. Να το δεχθώ. Όπως έχουμε το Συνήγορο του Πολίτη, να κάνουμε το Συνήγορο της Γυναίκας, ένα νέο θεσμό. Να προχωρήσουμε σε τομή, όσον αφορά τη διαφημιστική αγορά που ευτελίζει το γυναικείο σώμα. Να κυνηγήσουμε τον επιχειρηματία που διώχνει από τη δουλειά του την έγκυο γυναίκα. Αυτά να τα δούμε και να είμαστε μαζί σας. Να λέτε, όμως, ότι με το 1/3 ποσόστωση λύνεται το πρόβλημα της γυναικείας αντιπροσώπευσης; Μάλιστα, στην πολιτική σκηνή της χώρας νομίζω ότι μόνο τη θυμηδία μπορείτε να προκαλέσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Υπάρχει και ο συνήγορος του χρόνου! Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Έχετε φθάσει στην εξής κατάσταση που δεν είναι αναστρέψιμη, δυστυχώς, για την Κυβέρνησή σας, κύριε Υφυπουργέ. Δεν μπορείτε να ξεδιαλύσετε εάν ένα ατύχημα προέρχεται από ένα απλό αυτοκινητιστικό γεγονός ή αν έχουμε μία κατάρρευση του πολιτισμικού μοντέλου της χώρας. Εδώ, στην περιρρέουσα ατμόσφαιρα, όπως έχει διαμορφωθεί, δεν πρόκειται να διαχειριστούμε κάποιο μικρό ατύχημα. Καταρρέουν τα πάντα γύρω σας και τι κάνετε; Προσπαθείτε να βάλετε υποστυλώματα. Ένα από αυτά τα υποστυλώματα είναι και ο εκλογικός νόμος που εισηγήσαστε. Να ξέρετε, όμως, κύριε Υφυπουργέ, ότι με υποστυλώματα και με μπαλώματα δεν θα κρατήσετε τη λαϊκή οργή. Θα τη βρείτε μπροστά σας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κυρία Ροντούλη.

Το λόγο έχει η κ. Αθανασία Μερεντίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Συζητάμε εδώ και δύο μέρες με πολλές, ομολογουμένως, παρεμβάσεις του κυρίου Υπουργού, τον εκλογικό νόμο και δεν νομίζω ότι κανείς εδώ μέσα και κανείς από όσους μας ακούσουν ή διαβάσουν όσα είπαμε εδώ πέρα κατάλαβε ότι φέρνει κάτι θετικό αυτός ο εκλογικός νόμος στην πολιτική ζωή του τόπου. Νομίζω ότι η αλλαγή του εκλογικού νόμου πρέπει να είναι προς το καλό της δημοκρατίας, προς την εξέλιξη, την άνοδο, την καλύτερη λειτουργία της, την καλύτερη αντιπροσώπευση. Από όλη τη συζήτηση κανείς εδώ μέσα δεν πείστηκε ή δεν έκανε προσπάθειες να το αποδείξει, έστω και στο ελάχιστο.

Με αυτόν τον εκλογικό νόμο, κύριε Υπουργέ, αποδεικνύετε ακόμα μία φορά ως Κυβέρνηση με πόση προκλητικότητα, με πόσο καιροσκοπισμό και με πόση επιπολαιότητα αντιμετωπίζετε τους θεσμούς και τι πώς χρησιμοποιείτε το Σύνταγμα. Έχοντας το άγχος των εκατόν πενήντα δύο εδρών, παίζοντας ή κλείνοντας το μάτι στο ενδεχόμενο των πρόωγων εκλογών θέλετε άρον-άρον και στο πόδι να αλλάξετε τον εκλογικό νόμο. Στο πόδι, κύριε Υπουργέ, γιατί ο Πρωθυπουργός σας ήρθε την Παρασκευή εδώ και είπε, όταν θα τελειώσουμε με το Σύνταγμα, να κάτσουμε να συζητήσουμε με την Αξιωματική Αντιπολίτευση, να αλλάξουμε τον εκλογικό νόμο, λες και ο εκλογικός νόμος είναι ένα μενού που το αλλάζουμε όπως είναι η όρεξή μας.

Και βεβαίως, πέραν όλων των άλλων, εγώ αναρωτιέμαι: Αφού σκέφτεται και θέλει ο κύριος Πρωθυπουργός και εσείς, φαντάζομαι, να αλλάξει, γιατί δεν σταματάτε αυτήν τη συζήτηση και να έρθουμε λίγο αργότερα να αλλάξουμε ένα νόμο για το καλύτερο όλων μας; Διότι όλοι θέλουμε σταθερές κυβερνήσεις, το εννοούμε αυτό, αλλά νομίζω ότι όλοι, όταν μιλάμε για δημοκρατία, θεωρούμε και τη αναγκαιότητα της όσο το δυνατόν πιο απλής αναλογικής.

Και αν στο τέλος, κύριε Υπουργέ, η κοινωνία, ο λαός, για λόγους που καταλαβαίνει εκείνος, που κρίνει από την πρακτική των δύο μεγάλων κομμάτων, από την πρακτική τη δική σας, δεν εγκρίνει την παρουσία σας μέσα στην Κυβέρνηση και θέλει να στείλει μηνύματα και δώσει τα ποσοστά που δεν εξασφαλίζουν αυτοδύναμη κυβέρνηση, αυτό πρέπει να το σεβόμαστε και δεν πρέπει να μεθοδεύουμε πώς θα υπαρπάξουμε την ψήφο και θα ξαναγίνουμε κυβέρνηση, διότι πολιτικά και όλη η παρουσία σας στην κυβέρνηση αυτό αποδεικνύει.

Κύριε Υπουργέ, επειδή τώρα βλέπω ότι ήρθαν και νέα παιδιά μέσα στη Βουλή, ζούμε αυτήν την ώρα πρωτόγνωρα πράγματα, ανησυχητικά για την κοινωνία, για την πολιτική, για εμάς, για τους νέους, με μηνύματα που προσβάλλουν, πληγώνουν, τραυματίζουν εμάς και ολόκληρη την Ελλάδα και όλους τους Έλληνες. Και ερχόμαστε σήμερα και συζητάμε για ένα κατασκευάσμα, μια προετοιμασία, ένα μαγείρεμα πώς θα καταφέρουμε να ξανακυβερνήσουμε ή, αν δεν ξανακυβερνήσουμε, διότι υπήρξε μία άλλη κυβέρνηση, η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που είχε την ευαισθησία να προβλέψει ότι η αλλαγή του οποιουδήποτε εκλογικού νόμου δεν θα ισχύσει στις επόμενες εκλογές, αλλά στις μεθεπόμενες, πάλι εμείς, η Κυβέρνηση δηλαδή έχει στο νου της άλλο παιχνίδι, να πάμε σε πρόωρες και ξανά πρόωρες, αλλά πάντα να μας «κάτσει» το παιχνίδι.

Όμως, θυμηθείτε ότι «έχετε καεί από το δικό σας το χυλό». «Στο λάκκο που ανοίξατε κατά καιρούς, πέσατε μέσα». Εμένα προσωπικά και όλους τώρα πλέον δεν μας απασχολεί αν θα πέσετε εσείς μέσα. Το πρόβλημα είναι, κύριε Υπουργέ, τι θα γίνει με την Ελλάδα, τι θα γίνει με τη σταθερότητα της χώρας, με την πορεία της χώρας. Δεν επιτρέπεται και δεν ανεχόμαστε πλέον να παίζετε με τα μικρά ή μεγάλα προβλήματα, με τους θεσμούς, με την ηθική και τις αξίες αυτής της χώρας.

Όσον αφορά το συνασπισμό των κομμάτων, κύριε Υπουργέ, αν ο λαός κρίνει –και ο λαός ο ελληνικός είναι ώριμος πλέον, γνωρίζει πρόσωπα, πράγματα, καταστάσεις, τις ζυγίζει, μπορεί να μαθαίνει, έχει πολλούς τρόπους για να γνωρίζει- και αποφασίσει να δώσει τη δυνατότητα στο συνασπισμό κομμάτων, τότε εμείς πρέπει αυτό να του το επιτρέψουμε. Και ποιος αποκλείει την περίπτωση, κάποια κόμματα να συμφωνήσουν σε πολλά μεγάλα και μικρά θέματα της χώρας και έτσι να προχωρήσουν; Ο δικός σας ο νόμος; Η δική σας η μεθόδευση; Ή η προετοιμασία η δική σας, αυτό που φοβάστε, στην περίπτωση που προοδευτικά κόμματα –που βέβαια δεν ανήκουν στο δικό σας το χώρο- θα μπορέσουν να κάνουν στοιχειωδώς συμφωνία και να προχωρήσουν σ' ένα συνασπισμό;

Έρχομαι τώρα στο θέμα της ποσόστωσης των γυναικών. Επειδή ακούστηκαν πάρα πολλά και δεν επιτρέπουμε εγώ, η κυρία Πρόεδρος και όσες γυναίκες παλέψαμε και όσες θα παλέψουμε για όλα αυτά να παίζουμε είτε έτσι είτε με τα λόγια είτε με χαμόγελα είτε με υπονοούμενα για τη συμμετοχή των γυναικών, χρειάστηκαν πολλοί αγώνες για να φτάσουμε να είμαστε όσες γυναίκες είμαστε εδώ. Και θα έλεγα ότι με εξαιρέσεις από το χώρο σας κάποιες γυναίκες, κύριε Υπουργέ, το κόμμα σας ήταν συνέχεια απόν.

Εγώ σαν πολίτης είμαι ενάντια στην ποσόστωση, διότι η ποσόστωση εμπεριέχει ανισότητα. Παλεύουμε, παλέψαμε και θα παλεύουμε να φτάσουμε στο σημείο να μη χρειαζόμαστε ποσόστωση. Και επειδή θέλετε να μας δείξετε την προοδευτικότητά σας με το παρόν νομοσχέδιο, εγώ θα σας ρωτήσω, κύριε Υπουργέ, και είστε αρμόδιος, τι κάνετε με την υποχρέωσή σας που απορρέει από νόμο που ψήφισε πάλι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. - η κ. Παπανδρέου ήταν Υπουργός τότε- το 1/3 των διοικητικών συμβουλίων όλων των οργανισμών, των Δ.Ε.Κ.Ο. κ.λπ. να είναι γυναίκες; Ξέρετε τι ποσοστό έχετε; Σας έχουμε ρωτήσει πάρα

πολλές φορές.

Τα στοιχεία είναι θλιβερά για τις γυναίκες, για εμάς όλες που παλέψαμε, παλεύουμε και το πιστεύουμε. Δεν μπορείτε, λοιπόν, σήμερα να έρχεστε με το 1/3 της συμμετοχής των γυναικών να παίξετε ακόμη μια φορά με τις γυναίκες. Γιατί παίζετε μαζί μας, κύριε Υπουργέ, όταν μιλάτε για επικράτεια. Στην επικράτεια εκλεγόμαστε; Κάθε εκλογική περιφέρεια έχει ξεχωριστό ψηφοδέλτιο και αυτό το ψηφοδέλτιο καλείται το εκλογικό Σώμα να κρίνει, να συγκρίνει και αναλόγως να επιλέξει διά του σταυρού προτίμησης.

Αν εσείς, λοιπόν, με την επικράτεια αποφασίσετε και μπορείτε να το αποφασίσετε –το οποίο κόμμα, αλλά απευθύνομαι σ' εσάς, γιατί εσείς μόνον επιμένετε, όλα τα άλλα κόμματα είναι αντίθετα- αν εσείς επιλέξετε το 1/3 να το εξαντλήσετε -γιατί θα βολεύει- σε μια μεγάλη περιφέρεια, παραδείγματος χάριν, τη Β' Αθήνας, τι θα γίνουν οι γυναίκες των Τρικάλων ή της Άρτας ή της Καβάλας; Και το λέω αυτό γιατί έχω τη χαρά αυτή τη φορά να έχω πολιτευθεί στο Νομό με άλλες τρεις συνυποψήφιες και αυτό είναι τιμητικό για τις γυναίκες του Νομού και για όλες εμάς. Και δεν το δεχόμαστε αυτό που φέρνετε σήμερα, που μας προσβάλλει σαν γυναίκες που παλεύουμε και πιστεύουμε στην ισότητα. Δεν μπορείτε να παίξετε.

Άκουσα από μια συνάδελφο της παράταξής σας να λέει ότι είναι υποτιμητικά αυτά που συμβαίνουν για τη γυναίκα. Λύστε τουλάχιστον το πρόβλημα της συμμετοχής του 1/3 των γυναικών, κύριε Υπουργέ, στα διοικητικά συμβούλια γιατί πρέπει να προετοιμάζουμε τις γυναίκες μέσα από χώρους δουλειάς, από κέντρα λήψης αποφάσεων, ώστε να είναι έτοιμες και ισάξια με τους άντρες να διεκδικούν και να πείθουν τις τοπικές τους κοινωνίες ότι είναι ικανές να συμμετάσχουν και να εκλεγούν. Όχι μέσω της ποσόστωσης να σας επιτρέπουμε - όσους θέλετε- να περνάτε και το άλλοθι της αναγκαστικής συμμετοχής, άρα δεν είναι και αξιόλογη η συμμετοχή των γυναικών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Βοηθήστε την ουσιαστική ανάδειξη, εξέλιξη των γυναικών, ώστε να διεκδικούν παντού και πάντοτε την ίση συμμετοχή, ώστε να φθάσουμε μια στιγμή στο πενήντα-πενήντα ή να φθάσουμε μια στιγμή οι άνθρωποι να πορεύονται στη ζωή χέρι-χέρι, αναλόγως με τις ικανότητές τους και τα ταλέντα τους κι όχι αναλόγως του φύλου τους.

Για όλους αυτούς του λόγους, κύριε Υπουργέ, επειδή δεν μας πείσατε και δεν κάνατε και πολλές προσπάθειες να μας πείσατε για την αναγκαιότητα ή τέλος πάντων για το τι εξυπηρετεί αυτούς ο εκλογικός νόμος, τον καταψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Όσο πλησιάζει το Βήμα η κ. Παπανδρέου, που είναι η αμέσως επομένη ομιλήτρια, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, τριάντα τρεις μαθήτριες και μαθητές με δύο συνοδούς καθηγητές από την πόλη μου, το 2ο Γυμνάσιο Άργους.

Τους καλωσορίζουμε.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ορίστε, κυρία Παπανδρέου, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε μια πρωτοφανή απαξίωση της πολιτικής, λόγω της πολιτικής που ακολουθεί η Νέα Δημοκρατία σε όλα τα επίπεδα, αλλά και κυρίως λόγω του ότι αποκαλύφθηκε πως όλη αυτή η συμμετοχή της στη διαφθορά, την οποία ήρθε για να πολεμήσει, γίνεται με βάση κάποιο σχέδιο. Δεν είναι τυχαίο ότι όλοι οι «κουμπάροι», οι συγγενείς και οι διαδικασίες οι οποίες ακολουθούνται είναι αδιαφανείς, για να προωθηθούν σε καίρια πόστα.

Και παρ' όλο που η χώρα ζει αυτή την πρωτοφανή κρίση αξιοπιστίας της πολιτικής, η Κυβέρνηση αντί να πάρει ορισμένες πρωτοβουλίες για να αντιμετωπιστεί αυτό το θέμα, η πρωτοβουλία που παίρνει είναι η αλλαγή του εκλογικού νόμου, για να

διασφαλίσει μεγαλύτερο ποσοστό από την κατανομή των εδρών στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση. Θεωρεί ότι μ' αυτό τον τρόπο μπορεί να διαστρεβλώσει το εκλογικό αποτέλεσμα και να κρατηθεί στην εξουσία. Ο κατήφορος όμως που έχετε πάρει είναι τέτοιος που κανέναν εκλογικό νόμο δεν μπορεί να σας σώσει και καλύτερα θα ήταν να συζητάμε σ' αυτή την Αίθουσα το πώς αντιμετωπίζονται τα φαινόμενα της διαφθοράς, το ποιες θεσμικές πρωτοβουλίες πρέπει να προωθηθούν, για να ξαναποκτήσουν η πολιτική και οι πολιτικοί την αξιοπιστία τους.

Η σκοπιμότητα του εκλογικού νόμου είναι προφανής. Βέβαια όταν τον προωθήσατε δεν είχατε ίσως τότε συνειδητοποιήσει ή προβλέψει ότι κι αυτός ο εκλογικός νόμος δεν είναι αρκετός. Δεν θα μιλήσω ούτε για τη σκοπιμότητα, ούτε για τα θέματα συνταγματικότητας του εκλογικού νόμου.

Έχουν μιλήσει οι συνάδελφοι μου από το ΠΑ.ΣΟ.Κ και νομίζω με επάρκεια και σαφήνεια έχουν καταδείξει ότι η Νέα Δημοκρατία με κάποιο εκλογικό τρικ προσπαθεί να αντιμετωπίσει την διογκούμενη καθημερινά δυσφορία του εκλογικού σώματος από την πολιτική που η ίδια ακολουθεί.

Θα αναφερθώ στην τροπολογία που έχουμε καταθέσει είκοσι εννιά γυναίκες Βουλευτές απ' όλα τα κόμματα, εκτός από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Και είναι απορίας άξιον, γιατί θα περίμενε κάποιος ειδικά το Κομμουνιστικό Κόμμα που επικεφαλής είναι γυναίκα να προωθεί τέτοιες διατάξεις και μέτρα, τα οποία αποβλέπουν στην προώθηση της συμμετοχής των γυναικών και στις εθνικές εκλογές.

Η τροπολογία αυτή που προτείνουμε είναι η θετική κατά τα άλλα διάταξη –και ίσως είναι η μόνη θετική διάταξη- που περιλαμβάνει το νομοσχέδιο, δηλαδή το 1/3 τουλάχιστον των υποψηφίων να είναι γυναίκες πανελλαδικά- αντί να είναι πανελλαδικά, να είναι κατά περιφέρεια.

Το «πανελλαδικά», κύριε Υπουργέ, είναι σκόπιμο, διότι γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι πέρα από τη δυσκολία που θα υπάρχει για να ανακηρυχθούν τα ψηφοδέλτια –αλλά αυτό σίγουρα αντιμετωπίζεται- αν διαπιστωθεί εκ των υστέρων ότι δεν υπάρχει το 1/3 σε κάποιους ή σε όλους τους συνδυασμούς, δεν θα υπάρξει εκλογοδικείο που θα ακυρώσει συνολικά τις εκλογές.

Άρα η διάταξη σας είναι για τα μάτια και όχι για την ουσία. Αν πράγματι θέλετε την προώθηση της συμμετοχής των γυναικών, θα το βάλετε κατά εκλογική περιφέρεια και όχι όπως λέτε πανελλαδικά.

Έχω ακούσει κάποια επιχειρήματα για την αδυναμία κομμάτων να βρουν γυναίκες σε όλες τις εκλογικές περιφέρειες. Είναι τα ίδια επιχειρήματα που άκουγα, όταν προώθησα τη διάταξη για τη συμμετοχή υποψηφίων γυναικών στα νομαρχιακά και τα δημοτικά συμβούλια, που δυστυχώς και αυτήν την αλλοιώσατε, ώστε να μειωθεί το ποσοστό.

Το αποτέλεσμα ήταν και οι γυναίκες να βρεθούν, οι οποίες εξελίγησαν τελικά, να είναι πολύ περισσότερες. Το σημαντικό κυρίως είναι ότι αρχίζει να αλλάζει η νοοτροπία και της ελληνικής κοινωνίας για την όχι απλώς επιθυμητή, αλλά αναγκαία συμμετοχή των γυναικών στα πολιτικά πράγματα της χώρας μας.

Ταυτόχρονα είκοσι τέσσερις γυναικείες οργανώσεις προωθούν και έχουν υπογράψει αυτήν την τροπολογία, για να γίνει το 1/3 κατά εκλογική περιφέρεια.

Δεν δέχομαι ότι υπάρχει αδυναμία εξεύρεσης γυναικών, γιατί πρέπει να πω ότι στην εκλογική μου πορεία έχω δει αρκετούς υποψηφίους άνδρες που δεν είχαν όλα τα απαραίτητα προσόντα για να είναι υποψήφιοι, αλλά με πολλή ευκολία μπαίνουν στους συνδυασμούς και έχω δει και αρκετές γυναίκες, οι οποίες αποκλείονται από τους συνδυασμούς γιατί πάντα τα κριτήρια είναι πιο αυστηρά για τις γυναίκες απ' ό,τι για τους άνδρες.

Όμως ακόμη και αν κάναμε κάποια έκπτωση ως προς τα αναγκαία προσόντα –που δεν ξέρουμε ακριβώς ποια είναι τα αναγκαία προσόντα, για να είναι κάποιος εκπρόσωπος στην ελληνική Βουλή- για τις γυναίκες, αυτό είναι μια απαραίτητη διαδικασία για την αλλαγή νοοτροπίας.

Γιατί δεν αρκεί να είμαστε λίγες γυναίκες στο Κοινοβούλιο. Χρειάζεται να είμαστε περισσότερες γυναίκες και νομίζω ότι και οι συνάδελφοί μου άνδρες θα έπρεπε να μην αισθάνονται πολύ

άνετα, όταν το ελληνικό Κοινοβούλιο είναι το τελευταίο σε ευρωπαϊκό επίπεδο από πλευράς συμμετοχής γυναικών.

Υπάρχουν πάρα πολλές άξιες γυναίκες και όταν αυτές εκπροσωπούν το 51% της ελληνικής κοινωνίας, αυτό θα πρέπει να εκπροσωπείται ισότιμα –είναι θέμα δημοκρατίας- και όχι να θεωρείται ότι εσείς οι άνδρες μπορείτε να εκπροσωπήσετε το σύνολο του πληθυσμού –και τον γυναικείο- και άρα δεν χρειάζεται η συμμετοχή των γυναικών.

Υπάρχουν ορισμένοι που λένε ότι η ποσοστωση είναι μειωτική για τις γυναίκες. Και εγώ όταν ήμουν πιο νέα, πριν από αρκετά χρόνια, που πραγματικά πίστευα ότι ένα σοσιαλιστικό κόμμα αυτομάτως θα προωθήσει τη συμμετοχή των γυναικών...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Εξακολουθείτε να είστε νέα, κυρία Παπανδρέου!

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Είμαι νέα ακόμη, κύριε Παπαδημητρίου, αλλά ήμουν πιο νέα τότε.

Τότε πραγματικά ήμουν εναντίον των ποσοτώσεων. Και έκανα λάθος. Γιατί αν το είχα στηρίξει τότε, ίσως σήμερα τα πράγματα να ήταν τελείως διαφορετικά.

Γιατί εάν το είχε περάσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα το είχαν περάσει και τα άλλα κόμματα. Και η ελληνική κοινωνία, αυτά τα χρόνια, θα είχε αλλάξει τον τρόπο αντιμετώπισης των γυναικών. Γι' αυτό, είναι απαραίτητο να υπάρχουν ποσοστώσεις για κάποια χρόνια, για αρκετά χρόνια, όπως υπάρχουν σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες και να μην επαφιέμεθα μόνο στην καλή θέληση των κομμάτων, τα οποία πάντα ανδροκρατούνται, για την προώθηση των γυναικών. Γιατί, εάν το κάνουμε έτσι, θα περάσουν πάρα πολλά χρόνια, δεκαετίες, ίσως και αιώνες, μέχρι η Ελλάδα να έχει μια ευπρόσωπη εκπροσώπηση και των γυναικών.

Υπάρχει και ένα άλλο θέμα, κύριε Υπουργέ. Σε όλα αυτά τα σκάνδαλα, τη διαφθορά, η συμμετοχή των γυναικών είναι πάρα πολύ μικρή, εάν όχι ανύπαρκτη. Αυτό δείχνει ότι οι γυναίκες μπορούν να συμβάλλουν και με τα προσόντα τους και με την αξία τους, αλλά και με το ήθος στην αλλαγή, συνολικά, του ήθους στην πολιτική. Και επειδή, πράγματι, αυτό το έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία, να γίνει η πολιτική πιο αξιόπιστη, πιο διαφανής, πιο αποτελεσματική, είναι απαραίτητη η μεγαλύτερη συμμετοχή των γυναικών.

Και όταν μια τέτοια τροπολογία σας έρχεται από είκοσι εννέα γυναίκες –και πιστεύω ότι και άλλες θα την υπέγραψαν- νομίζω ότι θα πρέπει να τη δείτε, όχι με αντιπολιτευτική διάθεση, γιατί υπάρχουν και γυναίκες από το δικό σας χώρο, αλλά και από άλλα κόμματα, αλλά θα πρέπει να το δείτε με βάση την αναγκαιότητα αναβάθμισης του πολιτικού βίου στη χώρα μας και την αναγκαιότητα μεγαλύτερης συμμετοχής των γυναικών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κυρία Παπανδρέου.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ναι, κύριε Υπουργέ, βεβαίως.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Με συγχωρείτε που παίρνω το λόγο, κύριοι συνάδελφοι, αλλά, επειδή η κ. Παπανδρέου είχε την πρωτοβουλία να καταθέσει αυτήν την τροπολογία, οφείλω μια εξήγηση τώρα, γιατί δεν θα την κάνω δεκτή.

Πρώτα-πρώτα, όλοι μας ξέρουμε και όλοι ομολογούμε ότι θα έπρεπε αυτά τα οποία νομοθετούμε να είναι αυτονόητα. Και, όμως, δεν είναι. Γι' αυτό, ακριβώς, στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, καθιερώσαμε την αρχή ότι μπορούν και πρέπει να λαμβάνονται και θετικά μέτρα υπέρ των γυναικών, ώστε να φτάσουμε στην αρχή της ισότητας πραγματικά. Όμως, αυτό σημαίνει ότι έχουμε ένα έλλειμμα και γι' αυτό, δεν θα πρέπει να είμαστε υπερήφανοι.

Έλεγα και τότε, στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, όταν θεσμοθετήσαμε αυτήν τη ρύθμιση, ότι το κάνουμε γιατί είναι ανάγκη. Πάντως είναι έλλειμμα της κοινωνίας, το οποίο δεν θα έπρεπε να υπάρχει και για τούτο πρέπει να είμαστε βέβαιοι, ότι

μόνο με νομοθετικές ρυθμίσεις, δεν πρόκειται να καλυφθεί. Έχω πλήρη επίγνωση αυτού του πράγματος.

Αν βάλαμε την ποσοστωση, είναι γιατί είναι ανάγκη να γίνει και είναι ένα πρώτο σημαντικό βήμα. Και νομίζω ότι το βήμα αυτό, έτσι όπως είναι, αποτελεί έναν καλύτερο συγκερασμό των διαφόρων απόψεων που υπάρχουν και των αναγκών που έχει η ίδια η πραγματικότητα.

Κυρία Παπανδρέου, δεν έχω καμμία αντιπολιτευτική διάθεση. Εγώ το έφερα. Εγώ εισηγήθηκα στην Κυβέρνηση και στην Κυβερνητική Επιτροπή να μπει αυτή η ρύθμιση. Και σας είπα ότι είναι ένα βήμα. Δεν είναι το παν. Άλλωστε, δεν είναι το παν ο νόμος και θα σας εξηγήσω γιατί το λέω αυτό, αλλά θα μείνω σε αυτήν τη ρύθμιση για τρεις λόγους.

Ο πρώτος λόγος είναι ότι τα μικρότερα σε δύναμη κόμματα και μάλιστα, εκείνα τα οποία κατεβαίνουν στις εκλογές, αλλά δεν είναι βέβαιο αν θα συμπληρώσουν το 3% για να εκπροσωπηθούν –και είναι αρκετά- είναι πολύ δύσκολο ανά περιφέρεια να έχουν ποσοστωση και το ξέρετε αυτό το πράγμα. Άρα δυσκολεύουμε τη νόμιμη σύνθεση των συνδυασμών των μικρότερων σε εκλογική δύναμη κομμάτων.

Δεύτερον και είναι ένα σημαντικό επιχείρημα –το τονίζω αυτό το πράγμα- εκείνο που έχουμε ως στόχο είναι να υπάρχει συμμετοχή γυναικών, που ευκολότερα μπορείς να βρεις όσο πιο άξιες είναι σ', ένα σύνολο, από το να λες ότι ανά περιφέρεια πρέπει να εκπροσωπείται κάθε κόμμα.

Και υπάρχει ένα τρίτο επιχείρημα, το οποίο καλύπτει και τα προηγούμενα. Ρωτώ, κυρία Παπανδρέου: Έτσι που θεσπίζεται η σχετική διάταξη, τι εμποδίζει, από τη στιγμή που καθιερώνουμε αυτήν την υποχρέωση, τα κόμματα να αποφασίσουν ότι την κατανομή θα την κάνουν κατά περιφέρεια;

Το 1/3 θα είναι πάλι. Καταναγκασμό στα κόμματα θέλετε να επιβάλω και σ' αυτόν τον τομέα; Γιατί δεν δίνουμε το παράδειγμα, ιδίως τα κόμματα που έχουμε την άνεση να το κάνουν στην πράξη αυτό;

Ενώ, λοιπόν, εισάγω τη ρύθμιση η οποία είναι σημαντική –και το λέτε- που υποχρεώνει να υπάρχει το 1/3, δίνω τη δυνατότητα να υπάρχει, ιδιαίτερα στα μικρότερα σε εκλογική δύναμη κόμματα, αυτή η ευχέρεια και επιτρέπω στα μεγαλύτερα κόμματα –εκείνα που έχουν την άνεση να το κάνουν- να εφαρμόσουν τη διάταξη με τον τρόπο που εσείς το θέλετε και που δεν την κάνω, όμως, καταναγκαστική. Αλλά το περιεχόμενο και η ουσία παραμένουν.

Άλλωστε σας το είπα. Νομίζετε ότι δεν θα δημιουργηθούν προβλήματα αν κατά μία εκλογική περιφέρεια δεν αναδεικνύεται ένας συνδυασμός, επειδή δεν έχει το 1/3; Αντιθέτως, 1/3 σε ολόκληρη την Ελλάδα το βρίσκετε ευκολότερα –και μιλάω για τα μικρότερα κόμματα- πέραν του ότι με τον τρόπο αυτό έχετε τη δυνατότητα να προσελκύσεις από μερικές μεγάλες περιφέρειες, παραδείγματος χάριν, περισσότερες αξιόλογες γυναίκες.

Γιατί το τονίζω ότι πρέπει να σκεφθούμε και το άλλο. Η συμμετοχή της γυναίκας και μόνο είναι αυτοσκοπός ή η συμμετοχή γυναικών που μπορούν να αναδείξουν τη δυνατότητα να μετέχουν και με τον τρόπο αυτό να μην χρειαζόμαστε τις ποσοστώσεις;

Ποιος είναι ο στόχος που επιδιώκουμε; Αν ο στόχος μας είναι να προσελκύσουμε τις γυναίκες και βεβαίως να διευκολύνουμε τη σταδιακή ενσωμάτωσή τους στο πολιτικό σύστημα, με τρόπο ώστε να τις αξιοποιούμε όπως τους πρέπει, έτσι πρέπει να αφήσουμε τη διάταξη. Γιατί πανελλαδικά έχετε περισσότερες δυνατότητες και πολύ περισσότερο, δεν έχετε ούτε τις πρακτικές, ούτε τις άλλες μη νομικές δυσχέρειες, για τις οποίες μίλησα προηγουμένως.

Το σκέφτηκα καλά. Δεν έχω καμμία αντιπολιτευτική διάθεση. Εν πλήρη συνειδήσει, με αυτά τα επιχειρήματα, σας λέω, ας κάνουμε αυτό το βήμα και ας αφήσουμε πια τα κόμματα τα ίδια να αποφασίσουν, αν θα το κάνουν και κατά περιφέρεια. Στο χέρι τους είναι να το κάνουν. Επομένως γιατί με τον τρόπο αυτό να μη λειτουργήσουμε καλύτερα;

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Δεν μπορώ να αντισταθώ στον πειρασμό, επειδή θέσατε το θέμα του αξιολόγου στην άντληση γυναικών, να ρωτήσω, αυτό ασκείται πάντα για τους άνδρες υποψήφιους;

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο για ένα λεπτό μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Νομίζω ότι δεν μπορείτε να πάρετε το λόγο, κύριε Κανταρτζή. Δεν έχει δευτερολογήσει κανένας.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, η κ. Παπανδρέου, εκτός του ότι παραποιήσε τη θέση του κόμματός μας, αναφέρθηκε και μ, έναν τρόπο που δεν μπορεί, παρά να πρέπει να της δώσουμε μια απάντηση. Θα ήθελα, λοιπόν, για ένα μόνο λεπτό να πω τα εξής: Προφανώς δεν μας παρακολουθούσε, διαφορετικά δεν θα έλεγε αυτά τα οποία είπε.

Πρώτον, από τη πρώτη στιγμή στην επιτροπή, από την τοποθέτησή μου επί της αρχής ξεκαθάρισα ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν είναι αντίθετο με την ποσόστωση και δεύτερον, υπογράμμισα επίσης ότι δεν περιμέναμε σαν κόμμα το νόμο για να έχουμε αυξημένη συμμετοχή γυναικών στα ψηφοδέλτιά μας, όχι μόνο στους συνδυασμούς, αλλά και μέσα στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου.

Απόδειξη; Οι επτά στους είκοσι δύο Βουλευτές μας είναι γυναίκες. Αυτά είχα να σας πω, κυρία Παπανδρέου.

Δεύτερον, τι είπαμε; Εκφράσαμε μια επιφύλαξη στο ζήτημα ότι αυτή η τροπολογία η οποία θέλει να βάλει την ποσόστωση κατά εκλογική περιφέρεια, ενδέχεται να δημιουργήσει προβλήματα στα άλλα μικρότερα κόμματα. Επαναλαμβάνω ότι δεν μας αφορά, γιατί δεν έχουμε τέτοιο πρόβλημα. Το μόνο που εκφράσαμε σαν επιφύλαξη ήταν μήπως τυχόν δυσκολέψουμε τα άλλα μικρότερα κόμματα. Αυτή ήταν η επιφύλαξή μας και καμμία άλλη. Θέλετε να βάλουμε κατά εκλογική περιφέρεια; Ας τη βάλουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώσατε, κύριε συνάδελφε.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, για να κλείσω, θα πω ότι το ενδιαφέρον για τις γυναίκες δεν είναι στην ποσόστωση. Κρίνεται στην πολιτική, κρίνεται στο κατά πόσο είμαστε στο πλευρό της εργάτριας, της αγρότισσας, της κάθε εργαζόμενης, κατά πόσο ήμασταν, κυρία Παπανδρέου, στο πλευρό των απολυμένων γυναικών από τα «CARREFOUR», για τα οποία οι κομμουνιστές Βουλευτές μαζί με όλους τους άλλους εργαζόμενους, έδωσαν τον αγώνα για την επαναπρόσληψή τους.

Σας ευχαριστώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Δεν ήσασταν μόνο εσείς.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Η κ. Παπανδρέου, έχει προσωπικό θέμα φαίνεται.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Θέλω να ευχαριστήσω κατ' αρχάς το Κομμουνιστικό Κόμμα που δέχεται το «κατά περιφέρεια». Αυτό που είπε είναι πάρα πολύ θετικό.

Θα ήθελα να πω στον κύριο Υπουργό το εξής: Κύριε Υπουργέ, τα επιχειρήματα που είπατε δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Εμείς θέλουμε η συμμετοχή των γυναικών να έχει και μια παιδαγωγική διαδικασία. Δεν θέλουμε να μαζευτούν απλώς σε ορισμένες περιφέρειες.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κάντε το.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Θέλουμε να είναι σε όλη την επικράτεια και νομίζω ότι όλες οι γυναίκες δεν εμπιστευόμαστε ότι τα κόμματα θα κάνουν αυτό που λέτε, την κατανομή σε όλη την επικράτεια, αν δεν είναι υποχρεωμένα.

Διότι έχουμε μια μακρά εμπειρία και τα κόμματα άλλα λένε προεκλογικά και άλλα μετεκλογικά για την προώθηση της ισότητας των γυναικών.

Θέλουμε αυτήν την υποχρεωτική συμμετοχή ανά περιφέρεια. Σας είπα ότι κανένα εκλογοδικείο δεν θα ακυρώσει συνολικά τις εκλογές, αν δεν υπάρχει το 1/3, ενώ μια εκλογική περιφέρεια μπορεί να την ακυρώσει και έτσι τα κόμματα θα αναγκαστούν να ανταποκριθούν στο νόμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ,

κυρία Παπανδρέου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει ο κ. Κελέτσης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, πρώτα απ' όλα θα αναφερθώ στη βασική τοποθέτηση της κ. Παπανδρέου, η οποία προσπάθησε να συνδέσει τη σημερινή συζήτηση στη Βουλή για τον εκλογικό νόμο, που είναι ένα κατ'εξοχήν πολιτικό θέμα, με την επικαιρότητα. Αναφέρθηκε στη διαφθορά της Κυβέρνησης ή στελεχών της Κυβέρνησης.

Κυρία Παπανδρέου, χωρίς να έχω καμμία διάθεση συμψηφισμού –άλλωστε το ζήτημα το οποίο συζητείται τελευταία μόνο πολιτικές διαστάσεις δεν έχει δείξει ακόμη– ηχούν ακόμη στα αυτιά μου δηλώσεις δικές σας –και όχι πριν από πολύ καιρό– που λέγατε δημόσια σε κανάλια ότι πολλά στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πλούτισαν κατά τη διακυβέρνηση των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αλήθεια ο πλουτισμός εκείνος δεν ήταν προϊόν διαφθοράς; Πώς τον αντιμετωπίσατε εσείς, ως βασικό στέλεχος των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Έτσι νομίζετε ότι θα ξεφύγετε;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ: Όχι, δεν νομίζουμε ότι θα ξεφύγουμε. Σας είπα και πάλι ότι δεν είναι θέμα συμψηφισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, στο θέμα μας!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ο εκλογικός νόμος στον οποίο σήμερα παρεμβαίνουμε νομοθετικά –αυτό ίσως πρέπει και πάλι να το θυμόμαστε– είναι ένας νόμος που έφτιαξε η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. την προηγούμενη φορά και που εφαρμόστηκε μια φορά στις προηγούμενες εκλογές. Είναι ένα σύστημα –θα έλεγε κάποιος– απ' αυτά που έχουν καθιερωθεί μετά τη Μεταπολίτευση και που έχουν τον τίτλο «ενισχυμένη αναλογική».

Στην ουσία, όμως, κατά την άποψή μου, αυτός ο τίτλος είναι παραπλανητικός. Λειτουργεί, όπως όλα τα συστήματα τα τελευταία χρόνια, σε όλα τα επίπεδα. Το ένα επίπεδο σε ό,τι αφορά τα δύο μεγάλα κόμματα, τις δυο μεγάλες πολιτικές δυνάμεις, είναι ένα αμιγώς πλειοψηφικό σύστημα, δηλαδή δίνει την κοινοβουλευτική πλειοψηφία στο πρώτο κόμμα, όταν έχει ένα σημαντικό ποσοστό. Στο δε δεύτερο επίπεδο του ανταγωνισμού των μικροτέρων κομμάτων, είναι μέχρι ένα βαθμό αναλογικό και εξασφαλίζει την εκπροσώπηση των μικροτέρων κομμάτων σ, ένα σημαντικό βαθμό που φθάνει περίπου στο 90% σε αυτές τις εκλογές, με αυτόν τον εκλογικό νόμο.

Ερχόμαστε, λοιπόν, και παρεμβαίνουμε σε αυτόν τον εκλογικό νόμο στα δύο αυτά επίπεδα: Στο μεν πρώτο επίπεδο ενισχύοντας τη βασική αρχή της κυβερνητικής σταθερότητας, με την οποία λειτουργεί το σύστημα και είναι μια σημαντική αρχή στη δημοκρατία μας και στο πολιτικό μας σύστημα έτσι όπως εξελίχθηκε μετά το 1974. Θέλουμε ο τόπος να έχει κυβέρνηση. Θέλουμε ο τόπος να έχει ισχυρή κυβέρνηση. Δοκιμάσαμε και περιόδους που δεν υπήρξε κυβέρνηση και που γενικότερα είχαν χαρακτηριστεί ως περίοδο «ακυβερνησίας» και βγάλαμε τα συμπεράσματά μας.

Άρα έρχεται αυτός ο νόμος και στο πρώτο επίπεδο, που υπηρετεί την αρχή της κυβερνητικής και πολιτικής σταθερότητας, αυξάνει τις έδρες –επιπλέον δέκα έδρες– στο πρώτο κόμμα.

Αναρωτήθηκαν ορισμένοι συνάδελφοι γιατί δέκα. Γιατί δηλαδή κάνουμε το σαράντα, πενήντα και δεν το κάνουμε εξήντα, εβδομήντα και εκατό, όπως είπαν μερικοί ευφυολογώντας; Γιατί πολύ απλά αυτό είναι το όριο βάσει του οποίου τηρείται και δεν διαταράσσεται η αρχή της αναλογικότητας σε ό,τι αφορά το δεύτερο επίπεδο, που είναι η εκπροσώπηση των μικροτέρων πολιτικών δυνάμεων. Γιατί από ένα σημείο και μετά, αν αυξήσουμε και άλλο τις έδρες –κάτι που μπορεί κάποιος πραγματικά να υποστήριζε– αυτό θα ήταν σίγουρα εις βάρος της εκπροσώπησης των μικροτέρων δυνάμεων, εις βάρος της αναλογικότητάς.

Στο δεύτερο επίπεδο λοιπόν ερχόμαστε και παρεμβαίνουμε,

θα έλεγα ουσιαστικά, ανώδυνα στο θέμα της αναλογικότητας. Διότι πρέπει να πούμε ότι ο νόμος έτσι όπως εφαρμόστηκε θεωρητικά μεν είχε ένα ποσοστό αναλογικότητας 87% περίπου, δηλαδή οι διακόσιες εξήντα έδρες που αναλογικά κατανέμονται στις τριακόσιες είναι αυτό το ποσοστό. Στην πράξη, όμως, αυτό το ποσοστό ξεπεράστηκε στα μικρότερα κόμματα. Ο νόμος τώρα, έτσι όπως ψηφίζεται σήμερα, έχει μία, θα έλεγα, ονομαστική αναλογικότητα, ένα ονομαστικό ποσοστό αναλογικότητας γύρω στο 83% και αν το εφαρμόσετε στην πράξη με βάση τα αποτελέσματα των τελευταίων εκλογών, θα δείτε ότι εξασφαλίζει μία αναλογικότητα των μικροτέρων δυνάμεων γύρω στο 87%. Άρα, εξασφαλίζουμε μία κυβερνητική πλειοψηφία ισχυρή, χωρίς να διαταράσσουμε την εκπροσώπηση των μικροτέρων κομμάτων.

Δεν θα αναφερθώ στις υπόλοιπες διατάξεις γιατί νομίζω εξαντλήθηκαν. Η προσωπική μου άποψη είναι ότι η ρύθμιση για τις γυναίκες είναι πλέον μία ξεπερασμένη ρύθμιση και αναχρονιστικού χαρακτήρα ρύθμιση. Νομίζω ότι η ουσία είναι πώς θα μπορέσουμε με την πολιτική μας να κάνουμε τη γυναίκα πρωταγωνιστή μέσα στην κοινωνία. Και νομίζω ότι κανείς δεν εμποδίζει πραγματικά γυναίκες ενεργές, γυναίκες δυναμικές να μπαίνουν στην πολιτική και να έχουν ασφαλή παρουσία, καλή παρουσία και να εξασφαλίζουν και την εκλογή τους. Θα το δεχθούμε, είμαστε υποχρεωμένοι να το δεχθούμε, εφόσον υπάρχει και μία κίνηση από την πλευρά των γυναικών σαν μία μεταβατική διάταξη. Δεν πρέπει, όμως, σε καμμία περίπτωση να λειτουργήσει ως άλλοθι, ότι δηλαδή αυτό που ήταν να κάνουμε εμείς το κάναμε, βάλαμε και μία ποσόστωση στη συμμετοχή των γυναικών στα ψηφοδέλτια και άρα, είμαστε εντάξει με τη συνείδησή μας.

Κυρία Πρόεδρε, εκτιμώ ότι το πολιτικό μας σύστημα είναι ένα σύστημα, το οποίο έχει εξασορροπήσει. Αναμφίβολα βιώνουμε την καλύτερη δημοκρατία μετά το 1974 που είχαμε ποτέ στον τόπο μας. Έχει ασφαλώς και πολλές αδυναμίες. Κανείς δεν μπορεί να κλείσει τα μάτια σ' αυτές. Πρέπει να πούμε ότι έχει και στρεβλώσεις. Παραδείγματος χάριν, ο ρόλος του Βουλευτή στο σύστημά μας είναι πολύ υποβαθμισμένος. Υπάρχει και το πρόβλημα με τις μεγάλες εκλογικές περιφέρειες, όπου δεν υπάρχει, αναγκαστικά δεν υπάρχει άμεση επαφή με τους πολίτες και με τα προβλήματα των πολιτών. Υπάρχουν και παρενέργειες με το σταυρό προτίμησης και παρενέργειες που τις ζούμε όλοι, δημιουργία και καλλιέργεια πελατειακών σχέσεων, που νομίζω αποτελούν τροχοπέδη για την εξέλιξη του πολιτικού μας συστήματος.

Ένα άλλο κακό, θα έλεγα, αυτού του συστήματος είναι ότι μέσα στις εκλογικές περιφέρειες ανταγωνιζόμαστε οι υποψήφιοι του ίδιου κόμματος, με συνέπεια να έχουμε τα λεγόμενα πωσώπλατα εσωκομματικά μαχαιρώματα και όχι να ανταγωνιζόμαστε σε πολιτικό επίπεδο οι υποψήφιοι της μίας παράταξης έναντι των υποψηφίων της άλλης παράταξης, το οποίο θα ήταν το ορθό.

Κατά την άποψή μου η χώρα ασφαλώς και χρειάζεται ένα νέο εκλογικό σύστημα, αλλά μέσα στα πλαίσια ενός συνολικού διαλόγου, ενός διαλόγου που θα αφορά και τη συνταγματική μεταρρύθμιση, που θα αφορά και τη διοικητική μεταρρύθμιση και τη μεταρρύθμιση στο επίπεδο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και την εκλογική μεταρρύθμιση. Χρειάζόμαστε ένα νέο εκλογικό σύστημα διαφορετικό, το οποίο όμως χρειάζεται για να γίνει, εξαντλητική συζήτηση.

Εγώ πιστεύω σ' ένα σύστημα με πολλές μικρές μονοεδρικές περιφέρειες, όπου ο Βουλευτής που θα εκπροσωπεί την περιφέρεια θα είναι ένας, αλλά θα έχει την άμεση επαφή με τους πολίτες και θα εκπροσωπεί τους συμπολίτες του. Νομίζω ότι αυτό το σύστημα είναι το μόνο που ξεπερνάει τα μεγάλα προβλήματα, ξεπερνάει τις στρεβλώσεις των πελατειακών σχέσεων, των εσωκομματικών ανταγωνισμών και δίνει στο Βουλευτή την οντότητα την οποία πρέπει να έχει, μέσα σε ένα κοινοβουλευτικό σύστημα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ,

κύριε συνάδελφε.

Η κ. Σουλβάνα Ράπτη έχει το λόγο.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω απαντώντας στον καλό συνάδελφο κ. Κελέτση, χρησιμοποιώντας δύο αριθμούς που ανέφερε από αυτό εδώ το Βήμα η συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία η κ. Πατριανάκου.

Η κ. Πατριανάκου στην τοποθέτησή της συμπεριέλαβε δύο αριθμούς. Είπε στους τριακόσιους έφηβους βουλευτές οι εκατόν ενενήντα δύο ήταν κορίτσια. Παράλληλα είπε κάτι που ξέρουμε όλοι μας, ότι στους τριακόσιους μη έφηβους, ενήλικους Βουλευτές που είμαστε σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, οι σαράντα εννέα μόνο είναι γυναίκες. Για κάντε την αφαίρεση. Ανάμεσα στις εκατόν ενενήντα δύο γυναίκες που ήταν στη Βουλή των Εφήβων φθάσαμε στις σαράντα εννέα γυναίκες στο Κοινοβούλιο. Τι έγιναν οι υπόλοιπες; Ξαφνικά έχασαν το χάρισμα τους να ομιλούν, να διαβάζουν, να τοποθετούνται, να σκέπτονται, να ενεργούν, να δρουν; Όχι βέβαια. Μην ξεχνάτε ότι μέσα στα πανεπιστήμια υπάρχουν πάρα πολλές γυναίκες, πάρα πολλά κορίτσια με σπουδαίες επιδόσεις στις σπουδές και στα μαθήματα. Αυτές μετά τι γίνονται; Ανοίγει με κάποιο μαγικό τρόπο η γη και τις καταπίνει; Όχι βέβαια. Πολύ φοβάμαι ότι τις καταπίνει η ζωή. Η ζωή που αρχίζει και τις φορτώνει με διάφορα θέματα που έχουν να αντιμετωπίσουν.

Μια γυναίκα είναι εργαζόμενη, είναι μητέρα, είναι κόρη, είναι εγγονή, είναι θεία, είναι ανιψιά. Κάθε μία από τις λέξεις που προανέφερα, εμπεριέχει μέσα της καθήκοντα, υποχρεώσεις και χρέη αγάπης και τιμής.

Όλα αυτά, λοιπόν, σε μια διαδρομή ζωής έχουν ως αποτέλεσμα από εκατόν ενενήντα δύο γυναίκες στη Βουλή των Εφήβων αυτήν τη στιγμή στο Κοινοβούλιο να είμαστε μόνο σαράντα εννέα. Και θα πω και άλλον ένα ακόμη αριθμό που εμένα προσωπικά με πληγώνει.

Είμαστε σήμερα εγγεγραμμένοι στη συνεδρίαση τριάντα τρεις ομιλήτες. Οι δώδεκα, παραπάνω από το 1/3, είναι γυναίκες. Δεν μου πέφτει λόγος να κρίνω κανέναν και καμμία μας. Απλώς εκφράζω το παράπονό μου, αν δικαιούμαι. Θα ήθελα να είμαστε περισσότερες εδώ να τοποθετούμαστε.

Ξεκινώ, λοιπόν, κάπως ανάποδα από το τρίτο άρθρο αυτού του νομοσχεδίου, ενός νομοσχεδίου το περιεχόμενο του οποίου έρχεται σε αντίθεση με τα όσα είχε πει απ' αυτό εδώ το Βήμα της Βουλής ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης, ο Πρωθυπουργός, ο κ. Κώστας Καραμανλής, απαντώντας σε ερώτηση που είχε κάνει ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Είχε απαντήσει τότε ο Πρωθυπουργός ότι ο εκλογικός νόμος είναι αυτός ο οποίος βοηθάει, ενισχύει, ενδυναμώνει την ποιότητα της δημοκρατίας. Δεν νομίζω κανείς να διαφωνεί σ' αυτό. Η διαφωνία όμως περιγράφεται μέσα από τα τρία άρθρα αυτού του νομοσχεδίου που συζητούμε τώρα. Τρία άρθρα, τρεις ευθείες βολές στην ποιότητα της δημοκρατίας μας.

Ξεκινώ από το πρώτο. Το bonus δεν θα είναι σαράντα θα είναι πενήντα έδρες. Και κάποιοι θα πει «τι σαράντα, τι πενήντα, τι εξήντα, τι εβδομήντα, τι ογδόντα κ.λπ.». Θα σας πω το εξής. Παρατηρώ ότι τα νομοθετήματα της Νέας Δημοκρατίας διέπονται από μια λογική. Είναι η ίδια λογική -σ' αυτό έχει συνέπεια η Κυβέρνηση- που διέπει το νομοθέτημα το οποίο ψηφίστηκε από αυτή τη Βουλή πριν από δύο βδομάδες σε σχέση με τα καύσιμα. Ανεξαρτήτως της τιμής του πετρελαίου, θα επιστρέφεται το 0,21 ευρώ. Εδώ κατ' αντίστροφη πορεία θα βλέπει κάθε φορά η Νέα Δημοκρατία πόσες έδρες νομίζει ότι τις λείπουν, θα έρχεται ένα νομοθέτημα και αναλόγως θα προσθέτει.

Θα πει κάποιοι το γνωστό επιχείρημα που το ακούω απ' όλους σας και εντός της Αιθούσης και εκτός της Αιθούσης: Δηλαδή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν πιστεύει ότι θα είναι πρώτο κόμμα στις επόμενες εκλογές και γι' αυτό δεν θέλει να υπάρχουν πενήντα έδρες bonus;

Μα, θα σας πω κάτι πάρα πολύ απλό. Ξέρουμε όλοι μας ότι αυτόν τον εκλογικό νόμο, τον οποίο συζητούμε σήμερα εδώ, δεν πρόκειται να τον δούμε να εφαρμόζεται στις επόμενες εκλογές, γιατί για να εφαρμοστεί στις επόμενες εκλογές θα πρέπει να συγκεντρώσει διακόσιες ψήφους, οι οποίες με βάση την αριθμητική της Βουλής δεν συγκεντρώνονται.

Άρα, συζητούμε –και αντιστρέφω το επιχείρημα και το επιστροφή ταυτοχρόνως- για ένα εκλογικό σύστημα και για ένα bonus εδρών, που θα αφορά τις μεθεπόμενες εκλογές. Επομένως με την ίδια συλλογιστική μπορώ να πω ότι η Νέα Δημοκρατία βλέπει το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ως πρώτο κόμμα στις επόμενες εκλογές και έχοντας μια ελπίδα ότι θα μπορέσει να επανακάμψει στις μεθεπόμενες, βάζει το μπόνους των πενήντα εδρών.

Έχουμε τη δεύτερη βολή, που έχει να κάνει με το συνασπισμό κομμάτων. Από τη μια μεριά έχουμε τον ίδιο τον Πρωθυπουργό να έρχεται εδώ και να μας λέει «Ελάτε να κουβεντιάσουμε για τον εκλογικό νόμο». Δεν μπορείς από τη μία πλευρά να καλείς σε διάλογο και από την άλλη να ακυρώνεις το αποτέλεσμα διαδικασίας διαλόγου, που είναι η δημιουργία συνασπισμού. Κάπου δεν είσαι συνεπής, κάπου δεν ταιριάζουν τα λόγια και οι πράξεις.

Και ερχόμαστε ξανά στο θέμα του 1/3. Ξέρετε κάτι; Και εδώ υπάρχει η ίδια λογική. Ό,τι δίνω με το ένα χέρι ως Κυβέρνηση, το παίρνω με το άλλο. Το ίδιο που γίνεται με τους φόρους, το ίδιο που γίνεται με κάθε τι που εμφανίζεται ως προσφορά από την πλευρά της Κυβέρνησης. Υπάρχει η διάταξη. Αφού υπάρχει η διάταξη, έχουμε τη συνειδησή μας ήσυχη. Είμαστε και προσδευτικοί. Άρχοντες! Προβλέπουμε το 1/3 του συνόλου των υποψηφίων Βουλευτών κάθε κόμματος να είναι γυναίκες. Ησυχάσαμε.

Όχι, δεν ησυχάσαμε καθόλου για ένα πολύ απλό λόγο. Εδώ μέσα οφείλουμε να λέμε την αλήθεια, εάν στοιχειωδώς σεβόμαστε, αν όχι τους ανθρώπους που μας ψηφίζουν και μας στέλνουν εδώ για να παλεύουμε για τα δίκαιά τους, τουλάχιστον τον εαυτόν μας. Θέλουμε να συμβάλλουμε στην πρόοδο των γυναικών, στη συμμετοχή τους στα κοινά ή όχι; Εγώ πιστεύω πως όλοι μας αυτό πραγματικά θέλουμε. Εξήγησε ο κύριος Υπουργός για μια ακόμη φορά σε μία από τις πολλές παρεμβάσεις που έκανε ότι προσπαθεί να αντιμετωπίσει περισσότερα προβλήματα που θα δημιουργούνταν, εάν ήταν στην εκλογική περιφέρεια το 1/3 και όχι στο σύνολο.

Εγώ δεν θα πω τίποτα, γιατί οπωσδήποτε ξέρετε πολύ περισσότερα από μένα, κύριε Υπουργέ, και ως έγκριτος καθηγητής και ως έχων ηθεύσει στη θέση αυτή τόσα χρόνια. Δεν θα πω τίποτα, λοιπόν, ως Σουλβάνα Ράπτη, Βουλευτής της Α, Περιφέρειας της Αθήνας. Απλώς και μόνο θα διαβάσω μια φράση από μια επιστολή που έλαβα, όπως και όλοι οι άλλοι συνάδελφοι Βουλευτές, από το Ίδρυμα Μαραγκοπούλου για τα ανθρώπινα δικαιώματα και από το Σύνδεσμο για τα Δικαιώματα της Γυναίκας.

Γράφει, λοιπόν, μεταξύ άλλων αυτή η επιστολή: «Θεωρούμε σωστό και σκόπιμο να ισχύει το ίδιο κατώφλι συμμετοχής μεταξύ αστικών κέντρων και περιφέρειας και να αρθεί η ανισότητα σε βάρος της δεύτερης». Μιλάει για τις γυναίκες των επαρχιών και τις δυνατότητες που πρέπει να τους δώσουμε. Και ξέρετε και κάτι; Αυτές οι γυναίκες της επαρχίας έχουν ανάγκη πολύ περισσότερο από εμάς, τις γυναίκες που εργαζόμαστε και δρούμε στο κέντρο, την ενδυνάμωση.

Και κάτι τελευταίο. Επειδή πάντα στο μυαλό όλων, επειδή είμαστε λιγάκι καχύποπτοι, υπάρχει η σκέψη μήπως δεν θέλουν να συγκεντρωθούν πολλές γυναίκες υποψήφιες στις μεγάλες περιφέρειες, θα σας πω κάτι, κύριε Υπουργέ. Στο δικό μας κόμμα, στην Α, Περιφέρεια της Αθήνας που έχω την τιμή να με εκλέγει ο αθηναϊκός λαός, από τους εικοσιένα υποψηφίους, οι επτά ήταν γυναίκες.

Θέλω να σας πω, δηλαδή, ότι τηρούμε και με το παραπάνω, τουλάχιστον στο δικό μας κόμμα το θέμα όχι απλώς της ποσότητας, αλλά ακόμη παραπέρα. Έχει όμως ιδιαίτερη σημασία –κι εσείς το ξέρετε πολύ καλύτερα απ' τον καθένα μας εδώ μέσα- να υπάρχει νομοθετική κατοχύρωση.

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο ακόμη και τώρα, ακόμη και την ύστατη τούτη ώρα και εγώ, όπως και οι άλλες συναδέλφισσες, σας καλώ να κάνετε αποδεκτή την τροπολογία που έχουμε καταθέσει.

Θα ήθελα επίσης να καταθέσω αυτά τα σχετικά έγγραφα για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αναστασία-Σουλβάνα Ράπτη

καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κυρία Ράπτη.

Το λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Κεγκερογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση που διαμορφώνεται στη χώρα μας πάει από το κακό στο χειρότερο. Οι πολίτες περίμεναν ότι η Κυβέρνηση μετά από τις τελευταίες εκλογές θα είχε συνετιστεί από την ψήφο ανοχής που έλαβε, ώστε να ασχοληθεί με τα προβλήματα των πολιτών, της κοινωνίας, της οικονομίας και της χώρας.

Αντί αυτών, το σύστημα Καραμανλή μένει προσκολλημένο στην ίδια ακριβώς πολιτική. Η Ελλάδα αφήνεται στην τύχη της μέσα σε ένα έντονα εξελισσόμενο παγκόσμιο περιβάλλον. Η μία ευκαιρία χάνεται μετά την άλλη και αυτό σημαίνει απώλεια πόρων για την Ελλάδα και τους πολίτες.

Το κοινωνικό κράτος, που δημιουργήθηκε με θυσίες του ελληνικού λαού, αποδομείται συστηματικά. Τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα κυριαρχούν και για τους πολίτες τα προβλήματα συσσωρεύονται. Ο πλούτος, αλλά όχι μόνο αυτός, οι ευκαιρίες, οι δυνατότητες, η εξουσία η ίδια συγκεντρώνεται όλο και σε λιγότερα χέρια, μέσα από μια νέα διάταξη συμφερόντων που περιθωριοποιεί τους πολίτες, που εκτρέφει τη διαφθορά και οδηγεί τη χώρα στην οπισθοδρόμηση.

Κύρια στόχευση του συστήματος Καραμανλή ήταν και παραμένει η λαφυραγώγηση του κράτους, μέσω της λεγόμενης επανίδρυσης και του αδιαφανούς τρόπου διαχείρισης της κυβερνητικής εξουσίας.

Φωτογραφικοί διαγωνισμοί προσλήψεων, προμηθειών, αναθέσεις, συντάξεις, μίζες, ομόλογα, ξέπλυμα μαύρου χρήματος, διασπάθιση δημόσιου χρήματος, δώρα στις τράπεζες, αποχαρκτηρισμοί, επιχορηγήσεις και οτιδήποτε άλλο. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δυσσομία από τα συνεχή σκάνδαλα έχει γίνει πλέον αφόρητη. Οι πολίτες ασφυκτιούν από τη νοσηρή ατμόσφαιρα που δημιουργούν τα παρακμιακά φαινόμενα της διαφθοράς και της συναλλαγής.

Αυτή τη ζοφερή εικόνα που διαμορφώνει και παγιώνει η πολιτική σας, οι επικοινωνιολόγοι του Μαξίμου προσπαθούν να την παρουσιάσουν μαζί με τους συνεταίρους τους, ως μονόδρομο. Επιδιώκουν να τη χρεώσουν στο πολιτικό σύστημα ή κυρίως στο λεγόμενο δικομματισμό, βέβαια, με τη σύμπραξη και τη συναίνεση ορισμένων από την Αριστερά, που σήμερα φαίνεται να τους βολεύει αυτό.

Δημιουργούν έτσι ένα πρωτοφανές κλίμα σύγχυσης και απαισιοδοξίας στους πολίτες, που γίνονται εύκολοι δέκτες του συνθήματος «όλοι ίδιοι είναι». Η αλήθεια όμως είναι διαφορετική. Δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Δεν προσβέβουμε τις ίδιες πολιτικές. Εδώ και τέσσερα χρόνια Κυβέρνηση είναι μόνο η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Καραμανλής με όλο το σύστημά του και είναι αποκλειστικά υπεύθυνος για την πολιτική που ακολουθείται.

Το σύστημα του Καραμανλή στην προσπάθειά του να κρατηθεί στην εξουσία δεν έχει αναστολές για οτιδήποτε. Χρησιμοποιεί και απαξιώνει τους θεσμούς, τη δικαιοσύνη, τις ανεξάρτητες αρχές, ακόμα και το Κοινοβούλιο και τις επιτροπές του.

Η άρνηση να προσέλθουν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων οι Υπουργοί κ. Βουλγαράκης και κ. Καραμανλής δεν δείχνει τίποτε άλλο παρά την προσπάθεια συγκάλυψης του σκανδάλου, συγκάλυψης των ευθυνών τους. Όλα τα άλλα είναι για αποπροσανατολισμό. Αλλιώς, ας μας πει ο κ. Καραμανλής ή ο παριστάμενος Υπουργός ποιος τον εκβιάζει και κυρίως ποιο είναι το αντικείμενο του εκβιασμού.

Σήμερα, με τον εκλογικό νόμο που έρχεται να ψηφίσει, το σύστημα Καραμανλή δεν πιστεύει ότι θα κυβερνήσει στις επόμενες εκλογές. Δεν έχει καν την ψευδαίσθηση γι' αυτό. Γνωρίζει την πραγματικότητα. Άλλωστε ο νόμος αυτός θα ισχύσει από τις μεθεπόμενες εκλογές.

Άλλωστε, ο νόμος αυτός θα ισχύσει από τις μεθεπόμενες εκλογές. Τι προσπαθεί, όμως, να πετύχει; Δύο πράγματα.

Πρώτον, προσπαθεί να δημιουργήσει κλίμα, εάν τα καταφέ-

ρει, ότι παραμένει πρώτο κόμμα.

Δεύτερον, προσπαθεί να απειλήσει τους διαφωνούντες, τους αντάρτες, αυτούς που έχουν μείνει ακόμα και έχουν λόγο μέσα στην παράταξή τους ότι θα κάνει εκλογές με λίστα, προκειμένου να κρατηθεί όσο το δυνατόν περισσότερο στην εξουσία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, γνωρίζετε, πιστεύω, αλλά θα σας το θυμίσω, ότι η παράδοση είναι εναντίον σας. Όποια κυβέρνηση τα τελευταία είκοσι χρόνια ψήφιζε νέο εκλογικό νόμο έχανε τις αμέσως επόμενες εκλογές, άσχετα εάν γίνονταν οι εκλογές με αυτόν. Το 1989 ήταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το 1993 η Νέα Δημοκρατία, το 2004 το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και θα συνεχίσει για τη Νέα Δημοκρατία η παράδοση στις επόμενες εκλογές.

Δεν είναι, όμως, κόντρα σας μόνο η παράδοση, αλλά οι ίδιοι οι πολίτες που δεν ζητούν τα καλπονοθευτικά εκλογικά συστήματα που επινοείτε, αλλά πολιτικές για τη συγκράτηση της ακρίβειας και της ανεργίας, πολιτικές που θα στηρίζουν τον αγρότη, τον εργαζόμενο, το νέο, τον επιστήμονα, πολιτικές που θα προστατεύσουν το μικρομεσαίο από τα οικονομικά μεγαθήρια, που θα προστατεύσουν τον πολίτη από την καταλήστευση των τραπεζών. Οι πολίτες ζητούν μια άλλη πολιτική, που θα σταματήσει τον κατήφορο και θα οδηγήσει τη χώρα σταθερά μπροστά.

Δεν συμφωνούμε με το εκλογικό σύστημα που προτείνετε, γιατί δεν προσθέτει τίποτα στη δημοκρατία σε σχέση με τον ισχύοντα εκλογικό νόμο, ο οποίος είναι πράγματι από τους αναλογικότερους που έχουν ισχύσει στον τόπο μας, άσχετα που δεν τον ψήφισαν αυτοί οι οποίοι ωφελήθηκαν. Γιατί; Γιατί είχαν τη δική τους πρόταση, τη δική τους σκέψη. Απλή αναλογική. Ναι, όπως ακριβώς θα ωφεληθούμε και εμείς εκ των πραγμάτων από αυτόν τον εκλογικό νόμο και δεν τον ψηφίζουμε σήμερα, γιατί έχουμε τη δική μας πρόταση για την ανανέωση όχι μόνο της εντολής του λαού, δηλαδή το πώς θα γίνεται, αλλά γενικότερα για την ανασύνθεση του πολιτικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα που ο τόπος σπαράσσεται από τα σκάνδαλα και τη διαφθορά, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παίρνει πρωτοβουλία, για να αναδειχθούν οι αλλαγές που χρειάζονται το πολιτικό σύστημα, το μοντέλο διακυβέρνησης και η ίδια η δομή των συστημάτων εξουσίας, προκειμένου να ενισχυθεί η διαφάνεια και να ενισχυθεί τελικά ο ρόλος του πολίτη, η μοναδική εγγύηση για τη σωστή λειτουργία του πολιτικού συστήματος.

Για εμάς η αυτονομία της πολιτικής περνά και μέσα από το εκλογικό σύστημα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει συγκροτημένη πρόταση. Μικρές μονοεδρικές περιφέρειες σε συνδυασμό με ευρύτερες πολυεδρικές, ελάχιστες προεκλογικές δαπάνες από τους υποψηφίους, αυτονομία της πολιτικής, αξιοπρέπεια του Βουλευτή.

Οι προοδευτικές αυτές προτάσεις δεν έχουμε την αυταπάτη ότι μπορούν να γίνουν αποδεκτές από το σύστημα Καραμανλή, αφού η ίδια η επιβίωση αυτού του συστήματος στηρίζεται ακριβώς σε αυτά που εμείς θέλουμε να αλλάξουμε, σε αυτά που επιδιώκουμε να ανατραπούν. Όμως, τις καταθέτουμε σήμερα και στο δημόσιο διάλογο και ενώπιον των πολιτών, για να ζυμωθούν όλες οι μεγάλες αλλαγές που χρειάζεται ο τόπος μας, για να καταδειχθεί η ανάγκη να αλλάξει η Κυβέρνηση. Δεν μπορεί με αυτήν την Κυβέρνηση να γίνουν αλλαγές. Θα αλλάξει η Κυβέρνηση. Οι πολιτικές εξελίξεις δεν εμποδίζονται από εκλογικά συστήματα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα γίνει κυβέρνηση με τον εκλογικό νόμο που ισχύει και με την πλειοψηφία μας και τη δημοκρατική σύνθεση της επόμενης Βουλής θα επιτευχθούν οι μεγάλες αλλαγές που χρειάζεται ο τόπος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Επειδή κάνατε κάποιες αναλύσεις, κύριε Παπαδημητρίου, για το Ηράκλειο, σας λέω ότι στις επόμενες εκλογές στο Ηράκλειο, με τον εκλογικό νόμο που τώρα ψηφίζει η Κυβέρνηση, αλλά και με τον ισχύοντα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα έχει περισσότερες έδρες. Με τον επόμενο, λοιπόν, εκλογικό νόμο θα έχει έξι έδρες το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δύο η Νέα Δημοκρατία και μία κάποιο μικρότερο κόμμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Εάν τελειώσατε

τις προβλέψεις, σας ευχαριστούμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Απ' όλα όσα είπα, καταλαβαίνετε, γιατί δεν ψηφίζουμε το νομοσχέδιό σας, κύριε Υπουργέ. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς να το έχω μεθοδεύσει, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων είκοσι εννέα μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί καθηγητές από το 2ο Γυμνάσιο Άργους, δεύτερο τμήμα.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τελείωσαν οι πρωτολογίες. Υπάρχουν έξι συνάδελφοι εγγεγραμμένοι για προτασόμενη δευτερολογία.

Πρώτος είναι ο κ. Ιωάννης Βρούτσης.

Κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για τέσσερα λεπτά. Καλό είναι να μιλάτε από τη θέση σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Κεγκερόγλου, αν όλα αυτά τα οποία είπατε για τη Νέα Δημοκρατία αληθεύουν, με βάση την τοποθέτησή σας πριν από λίγο, και υποτιμούμε τη νομιμοσύνη του ελληνικού λαού, που σίγουρα, αν είναι αλήθεια, και τα καταλαβαίνει και τα αισθάνεται, ένα πράγμα αρκεί να κάνετε. Να ψηφίσετε σήμερα τον εκλογικό νόμο, γιατί σίγουρα, αφού θα είστε η επόμενη κυβέρνηση, δεν έχετε να φοβηθείτε τίποτα. Και όσον αφορά την παράδοση, περί εκλογικών νόμων, την οποία αναφέρατε, εγώ πολύ απλά θα πω, έστω και αν είναι έτσι η παράδοση, η Νέα Δημοκρατία θα ψηφίσει τον εκλογικό νόμο και θα σπάσει μια άλλη παράδοση. Ο κ. Κώστας Καραμανλής θα είναι για πρώτη φορά Πρωθυπουργός στη νεώτερη ελληνική ιστορία για τρίτη τετραετία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν προς ψήφιση νομοσχέδιο, το οποίο ουσιαστικά δεν αφορά καινούργιο εκλογικό νόμο, αλλά τροποποιεί τον ίδιο υφιστάμενο ν. 3231/04, η Κυβέρνηση για μια ακόμη φορά αποδεικνύει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την εμμονή της και το σεβασμό της προς τους θεσμούς.

Υπενθυμίζω ότι αυτή η αλλαγή του νόμου θα μπορούσε να γίνει στην προηγούμενη κυβερνητική θητεία της Νέας Δημοκρατίας. Παρ' όλα αυτά έγινε ξεκάθαρα γνωστό προς όλους, από τον Πρωθυπουργό και τα κυβερνητικά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, ότι δεν παίζει με τους θεσμούς, δεν αιφνιδιάζει, δεν στήνει πολιτικά παιχνίδια, δεν ακολουθεί πολιτικές προηγούμενων κυβερνήσεων.

Αντίθετα, είναι απόλυτα συνεπής με τις προγραμματικές της δηλώσεις, όπως αυτές εκφράστηκαν δια στόματος Πρωθυπουργού απ' αυτό εδώ το Βήμα. Τώρα στην αρχή αυτής της νέας κυβερνητικής θητείας τροποποιεί τον τρόπο εκλογής Βουλευτών και ξεκαθαρίζει απολύτως το πολιτικό σκηνικό, με εντιμότητα, με συνέπεια και αξιοπιστία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση αντιπολιτεύεται το παρόν νομοσχέδιο στηριζόμενη σε δυο λόγους. Ο πρώτος αφορά την επίκληση, περί αντισυνταγματικότητας και ο άλλος προβάλλοντας μια νεφελώδη αόριστη εναλλακτική πρόταση. Όσον αφορά την αντισυνταγματικότητα, στηρίζεται, σύμφωνα με τον εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στο bonus για το πρώτο κόμμα που διευρύνεται από σαράντα σε πενήντα έδρες. Μα, πως είναι δυνατόν; Όσο καιρό εφαρμόζαμε τον εκλογικό νόμο που απλά το bonus ήταν 40 έδρες, όλα ήταν καλά, ενώ τώρα αυξάνοντας τις 40 σε 50 έδρες, υπέρ του πρώτου κόμματος κινδυνεύει η δημοκρατία και η δημοκρατική αρχή της ισότητας της ψήφου.

Επιτρέψτε μου να σας πω ότι αυτή η επιχειρηματολογία δεν θα στεκόταν, ούτε σε αίθουσα πρωτοετών φοιτητών της νομικής. Όσον αφορά την εναλλακτική σας πρόταση, θα την χαρακτηρίσω πλέον του αόριστη, έως και επιπόλαιη. Η συγκεκριμένη πρόταση είναι πρόταση που χρειάζεται συνταγματική τροποποίηση, πράγμα που δεν κάνατε όταν γινόταν η Συνταγματική Αναθεώρηση. Αντίθετα μάλιστα, το φθινόπωρο του 2003, καθώς

πλησίαζαν οι εκλογές, η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποφάσισε να αλλάξει τον εκλογικό νόμο, καθώς έβλεπε να πλησιάζει ο χρόνος που η Νέα Δημοκρατία θα γινόταν Κυβέρνηση και έπρεπε με κάθε τρόπο να ανακόψει αυτήν την πορεία.

Μέσα, λοιπόν, σε αυτήν την τραγικότητα της εναλλαγής των απόψεων σας, σ' ένα τόσο σοβαρό θέμα και σ' ένα τόσο σύντομο χρονικό διάστημα, δυο πράγματα θα μπορούσε να συμπεράνει κάποιος. Ή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. διακατέχεται από εσωτερική σύγχυση απόψεων και ιδεολογικών θέσεων, θυσιάζοντας τη σοβαρότητά του, μόνο και μόνο για να τοποθετηθεί πολιτικά με ένα μεγάλο όχι απέναντι στη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, ή το χειρότερο σενάριο για εσάς, να ομολογείτε από τώρα την ήττα σας για τις επόμενες και τις μεθεπόμενες εκλογές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω -και πιστεύω οι περισσότεροι Έλληνες πολίτες, η πλειοψηφία- όλοι μας εδώ μέσα αισθανόμαστε την ανάγκη να είμαστε υπεύθυνοι, σοβαροί και να δίνουμε κυβερνήσεις, οι οποίες είναι σταθερές. Με απόλυτο σεβασμό σε άλλες διαφορετικές απόψεις περί του εκλογικού νόμου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Οι πολίτες θέλουν να γνωρίζουν ποιος κυβερνάει, τι πιστεύει αυτός που κυβερνάει, ποιες πολιτικές προτείνει, ποια είναι τα πρόσωπα που θα εμπιστευθεί και κυρίως, να έχει με τη δύναμη της ψήφου του, τη δυνατότητα αξιολόγησης των πολιτικών θέσεων, αλλά και των προσώπων. Για όλους αυτούς τους λόγους ψηφίζουμε τον εκλογικό νόμο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε τον κ. Βρούτση.

Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ να τηρείται ο χρόνος, γιατί έχουμε αργήσει.

Ο κ. Παναγιώτης Σγουρίδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Θα φροντίσω να είμαι στο χρόνο μου εντάξει.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Παναγιωτόπουλος, είπε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. φυγομάχησε στη Συνταγματική Αναθεώρηση, έφυγε από την επιτροπή και αποφάσισε να μη συμμετάσχει σε αυτήν τη Συνταγματική Αναθεώρηση. Ξέχασε να πει όμως, σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέχρι και το άρθρο 16 ήταν στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος. Όταν ήλθε, όμως, το άρθρο του Συντάγματος για τα δόση, αποχώρησε, γιατί οι μεθοδεύσεις του Προεδρείου ήταν τέτοιες που προσπάθησε να βρει Βουλευτές έξω από την επιτροπή για να ψηφίσουν το άρθρο αυτό, όταν υπήρχε δεδηλωμένη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας που συμμετείχαν στην επιτροπή, ότι δεν θα το ψηφίσουν. Μέσα από αυτές τις μεθοδεύσεις αποχώρησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Έρχεται τώρα ο Πρόεδρός του, ο κ. Γιώργος Παπανδρέου και κάνει μια ρεαλιστική πρόταση. Ποια είναι αυτή; Η Συνταγματική Αναθεώρηση είναι νεκρή. Ζητάει, λοιπόν, να ξεκινήσουμε εξ αρχής, ανεξάρτητα από το ότι βρισκόμαστε σε μία αναθεωρητική Βουλή, σύμφωνα με το Σύνταγμα και σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής. Ανεξάρτητα από αυτό, κάνει μία πολιτική πρόταση που κατά βάση είναι ουσιαστική: «Ελάτε μαζί, μέσα σε αυτήν την όζουσα ατμόσφαιρα, όπου ακούει πολιτικό ο πολίτης και βγάλετε σπυράκια, να προχωρήσουμε να κάνουμε κάποιες βαθιές τομές για τη Δημοκρατία, για να ξαναφέρουμε πάλι την αξιοπρέπεια και την αξιοπιστία στην πολιτική και στους πολιτικούς».

Η Νέα Δημοκρατία απαντά ότι: «Εμείς θα συνεχίσουμε τη Συνταγματική Αναθεώρηση, έστω και αν καταψηφιστούν όλα τα άρθρα», διότι γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι χρειαζόμαστε εκατόν ογδόντα Βουλευτές για να μπορέσουν τα άρθρα, τα οποία εσείς κρίνετε αναθεωρητέα, να περάσουν σε αυτήν τη Βουλή.

Δεν αποδέχεστε την πρόταση, μέσα από την οποία θα μπορούσαμε κάλλιστα να δούμε ένα κοινό εκλογικό νόμο, ο οποίος θα είναι μόνιμος σε αυτήν τη χώρα. Δεν μπορεί η χώρα να ψηφίζει συνεχώς εκλογικούς νόμους.

Είπα και επί της αρχής ότι αν θέλουμε πράγματι να υποχρεώ-

ώσουμε τα κόμματα να έχουν μία σύγκληση σε έναν εκλογικό νόμο με ένα βάθος χρόνου, είναι να βάλουμε στο Σύνταγμα μας στη Συνταγματική Αναθεώρηση, ότι ο νόμος που θα ψηφίζεται να εφαρμόζεται μετά από τρεις εκλογικές αναμετρήσεις, στην τρίτη περίοδο. Τότε θα υπάρξουν ευρύτερες συναινέσεις για να υπάρξει ένας μόνιμος και σταθερός εκλογικός νόμος που, κατά την άποψή μου, αυτός θα πρέπει να είναι οι μονοεδρικές περιφέρειες. Είναι το πιο δημοκρατικό σύστημα, γιατί ο Βουλευτής έχει ανεξάρτητη φωνή, δεν ποδηγετείται από την ηγεσία, από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τα πανελλαδικά ή τα τοπικά και δεν είναι έρμαιο επιχειρηματιών.

Αυτό το σύστημα είναι εκείνο που πράγματι μέσα σε αυτήν εδώ τη Βουλή θα ξαναδώσει φωνή στους Βουλευτές. Θα μεταφέρουμε τα προβλήματα της κάθε περιφέρειας, της μονοεδρικής περιφέρειας και θα λογοδοτούμε σε αυτούς που μας ψηφίζουν. Θα υπάρχει και μία, αν θέλετε, αξιοπρέπεια και ένας αυτοσεβασμός. Δυστυχώς, δεν το δέχεστε.

Προχωράτε στην ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου, για την αλλαγή του εκλογικού νόμου, που κατά βάση είναι παρωδία και το κινείτε στα όρια της συνταγματικότητας. Σας ερωτώ: Όταν γίνουν εκλογές και κάποιο κόμμα πάρει το bonus των πενήντα εδρών και έρχεται εκ των υστέρων και δεν έχει αυτοδυναμία, δεν θα κάνει σύμπραξη; Πώς το επιτρέπετε τότε και πριν όχι;

Κυρία Υπουργέ, εγώ πιστεύω ότι ο εκλογικός νόμος είναι εργαλείο που αντικατοπτρίζει τη λαϊκή βούληση. Δυστυχώς εσείς, με το νόμο αυτό, προσπαθείτε να βρείτε μεθοδεύσεις πώς μπορείτε να συνεχίσετε να κυβερνάτε αυτόν τον τόπο. Κατά την άποψή μου ο ελληνικός λαός θα σας δώσει την απάντηση στις αμέσως επόμενες εκλογές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε, κυρία Σγουρίδη.

Η κ. Κόλλια έχει το λόγο.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Κυρία Πρόεδρε, θεωρώ ότι η παρούσα συζήτηση είναι άκρως σημαντική, καθώς ο τρόπος εκλογής των Βουλευτών αποτελεί ένα από τα ουσιαστικά στοιχεία του εκλογικού συστήματος και της κοινοβουλευτικής μας δημοκρατίας. Έτσι, λοιπόν, το συζητούμενο σήμερα νομοσχέδιο δεν είναι ουσιαστικά νέος νόμος, αλλά μια τροποποίηση κάποιων άρθρων του ν. 3231, που ψηφίστηκε επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 2004.

Με το πρώτο άρθρο επανακαθορίζεται η κατανομή των εδρών που προφανώς τη στηρίζω και την ψηφίζω, ανάμεσα στους εκλογικούς σχηματισμούς, παραχωρώντας τις δέκα επιπλέον έδρες στο πρώτο κόμμα, ενώ η παραχώρηση των πενήντα εδρών δεν γίνεται σε περίπτωση συνασπισμού των κομμάτων, παρά μόνο εάν ο μέσος όρος της δύναμης των απαρτιζομένων κομμάτων είναι μεγαλύτερος από τη δύναμη του πρώτου αυτοτελούς κόμματος.

Επίσης, με το άρθρο 3 εισάγεται η ποσόστωση βάσει του φύλου στους εκλογικούς συνδυασμούς, σύμφωνα με την οποία η συμμετοχή του κάθε φύλου θα πρέπει να ανέρχεται στο 1/3 του συνολικού αριθμού των υποψηφίων σε όλη την Επικράτεια.

Αυτές, λοιπόν, οι τροποποιήσεις που προτείνονται θεωρώ ότι γίνονται απαραίτητα, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις συνθήκες που επικρατούν σήμερα στην τρέχουσα πολιτική κατάσταση. Επίσης, το προτεινόμενο σχέδιο νόμου έχει διττό σκοπό, αφ' ενός να υπηρετήσει την αρχή της αναλογικότητας, αλλά κυρίως να εξασφαλίσει κυβερνητική σταθερότητα. Σαν αποτέλεσμα, θεωρώ άστοχη, λοιπόν, την κριτική που ασκείται προς την Κυβέρνηση, ότι δήθεν το κάνει για αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης ή για αιφνιδιασμό.

Ας μην ξεχνάμε, ότι ο ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός είχε αναφέρει την πρόθεσή του αλλαγής του εκλογικού νόμου κατά τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης, στην αρχή αυτής της τετραετίας.

Απαντώντας, λοιπόν, στις αιτιάσεις των συναδέλφων και ιδιαίτερα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, λέγω ότι η Νέα Δημοκρατία έχει αποδείξει έμπρακτα ότι σεβεται τους θεσμούς, ότι δεν κυβερνά έχοντας ως γνώμονα τα κομματικά συμφέροντα. Γι' αυτόν το λόγο και δεν προέβη σε αλλαγή του εκλογικού νόμου κατά την προηγούμενη διακυβέρνηση, ενώ κάλλιστα θα

μπορούσε να το είχε κάνει. Απεναντίας κατέθεσε το παρόν νομοσχέδιο στο ξεκίνημα της νέας κυβερνητικής θητείας, ξεκαθαρίζοντας από την αρχή τον τρόπο της εκλογής των Βουλευτών. Εξάλλου το αποτέλεσμα των τελευταίων εκλογών ήρθε να αποδείξει στην πράξη ότι ο ισχύων εκλογικός νόμος δεν ήταν απόλυτα λειτουργικός, αφού η εφαρμογή του να μεν εξασφάλισε την αναλογικότητα, όμως δεν απέδωσε την ικανή πλειοψηφία των εδρών στο πρώτο κόμμα.

Με την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου διασφαλίζεται όχι μόνο, όπως είναι αυτονόητο και το έχω πει ήδη, η αρχή της αναλογικότητας, η οποία θα εξακολουθήσει να ισχύει σχεδόν απόλυτα για τα μικρά κόμματα, αλλά κυρίως και η κυβερνητική σταθερότητα, η οποία είναι απαραίτητη σ' ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο διεθνές περιβάλλον.

Τελειώνοντας, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να σημειώσω ότι το προτεινόμενο σχέδιο νόμου αποτελεί ένα σημαντικό βήμα στην προσπάθεια των δικαιωμάτων των γυναικών, σε ό,τι αφορά την πολιτική εκπροσώπησή τους. Πάντα το στήριζα αυτό. Ας είμαστε προσεκτικότεροι, λοιπόν, όταν χαρακτηρίζουμε τα μέτρα των ποσοτώσεων ως τριτοκοσμικά επινοήματα. Φυσικά και όλοι οι Έλληνες πολίτες είναι ισότιμοι και ίσοι. Η παρουσία, όμως, των γυναικών, δυστυχώς, στη Βουλή και στην Κυβέρνηση είναι περιορισμένη. Αυτό το συγκεκριμένο γίνεται για διάφορους λόγους. Όλες οι εκλεγμένες, κυρίες κύριοι συνάδελφοι, δεχόμαστε ακόμα στο πετσί μας, όπως πιστεύω και εσείς, κυρία Πρόεδρε, την κρατούσα στην ελληνική κοινωνία, νοοτροπία σε σχέση με τη γυναίκα που πολιτεύεται.

Θεωρώ δεδομένο ότι οι γυναίκες δεν πρέπει να εισέρχονται στην πολιτική μόνο και μόνο επειδή είναι γυναίκες ή επειδή το ορίζουν οι ποσοτώσεις. Αντιθέτως οφείλουν να επιδιώξουν την εμπιστοσύνη των συμπολιτών τους στο πρόσωπό τους λόγω των ικανοτήτων τους.

Η πολιτική ζωή της Ελλάδος πρέπει ν' ανταποκριθεί στις ανάγκες των γυναικών, να εμπλουτιστεί από τις αστείρευτες εφεδρείες τους και από τον έμφυτο ανθρωπισμό τους.

Η συγκεκριμένη ρύθμιση, λοιπόν, αναμφισβήτητη αποτελεί ένα θετικό μέτρο σε αυτήν τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή που δεν πιστεύω, όμως, ότι είναι το μόνο και το θέσφατο που μπορεί να φέρει τη ζητούμενη ακόμη ισότητα των φύλων.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, κυρία Πρόεδρε, ψηφίζω το παρόν σχέδιο νόμου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Το λόγο τώρα έχει η συνάδελφος κ. Ράπτη.

ΕΛΕΝΗ ΡΑΠΤΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση πιστή στους κανόνες πολιτικής δεοντολογίας στην αρχή της τετραετίας ώστε να μην προβληθούν αιτιάσεις περί πολιτικού αιφνιδιασμού ή άλλων σκοπιμοτήτων, προτείνει μία σειρά περιορισμένων και αναγκαίων αλλαγών στον ισχύοντα εκλογικό νόμο. Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις επιχειρούν να διορθώσουν πολύ συγκεκριμένα ελλείμματα, ελλείμματα που επιβεβαιώθηκαν στις πρόσφατες εκλογές.

Οι βασικές ρυθμίσεις του νέου νόμου είναι τρεις.

Πρώτη ρύθμιση. Αυξάνεται ο αριθμός των εδρών που παραχωρούνται στο πρώτο κόμμα κατά δέκα έδρες, άρθρο 1, από σαράντα σε πενήντα. Αυτό γίνεται από αδιάθετες έδρες εκλογικών περιφερειών μετά από την ολοκλήρωση της διαδικασίας κατανομής των εδρών που προβλέπεται από το άρθρο 8 χωρίς να θιγεί η αναλογικότητα του συστήματος. Η ρύθμιση καταψηφίστηκε στη Διαρκή Επιτροπή.

Μπορώ να αντιληφθώ πλήρως χωρίς να συμφωνώ το σκεπτικό του Κ.Κ.Ε. και του Συνασπισμού, ακόμα και το σκεπτικό του ΛΑ.Ο.Σ που μέσω της κατατεθείσας πρότασης νόμου των Βουλευτών ευθυγραμμίζεται απόλυτα με τη ρητορική των μικρότερων κομμάτων. Δεν μπορώ όμως να κατανοήσω την άρνηση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Είναι γενναϊόδωρη αρνούμενη την παραχώρηση των δέκα επιπλέον εδρών; Είναι αδιάφορη εκτιμώντας πως αποτελεί αλλαγή με μικρή σημασία για τα πολιτικά της συμφέροντα; Είναι ηττοπαθής δεχόμενη πως είναι ένα θέμα που αφορά μόνο το πρώτο κόμμα και συνεπώς όχι αυτήν; Είναι προφητική, αρνούμενη να συναινέσει σε μια μεγαλύτερη αυτο-

δυναμία της Νέας Δημοκρατίας; Ή είναι απλά κυνική ελπίζοντας σε μία κυβερνητική αστάθεια; Θέτω απλά τα ερωτήματα, χωρίς να τα απαντώ.

Δεύτερη ρύθμιση: Η παραχώρηση των πενήντα πλέον εδρών γίνεται στο πρώτο κόμμα υπό την προϋπόθεση πως είναι αυτοτελές και όχι συνασπισμός συνεργαζόμενων κομμάτων άρθρο 1 ρύθμιση που και προβλεπόταν στον προηγούμενο νόμο άρθρο 1 του νόμου 1907/1990 και αποθαρρύνει οποιεσδήποτε προσεκλογικές διεργασίες και συνεργασίες ευκαιριακού χαρακτήρα χωρίς ενιαίο προγραμματικό λόγο και με μοναδικό στόχο την άσκηση της εξουσίας. Η ρύθμιση επίσης καταψηφίστηκε στη Διαρκή Επιτροπή. Και εδώ η απορία μου στρέφεται προς όλους. Ποιος είναι ο λόγος της άρνησης; Ποιο σενάριο χαλάει τη συγκεκριμένη διάταξη; Ποιος ήθελε να συνεργαστεί με παιον και ξεβολεύεται; Μπορούμε να νομιμοποιήσουμε πολιτικά και μάλιστα να επιβραβεύσουμε με έδρες, δηλαδή με ψήφους πολιτών ευκαιριακές πολιτειακές συνεργασίες; Θέτω απλά τα ερωτήματα χωρίς να τα απαντώ.

Τρίτη ρύθμιση. Τίθεται ως προϋπόθεση για την ανακήρυξη των εκλογικών συνδυασμών η συμμετοχή υποψηφίων Βουλευτών από κάθε φύλο σε ποσοστό τουλάχιστον ίσο με το 1/3 του συνολικού αριθμού των υποψηφίων του κάθε συνδυασμού σε όλη την επικράτεια. Το άρθρο επίσης καταψηφίστηκε στη Διαρκή Επιτροπή παρά το γεγονός πως είναι σε εφαρμογή της συνταγματικής επιταγής του άρθρου 116 παράγραφος 2, πως ανάλογη ποσόστωση προβλέπει το άρθρο 25 του ν. 2910/2001 για τις νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές και πως εισάγει μια ορθότερη υποχρέωση ποσόστωσης που αφορά το σύνολο της επικράτειας και όχι την κάθε εκλογική περιφέρεια, όταν μάλιστα ο ισχύων νόμος δεν περιλαμβάνει, όπως θα όφειλε, μια διάταξη τέτοιου περιεχομένου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι με τις προτεινόμενες διατάξεις διασφαλίζεται και η αναλογικότητα του συστήματος και η δύναμη των κοινοβουλευτικών κομμάτων και η ευρύτερη κυβερνητική αυτοδυναμία. Ο εκλογικός νόμος πρέπει να επιτρέπει στον πρώτο να κυβερνήσει, όχι να τον αποκλείει από αυτόν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε, κυρία Ράπτη.

Το λόγο έχει ο κ. Γρηγόρης Αποστολάκος.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ελπίζω εμείς οι τελευταίοι που μιλάμε να τύχουμε και ενός «bonus» χρόνου, επειδή εξοικονομούμε χρόνο από τη μετάβαση. Θα είμαι συνεπής στο χρόνο που μου δίνετε.

Αυτές τις μέρες άκουσα πάρα πολλά πράγματα. Άκουσα πολιτικές εξαγγελίες αυτό το διήμερο της συζήτησης του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, πολιτικά μανιφέστα, συνταγματικές ομιλίες, περίτεχνες δομικές προσεγγίσεις. Για την «ταμπλέρα» όμως δεν άκουσα τίποτα κυρίως από την πλευρά της Μείζονος Αντιπολίτευσης. Ποια είναι η θέση τους για τη διακυβέρνηση της χώρας; Διότι προφανώς αδυνατούμε να πιστέψουμε ότι η πρόταση την οποία έφεραν «προσχηματικά κατ' εμέ» την τελευταία στιγμή, ενώ γνώριζαν την πρόθεση της Κυβέρνησης για την αλλαγή του εκλογικού νόμου εδώ και τρεις-τέσσερις μήνες, σε καμιά περίπτωση δεν εξυπηρετεί το στόχο ενός κόμματος εξουσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οποιαδήποτε νομοθετική πρόταση πρέπει να κρίνεται από δύο πράγματα, κατ' εμέ. Από την πολιτική της νομιμοποίησης και την πολιτική της αξιοπιστίας. Η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας αυτήν τη στιγμή, όπως ακριβώς τη φέρνει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών, έχει πολιτική νομιμοποίηση από δύο βασικές αιτίες. Η πρώτη ξεκινάει από τις βασικές πολιτικές και κοσμοθεωρητικές της θέσεις εδώ και πάρα πολλά χρόνια, που πιστεύει ακράδαντα ότι το σύστημα πρέπει να δίνει σταθερές κυβερνήσεις και από την άλλη μεριά, από την πολιτική νομιμοποίηση την οποία έχει από τις πρόσφατες βουλευτικές εκλογές. Άραγε, ποια πολιτική νομιμοποίηση έχετε εσείς αυτήν τη στιγμή να καταρρέετε, δια λόγων βέβαια, το πολιτικό σύστημα, επειδή έτσι ακριβώς σας βολεύει; Πριν τρεις μήνες είχαμε εκλογές. Το

εσχάσατε; Από πού προκύπτει όλη αυτή η βεβαιότητα ότι κατέρρευσε το πολιτικό σύστημα, ότι έχει ρωγμές, ότι χρειάζεται επεμβάσεις και οτιδήποτε άλλο; Τίποτε άλλο δεν γίνεται παρά εξυπηρέτηση του κομματικού σας συμφέροντος.

Από εκεί και πέρα, θα ήθελα να προσεγγίσω κάποια πράγματα σε ό,τι αφορά την πολιτική αξιοπιστία των κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Σίγουρα τα κόμματα της Αριστεράς και το ΛΑ.Ο.Σ. έχουν πολιτική νομιμοποίηση. Εκείνο που δεν έχουν, κατ' εμέ, είναι φερεγγυότητα πολιτική υπό την έννοια ότι η πρόταξη την οποία κάνουν σε καμμία περίπτωση δεν εξυπηρετεί τον άλλο πυλώνα των συνταγματικών και των πολιτικών μας υποχρεώσεων, να βοηθάμε όλοι μέσα απ' αυτήν την Αίθουσα, να δίδουμε κυβερνήσεις, ούτως ώστε να εξυπηρετούνται τα συμφέροντα του ελληνικού λαού.

Σε ό,τι αφορά το κόμμα της Μειζονος Αντιπολίτευσης, υπάρχουν τεράστιες αντιφάσεις. Άκουσα στην επιτροπή την πρώτη μεγάλη αντίφαση. Σωρηδόν μπαίνατε και λέγατε μέσα κατά του νόμου που εσείς ψηφίσατε. Διαλέξετε, εν πάση περιπτώσει. Είναι αντισυνταγματικός ο νόμος αυτός από την αρχή όλος; Ο κ. Σκανδαλίδης άλλα έλεγε. Άλλα λέγατε στην επιτροπή, άλλα λέγετε εδώ, με τέχνασμα τη δήθεν αντισυνταγματικότητα του άρθρου 1. Δεύτερη μεγάλη αντίφαση. Εγώ πιστεύω ότι κανείς από εσάς, εκτός απ' αυτούς που είναι στην κομματική ηγεσία ή πάρα πολύ κοντά, δεν θέλει να μην ψηφιστεί αυτός ο νόμος. Είμαι βέβαιος ότι δεν θέλετε τη λίστα. Είμαι βέβαιος ότι όλη αυτή η πρόταση, η οποία έρχεται ατεκμηρίωτη, χωρίς καμμία διοικητική υποδομή, δεν έρχεται να καλύψει τίποτε άλλο, παρά μια προσπάθεια να κάνετε μια προσχηματική παρέμβαση στο δημόσιο διάλογο στη Βουλή για το νέο εκλογικό νόμο. Και σε τελική ανάλυση, θα σας έλεγα και κάτι άλλο, ότι σας παρέχει υπηρεσίες ο κ. Παυλόπουλος και οι συνεργάτες του με το νόμο αυτό, διότι δεν σας δίνουν «όχημα θεσμικό», για να μπορέσετε να «βολέψετε», συγχωρήστε μου την έκφραση, να τακτοποιήσετε είναι άλλη έκφραση, όλα αυτά τα ρεύματα, όλα αυτά τα σωματεία, όλους αυτούς τους ομίλους που διαχέονται μέσα στη λειτουργία του κόμματός σας.

Για εμάς η μοναδική λύση είναι αυτή η νομοθετική πρόταση, η οποία δίνει διέξοδο στη διακυβέρνηση της χώρας και εάν έχετε τη βεβαιότητα ότι θα κερδίσετε τις εκλογές, ψηφίστε αυτόν τον εκλογικό νόμο, πάρτε τις εκλογές και ελάτε να τα αλλάξετε όλα μετά.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ο κ. Καρτάλης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, είναι προφανές ότι τα εκλογικά συστήματα στη χώρα μας πάντοτε συνδέονται με τις προσδοκίες αυτών που έχουν τη δύναμη να τα επιβάλλουν και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αυτό επιχειρεί να κάνει σήμερα με κοινοβουλευτική Πλειοψηφία, χωρίς πολιτικά και κοινωνικά επιχειρήματα. Στην ουσία έρχεται να απαντήσει στον εαυτό της τέσσερις μήνες μόνο μετά τις εκλογές σ' αυτό που έλεγε πριν τις εκλογές, ότι ο λαός είναι κυρίαρχος. Ο λαός που έχει τη δύναμη να εκλέγει κυβερνήσεις, σήμερα βλέπει ότι η ψήφος του χειραγωγείται με ένα νομοσχέδιο που έρχεται στη Βουλή και προσπαθεί πρακτικά να αλλάξει τον τρόπο με τον οποίο ψηφίζει ο λαός, γιατί πρακτικά αυτό που λέτε στον Έλληνα πολίτη είναι ότι θέλετε την ψήφο του, αλλά εσείς θα αποφασίσετε τη βαρύτητα την οποία έχει η ψήφος και θα αποφασίσετε για τη βαρύτητα αυτή, όχι με βάση τα συμφέροντα των πολιτών, αλλά με βάση τα συμφέροντα και τις πολιτικές επιδιώξεις της σημερινής Κυβέρνησης. Το ίδιο κάνατε και με τις εκλογές της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όταν θεσπίσατε το όριο του 42% σε μια προφανή προσπάθεια να ποδηγετήσετε τις τοπικές κοινωνίες. Και τώρα βλέπετε ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας μιλάει για αντισυνταγματικότητα της ρύθμισης και πέντε τουλάχιστον περιπτώσεις δήμων, κύριε Υπουργέ, που στράφησαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας, μπορούν να δικαιωθούν και να έχουμε ανατροπή σε ό,τι αφορά την Τοπική Αυτοδιοίκηση, τον εκλεγμένο δήμαρχο.

Όμως αυτά δεν σας αφορούν. Δεν σας αφορά το γεγονός ότι

οι πολίτες βλέπουν τους πολιτικούς μ' έναν άλλο τρόπο. Τους βλέπουν να υποστηρίζουν διαφορετικά πράγματα με τα ίδια επιχειρήματα, με το ίδιο πάθος, με την ίδια ένταση. Και μετά αναρωτιέστε κι αναρωτιόμαστε γιατί απομακρύνονται οι πολίτες από την πολιτική. Δεν ξέρω αν το νιώθετε κι εσείς αλλά σ' όλη τη χώρα έχουν διαμορφωθεί βουβές κοινωνίες, πολίτες που δεν συμμετέχουν σε πολιτικά γεγονότα, δεν συμμετέχουν σε κομματικά δρώμενα, δεν ανταποκρίνονται σε πολιτικές δημοσκοπήσεις, αλλά με την ψήφο τους στις εκλογές ή κυρίως δια της απουσίας τους απ' αυτές διαμορφώνουν το τελικό αποτέλεσμα. Κι εσείς φέρνετε ένα σχέδιο νόμου, για το οποίο λέτε ότι διορθώνει τα κακώς κείμενα και βελτιώνει την κοινοβουλευτική δημοκρατία στη χώρα μας.

Δίνετε το μόνον των πενήντα εδρών και αύριο, όταν θα έχετε άλλα ζητήματα, θα πείτε να το κάνουμε εξήντα έδρες, εβδομήντα ή ογδόντα έδρες, όπως σας συμφέρει. Εγώ, σας προτείνω να κάνετε το μόνον κατευθείαν εκατόν πενήντα έδρες, για να μην χρειάζεται να γίνονται εκλογές, για να μπορείτε να παίρνετε το αποτέλεσμα που θέλετε, σύμφωνα με τις επιδιώξεις που έχετε. Να μην γίνονται κοροϊδίες εις βάρος των Ελλήνων πολιτών, να μην τους λέμε ότι είναι κυρίαρχοι, να μην τους στέλνουμε να ψηφίσουν και ταυτοχρόνως να βλέπουμε ότι αλλάζει το εκλογικό σύστημα, για να μπορούμε να ποδηγετήσουμε –εσείς δηλαδή– την ψήφο τους.

Λέτε «όχι» για τους συνασπισμούς των κομμάτων, γιατί δήθεν αυτό αποκλείει μια ευκαιριακή προεκλογική συμφωνία. Μα, συγγνώμη, τι είναι καλύτερο στην πολιτική από μία συναίνεση και μια συναντίληψη πολιτικών θέσεων και επιχειρημάτων; Γιατί σε προγραμματική βάση αυτό το τιμωρείτε; Γιατί έρχεστε να πείτε προκαταβολικά ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει και γιατί έρχεστε να το υποστηρίξετε σήμερα, τη στιγμή που αυτό ξέρετε ότι είναι μια ρύθμιση με πρωτοφανή ένταση αντισυνταγματικότητας, κύριε Υπουργέ; Αναρωτιέμαι τι θα λένε οι φοιτητές σ' όλες τις νομικές σχολές της χώρας όταν θα βλέπουν ότι οι ψήφοι εκατόν πενήντα χιλιάδες πολιτών πηγαίνουν σε άλλες έδρες από αυτές που ψηφίστηκαν. Αυτό δεν είναι αλλοίωση του εκλογικού αποτελέσματος; Και δεν είναι αλλοίωση της λαϊκής βούλησης όταν μάλιστα υπάρχει μια συναντίληψη επί προγραμματικών θέσεων μεταξύ των κομμάτων;

Αναφέρθηκε κι ο κ. Αποστολάκος, προηγουμένως, στην πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Εμείς το λέμε πολύ καθαρά. Λέμε ότι θέλουμε μονοεδρικές περιφέρειες με εκπρόσωπο του κόμματος και πολυεδρικές περιφέρειες με λίστα. Λέμε ότι θα πρέπει να αποκαταστήσουμε την αξιοπρέπεια του Βουλευτή, να μην δέχεται πιέσεις, να είναι αυτός ο οποίος πρακτικά εκφράζει πολιτικές απόψεις και ιδέες και αξίες στην τοπική κοινωνία. Εσείς δεν το θέλετε αυτό. Γιατί αν γίνει η λίστα, αν γίνει πρακτικά το νέο σύστημα που εμείς προτείνουμε θα είναι και μια ευκαιρία το συνολικό πολιτικό και κομματικό σύστημα να αποκτήσει μια μεγαλύτερη ωριμότητα ως προς την εσωκομματική δημοκρατία. Δεν τα θέλετε αυτά. Προτιμάτε να έχετε ένα νόμο που στηρίζεται πάνω σε «αριθμητικές αλχημείες» και μ' αυτό το νόμο ελπίζετε ότι ο πολίτης θα στραφεί και πάλι στην πολιτική και ελπίζετε ότι και πάλι θα έρθει κοντά σας και θα ψηφίσει τη Νέα Δημοκρατία.

Καταψηφίζω κι εγώ με τη σειρά μου το νόμο. Θεωρώ ότι είναι, τελείως, αναντίστοιχος στη λαϊκή βούληση και στην αρχή της λαϊκής κυριαρχίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Καράογλου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, την ώρα που μέσα στο Εθνικό Κοινοβούλιο συζητάμε για μια κεντρική θεσμική μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης, στην πολιτική ζωή του τόπου έχει διαμορφωθεί ένα πνιγηρό κλίμα. Η πολιτική, οι προτάσεις, οι πρωτοβουλίες, οι μεταρρυθμίσεις, ο πολιτικός διάλογος και η πολιτική διεργασία, δυστυχώς μένουν στο περιθώριο, εγκλωβισμένα πίσω από μια ατέρμονη σκανδαλογία, πίσω από παρασκηνία, υποθέσεις, εικασίες, σενάρια και γενικεύσεις. Η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί είναι μια ευθεία απειλή

για την ποιότητα της δημοκρατίας μας και ουδείς μπορεί να μην το αναγνωρίζει και να μην προβληματίζεται, αλλά κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ουδείς μπορεί να την τροφοδοτεί και συντηρεί για το οποιοδήποτε μικροπολιτικό του συμφέρον, πολλώ δε μάλλον για να πληξεί την Κυβέρνηση.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και ο Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής –κι αυτό είναι ένα μήνυμα σε όσους απεργάζονται σενάρια ή επιχειρούν κτυπήματα «κάτω από τη ζώνη»– είναι ισχυροί, έχοντας στο πλευρό τους την κοινωνία και κάνουν καθημερινά πράξη την εντολή που έλαβαν από τους πολίτες για τη συνέχιση των μεταρρυθμίσεων.

Η καλύτερη απάντηση άλλωστε σ' αυτό το νοσηρό κλίμα, η καλύτερη θωράκιση του συστήματος, οι στερεότερες γέφυρες μεταξύ πολίτη και πολιτικής, είναι οι πολιτικές πρωτοβουλίες και η Κυβέρνηση τις συνεχίζει και θα τις συνεχίσει με ακόμη εντονότερους ρυθμούς. Άλλωστε το τελευταίο διάστημα έχει σε εξέλιξη το δημόσιο διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους για το ασφαλιστικό, ενώ παράλληλα, πριν από λίγες μέρες πέρασε από την Ολομέλεια της Βουλής η δημιουργία του Ταμείου Κοινωνικής Συνοχής, που περικλείει όλη τη φιλοσοφία της πολιτικής της Κυβέρνησης. Οικονομική εξυγίανση και ανάπτυξη, με κοινωνικό πρόσωπο.

Την ίδια ώρα αναλαμβάνουμε και σημαντικές θεσμικές πολιτικές πρωτοβουλίες, όπως αυτή για την αλλαγή του εκλογικού νόμου. Χωρίς αιφνιδιασμούς η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε εκδηλώσει την πρόθεσή της προεκλογικά, έτσι ώστε πολίτες και πολιτικός κόσμος να γνωρίζουν.

Γιατί να προχωρήσουμε σε αλλαγή του εκλογικού νόμου; Διότι, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, το προηγούμενο εκλογικό σύστημα δοκιμάστηκε και δεν απέδωσε. Δεν μπορεί με ποσοστά ακόμη και 42% να υπάρχει πάνω από το πολιτικό σύστημα η «δαμόκλειος σπάθη» της έλλειψης σταθερότητας.

Η χώρα, η οικονομία, η προώθηση των μεταρρυθμίσεων, απαιτούν σταθερότητα. Απαιτούν ισχυρές και σταθερές κυβερνήσεις, οι οποίες με την αντίστοιχη της λαϊκής εντολής κοινοβουλευτική πλειοψηφία, να είναι σε θέση να προωθούν την υλοποίηση των προγραμμάτων τους και όχι να στηρίζονται σε μετεκλογικές θνησιγενείς και ετερόκλητες συμμαχίες που δημιουργούνται όχι βάσει προγραμματικών συγκλίσεων, αλλά βάσει κομματικών συμφερόντων. Είναι στοιχεία που απαξιώνουν την πολιτική και την ποιότητα της δημοκρατίας μας.

Επομένως, χρειάζεται ένα νέος νόμος, ένα νέο εκλογικό σύστημα. Ναι, αλλά ποιο; Ένα σύστημα, το οποίο να κινείται προς την κατεύθυνση ισχυρών κυβερνήσεων, αλλά δίχως, παράλληλα, να πλήττει τα μικρότερα κόμματα και ουσιαστικά το ποσοστό αναλογικότητας. Αυτόν τον τρόπο εξυπηρετεί στον καλύτερο βαθμό το σχέδιο που παρουσιάζει η Κυβέρνηση και γι' αυτό το λόγο σας καλώ να το υπερψηφίσετε.

Κλείνοντας, μια λέξη προς το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Η χώρα –και αυτό αποδεικνύεται από την κρίσιμη περίοδο που διανύουμε– δεν θέλει μονολιθικές αρνήσεις που μπορεί να κρύβουν τα εσωκομματικά προβλήματα, αλλά δεν βοηθούν την πολιτική ζωή του τόπου. Απαιτεί συνεργασία.

Απευθύνω, λοιπόν, ύστατο κάλεσμα στην Αξιωματική Αντιπολίτευση να στηρίξει το νέο εκλογικό νόμο, ώστε να ισχύσει από τις επόμενες εκλογές. Εκτός αν γνωρίζει, από τώρα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πως θα χάσει τις επόμενες εκλογές, γι' αυτό δεν θέλει ισχυρές κυβερνήσεις και αναλώνεται στα ενδοπαράταξιακά του.

Απευθύνω ύστατο κάλεσμα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. να επιδείξει θεσμική σοβαρότητα και σεβασμό σε πολίτες και θεσμούς και να συμμετέχει στην ύψιστη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος.

Και, όπως είπε και ο Πρωθυπουργός, εμείς είμαστε εδώ, είμαστε παρόντες, ανοιχτοί στις προτάσεις. Και αμέσως μετά την Αναθεώρηση που θα οδηγήσει σε μεγαλύτερες θεσμικές μεταρρυθμίσεις, είμαστε εδώ να συζητήσουμε θετικά, αν χρειαστεί, την πρόταση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που άλλωστε ήταν μια παλαιότερη ανάλογη δική μας πρόταση για το εκλογικό σύστημα, με σεβασμό και με διάθεση καλής συνεργασίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Γρηγόρης Ψαριανός έχει το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ξεκινώντας από κάποια πράγματα που είπε ο σύντροφος της άλλης πλευράς, για τα χτυπήματα «κάτω από τη μέση» που ανέφερε στην ομιλία του, θέλω να πω ότι τα πιο δυνατά χτυπήματα κάτω από τη μέση είναι οι εκλογικοί νόμοι από το 1974 μέχρι σήμερα. Έχουν αλλάξει τέσσερις-πέντε φορές. Κάθε κυβέρνηση –δύο φορές το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δύο φορές η Νέα Δημοκρατία– έχει αλλάξει κατά το δοκούν και κατά πώς τη βολεύει το εκλογικό σύστημα.

Αυτά είναι τα δυνατά «χτυπήματα κάτω από τη μέση», τα οποία σημαίνουν ληστεία και κλοπή και υπεξαίρεση της λαϊκής βούλησης που χρησιμοποιούμε ως κορωνίδα και λέμε: «η λαϊκή βούληση και η λαϊκή βούληση». Το 42% δεν είναι λαϊκή βούληση, πολλώ δε μάλλον δεν είναι το 39% ή το 32% ή το 24% που θα προκύψει αργότερα.

Έχουμε ένα παραμύθι με την κοκκινσκομφίτσα και τον κακό λύκο, μόνο που εγώ δεν βλέπω λύκο πουθενά, μια επίκληση ότι κινδυνεύει η χώρα από ασταθείς κυβερνήσεις που κλυδωνίζονται και ότι έχει ανάγκη από σταθερές, μονοκομματικές, ισχυρές κυβερνήσεις αυτοδυναμίας.

Από το 1974 έως σήμερα έχουμε μόνο σταθερές, αυτοδύναμες, μονοκομματικές κυβερνήσεις και το χαίρι μας το είδαμε! Το Βέλγιο, η Ιταλία, η Δανία, η Σουηδία ταλαιπωρούνται από ακυβερνησία! Και εμείς έχουμε μια φοβερή, θαυμαστή σταθερότητα επί τριάντα τέσσερα χρόνια! Κλέβουμε τριάντα έδρες, σαράντα έδρες, τις κάνουμε πενήντα, μπορεί να τις κάνουμε εκατόν εξήντα, κατά πως μας βολεύει.

Είναι μία συνεχής ληστεία, υπαρπαγή της ψήφου. Εγώ ψηφίζω το σύντροφο τάδε και βγαίνει ένας άλλος! Εγώ ψηφίζω το Κόμμα των Κυνηγών και βγαίνει η Νέα Δημοκρατία! Η ψήφος μου πάει στην Κυβέρνηση! Και το λέει η Κυβέρνηση, ότι είναι μπόνους! Η ληστεία είναι μπόνους!

Έχουμε σαράντα έδρες. Δεν μας φθάνουν. Θέλουμε πενήντα, για να έχουμε σταθερή κυβέρνηση, σε μία χώρα που έχουμε τις πιο ασταθείς κυβερνήσεις στην Ευρώπη, που έχουμε θέλλα αστάθειας και κλυδωνισμών, σκανδάλων και οχτών, εδώ και πολλά χρόνια, σε όλες τις μονοκομματικές σταθερές και αυτοδύναμες κυβερνήσεις που είχαμε. Γιατί να ψηφίζει ο ελληνικός λαός ένα κόμμα και να βγαίνει ένα άλλο;

Ο κύριος Υπουργός, ο κ. Παυλόπουλος, είπε για τη ποσότητα πριν ότι δεν δίνουμε κατά περιφέρεια ποσόστωση στις γυναίκες, γιατί μας έχει πιάσει ο πόνος για τα μικρά κόμματα. Πώς θα βρουν γυναίκες να βάλουν στις περιφέρειές τους; Τους κλέβουμε σαράντα-πενήντα έδρες, αλλά πρέπει να βρουν γυναίκες να βάλουν στις περιφέρειές τους. Μας έχει πιάσει ο πόνος για τα μικρά κόμματα, όπου το κόμμα του 2% έπρεπε να έχει έξι Βουλευτές και δεν έχει, το κόμμα του 3% έπρεπε να έχει εννέα Βουλευτές και δεν έχει.

Ποια είναι η λαϊκή βούληση και η αντιπροσωπευτική δημοκρατία που θέλουμε να έχουμε; Θα έπρεπε να έχουμε άμεση δημοκρατία. Η αντιπροσωπευτική δημοκρατία είναι ελαττωματική, αλλά είναι το καλύτερο, ως τώρα, σύστημα από αυτά που έχουν δοκιμαστεί, γιατί είμαστε μακριά από την άμεση ακόμα. Και εκεί που πηγαίναμε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση να πλησιάσουμε ένα τύπο άμεσης δημοκρατίας, την κάναμε και εκεί πλειοψηφικό. Την κάναμε και εκεί υπαρπαγή της λαϊκής βούλησης και της ψήφου του λαού. Μετά, μας παίρνει μια έπαρση ότι εμείς έχουμε τη λαϊκή βούληση. Από τότε είναι πλειοψηφία το 42% που, επί του συνόλου, είναι 30%; Δεν είναι πλειοψηφία το 58%; Από τότε, δηλαδή, μετράμε την ψήφο του ανθρώπου, του λαού, του πολίτη, που ψηφίζει κατά πως μας βολεύει;

Ξέρετε τι θέλω να σας πω; Εγώ θα ψηφίσω οποιοδήποτε άδικο εκλογικό σύστημα, αρκεί να το παγιώσετε! Να ξέρι ο κόσμος ότι θα κάνει την τρίπλα του με άλλο τρόπο και θα ξεπεράσει τη σκόπελο του άδικου καπινονοθετικού συστήματος. Όμως, να παγιώσετε ένα εκλογικό σύστημα. Να μην παίζουμε την «κολοκυθιά και την τσιγκολελέτα». Κάθε λίγο και λιγάκι, αλλάζουμε το εκλογικό σύστημα κατά πως μας βολεύει.

Να κάνετε ένα άδικο εκλογικό σύστημα, ένα πλειοψηφικό εκλογικό σύστημα, το σύστημα του Τσαουσέσκου, το σύστημα του Πινোসέτ, το σύστημα του οποιουδήποτε, ένα άδικο εκλογικό σύστημα, αρκεί να ξέρει ο κόσμος ότι μ' αυτό θα ψηφίζει, όσο ζει και όσο αγωνίζεται και όσο τον κλέβουμε και στα ταμεία του, και στους μισθούς του και παντού! Δεν μπορεί κάθε τρία, τέσσερα, πέντε, οκτώ χρόνια, κατά πώς γουστάρουμε, να αλλάζουμε το εκλογικό σύστημα. Είναι απαράδεκτο, είναι άδικο και είναι κλοπή!

Λοιπόν, πρέπει να αποφασίσετε και να ομολογήσετε ότι πρόκειται για ληστεία και δεν υπάρχει κανένα μόνον, ούτε σε δέκα έδρες ούτε σε σαράντα ούτε σε εκατό. Ψηφίστε ένα άδικο εκλογικό σύστημα, αλλά να ξέρουμε ότι μ' αυτό θα γίνονται οι εκλογές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο τελευταίος ομιλητής είναι ο συνάδελφος κ. Τζιτζικώστας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΖΙΤΖΙΚΩΣΤΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα το λόγο γιατί αισθάνομαι ότι παραλογιζόμαστε τις δύο τελευταίες μέρες σ' αυτήν την Αίθουσα. Και το λέω αυτό, γιατί η Κυβέρνηση αυτήν τη στιγμή φέρνει στη Βουλή τον εκλογικό νόμο, ο οποίος είναι άλλη μία προεκλογική δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας, που γίνεται πράξη. Και μάλιστα έρχεται στην αρχή της τετραετίας, ακριβώς για να μην αιφνιδιάσει κανέναν, ακριβώς για να μην κατηγορηθεί η Κυβέρνηση ότι τον φέρνει στα μέτρα της και ανάλογα με τις συνθήκες της εποχής, πλησιάζοντας προς τις εκλογές.

Από την άλλη, βλέπουμε την Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία ενώ στην αρχή είπε ότι στηρίζει το γερμανικό μοντέλο, στη συνέχεια, ο ίδιος ο Αρχηγός της άλλαξε θέση, λέγοντας: «Θα συστήσω ειδική επιτροπή για να βγάλει κάποια πρόταση». Ήρθε, λοιπόν, η πρόταση αυτή αλλά για άλλη μια φορά, με λύπη παρατηρούμε ένα κόμμα, το οποίο μη έχοντας κάποια αξιόπιστη πολιτική πρόταση, πρώτα «πυροβολεί» και μετά «στοχεύει».

Η πραγματικότητα, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η εξής. Αυτός ο εκλογικός νόμος δίνει στην Ελλάδα ισχυρές κυβερνήσεις. Αν μου επιτρέψετε μάλιστα να κάνω χρήση της επιστημονικής μου ιδιότητας αυτής, του πολιτικού επιστήμονα, θα σας πω ότι έχει αποδειχθεί περίτρανα, σε όλη την Ευρώπη, σε όλο τον κόσμο, ότι δεν υπάρχουν πιο αναποτελεσματικές κυβερνήσεις από τις κυβερνήσεις συνεργασίας, από τις κυβερνήσεις συνασπισμού.

Η Ελλάδα, για να πάει μπροστά, χρειάζεται ισχυρές κυβερνήσεις. Κυβερνήσεις που θα μπορούν με ισχυρή πλειοψηφία να προχωρήσουν τα θέματα της χώρας μας. Παράλληλα, όμως, αυτός ο εκλογικός νόμος έχει και την αναλογικότητα που χρειάζεται το κοινοβουλευτικό μας σύστημα, ώστε να εκφράζονται όλες οι τάσεις και όλα τα κόμματα, τα οποία υπάρχουν σήμερα στην ελληνική κοινωνία.

Και αναρωτιέμαι, κυρίες και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., φοβάστε; Εσάς, ως κόμμα εξουσίας δεν σας ενδιαφέρει ένα εκλογικό σύστημα που θα σας δώσει τη δυνατότητα να εφαρμόσετε απερίσπαστα το προεκλογικό σας πρόγραμμα; Γιατί, λοιπόν, δεν το στηρίζετε; Αυτό σημαίνει ότι από σήμερα ακόμα, τέσσερα χρόνια περίπου πριν από τις επόμενες εκλογές, έχετε ήδη καταβληθεί από ηττοπάθεια. Το αντιλαμβάνομαι.

Αλλά ξέρετε κάτι; Έχουμε μια ευθύνη σ' αυτήν την Αίθουσα. Έχουμε την ευθύνη του να μην εξωτερικεύουμε τα εσωτερικά μας προβλήματα, να μην τα φέρνουμε στην ατζέντα της πολιτικής και μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Γιατί πριν και πάνω απ' όλα έχουμε να απολογηθούμε για τα όσα κάνουμε στη νέα γενιά, αλλά και στις γενιές που έρχονται.

Γι' αυτό, λοιπόν, σας προκαλώ και σας προσκαλώ, αυτήν τη δημοκρατική σας ευαισθησία που με προσπάθεια επιχειρείτε να αποδείξετε ότι διαθέτετε, αν την έχετε πραγματικά και επί της ουσίας, να προσέλλθετε στην ιδιαίτερως σημαντική για το μέλλον της χώρας μας συζήτηση για την Αναθεώρηση του Σύνταγματος. Σας καλώ δε, να υπερψηφίσετε το υποβαλλόμενο νομοσχέδιο για το καλό και τη σταθερότητα της πατρίδας μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κύριος Υπουργός, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Εννοείτε ότι θα μας δώσετε από ένα έως δύο λεπτά στους εισηγητές, κυρία Πρόεδρε, για να δευτερολογήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Υπουργέ, να ζητήσω να δευτερολογήσουν πρώτα οι κύριοι συνάδελφοι;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Όταν δεν υπάρχει πρωτολογία Υπουργού, τι δευτερολογία Βουλευτών να υπάρξει; Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να πω αυτά που έχω να πω, μήπως κάποιοι συνάδελφοι έχουν κάπως λιγότερες απορίες, σε σχέση με αυτές που εκφράστηκαν.

Και επιτρέψτε μου να το κάνω αυτό, γιατί έχω να σας προτείνω δύο αναδιατυπώσεις, οι οποίες είναι αναγκαίες και το είχα τονίσει και στην επιτροπή.

Όσον αφορά την πρώτη αναφέρομαι στο άρθρο 3. Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 3 μετά τη φράση «από κάθε φύλο» προστίθενται οι λέξεις: «πρέπει να». Θα σας εξηγήσω γιατί. Μιλάω για την ποσόστωση, ακριβώς για να διευκρινίσουμε ορισμένα πράγματα σχετικά με την εφαρμογή. Άρα, λοιπόν, στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 3, μετά τη φράση «από κάθε φύλο», προστίθενται οι λέξεις «πρέπει να».

Επίσης, η ακροτελεύτια διάταξη, το άρθρο 4, αναδιατυπώνεται ως ακολούθως: «Η ισχύς του παρόντος», δηλαδή του νόμου, «διέπεται από το άρθρο 54 του Συντάγματος, με εξαίρεση το άρθρο 3, η ισχύς του οποίου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

Και θα εξηγήσω τι εννοώ από συνταγματικής πλευράς. Το δίνω στα Πρακτικά για να διανεμηθεί στους συναδέλφους, αν και νομίζω ότι οι εξηγήσεις που θα δώσω θα είναι επαρκείς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Δεν χρειάζεται εξήγηση. Είναι προφανές, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κύριε συνάδελφε, πρέπει να μείνει έτσι, για λόγους ερμηνείας ενδεχομένων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Συμφωνούμε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα από κάποιες στιγμές έντασης, εγώ θεωρώ ότι αυτή η συζήτηση, με τα επιχειρήματά της, όσο και αν αυτά σε ορισμένες περιπτώσεις πήγαιναν περισσότερο στην πολιτική συγκυρία και λιγότερο στα θεσμικά μας πράγματα και στην προοπτική του τόπου, ήταν μια γόνιμη συζήτηση, που εκφράζει ένα βαθύτατο προβληματισμό, σχετικά με τον εκλογικό νόμο.

Ζούμε, με βάση το Σύνταγμα μας, στην εποχή του αντιπροσωπευτικού συστήματος, σε μια Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία. Τούτο σημαίνει ότι κάθε εκλογικός νόμος οφείλει να υπηρετεί τις δύο βασικές αρχές που τόνισα και θα το επαναλαμβάνω με όλη τη δύναμη της ψυχής μου: Δηλαδή τη μεγαλύτερη δυνατή αναλογικότητα, που σημαίνει ότι πρέπει, κατά το δυνατόν, οι πολιτικές δυνάμεις να παίρνουν εκείνο το οποίο τους ανήκει.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχει συνταγματικώς κατοχυρωμένη η αρχή της κυβερνητικής σταθερότητας. Δεν είναι το εκλογικό σύστημα -όπως το θέλει το Σύνταγμα άλλωστε- ένας νόμος ο οποίος απλώς αποτυπώνει εκλογικές δυνάμεις. Είναι ένας νόμος ο οποίος σέβεται την αναλογικότητα και, άρα, την ισότητα της ψήφου και τη δημοκρατική αρχή, αλλά επιτρέπει να υπάρχουν κυβερνήσεις, οι οποίες παίρνουν αποφάσεις σε κρίσιμες εποχές.

Γι' αυτό τόνισα ότι καμιά χώρα στον κόσμο, και ιδίως στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν εφαρμόζει το σύστημα της απλής αναλογικής, όπως την οραματίζεται η Αριστερά.

Πολλές άλλες χώρες, μέσα από διαφορετικά εκλογικά συστήματα, είναι πολύ πιο πλειοψηφικές απ' ό,τι εμείς.

Πρέπει, λοιπόν, να ισορροπήσουμε ανάμεσα σε αυτά τα δύο πράγματα. Μη μηδενίζουμε τα πάντα! Το λέω αυτό προς όλους, γιατί πολλές φορές είναι εύκολος ο λόγος μέσα στη Βουλή.

Άκουσα, προηγουμένως, και τον κ. Ψαριανό με τον τρόπο τον οποίο μίλησε. Είπε ορισμένα πράγματα. Εγώ θεωρώ ότι αμέσως μετά τη Μεταπολίτευση, εξαιτίας του ότι είχαμε αυτά τα εκλογικά συστήματα σε αυτόν τον τόπο, που βγήκε από μια επτάχρονη δικτατορία με τραύματα -τα οποία ακόμη δεν έχουν κλείσει και με τα εθνικά μας θέματα, με την Κύπρο να στενάζει, όπως ακόμη στενάζει, υπό τουρκική κατοχή- έγιναν σημαντικά βήματα, για να μπορέσουμε να επουλώσουμε αυτές τις πληγές και σε ελάχιστο χρονικό διάστημα να πάει μπροστά ο τόπος, πράγμα που δεν φαντάζονταν πολλοί.

Ποιος οραματιζόταν μετά την πτώση της δικτατορίας ότι σε πολύ λιγότερο χρόνο από μια δεκαετία θα ήμασταν ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Και ποιας Ευρώπης; Της Ευρώπης των δέκα, του σκληρού πυρήνα, πριν από τη μεγάλη διεύρυνση.

Και σας ρωτώ. Πέρα από τις σκοπιμότητες που έχει εδώ ο λόγος, είναι κανείς, από εσάς, που σοβαρά πιστεύει ότι αν είχαμε εφαρμόσει συστήματα απλής αναλογικής και είχαμε αποτυπώσει απλές πολιτικές δυνάμεις, θα είχαμε τόσο ομαλά προχωρήσει τόσο γρήγορα; Εγώ πιστεύω ότι ουδείς υπάρχει εδώ που να το πιστεύει. Την ώρα που ο Κωνσταντίνος Καραμανλής έδινε τη μάχη, για να μπούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το κυρίαρχο σύνθημα, εκτός από κάποιες πλευρές που μπορεί να ανήκαν και στο χώρο της Αριστεράς, την εποχή εκείνη φώναζε: «Ε.Ο.Κ. και Ν.Α.Τ.Ο. το ίδιο συνδίκαστο!».

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι το εκλογικό σύστημα που εφαρμόσαμε όλα αυτά τα χρόνια με διάφορες παραλλαγές ήταν αυτό που είχε σκοπό να συγκεράσει αυτές τις δύο αρχές. Αυτό κάνει και αυτός ο νόμος. Δεν θίγει τα μικρότερα σε εκλογική δύναμη κόμματα. Για το ΣΥ.ΡΙΖ.Α., παραδείγματος χάρι, η αναλογικότητα αγγίζει το 92%, με βάση αυτό το εκλογικό σύστημα που έχουμε. Και για τα υπόλοιπα μικρότερα κόμματα το ίδιο. Υπάρχει η επίπτωση στο δεύτερο κόμμα.

Μα αυτό σημαίνει κυβερνητική σταθερότητα. Να μπορείς να κυβερνάς, να έχεις τη δυνατότητα να παίρνεις αποφάσεις, να κρίνεις κάθε φορά και να αλλάζουν τα κόμματα στην εξουσία. Κανείς -το τονίζω- δεν μου εγγυάται ότι θα έχει όφελος η παράταξή μου απ' αυτό το νόμο, γιατί δεν κάνουμε αυτό το νόμο κοινό μέτρο και ραμμένα στα μέτρα μας. Ποιος ξέρει, όπως μάλιστα θα εφαρμοστεί από τις μεθεπόμενες εκλογές, όπως δείχνουν τα πράγματα -γιατί δεν θα ψηφιστεί με την απαιτούμενη Πλειοψηφία- ποιος εγγυάται στη Νέα Δημοκρατία, στον κ. Καραμανλή και σε μένα και σε οποιονδήποτε ότι θα είναι η Νέα Δημοκρατία αυτή που θα κερδίσει;

Το λέω, επειδή μου ανέφεραν το παράδειγμα του 1991. Όπως και τότε, πιστεύετε ότι η αλλαγή έγινε, επειδή πιστεύαμε ότι θα κερδίσουμε τις εκλογές; Δεν ξέρουμε την περιπέτεια που πέρασε ο τόπος με το νόμο Κουτσόγιωργα ή εκείνη τη διετία των εκλογών η οποία τόσο στοίχισε στον τόπο με τόσα προβλήματα που κανείς δεν μπορεί να ξεχάσει;

Αυτή είναι η αλήθεια. Είναι απλή. Είναι βαθιά μου πεποίθηση. Όλοι στο βάθος γνωρίζουμε την ανάγκη να υπάρξει αυτή η ρύθμιση, η οποία -το τονίζω- έχει το συγκερασμό αυτών των δύο απόψεων.

Τα συνταγματικά και τα άλλα θέματα τα αναλύσαμε. Έτσι ήταν και το προηγούμενο σύστημα και εφαρμόστηκε χρόνια ολόκληρα με διαφορετικό τρόπο, βεβαίως, αλλά η φιλοσοφία ήταν ίδια. Δεν υπάρχει συνταγματικό πρόβλημα. Τονίζω μάλιστα για μια ακόμη φορά ότι και παλαιότερα η νομολογία του Ελεγκτικού Συνταγματικού Συμβουλίου απολύτως για τους συγκεκριμένους λόγους που είπα τη διαφοροποίηση μεταξύ του συνασπισμού κομμάτων και του συνασπισμού που καταλήγει σε ενιαίο κόμμα. Γιατί άλλο είναι να λες ότι έχω κόμματα τα οποία παραμένουν ως έχουν, αλλά για τη συγκεκριμένη περίπτωση και για τα συγκεκριμένα χρόνια κάνουν έναν άλλο κομματικό σχηματισμό και κατεβαίνουν με έναν συγκεκριμένο προγραμματικό λόγο και άλλο η ευκαιριακή συμμαχία, η οποία σημαίνει «απλώς κατεβάζω συνδυασμός, χωρίς καμμία προγραμματική σύγκλιση». Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορείς να αντιμετωπίσεις όμοια αυτά τα δύο πράγματα.

Ξαναλέω ότι ισότητα σημαίνει ίση μεταχείριση όμοιων κατα-

στάσεων, αλλά άνιση μεταχείριση ανόμοιων καταστάσεων. Αν μεταχειριζόμασταν ίσα και τις δύο περιπτώσεις, τότε θα καταλήγαμε σε μια ανισότητα. Εξ ου και η προνομοδότηση του αυτοτελούς κόμματος, και στο παρελθόν και τώρα, συγχωρείται. Και είναι κάτι, το οποίο, -το λέει και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής- είναι ανεκτό συνταγματικώς, όπως ήταν και προηγουμένως. Η άλλη άποψη δεν βρίσκει έρεισμα. Η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, αλλά και η πράξη το έχει αποδείξει. Κατόπιν τούτου, προχωράμε προς αυτήν την κατεύθυνση με βάση τις ρυθμίσεις που έχουμε.

Δεν πρόκειται να κάνω δεκτές τροπολογίες που έχουν γίνει. Εξήγησα με τις παρεμβάσεις που έκανα και για το θέμα της κατάταξης της εκλογικής περιφέρειας στη Β, Αθηνών και για το θέμα των γυναικών.

Στην ποσόστωση των γυναικών -το λέω αν και είναι αυτονόητο, αλλά το λέω για να μείνει για τα Πρακτικά- εισάγουμε για πρώτη φορά το θεσμό της ποσόστωσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Υπουργέ, έχετε μιλήσει επτά λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κυρία Πρόεδρε, τι να κάνω; Το καταλαβαίνω, αλλά άκουσα όλους τους συναδέλφους. Επιτρέψτε μου να χρησιμοποιήσω δύο λεπτά ακόμα. Λυπάμαι, αλλά δεν μπορώ να κάνω διαφορετικά γιατί είναι πράγματα που πρέπει να διευκρινίσουμε, όχι τόσο για τους συναδέλφους, αλλά για τα Πρακτικά. Θυμηθείτε με ότι μπορεί να αντιμετωπίσουμε προβλήματα, που καλό είναι να τα λύνουμε από εδώ.

Λέω, λοιπόν, πολύ απλά ότι κρατάμε την ποσόστωση του 1/3 στο σύνολο της επικρατείας και όχι ανά περιφέρεια, όπως ακριβώς είπα στην αρχή για τους λόγους που εξήγησα στην κ. Παπανδρέου. Τονίζω, για μία ακόμη φορά, ότι η ποσόστωση αυτή -και γι' αυτό έκανα την αναδιατύπωση του πρώτου εδαφίου του άρθρου 3- την οποία καθιερώνουμε, δεν αφορά το εκλογικό σύστημα, άρα, δεν χρειάζεται αυξημένη πλειοψηφία για να ισχύσει από τις επόμενες εκλογές.

Επομένως, στην περίπτωση αυτή μπορούμε να πούμε και δεχόμαστε ότι θα ισχύσει από τις επόμενες εκλογές ακόμα και με την ψήφιση κατά την τρέχουσα πλειοψηφία του σχεδίου νόμου, διότι δεν αφορά το εκλογικό σύστημα. Αυτό είναι δεδομένο.

Θα πω, επίσης, κάτι το οποίο είναι ανάγκη να τονισθεί. Αν κοιτάξετε τα άρθρα 51 επί του Συντάγματος, θα δείτε ότι δεν εισάγεται ρητώς τέτοια προϋπόθεση από το Σύνταγμα, δεν καθιερώνεται τέτοια προϋπόθεση από το Σύνταγμα ως όρος μη ανακήρυξης εκλογικού συνδυασμού. Και θα μπορούσε να πει κάποιος, πώς το καθιερώνετε έτσι εσείς αυτό το πράγμα ενώ δεν το προβλέπει το Σύνταγμα; Ναι, μεν, το Σύνταγμα δεν το γράφει ρητά, αλλά αν κάνετε ερμηνεία συνδυασμένη των άρθρων 51 και επόμενα με το 116 παράγραφος 2 που γράφει -και το βάλαμε για τέτοιες ακριβώς περιπτώσεις- ότι είναι δυνατόν να υπάρχουν θετικά μέτρα υπέρ των γυναικών για να διασφαλιστεί η αρχή της ισότητας, από το συνδυασμό των συνταγματικών αυτών διατάξεων, εκ του Συντάγματος, προκύπτει η δυνατότητα ο νομοθέτης σ' εκτέλεσιν αυτής της αρχής του άρθρου 116 παράγραφος 2, μπορεί να καθιερώνει τέτοιες προϋποθέσεις, όπως αυτή που βάζουμε. Δηλαδή, δεν μπορεί να ανακηρυχθεί ένας συνδυασμός εάν δεν έχει το 1/3 σε γυναίκες σε ολόκληρη την επικράτεια στους συνδυασμούς του. Γι' αυτό ακριβώς μπήκαν και οι ρυθμίσεις τις οποίες έβαλα. Η μία για να ξεκαθαρίσουμε ότι αυτό είναι υποχρεωτικό χωρίς κανένα συνταγματικό πρόβλημα και η άλλη για να τονίσω ότι αυτή η διάταξη επειδή δεν συνδέεται με το εκλογικό σύστημα, ανεξάρτητα από την πλειοψηφία την οποία παίρνει, ισχύει από τις επόμενες εκλογές.

Κατά τα λοιπά, αναφέρομαι σ' αυτά που είπα προηγουμένως κι ευχαριστώ για την υπομονή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχουν για να δευτερολογήσουν οι εισηγητές και οι αγορητές. Παρακαλώ για δύο λεπτά ο καθένας.

Ορίστε, κύριε Γκιουλέγκα, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πάρα πολύ σύντομα, θα ήθελα να πω κάποια πράγματα. Πολιτική δεν είναι για λόγους κομματικής υποταγής των συνειδήσεων, να ερχόμαστε εδώ και να αντιπολιτευόμαστε κάθε τι που λέει η Κυβέρνηση όπως πολιτική δεν είναι η Κυβέρνηση να μην δέχεται κάθε πρόταση που φέρνει η Αντιπολίτευση, μόνο και μόνο διότι έρχεται από μία άλλη αντίθετη πολιτική παράταξη ή από κάποιες αντίθετες πολιτικές παρατάξεις. Πολιτική είναι να διαφωνούμε, να καταγράφουμε τις διαφωνίες αλλά κάπου να έχουμε και το θάρρος, το σθένος να λέμε ότι σε αυτά συμφωνούμε.

Λυπάμαι, αλλά ενώ μίλησαν περίπου πενήντα πέντε, εξήντα συνάδελφοι σε τούτη την Αίθουσα έως και σήμερα που είναι μία προχωρημένη ώρα – συνεδριάζουμε από το πρωί – δεν βρέθηκε ένας συνάδελφος, μα ούτε ένας από το χώρο της Αντιπολίτευσης να επισημάνει το γεγονός ότι έρχεται μία Κυβέρνηση και φέρνει στην αρχή της νέας περιόδου, της νέας τετραετίας τον εκλογικό νόμο, δηλαδή το νόμο που θα ισχύει για την ανάδειξη των Ελλήνων Βουλευτών. Ότι πλέον ανατρέπει πρακτικές δεκαετιών και ότι αντί να χρησιμοποιεί τον εκλογικό νόμο για να αιφνιδιάζει, προκειμένου να καθορίζει τα αποτελέσματα των επερχόμενων εκλογών ανάλογα με την πορεία του κόμματος το οποίο κυβερνά, αντίθετα, έρχεται από σήμερα και ξεκαθαρίζει τους όρους του πολιτικού μας σκηνικού, σε έναν πολύ κρίσιμο τομέα, στον τρόπο που αναδεικνύονται οι Έλληνες Βουλευτές. Λυπούμαι, αλλά είμαι αναγκασμένος για τα Πρακτικά όπως είπα και ο κύριος Υπουργός, να το καταθέσω αυτό.

Κάτι άλλο που επίσης θέλω να επισημάνω, κυρία Πρόεδρε, επειδή ανέτρεξα στα Πρακτικά όταν συζητείτο ο ισχύον εκλογικός νόμος, ο νόμος Σκανδαλίδη, όπως έχει επικρατήσει να λέγεται, και είδα στελέχη της τότε κυβερνώσας παράταξης, σήμερα στελέχη της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, διάβασα με προσοχή τις αιτιολογίες τους και με λύπη μου διαπίστωσα ότι σήμερα από τούτο το Βήμα της Βουλής οι ίδιοι άνθρωποι, τριάντα χρόνια μετά λένε, ακριβώς τα αντίθετα. Τότε, ανακάλυπταν ότι η πρωτοδότηση των σαράντα εδρών εξασφαλίζει, πράγματι, την κυβερνητική σταθερότητα.

Σήμερα έρχονται και ανατρέπουν άρδην τους δικούς τους ισχυρισμούς. Τα λέγω αυτά γιατί τα θεωρώ πιο σημαντικά και επισημαίνω αυτά, κυρία Πρόεδρε, από το να μπω στις λεπτομέρειες των τροποποιήσεων που εισάγονται με το παρόν νομοθέτημα, διότι αυτά θεωρώ ότι εξαντλήθηκαν και με τις πρωτολογίες όλων των εισηγητών των κομμάτων, του κυρίου Υπουργού και των κυρίων Υφυπουργών, αλλά και από τις τοποθετήσεις των κομμάτων.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ο κ. Παπαδημητρίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψετε να εκφράσω τη λύπη μου γιατί σ' ένα ζήτημα όπως η ποσόστωση, και μάλιστα σε μια διαφοροποιημένη προσέγγισή της που όλοι είχαν αποδεχθεί δεν κατέστη δυνατή για μια ακόμη φορά η επίτευξη συναίνεσης.

Κυρία Πρόεδρε, δημιουργείται η πάγια πια εντύπωση ότι οι συζητήσεις μέσα στην Αίθουσα αυτή και προηγουμένως στη διαρκή επιτροπή, δεν έχουν απολύτως κανένα νόημα. Η Βουλή αρκούντως να νομοσχέδια, τα οποία υποβάλλει η Κυβέρνηση όπως αρχικά διατυπώνονται, ενδεχομένως με τις μικρές τροποποιήσεις που αυτή επιφέρει. Εάν δεχόμαστε αυτήν τη λειτουργία της Βουλής, θα μου επιτρέψετε να εκφράσω την ανησυχία και τη λύπη μου.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Μαζί το έχετε κανονίσει αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Δεν σας διέκοψα. Θα έρθει ο χρόνος σας και μπορείτε να αντιλέξετε. Αν διαβάσετε τα Πρακτικά της Βουλής θα δείτε τι εννοώ.

Εμείς κυρία Πρόεδρε, υπερψηφίζουμε τη ρύθμιση με το ελλιπές περιεχόμενο με το οποίο προτείνεται, δηλώνοντας την έντονη ανησυχία μας γιατί ένα εύλογο αίτημα, και μάλιστα επίμονο των γυναικείων οργανώσεων, δεν μπορεί να γίνει δεκτό από τη λαϊκή αντιπροσωπεία με το περιεχόμενο που προτείνου-

με. Και δηλώνουμε ότι θα αγωνιστούμε για τη βελτίωση της ρύθμισης στην πρώτη ευκαιρία που θα παρουσιαστεί.

Ακούστηκαν πολλά εφήμερα, πολλά επιχειρήματα που εμπνέονται από τη συγκυρία. Ξέρετε ότι σ' έναν εκλογικό νόμο όλα αυτά ξεχνιούνται πολύ γρήγορα. Ο εκλογικός νόμος εκχαράσσεται στο σώμα της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως και καλείται όταν πρωτοεφαρμοστεί να επιτελέσει μία κρίσιμη λειτουργία. Θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, να μη σχολιάσω πράγματα, τα οποία επιβάλλει η συγκυρία και να επιμείνω στη βαθύτερη ουσία του σχεδίου που καλείται η Βουλή να ψηφίσει.

Κυρία Πρόεδρε, όπως εξήγησα στην αγόρευσή μου δύο φορές, αποδεχόμαστε ένα εκλογικό σύστημα, το οποίο με τη νέα διαμόρφωσή του –κυριολεκτώ και παρακαλώ– να το διερευνήσουν όλοι οι συνάδελφοι και ο Υπουργός– δεν έχει προηγούμενο σε καμία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τόσο έντονες αποκλίσεις από ρητές συνταγματικές αρχές, που είναι κτήμα του ευρωπαϊκού θεσμικού πολιτισμού, δεν συναντούνται σε καμία χώρα της Ένωσης.

Δεύτερον, ανάλογες ρυθμίσεις δεν γνωρίζει ούτε η εκλογική ιστορία της χώρας. Το μόνο παράδειγμα, σε εντελώς άλλο περιβάλλον εκλογικών συστημάτων, που θα μπορούσε κανείς να θυμίσει είναι το εκλογικό σύστημα του 1956, για το οποίο έγινε παρεμπιπτόντως αρκετές φορές λόγος, το λεγόμενο τριφασικό. Δεν ξέρω αν ο εμπνευστής του, ένας ευγενής πολιτικός που σμάδεψε την πολιτική ζωή της χώρας τη δεκαετία του '50, ο Τάκος Μακρής, θα είχε την έμπνευση να προτείνει και να επιβάλει στη λαϊκή αντιπροσωπεία την ψήφιση τέτοιων ρυθμίσεων. Διότι όπως σημείωσα, η ένταση των παρεκκλίσεων της από βασικές συνταγματικές αρχές δεν έχει προηγούμενο.

Τελειώνω σημειώνοντας, όπως άλλωστε ανέδειξε η συζήτηση σε όλη τη διάρκεια της, ότι έχετε, κύριε Υπουργέ, άλλη πολιτική φιλοσοφία και έχουμε άλλη πολιτική φιλοσοφία. Αυτό έγινε ανάγλυφο. Και πρέπει να σας πω ότι εγώ προσωπικά χαίρομαι που η συζήτηση αυτή ακούστηκε από τους πολίτες. Δυστυχώς, η συγκυρία δεν επέτρεψε την παρακολούθησή της στο εύρος που θα περίμενε κάποιος ή που επιβάλλει η συζήτηση του εκλογικού νόμου.

Εν πάση περιπτώσει, μένει τουλάχιστον κάποιος με την παραγορία ότι όσα είπαμε, έχουν αποτυπωθεί στα Πρακτικά. Αν μη τι άλλο, ο πολιτικός του αύριο και ο ιστορικός θα μπορέσει να ανατρέξει σ' αυτά, να διαπιστώσει και να αξιολογήσει τις διαφορές μας στην πολιτική μας φιλοσοφία.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Παπαδημητρίου.

Το λόγο έχει ο κ. Αχιλλέας Κανταρτζής για δύο λεπτά.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Νομίζω ότι η συζήτηση ήταν αποκαλυπτική, γιατί και τα δύο μεγάλα κόμματα, και η Νέα Δημοκρατία ως Κυβέρνηση και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως Αντιπολίτευση, επιμένουν σε καλπονοθευτικά εκλογικά συστήματα, επιμένουν σε ληστρικά συστήματα, στην κλοπή των βουλευτικών εδρών. Είναι φανερό οι προθέσεις. Είναι φανερό ποια πολιτική θέλουν να εξυπηρετήσουν. Θέλουν να εδραιώσουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου, ώστε να συνεχίζεται αυτή η πολιτική σε συνθήκες όπου ο δικομματισμός συναντά νέες δυσκολίες. Ήταν αποκαλυπτικές οι συζητήσεις που έγιναν, έστω και αν υστερούσαν, γιατί έξω λέγονται πολύ περισσότερα και όσον αφορά την κρίση του πολιτικού συστήματος, αλλά και όσον αφορά την Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Εδώ θα ήθελα να υπογραμμίσω το εξής. Επιχειρήθηκε με έναν αποπροσανατολιστικό τρόπο να αποσιωπηθεί η ουσία του προβλήματος. Μπήκε το εξής ζήτημα. Θα προχωρήσουμε μ' αυτήν τη διαδικασία που προτείνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ή θα πάμε με τη νέα πρόταση Αναθεώρησης του Συντάγματος, με τη διαδικασία που προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

Θα μου επιτρέψετε να πω ότι πίσω απ' αυτό το δίλημμα, επιδίδεται να αποσιωπηθεί η ουσία για το βασικό ζήτημα. Για ποια κατεύθυνση μιλάνε τα δύο μεγάλα κόμματα; Για ποια Συνταγματική Αναθεώρηση μιλάνε; Σε ποια κατεύθυνση θα κινείται; Τα δύο μεγάλα κόμματα δεν προήλθαν ούτε από παρθενογένεση ούτε είναι χτεσινά. Έχουν παρελθόν, γνώριμες

είναι οι θέσεις τους, πρόσφατες είναι οι προτάσεις τους και οι προτάσεις για τη Συνταγματική Αναθεώρηση που κατέθεσαν πριν από ένα περίπου χρόνο στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Η πραγματικότητα είναι ότι οι προτάσεις και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η συνολική πρόταση Αναθεώρησης της Νέας Δημοκρατίας και η συνολική πρόταση Αναθεώρησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κινούνται στην ίδια αντιδραστική κατεύθυνση. Θέλουν να διαμορφώσουν όρους και προϋποθέσεις, ώστε να φύγουν τα όποια εμπόδια υπήρχαν από το ισχύον Σύνταγμα στην επέλαση της επιχειρηματικής δραστηριότητας του μεγάλου κεφαλαίου.

Παράδειγμα είναι η ταυτόσημη πρότασή τους για την αναθεώρηση του άρθρου 16, ώστε να προχωρήσει η εμπορευματοποίηση της παιδείας. Παράδειγμα είναι η ταυτόσημη πρότασή τους για την αναθεώρηση του σχετικού άρθρου, ώστε να προχωρήσουν οι αντιδραστικές αλλαγές στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, να γίνει το μακρύ χέρι του κράτους, να προχωρήσουν πιο γρήγορα οι ιδιωτικοποιήσεις και η επιβολή νέων φόρων και ανταποδοτικών τελών. Εδώ περισσεύει πλέον η υποκρισία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε συνάδελφε, μην ανοίγετε την κουβέντα στο τελευταίο δίλεπτο.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν ζητώ περισσότερο χρόνο απ' αυτόν που πήραν και οι άλλοι εισηγητές.

Ακούσαμε, προηγουμένως, να λέγεται: «Μα δεν θέλουμε να συζητήσουμε για την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης;». Το ερώτημα είναι αν προτείνουν καμιά αλλαγή τα δύο μεγάλα κόμματα. Όχι! Ταυτόσημες, λοιπόν, είναι οι συνολικές τους προτάσεις, γι' αυτό εμείς καλούμε το λαό να τις απορρίψει. Βεβαίως και θα πάρουμε μέρος εφόσον κινηθεί η διαδικασία αναθεώρησης. Θα πάρουμε μέρος και θα προβάλλουμε και τις απόψεις μας, όπως κάναμε και κατά το παρελθόν, όμως την ίδια ώρα καλούμε το λαό να μην πέσει σ' αυτά τα δилήμματα. Με την πάλη του, με τον αγώνα του να δημιουργήσει όρους και προϋποθέσεις, ώστε να μην προχωρήσουν οι αντιδραστικές αλλαγές, που από κοινού προωθούν τα δύο μεγάλα κόμματα.

Όσον αφορά την ποσόστωση των γυναικών, έχω πει ότι δεν είμαστε αντίθετοι με την ψήφιση του σχετικού άρθρου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Δρίτσας έχει το λόγο για να ολοκληρωθεί η συζήτηση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Και στη χθεσινή συνεδρίαση και σήμερα καταθέσαμε τις απόψεις μας, τις προτάσεις μας, την κριτική μας στην πρόταση της Κυβέρνησης και πλήρες, αναλυτικό σχέδιο-πρόταση νόμου για ένα σταθερό, πάγιο εκλογικό σύστημα απλής αναλογικής, όπου καμιά ψήφος δεν θα αντικαθίσταται από μια άλλη ψήφο που δεν εδόθη, για την ισοτιμία της ψήφου. Πάνω σ' αυτό δεν ισχυριζόμαστε μόνο ότι διεκδικούμε ένα δίκαιο και απόλυτα δημοκρατικό σύστημα, αλλά διεκδικούμε και την αναδιάταξη του ελληνικού πολιτικού συστήματος.

Και εδώ τίθεται το θέμα της κυβερνητικής σταθερότητας. Υπήρχαν περίοδοι και εκλογές που ο ελληνικός λαός έδωσε και 54% στο Γεώργιο Παπανδρέου και 54% στον Κωνσταντίνο Καραμανλή και όπου ήθελε, το έδινε.

Επίσης, σε κάθε περίπτωση, με το εκλογικό αποτέλεσμα μπορούν να κινηθούν διαδικασίες, με τις οποίες, με βάση την εντολή του ελληνικού λαού και των ψηφοφόρων, να αναδιαταχθούν προγράμματα, σχέσεις, κατευθύνσεις, επί τη βάση του κοινωνικού ελέγχου. Εμείς δεν το φοβόμαστε τον κοινωνικό έλεγχο, δεν αναμετρίομαστε με αυτόν και με την συμμετοχή της κοινωνίας και γι' αυτό δεν έχουμε ανάγκη από εξουσία χειραγώγησης της κοινωνίας.

Προς αυτήν την κατεύθυνση είναι άλλο η σταθερή κυβέρνηση και άλλο η συγκεντρωτική εξουσία, άλλο η αυθαίρετη, ανεξέλεγκτη, καθετοποιημένη ιεραρχία στην άσκηση της εξουσίας. Είναι δύο διαφορετικά πράγματα. Το κόμμα «στρούγγα» είναι μία παράμετρος αυτής της εξουσίας. Η Βουλή, η επικυρώνουσα και όχι η νομοθετούσα είναι η άλλη παράμετρος και η δικαιο-

σύνη η εξαρτημένη είναι μια τρίτη παράμετρος. Αυτά είναι στοιχεία της εξουσίας που ασκούν και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία και προς αυτήν την κατεύθυνση ταιριάζουν αυτά τα καλπονοθευτικά συστήματα.

Και ακριβώς, είμαι υποχρεωμένος –γιατί είναι σε εξέλιξη αυτή η διαδικασία φαλκίδευσης κατακτήσεων της δικαιοσύνης και της ανεξαρτησίας της– να πω, κυρία Πρόεδρε –και επιτρέψτε μου μισό δευτερόλεπτο– ότι χθες και σήμερα είναι σε εξέλιξη μια αντιδημοκρατική εκτροπή. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης πρέπει να κληθεί ταχέως να πάρει πίσω όλες του τις ενέργειες σε βάρος των δικαστών του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Επιχειρείται, όπως είναι γνωστό, να θεσμοθετηθεί η πενταετής παραμονή σ' ένα τμήμα των δικαστών του Συμβουλίου Επικρατείας. Είχαμε απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας και πριν αναρτηθεί, πριν καθαρογραφεί, πριν αποσταλεί για την αντισυνταγματικότητα αυτής της παρέμβασης, έχουμε σήμερα δημοσιοποιημένη απάντηση πολιτική του Υπουργείου Δικαιοσύνης, έχουμε επιστολή προς τον Πρόεδρο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ πολύ!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώνω αμέσως, δέκα δευτερόλεπτα, κυρία Πρόεδρε.

Έχουμε επιστολή προς τον Πρόεδρο του Συμβουλίου Επικρατείας από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, που του ζητά να ελεγχθεί και να δώσει στοιχεία για την αποδοτικότητα του κάθε δικαστή. Και αυτή, αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ενώ δεν είχε φτάσει ακόμα στο γραφείο του Προέδρου...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Μα τι σχέση έχουν τώρα αυτά, κυρία Πρόεδρε, με το παρόν νομοθέτημα; Να μιλάμε επί παντός επιστητού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Είστε εκτός θέματος, κύριε Δρίτσα, και λυπάμαι που παρεμβαίνω.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώσα, κυρία Πρόεδρε.

Είναι υποχρέωσή μου δημοκρατική να τα καταγγείλω, διότι συναρτώνται απολύτως με τα καλπονοθευτικά συστήματα και με την ουσία της δημοκρατίας που υπηρετούν αυτά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε συνάδελφε, θέλω να σημειώσω ότι αν όσοι συνάδελφοι μίλησαν, μιλούσαν στον κεκανονισμένο χρόνο, θα είχαμε τελειώσει προ μιάμισης ώρας. Το ότι δεν γίνεται αυτό, πάει να πει ότι συχνά συνάδελφοι δεν μπορούν να μιλήσουν, γιατί έχουν κάτι άλλο κανονίσει και τα άτομα του Προεδρείου αναγκάζονται να είναι ασυνεπείς σε κάποιες μεθυστικές υποχρεώσεις τους. Και δεν είναι δυνατόν να κάθονται επί τέσσερις ώρες.

Θεωρώ ότι ψηφίσαμε, τουλάχιστον οι παλαιότεροι εξ ημών, έναν Κανονισμό που πρέπει να σεβόμαστε. Η παραβίασή του, τώρα που τη βλέπω από την Έδρα, είναι εντυπωσιακή. Και σας παρακαλώ όλους να συνεργαστείτε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Να το λέτε σε αυτούς που το κάνουν, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Ψαριανέ, ακούω με μεγάλη προσοχή τα μικρά κόμματα και έχουν όντως ενδιαφέρον, αλλά έχετε πολύ κακή σχέση με το χρόνο και τα τρία μικρά κόμματα.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Εγώ μίλησα τέσσερα λεπτά ακριβώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Λοιπόν, αφήστε με να σας πω κάτι χαρούμενο, για να τελειώσουμε χαρούμενα. Από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, δέκα τέσσερις επισκέπτες και επισκέπτριες από το Κ.Α.Π.Η. Παλλήνης. Και φαντάζομαι ότι βλέπουν τι τραβάμε!

Ευχαριστούμε που είστε εδώ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων και των τροπολογιών και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Δεκτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών: «Τροποποίηση του ν. 3231/2004 «εκλογή βουλευτών»» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων και η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Πέμπτης 10 Ιανουαρίου 2008, της Παρασκευής 11 Ιανουαρίου 2008 και της Δευτέρας 14 Ιανουαρίου 2008 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεπώς τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Πέμπτης 10 Ιανουαρίου 2008, της Παρασκευής 11 Ιανουαρίου 2008 και της Δευτέρας 14 Ιανουαρίου 2008 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 18.47, λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 24 Ιανουαρίου 2008 και ώρα 10.30., με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση Συμφωνίας Στρατηγικής Συνεργασίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των Εταιρειών Microsoft Corporation, Microsoft Ireland Operation Limited και Μίκροσοφτ Ελλάς Ανώνυμη Βιομηχανική και Εμπορική Εταιρεία Προϊόντων και Υπηρεσιών Πληροφορικής», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ